

Vyhodnocení připomínkového řízení

Návrh zákona byl prostřednictvím eKLEP dne 29. dubna 2015 zaslán do meziresortního připomínkového řízení, s termínem pro uplatnění připomínek 20 pracovních dní, tj. do 29. května 2015, všem ministerstvům a dalším připomínkovým místům určeným Legislativními pravidly vlády.

Zásadní připomínky uplatnil:

- Ministerstvo financí (MF)
- Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR)
- Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO)
- Ministerstvo spravedlnosti (MSP)
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT)
- Ministerstvo vnitra (MV)
- Ministerstvo zemědělství (MZe)
- Ministerstvo životního prostředí (MŽP)
- Úřad vlády – Odbor kompatibility (OKOM)
- Ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Rady vlády pro nestátní neziskové organizace (ÚVČR-KML)
- Český úřad zeměměřický a katastrální (ČÚZK)
- Úřad pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ)
- Kancelář prezidenta republiky (HRAD)
- Kancelář Veřejného ochránce práv (KVOP)
- Akademie věd České republiky (AVČR)
- Česká komora architektů (ČKA)
- Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (ČKAIT)
- Českomoravská konfederace odborových svazů (ČMKOS)
- Konfederace umění a kultury (KUK)
- Česká biskupská konference (ČBK)
- Svaz měst a obcí České republiky (SMOČR)
- Hlavní město Praha
- Jihočeský kraj
- Jihomoravský kraj
- Karlovarský kraj
- Kraj Vysočina
- Moravskoslezský kraj
- Olomoucký kraj
- Liberecký kraj
- Středočeský kraj
- Pardubický kraj
- Plzeňský kraj
- Ústecký kraj
- Zlínský kraj

Žádné připomínky k návrhu neuplatnila tato připomínková místa:

- Úřad vlády ČR - Místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace a předseda Rady pro výzkum, vývoj a inovace (ÚVČR-RVV)
- Úřad vlády ČR - Kabinet vedoucího Úřadu vlády (ÚVČR-VÚV)
- Ministerstvo dopravy (MD)
- Ministerstvo zdravotnictví (MZd)
- Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV)
- Český báňský úřad (ČBÚ)
- Asociace samostatných odborů (ASO)
- Hospodářská komora České republiky (HKČR)
- Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM)
- Královéhradecký kraj
- Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů České republiky
- Unie zaměstnavatelských svazů České republiky
- Sdružení místních samospráv ČR

V tabulce jsou uvedeny věcné připomínky k návrhu zákona uplatněné v rámci meziresortního připomínkového řízení. Legislativně technické a formální připomínky uplatněné Ministerstvem vnitra, Ministerstvem financí, Ministerstvem spravedlnosti, Ministerstvem obrany, Ministerstvem životního prostředí, Ministerstvem průmyslu a obchodu, Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvem zahraničních věcí, Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním, Karlovarským krajem, Pardubickým krajem, Akademií věd České republiky a Českomoravskou konfederací odborových svazů byly předkladatelem posouzeny, a pokud byly v souladu zejména s Legislativními pravidly vlády, bylo jim vyhověno.

Zásadní připomínky byly vypořádány a materiál se předkládá vládě bez rozporu.

Připomínkové místo	Připomínka	Způsob vypořádání
Ministerstvo financí	Obecně Úprava tiskopisů by měla být součástí prováděcí vyhlášky k tomuto zákonu, nikoliv přímo součástí zákona, a to s ohledem na potřebu častějších změn tiskopisů. Navíc by se zřejmě mělo jednat o stanovení „vzoru a náležitostí“ daného podání, nikoliv o stanovení „tiskopisu“ (kterým je dokument, který je pro účely podání poskytován podatelům ze strany příslušného orgánu veřejné moci).	Připomínka byla vzata na vědomí.

	V návrhu zákona se doporučuje přehodnotit používání poznámek pod čarou s ohledem na jejich nenormativní povahu a zatěžující vliv na text zákona.	
Ministerstvo financí	K předkládací a důvodové zprávě Zásadní připomínka V těchto částech se konstatuje, že návrh zákona nepředstavuje nové nároky na státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty (přesto se v RIA počítá s navýšením některých výdajů) a vzniklé náklady ponese Ministerstvo kultury v rámci své rozpočtové kapitoly. Bereme tedy na vědomí, že případné náklady ponese Ministerstvo kultury v rámci své rozpočtové kapitoly. Současně je nezbytné, aby případné výdaje ve mzdové oblasti a personální požadavky byly realizovány v rámci schválených limitů pro kapitolu 334 Ministerstvo kultury.	Připomínka byla projednána a vzata na vědomí.
Ministerstvo financí	K zvláštní části důvodové zprávy V odůvodnění § 21 požadujeme doplnit o příklad konkrétního titulu daňového osvobození ve vztahu k zákonu č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, obdobně, jako je uvedeno ve vztahu k zákonu č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů. Pokud takový titul pro majitele kulturní památky není, požadujeme vypustit odkaz na zákon č. 586/1992 Sb.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Text § 21 návrhu zákona a text důvodové zprávy k tomuto ustanovení byl na základě návrhu MF upraven.
Ministerstvo financí	K § 7 Podle našeho názoru je krajský úřad orgánem kraje; příslušné kompetence by tedy měl vykonávat kraj; obdobná situace je u § 9.	Nevyhověno. Přenesenou působnost, kterou je i výkon památkové péče, bude vykonávat krajský úřad, nikoliv kraj, čemuž neodporovalo Ministerstvo vnitra, které je garantem této problematiky.
Ministerstvo financí	K § 9 Doporučujeme zvážit, zda by Magistrát hlavního města Prahy neměl být uveden v § 4 odst. 1 mezi orgány, které vykonávají státní správu na úseku památkové péče, a to s ohledem na specifickou úpravu jeho působnosti (§9).	Nevyhověno. Specifické postavení hlavního města upravuje speciální zákon a v oblasti památkové péče vykonává pravomoci obecního úřadu obce s rozšířenou působností i

		krajského úřadu. Z těchto důvodů kompetence Magistrátu hlavního města Prahy upravuje speciální ustanovení.
Ministerstvo financí	K § 11 Zásadní připomínky Z § 11 návrhu zákona o ochraně památkového fondu vyplývá, že na úseku památkové péče celní úřady kontrolují dodržování povolení Ministerstva kultury o přemístění věci, která je kulturní památkou, mimo území České republiky. Pokud celní úřady podle odstavce 2 při plnění svých úkolů podle tohoto zákona zjistí nedostatky, spolupracují s orgány památkové péče, jimž v tomto případě podávají podněty pro přijetí opatření k nápravě nebo k zahájení řízení o uložení sankce za přestupek nebo správní delikt podle tohoto zákona. Na základě takto navržené právní úpravy však nejsou celní úřady schopny zajistit kontrolní kompetenci, která je jim v § 11 svěřena. Celní úřady vždy kontrolují pohyb zboží směřujícího mimo území České republiky, pokud jde o režim vývozu a dovozu ve smyslu Evropského celního kodexu, tj. zboží je vyváženo nebo dováženo z nebo na území mimo území Evropské unie, a to v rámci propuštění zboží v průběhu celního řízení. Pokud je zboží přemístěno do nebo ze země Evropské unie, nejedná se striktně vzato o vývoz či dovoz, ale o pouhý přesun zboží v rámci jednoho společného vnitřního trhu Evropské unie. Na rozdíl od režimu celního řízení při přemístění zboží uvnitř Evropské unie se celní úřad nemusí o této skutečnosti vůbec dozvědět. Je tedy třeba dostatečným způsobem zajistit, aby se celní úřad dozvěděl o přemístění věci a o existenci povolení o přemístění věci, která je kulturní památkou, a tím i o povinnosti kontrolovat podmínky stanovené v tomto povolení. Osoba, která zboží převáží, však podle návrhu zákona o ochraně památkového fondu není povinna předložit celnímu úřadu povolení Ministerstva kultury o přemístění věci, která je kulturní památkou, k ověření. Ani toto Ministerstvo, které povolení vydává, není povinno informovat orgány Celní správy České republiky o jeho existenci. Vzhledem k tomu, že nelze reálně očekávat, že celní úřad si bez dalšího bude schopen učinit úsudek o tom, že jde o přemístění kulturní památky, a nemá se ani jinak podle návrhu zákona o ochraně památkového fondu jak dozvědět o existenci povolení, vztahujícího se ke konkrétní	Připomínka byla projednána, text ustanovení § 11 byl upraven podle návrhu MF a nově bylo vloženo ustanovení upravující procesní postup orgánů Celní správy ČR. V tomto smyslu byla doplněna také důvodová zpráva.

	kulturní památce, nelze tuto kompetenci bez dalšího zajišťovat. S ohledem na různé režimy, v nichž se bude věc, která je kulturní památkou, mimo území České republiky přemísťovat, navrhuje formulovat § 11 odst. 1 následovně: <i>„(1) Celní úřad na úseku památkové péče kontroluje, zda je postupováno v souladu s podmínkami stanovenými v povolení ministerstva o přemístění věci, která je kulturní památkou, mimo území České republiky</i> <i>a) při vývozu z České republiky do jiného než členského státu Evropské unie,</i> <i>b) při dovozu z území jiného než členského státu Evropské unie do České republiky a</i> <i>c) při přemístění do nebo z jiného členského státu Evropské unie.“.</i> V § 11 odst. 2 je uvedeno, že celní úřad v případě zjištění nedostatků informuje orgán památkové péče, aby tento orgán přijal opatření k nápravě. Podle § 4 návrhu zákona o ochraně památkového fondu je celní úřad zařazen mezi orgány památkové péče (přičemž zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, celní úřad jako orgán státní památkové péče nestanovil). Z povahy věci je zde tedy míněn jiný orgán památkové péče, který je oprávněn přijímat opatření k nápravě a k němuž se musí vztahovat informační povinnost celního úřadu, neboť celní úřady nepřijímají žádná opatření podle navrženého zákona. Je tak otázkou, zda je celní úřad např. oprávněn zajistit věc, která je kulturní památkou, a s níž je nakládáno v rozporu s povolením Ministerstva kultury o přemístění věci, která je kulturní památkou, mimo území České republiky. Navrhuje se proto do zákona doplnit postup, podle kterého bude ověřitelné, že subjekt který dováží, vyváží nebo přemísťuje kulturní památku, postupuje v souladu se zákonem o památkové péči podle povolení Ministerstva kultury o přemístění věci, která je kulturní památkou, mimo území České republiky. Návrh zákona o ochraně památkového fondu tedy musí upravovat povinnost předložit celnímu úřadu předmětné povolení k ověření, a to způsobem, který je jednoznačně uchopitelný. Povinnost předložení povolení by měla být v režimu vývozu a dovozu svázána s celním řízením. Povinnost předložit toto povolení by držitel povolení měl splnit v okamžiku podání celního prohlášení, s tím, že celní úřad by ověřitelným způsobem potvrdil toto předložení pro potřeby Ministerstva kultury. Pokud bude věc, která je kulturní památkou, přemístěna do jiného členského státu Evropské unie, měl by mít držitel povolení povinnost předložit toto povolení určenému celnímu úřadu před přemístěním této věci do jiného členského státu Evropské unie a celní úřad by toto předložení přezkoumatelně potvrdil. S ohledem na	
--	--	--

	to, že jde o kontrolu věci, která může být v rámci zemí Evropské unie převážena bez vědomí celního úřadu, bylo by též vhodné v povolení přímo uvést celní úřad, kterému bude držitel povolení povinen povolení předložit. Současně by měla být dána povinnost Ministerstva kultury informovat orgány Celní správy České republiky, zřejmě opět konkrétní celní úřad, stanovený v povolení. Se zavedením povinnosti předložit povolení k ověření celním úřadem by měla být spojena sankce za nesplnění této povinnosti. Nad rámec těchto připomínek je třeba poukázat na jednání, která probíhala mezi Ministerstvem kultury a Generálním ředitelstvím cel, na nichž byl diskutován rozsah činnosti celních úřadů v oblasti památkové péče s ohledem na zúžené kompetence Celní správy ČR. Formulace návrhu příslušného ustanovení byla předána zástupcům Ministerstva kultury. Aktuální návrh zaslaný do připomínkového řízení je však zcela odlišný. Uvedené změny by měly být do materiálu doplněny jako součást úprav vzešlých z vnějšího připomínkového řízení a jejich konkrétní znění by mělo být konzultováno s příslušnými útvary Ministerstva financí a s Generálním ředitelstvím cel.	
Ministerstvo financí	K § 12 Památkový ústav byl zřízen zřizovací listinou. Tak má část úkolů uloženu ve zřizovací listině a část v zákoně. Doporučujeme upravit i zřizovací listinu.	Připomínka byla vzata na vědomí, podle předkladatele není toto možné řešit před účinností zákona.
Ministerstvo financí	K § 12 odst. 2 písm. e) a g), § 20 odst. 5, § 22, § 31 odst. 1, 2 a 3, § 40 odst. 2 písm. a), § 43 odst. 6, § 44 odst. 4 písm. b), § 46 odst. 3 písm. a), § 52 odst. 3, § 62 odst. 2, § 64 odst. 1 písm. b), d), f) a odst. 4, § 66 odst. 2, § 67 odst. 3, § 71, § 72 odst. 4, § 76 odst. 1, 2 a odst. 3 písm. l), § 82 odst. 4 písm. a) a odst. 5, § 90 odst. 2 písm. a) a odst. 4 písm. d), § 97, § 125 odst. 4 písm. b), odst. 5 písm. j) a odst. 6, § 127 odst. 4 písm. b), odst. 5 písm. j) a odst. 6, § 134 odst. 1 návrhu a dále k důvodové a předkládací zprávě V návrhu se objevují vedle sebe jak termín „nemovitost“ tak i „nemovitá věc“. Doporučujeme ujednotit terminologii v souladu s novým občanským zákoníkem, tj. zákon č. 89/2012 Sb. (viz § 496, 498 NOZ) a tedy v uvedených ustanoveních užívat termínu „nemovitá věc“. Případně lze zvážit zavedení legislativní zkratky „nemovitost“ za „nemovitá věc“ obdobně, jako to bylo učiněno v zákoně č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), v § 1 odst. 1.	Vyhověno. Zmiňovaná ustanovení byla upravena.

Ministerstvo financí	K § 21 odst. 2 Zásadní připomínka. Požaduje se ustanovení výše uvedeného odstavce zrušit pro nadbytečnost a nenormativní povahu. Informaci o tom, že vlastník kulturní památky má právo na daňovou úlevu, postačí vložit do důvodové zprávy.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Text ustanovení § 21 odst. 2 byl upraven na základě návrhu MF.
Ministerstvo financí	K § 42 odst. 3 návrhu: Užité slovní spojení „nakládání s památkou“ navozuje dojem, že má návrh na myslí majetkoprávní dispozice s předmětnou památkou. Z důvodové zprávy k tomuto ustanovení však lze dovodit, že návrh sleduje zájem na smysluplné a systematické péči o památku v širokém slova smyslu respektive o náležité chování se k památce vůbec. Doporučujeme proto zvážit formulaci „pro zacházení s památkou“.	Nevyhověno. Navržené slovní spojení nepovažujeme pro účely památkové péče za vhodné.
Ministerstvo financí	K § 44 odst. 3 písm. b) a § 45 odst. 1 písm. b) bod 2 návrhu: V návaznosti na výše uplatněnou terminologickou připomínku doporučujeme místo formulace „údaj o nemovitosti, kde se kulturní památka ... nachází“ zvolit přesnější formulaci „údaj o nemovité věci, ve které nebo na které se kulturní památka ... nachází“.	Vyhověno částečně, ustanovení § 44 bylo upraveno ve smyslu připomínky. Připomínka k § 45 již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Ministerstvo financí	K § 61 Z důvodu větší srozumitelnosti navrhuje ve 3. řádku upravit nakládání s věcí, která vykazuje znaky kulturní památky („.....nelze uložit s takovou věcí nenakládat;“) např. takto: „.....nelze uložit povinnost s takovou věcí nenakládat;“ případně „.....nelze zakázat s takovou věcí nakládat;“.	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno.
Ministerstvo financí	K § 62 odst. 1 a 2 Zásadní připomínka. Podle dosavadní právní úpravy (§ 13 odst. 1 zák. č. 20/1987 Sb.) je vlastník památky, ať už jde o movitou kulturní památku nebo národní kulturní památku, povinen učinit přednostní nabídku Ministerstvu kultury jen v tom případě, že zamýšlí úplatný převod vlastnictví (prodej) předmětné památky. Ačkoliv důvodová zpráva neuvádí v tomto směru zájem na změně právní úpravy, je v návrhu nově stanoven rozdíl v tom, kdy vzniká vlastníkově povinnost přednostní nabídky: Podle odstavce 1 má vlastník tuto povinnost, když zamýšlí úplatný převod vlastnictví movité kulturní nebo národní kulturní památky, a	Vyhověno. Ustanovení § 62 odst. 2 bylo upraveno.

	podle odstavce 2 má vlastník uvedenou povinnost, když zamýšlí převod vlastnictví bez rozlišení, zda úplatný nebo bezúplatný, nemovité věci nebo stavby, která je národní kulturní památkou. Navrhujeme podmínky pro vznik povinnosti vlastníka přednostně učinit nabídku na koupi památky v obou odstavcích sjednotit (např. zamýšlený úplatný převod vlastnictví pro oba případy resp. odstavce), nebo jejich rozdíl odůvodnit v důvodové zprávě.	
Ministerstvo financí	K § 63 odst. 1 Zásadní připomínka. Vzhledem k tomu, že návrh nepředpokládá, že by v odpověď na povinně písemně učiněnou nabídku vlastníka předložilo Ministerstvo kultury již návrh kupní smlouvy, navrhujeme pro vyváženost podmínek pro obě strany, aby i závazné sdělení Ministerstva kultury, že využije v konkrétním případě přednostního práva státu – České republiky na koupi, bylo nabízejícímu vlastníkovi sděleno rovněž písemně. Současně doporučujeme zvážit doplnění pořádkové lhůty, ve které by Ministerstvo kultury pak mělo nabízejícímu vlastníkovi předložit návrh kupní smlouvy k akceptaci a kterou by ve svém písemném sdělení vlastníkovi také oznámilo.	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno na základě návrhu MF.
Ministerstvo financí	K § 63 odst. 2 Zásadní připomínka. Tak jako dosavadní úprava v § 13 zákona č. 20/1987 Sb., tak i úprava úplatného nabývání (koupě) kulturních památek jako věcí specifického druhu a významu do vlastnictví státu - České republiky ve veřejném zájmu podle nynějšího návrhu představuje oproti obecné právní úpravě nabývání majetku státem podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZMS“), právní úpravu speciální. Tato speciální právní úprava úplatného nabývání vybraných kulturních památek by proto měla být pro účely praxe dostatečně přesně upravena a měla by jasně vymezovat míru, ve které je subsidiární užití ZMS nezbytné. Speciální právní úprava smluvního úplatného nabývání vybraných kulturních památek do vlastnictví státu by měla řešit obligatorní písemnou formu kupní smlouvy (z důvodu právní jistoty), způsob určení výše kupní ceny (znaleckým posudkem dle zvláštního předpisu – zákon č. 151/1997 Sb., oceňovací vyhláška č. 441/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů), případně i splatnost kupní ceny a kdo ponese náklady spojené s uzavřením kupní smlouvy (měl by nést stát - Ministerstvo kultury).	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno na základě návrhu MF.

	Odkaz na § 12 ZMS je tudíž na daném místě nevhodný a kromě toho také v dané souvislosti nepřesný. Citovaný paragraf upravuje jednak podmínky, které by nebylo při nabývání památek do vlastnictví státu prostřednictvím Ministerstva kultury vhodné nebo důvodné aplikovat (viz např. odst. 4 a 5), a jednak upravuje i otázky, které s nabýváním kulturních památek vůbec věcně nesouvisí (viz odstavec 2, 7 a 8). Navrhujeme proto odkaz na § 12 ZMS vypustit.	Vyhověno. Odkaz na § 12 byl vypuštěn.
Ministerstvo financí	K § 63 odst. 3 Zásadní připomínka. Z návrhu není zcela zřejmé, zda v tomto případě určí Ministerstvo kultury příslušnou organizační složku státu nebo státní organizaci svým opatřením podle § 20 odst. 2 ZMS (tedy z titulu funkce zřizovatele), nebo zda (pravděpodobně) půjde o speciální postup. Půjde-li o speciální postup pro daný účel, pak by navrhovaná úprava měla být podrobnější; zejména by např. měla být upravena forma určení, mělo by být jednoznačně stanoveno, že určená organizační složka státu nebo státní organizace je povinna státem koupenou památku převzít, a to na základě předávacího protokolu sepsaného s prodávajícím, a že v kupní smlouvě bude sjednáno, že nebezpečí škody na památce přechází na stát – přejímající příslušnou organizační složku státu nebo státní organizaci okamžikem podpisu předávacího protokolu.	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno na základě návrhu MF.
Ministerstvo financí	K § 69 odst. 1 Druhou větu navrhujeme formulačně zpřesnit, např. takto: „Kulturní památka se vyvlastňuje pro Českou republiku.“ (Bude-li zavedena legislativní zkratka „stát“, pak by bylo možné znění: „Kulturní památka se vyvlastňuje pro stát.“) nebo „Vlastníkem vyvlastňované kulturní památky se stane Česká republika“.	Vyhověno ve smyslu připomínky. Text ustanovení návrhu zákona byl upraven podle připomínky MSp.
Ministerstvo financí	K § 96 odst. 1 Zásadní připomínka. Pokud jde o sousloví „vlastnictví státu“, pak vzhledem k tomu, že není zavedena za „Česká republika“ legislativní zkratka „stát“, je třeba je dát do souladu s následujícími odstavci 2 a 3, v nichž se důsledně užívá „vlastnictví České republiky“.	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno.
Ministerstvo financí	K § 104 Zásadní připomínka. Požaduje se vypustit písmeno b), neboť je v rozporu s § 5 odst. 2 zákona o správních	Vyhověno. Písmeno b) bylo vypuštěno.

	poplatcích. Není možné po poplatníkovi požadovat doklad o zaplacení poplatku předtím, než se takový poplatek stane splatným.	
Ministerstvo financí	K § 132 odst. 3 Pokuty uložené Ministerstvem kultury by měly být příjmem státního rozpočtu, nikoliv Státního fondu kultury.	Nevyhověno. Je žádoucí, aby pokuty uložené MK byly směřovány zpět do oblasti kultury, a to prostřednictvím Státního fondu kultury.
Ministerstvo financí	K § 134 Zásadní připomínka. Vzhledem k tomu, že stát – Česká republika vykonává své vlastnické právo a právně jedná v rámci své tzv. dělené subjektivity, tedy prostřednictvím svých organizačních složek státu bez právní subjektivity (viz § 3 a 7 ZMS), považujeme pro jednoznačnost právní úpravy za potřebné stanovit – a v tomto smyslu doplnit návrh § 134 – že práva a povinnosti stanovené zákonem o ochraně památkového fondu vlastníkově kulturní památky, je-li jím Česká republika, vykonává vždy ta organizační složka státu, která je příslušná (§ 9 odst. 1 ZMS) s kulturní památkou hospodařit. Obdobně by mělo být v § 134 výslovně pamatováno i na organizační složky územních samosprávních celků jakožto nositele a vykonavatele předmětných práv a povinností. Právní osobou, která hospodaří s kulturní památkou coby majetkem státu - České republiky, může být státní příspěvková nebo jiná státní organizace (např. státní fond), příslušná k hospodaření s kulturní památkou podle § 9 odst. 1 ZMS nebo státní podnik, který má právo hospodařit s kulturní památkou podle § 16 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů. Státní podnik je jednou z forem státní organizace. Vzhledem k výše uvedenému navrhuje vypustit odkaz na § 54 ZMS a ohledně určení, který subjekt vykonává vlastnické právo státu – České republiky a současně také speciální povinnosti a práva vyplývající pro stát – Českou republiku ze zákona o ochraně památkového fondu navrhuje upravit formulaci např. takto: „b) příslušná organizační složka státu nebo státní organizace, která je příslušná hospodařit nebo má právo hospodařit s majetkem České republiky. (2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně i pro práva a povinnosti stanovené tímto zákonem vlastníku věci nebo stavby, která by mohla být podle § 19 prohlášena za kulturní	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno na základě návrhu MF.

	památku.“.	
Ministerstvo financí	K § 144 Zásadní připomínka. Z důvodové zprávy vyplývá, že dosavadní Národní památkový ústav jakožto odborná organizace státní památkové péče podle § 32 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, je ztotožněn s památkovým ústavem podle § 12 návrhu zákona o ochraně památkového fondu. V zájmu předcházení výkladovým a aplikačním potížím a při zájmu na zachování kontinuity postavení a působnosti jmenované státní příspěvkové organizace jako památkového ústavu podle navrhovaného zákona považujeme za potřebné doplnit do společných ustanovení (zřejmě do § 144), že odborná organizace státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za památkový ústav podle tohoto zákona.	Vyhověno. Návrh zákona byl doplněn o přechodné ustanovení ve smyslu připomínky MF.
Ministerstvo financí	K § 152, uvozovací věta Uvozovací větu je nutné přepracovat v souladu s pravidly pro přípravu právních předpisů tak, aby vyjadřovala skutečnost, že jde o více změn pouze v jedné položce sazebníku (položka č. 22). Uvozovací věta musí začínat slovy: „Položka č. 22 přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona ... (uvedou se pouze novely, které měnily položku č. 22)“.	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno ve smyslu připomínky.
Ministerstvo financí	K § 152, bodu 1 Zásadní připomínka. Požaduje se uvést písmeno c) v tomto znění: „c) Přijetí žádosti o udělení oprávnění k restaurování kulturní památky nebo její části, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými díly podle zákona o ochraně památkového fondu, přijetí žádosti o udělení oprávnění ke zpracování stavebně historického průzkumu podle zákona o ochraně památkového fondu nebo přijetí žádosti o udělení oprávnění k provádění archeologického výzkumu podle zákona o ochraně památkového fondu Kč 2000.“. Je nutné namísto poznámky pod čarou používat normativní odkazy.	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno.
Ministerstvo financí	K § 153 Zásadní připomínka. Požaduje se uvést přechodné ustanovení v tomto znění: „Bylo-li řízení o udělení povolení k obnově kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno.

	uměleckořemeslnými pracemi („povolení k restaurování“) podle položky 22 písm. c) přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použije se zákon č. 634/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“. Není důvod zužovat přechodné ustanovení pouze na „stanovení sazby“ poplatku a je nutné uvést správný název řízení.	
Ministerstvo financí	K nadpisu Dílu 3 Hlavy VII návrhu: Zásadní připomínka. Jelikož v tomto dílu je upravováno přednostní právo České republiky a v návrhu není dříve zavedena legislativní zkratka „stát“, navrhuje z důvodu přesnosti nahradit v nadpisu stávající slovo „státu“ slovy „České republiky“.	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno.
Ministerstvo financí	K části druhé – Změna zákona o správních poplatcích Zásadní připomínka. Položka 22 je položkou obecnou, podle které postupuje celá řada správních úřadů. Zařazení nového písmene jako písmene c), tedy zkraje položky, a nové označení následujících písmen by znamenalo značné komplikace. Některé správní úřady by byly pravděpodobně nuceny měnit již existující tiskopisy a webové stránky. Z těchto důvodů požadujeme zařazení nového písmene jako písmeno l), které bylo zrušeno od 1. ledna 2014 zákonem č. 313/2013 Sb. Současně požadujeme ponechat stávající číslování poznámky pod čarou č. 21. V opačném případě nelze s ohledem na množství novel sazebníku zákona o správních poplatcích v legislativním procesu vyloučit, že tato poznámka nezruší již existující poznámku téhož čísla či naopak, což se už v minulosti opakovaně stalo. Tato výjimka z legislativních pravidel vlády je zpravidla Legislativní radou vlády tolerována.	Vyhověno úpravou textu, ustanovení bylo upraveno ve smyslu připomínky.
Ministerstvo pro místní rozvoj	Obecně: 1. Nový zákon neřeší dosavadní duplicity spojené s výkonem státní správy na úseku památkové péče a s tím spojenou přebujelou administrativu.	Připomínka č. 1 byla projednána, vysvětlena, MMR na ni netrvá.
	2. Vzhledem k vůli předkladatele upravit ochranu některých lidských ostatků jako kulturní památky, požadujeme umožnit ochranu památkového fondu ve formě uložených lidských ostatků mimo stavby a mimo veřejná a neveřejná pohřebiště. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka č. 2 byla projednána, vysvětlena. MMR na připomínce týkající se otázky pohřebišť nadále netrvá

	<u>Odůvodnění:</u> Veřejné a neveřejné pohřebiště nemusí být stavbou, ale územím s využitím plochy v katastru nemovitostí jako „hřbitov, urnový háj“ (typicky starý židovský nebo křesťanský hřbitov). Z textu důvodové zprávy pojednávající o procesu archeologizace plyne, že z obsahu pojmu archeologického nálezu by měl zmíněný proces vyloučit lidské ostatky, které se v současné době nacházejí na provozovaných veřejných a neveřejných pohřebištích v hrobech a hrobkách, jejichž nájemce nebo majitel je znám. Z tohoto znění není dostatečně zřejmé, jak přistupovat k lidským ostatkům uloženým mimo veřejná nebo neveřejná pohřebiště nebo stavby. Jedná se především o zde zmíněné zrušené (zkonfiskované) židovské a německé hřbitovy v pohraničí, ve kterých jsou uloženy lidské ostatky bez jakékoli právní ochrany. Citované ustanovení § 82 odst. 2 občanského zákoníku není na těchto hřbitovech aplikovatelné z důvodu nedochované evidence hrobových míst a neidentifikovatelnosti uložených lidských ostatků v opuštěných hrobech. Pokud jsou lidské ostatky nalezeny v rámci nezrušeného a provozovaného pohřebiště, podléhá nakládání s nimi trestně právnímu postihu (§ 359 trestního zákoníku) a nelze je bez povolení provozovatele pohřebiště archeologicky zkoumat. Pokud jsou lidské ostatky hanobeny mimo veřejné nebo neveřejné pohřebiště, pro naplnění skutkové podstaty přečinu musí být zároveň prohlášeny za kulturní památku (§ 358 trestního zákoníku; v tomto ustanovení upravené hanobení hrobu se týká hanobení hrobového zařízení, nikoli v něm uložených ostatků). I když prohlídka recentních exhumovaných lidských ostatků není součástí archeologického nálezu ani zdravotních služeb, je možné při zjištění dodatečných skutečností ve vztahu ke zdravotním službám (včetně prohlídky těla zemřelého) využít ustanovení vyhlášky o Listu o prohlídce zemřelého a provést úpravu příslušné části Listu o prohlídce zemřelého. „Opravné“ listy o prohlídce těl zemřelých lze použít i na základě výsledků prohlídky exhumovaných lidských ostatků, vztahují-li se zjištěné údaje např. ke zdravotnímu stavu nebo zdravotním službám poskytnutým zemřelému (včetně výsledků provedení pitvy). Podle § 3 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pohřebnictví“), má registrovaná církev (zpravidla římskokatolická církev) nebo náboženská společnost (zpravidla židovská obec) právo zřídit neveřejné pohřebiště v místě nálezu souboru lidských ostatků svých členů, pokud	s tím, že samostatně prohlašovat lidské ostatky není cílem návrhu zákona, resp. památkové péče.
--	---	--

	má k uvedenému pozemku věcné nebo smluvní právo a prokáže místně příslušnému krajskému úřadu vnitřní předpisy a obřady, které neumožňují exhumaci a pohřbívání členů náboženské obce na veřejném pohřebišti. V návrhu řádu neveřejného pohřebiště uvede skutečnosti vyžadované v § 22 odst. 1 až 5 a 23 odst. 1 a 2 zákona o pohřebnictví. Krajským úřadem schválený Řád neveřejného pohřebiště náboženská obec zveřejní ve vitríně před vstupem na pozemek v souladu s § 19 odst. 2 zákona o pohřebnictví a kontroluje dodržování řádu neveřejného pohřebiště svépomocí nebo prostřednictvím správce.	
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 5 odst. 3 Požadujeme v textu vyjádřit nejen skutečnost, že ministerstvo je dotčeným orgánem, ale také že uplatňuje stanovisko podle § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona - vztahuje se ke všem písmenům a) až e). Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Na rozdíl ustanovení vztahujících se ke krajskému úřadu a obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností není zřejmé, zda ministerstvo uplatňuje vyjádření, závazné stanovisko nebo stanovisko. Proto je ve vazbě na stavební zákon navrhováno uvedené doplnění.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 7 odst. 4 Požadujeme za slova „postupech a“ vložit slovo „stanovisko“. Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Je třeba toto ustanovení uvést do souladu se stavebním zákonem a rozlišit, kdy krajský úřad uplatňuje závazné stanovisko a kdy stanovisko.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 8 odst. 4 Požadujeme za slova „postupech a“ vložit slovo „stanovisko“. Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Je třeba toto ustanovení uvést do souladu se stavebním zákonem a rozlišit, kdy obecní úřad obce s rozšířenou působností uplatňuje závazné stanovisko a kdy stanovisko.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 15 Požadujeme celý paragraf vypustit a následující paragrafy přečíslovat.	Připomínka byla projednána, vysvětlena a po dohodě

	Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> V rozvinutých zemích s vyspělým systémem veřejné správy jsou jednotlivé veřejné zájmy hájeny odbornými specializovanými orgány veřejné správy objektivně působícími na daném úseku. Zdvojování této působnosti poskytováním postavení účastníka řízení zájmovým sdružením a spolkům za účelem „posílení“ ochrany daného veřejného zájmu je z tohoto hlediska nesystémové a disproportní. Pokud bychom vycházeli z premisy, že rozhodováním příslušného kompetentního orgánu veřejné správy ve věci architektonického dědictví je dotčen zájem spolků zaměřených na ochranu architektonického dědictví, pak by analogicky musely být účastníky řízení při rozhodování o objektech důležitých pro obranu státu spolky veteránů a historické vojenské spolky, při rozhodování o stavbách drah a na dráze spolky přátel železnice, atd. Výjimkou z principu modelu úsporné, efektivní a kompetentní veřejné správy jsou spolky na úseku ochrany životního prostředí, kterým bylo právo účastníka řízení z titulu dotčení zájmu na ochraně životního prostředí přiznáno. Právě uplatňování tohoto ustanovení u nás je výmluvným dokladem nevhodnosti takového řešení, které vedle naprosto neúměrné administrativní zátěže až blokování činnosti veřejné správy s dopadem na její adresáty a jejich oprávněná očekávání, ale často i na veřejné rozpočty a rozvoj strategické infrastruktury, je jedním z nejvíce zneužívaných institutů pro obstrukce mimo jiné v rámci konkurenčního boje a v některých případech i pro nekorektní prosazování zájmů jiných zemí. Vážná jsou i podezření z osobního nebo skupinového obohacování. Kromě přání spolků, kterým se snaží Ministerstvo kultury vyhovět, není pro navrhované ustanovení a zejména pro postavení spolku jako účastníka řízení žádný rozumný důvod. Obdobné ustanovení v zákoně o ochraně přírody a krajiny se dle našich zkušeností neosvědčilo, vedlo k výraznému zvýšení administrativy, zvýšení nákladů řízení, dalšímu zatížení soudů a výrazným způsobem zkomplikovalo značnou část řízení. Dosažené zrušení některých rozhodnutí je založeno takřka výhradně na procesních nebo formálních chybách spojených s účastenstvím spolku, jen zcela výjimečně je vyvoláno vlastním věcným řešením. Účastenství má být odvozováno od dotčení práv a ukládání povinností. U spolků se jedná výhradně o získání práv bez toho, že by nesly jakoukoliv právní odpovědnost za důsledky svého jednání. Postavení spolků nemůže být stejné jako vlastníka, nemůže být jejich členům v rámci řízení dovolováno vstupovat do budov a na soukromý pozemek jen	s ostatními připomínkovými místy byl text § 15 návrhu zákona upraven.
--	---	--

	proto, že to chtějí. I bez spolků jako účastníků řízení je plně zajištěno vysoce odborné posouzení, a to jak Památkovým ústavem, tak příslušným orgánem vykonávajícím státní správu.	
Ministerstvo pro místní rozvoj	<u>K § 18 odst. 3</u> Požadujeme text uvést v tomto znění: „Za kulturní památku lze prohlásit i lidské ostatky nebo jejich soubor, pokud mají historický a kulturní význam pro stavbu nebo pohřebiště, ve kterých se nacházejí. Kulturní památka jako taková nesmí být v tomto případě zdrojem finančního prospěchu.“ Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Propojení pohřebiště a lidských ostatků, které jsou v něm umístěny, tvoří jeden hodnotový celek, kterému by měla být poskytnuta komplexní ochrana. Některá veřejná pohřebiště jsou národní kulturní památkou (například barokní hřbitov ve Střílkách). Veřejné pohřebiště nemusí být stavbou, ale územím s využitím plochy v katastru nemovitostí jako „hřbitov, urnový háj“. Zákon o pohřebnictví provozovateli veřejného pohřebiště umožňuje veřejné pohřebiště kdykoliv zrušit a lidské ostatky v něm pohřbené hromadně exhumovat a uložit na jiném pohřebišti do společného hrobu, navzdory tomu, že zrušené pohřebiště bylo prohlášené za kulturní památku /§ 20 písm. g) bod 5 zákona o pohřebnictví/. Ustanovení § 24 odst. 3 citovaného zákona upravuje zrušení jednotlivých hrobů a hrobek na pohřebišti, jsou-li prohlášené za kulturní památku. Do uvedeného pojmu „zrušení hrobu a hrobky“ zákon o pohřebnictví však řadí pouze odstranění hrobového zařízení, nikoli exhumaci lidských ostatků v něm uložených. Ty je možné převést na jiný hřbitov a uložit do společného hrobu. Dále upozorňujeme, že použití lidských ostatků jako kulturní památky (typicky mozek Františka Palackého ponořený do roztoku glycerolu a pěti procent formaldehydu) nemůže být ani jako <i>res in commercium</i> zdrojem finančního prospěchu nebo jiných výhod fyzické nebo právnické osoby, rovněž nemůže být zdrojem finančního prospěchu nebo jiných výhod pro muzea a vystavovatele (srov. čl. 21 Úmluvy o lidských právech a biomedicině a čl. 4 Úmluvy Rady Evropy proti obchodování s lidskými orgány, která byla otevřena k podpisu dne 25. března 2015 ve španělském Santiagu de Compostela. Za ČR Úmluvu podepsal náměstek ministra spravedlnosti p. Jager.).	Připomínka byla projednána, vysvětlena, otázka „res extra commercium“ a pohřebišť byla vysvětlena v důvodové zprávě, včetně vztahu například k předkupnímu právu.
Ministerstvo pro	K § 18 odst. 4	Připomínka byla projednána,

místní rozvoj	V § 18 na konci textu odstavce 4 požadujeme doplnit slova „ , pokud v případě stavby nebo pozemku tvoří s kulturní památkou funkční celek“. Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Považujeme za potřebné nastavit určitá kritéria, kdy může uvedený případ nastat.	vysvětlena, MMR na ní nadále netrvá.
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 19 odst. 2 Požadujeme text odstavce 2 uvést v tomto znění: „Pokud se vede řízení o prohlášení za kulturní památku podle § 18 odst. 3, má práva a povinnosti hlavního účastníka řízení¹⁾ osoba blízká²⁾, která se po smrti člověka může domáhat ochrany jeho osobnosti podle jiného právního předpisu³⁾.“ Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Podle důvodové zprávy bude účastníkem řízení o prohlášení za kulturní památku v případě, že předmětem řízení budou lidské ostatky nebo jejich soubor, osoba, která se po smrti člověka může domáhat ochrany jeho osobnosti podle občanského zákoníku, tj. osoba blízká. V návrhu předloženého zákona ani v jeho důvodové zprávě není řešena situace, kdy v souladu s ustanovením § 114 občanského zákoníku zemřelý za svého života výslovně rozhodne, jak a kde chce být pohřben a jaký bude mít pohřeb. V takovém případě nebude podle našeho názoru možné ani po 70 letech od jeho úmrtí (srov. § 2 odst. 7 návrhu zákona o ochraně památkového fondu) lidské ostatky proti jeho vůli a proti vůli osoby blízké prohlásit za kulturní památku (což může mít za důsledek i nařízenou exhumaci lidských ostatků z hrobu za účelem konzervování těchto ostatků). Není proto představitelné, aby osoba, jejíž předek má být prohlášen za kulturní památku, neměla postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, tedy tzv. hlavního účastníka jako osoby blízké k zesnulému, jehož ostatky mění rozhodnutím správního orgánu své právní postavení (z <i>res extra commercium</i> se stává <i>res in commercium</i>). Osoba blízká nemůže být účastníkem řízení jen podle § 27 odst. 2 správního řádu, neboť není	Připomínka byla projednána, vysvětlena a připomínce bylo po dohodě částečně vyhověno úpravou textu návrhu zákona. MMR změnilo připomínku na doporučující.

¹⁾ § 27 odst. 1 správního řádu.

²⁾ § 22 občanského zákoníku.

³⁾ § 82 odst. 2 občanského zákoníku.

	osobou, která by byla rozhodnutím „pouze“ přímo dotčena ve svých právech nebo povinnostech – osoba blízká rozhodnutím o prohlášení jí blízkých lidských ostatků za kulturní památku ztrácí definitivně možnost je uložit na veřejné nebo neveřejné pohřebiště do svého pronajatého hrobu nebo hrobky. Osoba blízká k zemřelému by měla mít zároveň oprávnění (aktivní legitimaci) podat návrh na zahájení řízení o prohlášení věci (archeologického nálezu) za kulturní památku. Dovolujeme si upozornit na ustanovení § 92 odst. 2 občanského zákoníku, podle kterého platí, že nestanoví-li člověk osobu, která má právo na vydání lidských ostatků uložených mimo veřejné pohřebiště již za svého života, má toto právo v postupné řadě manžel zesnulého, jeho děti nebo rodiče. Dědic má podle tohoto ustanovení nejen právo, ale i povinnost takové ostatky převzít. Tyto osoby si tedy popřípadě i soudní cestou převezmou lidské ostatky uložené mimo veřejné pohřebiště, nezávisle na tom, zda byly prohlášeny za kulturní památku. Upozorňujeme na další komplikace správního řízení. Bude-li po smrti zesnulého více blízkých osob s odlišnými představami ohledně dispozice s tělem, správní řízení bude velmi zdoluhavé. V tomto případě je pak vhodné inspirovat se taxativním výčtem osob v § 114 občanského zákoníku. Další možností je správní řízení o prohlášení lidských ostatků z kulturní památku zahájit až po souhlasu osoby blízké obdobně jako u darování těla zemřelého a jeho částí pro anatomické účely. Zákon o zdravotních službách v § 81 odst. 5 stanoví, že k souhlasu osoby blízké zemřelému k jeho darování pro potřeby vědy, výzkumu nebo k výukovým účelům ve zdravotnictví stačí písemný souhlas, který je opatřen úředně ověřeným podpisem. Pokud zdravotnické zařízení vyslovení souhlasu zemřelého nezjistí nebo osoba blízká zemřelému tento souhlas nevysloví, nelze pro lékařské potřeby tělo zemřelého použít.	
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 32 a ustanovením souvisejícím Požadujeme celý Díl 3 zahrnující § 32 vypustit a následující paragrafy přečíslovat. Zároveň požadujeme zohlednit tuto skutečnost ve všech souvisejících ustanoveních - např. v § 2 odst. 1, vypustit § 2 odst. 6 a zbylé odstavce přečíslovat, vypustit část druhou údajů o památkách v § 43 odst. 2, vypustit § 45 a následující paragrafy přečíslovat, upřesnit architektonické dědictví v § 141 apod. Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u>	Vyhověno. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.

	Jedná se o špatně zakrývané přebírání kompetencí Ministerstva pro místní rozvoj a orgánů územního plánování. Podle § 18 odst. 4 stavebního zákona orgány územního plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Podle § 19 odst. 1 písm. d) stavebního zákona je úkolem územního plánování zejména stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb. Součástí územně analytických podkladů, které zpracovávají úřady územního plánování včetně evidence sledovaných jevů, jsou kromě kulturních památek také podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 500/2006 Sb. urbanistické hodnoty, historicky významné stavby nebo jejich soubory, architektonicky významné stavby nebo jejich soubory, významné stavební dominanty a místa významných událostí. Tyto údaje jsou pak ve všech souvislostech hodnoceny v rozboru udržitelného rozvoje území a jsou zohledňovány v územních a regulačních plánech, kde zastupitelstvo obce stanovuje podmínky pro jejich ochranu. Jak zjišťování hodnot a stanovování podmínek pro jejich ochranu, tak evidence uvedených hodnot, jsou již právními předpisy zajištěny. Zaráží nás i skutečnost, že by dle návrhu předkladatele „památky místního významu“ nezjišťovali odborníci, ale stanovovala by je zastupitelstva obcí podle svého laického uvážení. Zapojení zastupitelů do celého procesu je daleko lépe a vyváženěji s odborností pojato v územně analytických podkladech a zejména v územně plánovací dokumentaci. Upozorňujeme také na skutečnost, že u staveb, které nejsou kulturní památkou, není zpravidla architektonickou hodnotou celá stavba, ale jen její část, např. průčelí apod. Proto označení celé stavby jako památky, není logické. Požadujeme, aby Ministerstvo kultury nepřebíralo kompetence našeho resortu a ctilo dosavadní stav, že architektonické, urbanistické a estetické hodnoty, které nejsou přímo spojeny s kulturními památkami, jsou v kompetenci Ministerstva pro místní rozvoj. Památkový ústav je poskytovatelem údajů podle stavebního zákona a má tedy pravomoc poskytnout jím zjištěné hodnoty do územně analytických podkladů. Tuto činnost Památkového ústavu vítáme a na rozdíl od přebírání kompetencí ji budeme podporovat.	
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 38 odst. 1 a § 144 odst. 3 Požadujeme, aby za slovo „vymezeno“ byla vložena slova „a potřebnosti rozsahu vymezení tohoto ochranného pásma“. Tato připomínka je zásadní.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.

	<u>Odůvodnění:</u> V mnoha případech byla ochranná pásma, zvláště u jednotlivých kulturních památek, vymezena v rozsahu, který není z hlediska památkové péče potřebný. Na základě této skutečnosti Ministerstvo pro místní rozvoj požadovalo, aby stávající ochranná pásma platila jen po omezenou dobu, max. 10 let, a byla znovu vyhlášena. Na základě argumentů Ministerstva kultury naše ministerstvo od původního požadavku ustupuje a předkládá tento návrh jako kompromisní.	
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 38 odst. 2 a § 41 odst. 2 Požadujeme, aby se na postupy podle těchto ustanovení vztahoval § 27 odst. 1, 3 a 4 obdobně. Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Ustanovení § 37 a 40, na které je v uvedených ustanoveních odkazováno, jsou odkazy v nich uvedených dále přímo propojeny na § 27 zákona, na jehož ustanovení nelze vztáhnout přiměřenost, ale musí být podle nich postupováno obdobně, jinak není zajištěna ochrana jiných veřejných zájmů.	Vyhověno.
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 76 odst. 3 Doporučujeme, aby v projektu bylo jako podklad pro ministerstvo doplněno, zda badatelská plocha zasahuje do koridoru pro umístění liniové stavby nebo do zastavitelné plochy, které jsou vymezeny v zásadách územního rozvoje nebo v územním plánu. Potvrzení by v konkrétním případě mohl vydat úřad územního plánování. Na základě tohoto údaje by ministerstvo mohlo odpovědněji rozhodnout o době trvání terénní části archeologického výzkumu.	Nevyhověno. MK je dotčeným orgánem pro zásady územní rozvoje a tedy o základních a zásadních momentech obsažených v zásadách územního rozvoje musí vědět z povahy věci a jde tak o informace známé správnímu orgánu z jeho úřední činnosti.
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 82 odst. 3 Požadujeme vypustit, případně přeformulovat. <u>Odůvodnění:</u> Návrh zavádí povinnost stavebníka, který realizuje stavbu a další vyjmenované činnosti mimo kulturní památky, požádat obecní úřad s rozšířenou působností o vydání závazného stanoviska, že je povinen strpět zápis údajů o zamýšlené práci do evidence zásahů, pokud by jeho provedením bylo ohroženo zachování archeologického dědictví. Dle stavebního	Připomínka byla projednána, vysvětlena, MMR na ní nadále netrvá.

	zákona se stavbou rozumí i část stavby nebo změna dokončené stavby. Změnou dokončené stavby je nástavba, přístavba a stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby, za stavební úpravu se považuje též zateplení pláště stavby. Není pravděpodobné ohrožení archeologického dědictví realizací nástavby stávající stavby. Dále není jasný obsah vydávaného závazného stanoviska s ohledem na ustanovení § 149 správního řádu. Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo pro místní rozvoj	K § 141 odst. 1 Požadujeme, aby za slova „architektonického dědictví“ byla vložena slova „chráněného podle tohoto zákona“. Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Je nezbytné jednoznačně stanovit v souladu s kompetencemi ministerstev, která část architektonického dědictví spadá do kompetence památkové péče a která do kompetence územního plánování.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno a text návrhu zákona byl v tomto smyslu upraven.
Ministerstvo obrany	K § 2 odst. 2: V navrhovaném znění § 2 odst. 2 požadujeme slova „na našem území“ nahradit slovy „na území České republiky“ a slova „prohlášený podle § 19“ nahradit slovy „prohlášený za kulturní památku podle § 18“. <u>Odůvodnění:</u> <i>Navrhovaná úprava jednak upřesňuje normativní text v souladu s čl. 40 odst. 1 Legislativních pravidel vlády tak, aby byla využita terminologie standardně používaná pro označení území České republiky v normativním textu, jednak upřesňuje odkaz na provedení úpravy prohlášení za kulturní památku podle návrhu zákona (v § 19 je upraveno s tím související řízení).</i> <i>V souvislosti s touto připomínkou doporučujeme, aby všude tam, kde zákon odkazuje na památku prohlášenou za kulturní památku nebo za národní kulturní památku, bylo používáno plné označení tohoto pojmu, nikoliv pouze slov „památka prohlášená podle ...“ s odkazem na příslušné ustanovení zákona.</i>	Vyhověno částečně, ustanovení bylo ve smyslu první části připomínky upraveno.
Ministerstvo obrany	K § 3 písm. c): V § 3 písm. c) doporučujeme slova „fyzických a právnických osob“ nahradit slovy „fyzických osob, podnikajících fyzických a právnických osob“. <u>Odůvodnění:</u> <i>Navrhované doporučení pouze ve smyslu dalších ustanovení návrhu zákona</i>	Nevyhověno. Jedná se o základní vymezení osob podle občanského zákoníku.

	<i>upřesňuje adresáty navrhované úpravy.</i>	
Ministerstvo obrany	K § 12 odst. 2 písm. h) V § 12 odst. 2 doporučujeme písmeno h) upravit takto: „h) je správcem seznamu památkového fondu a evidence archeologicky významných zásahů do území a území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů (dále jen „evidence zásahů“), které jsou informačními systémy veřejné správy; jako správce má památkový ústav postavení orgánu veřejné správy⁸⁾ podle zákona o informačních systémech veřejné správy. Při vedení seznamu památkového fondu spolupracuje památkový ústav s Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním;“. Poznámka pod čarou č. 8 zní: „⁸⁾ § 3 odst. 2 zákona č. 365/2000 Sb.“: Odůvodnění: <i>Navrhovaná doporučení směřují k upřesnění postavení památkového ústavu jako správce uvedených informačních systémů veřejné správy tak, jak to odpovídá § 3 zákona č. 365/2000 Sb.</i>	Nevyhověno. Ustanovení bylo upraveno po dohodě s Ministerstvem vnitra, který je gestorem základních registrů a informačních systémů veřejné správy.
Ministerstvo obrany	K § 15 odst. 3 V § 15 odst. 3 doporučujeme zrušit slova „a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup“. Odůvodnění: <i>Povinnost zveřejňování na úřední desce již v sobě zahrnuje obě formy zveřejnění, tedy jak zveřejnění na „kamenné“ úřední desce (nebo formou kiosku zobrazující digitální podobu dokumentu v sídle úřadu), tak současné zpřístupnění dokumentu způsobem umožňujícím dálkový přístup (§ 26 odst. 1 správního řádu). Zvláštní uvádění formy zpřístupnění dokumentu „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ je tedy nadbytečné.</i>	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno po dohodě s dalšími připomínkovými místy.
Ministerstvo obrany	K § 17 odst. 3 V § 17 odst. 3 doporučujeme zrušit slova „, který současně rozhoduje spory z veřejnoprávních smluv podle § 16 odst. 2“. Odůvodnění: <i>Slova doporučená ke zrušení jsou v ustanovení § 17 odst. 3 nadbytečná, obsahově začleněná mimo kontext tohoto ustanovení. Pokud by předkladatel chtěl obdobným způsobem upravit rozhodovací pravomoc krajského úřadu ke sporům z veřejnoprávních smluv, bylo by vhodné tak učinit v rámci § 7 návrhu zákona.</i>	Připomínce bylo vyhověno úpravou ustanovení § 16 odst. 2 návrhu zákona.
Ministerstvo obrany	K § 19 odst. 2 V § 19 odst. 2 doporučujeme slova „osoba, která se po smrti člověka může domáhat ochrany jeho osobnosti podle jiného právního předpisu¹⁰⁾“ nahradit slovy „kterákoliv	Nevyhověno. Považujeme za nadbytečné, osobu blízkou definuje občanský zákoník.

	z osob blízkých¹⁰⁾ zemřelému člověku, jehož lidské ostatky mají být prohlášeny za kulturní památku“. Odůvodnění: Navrhovaná textová změna jednoznačně vymezuje vztah osoby blízké k zemřelému člověku, jehož ostatky se mají stát předmětem řízení o prohlášení za kulturní památku, což návrh zákona nečiní. Z předkladatelem navrhovaného znění § 19 odst. 2 by bylo možné usuzovat, že postavení účastníka řízení má obecně každá osoba, jíž je obecně občanským zákoníkem přiznáno právo domáhat se po smrti člověka ochrany jeho osobnosti. Současně je odstraňována nadbytečná citace ustanovení § 82 odst. 2 občanského zákoníku, neboť pro návrh zákona je rozhodující to, že se jedná o osobu blízkou.	
Ministerstvo obrany	K § 43 odst. 1 Ustanovení § 43 odst. 1 doporučujeme zrušit. Obdobnou úpravu je pak nutné provést v § 89 odst. 1. Odůvodnění: Ustanovení § 43 odst. 1 velmi neurčitě upravuje skutečnosti, které vyplývají z jiné, konkrétní úpravy návrhu zákona nebo jiného právního předpisu. Skutečnost, že se jedná o informační systém veřejné správy, vyplývá již z § 12 odst. 2 písm. h) návrhu zákona, stejně jako charakter a rozsah v něm vedených údajů vyplývá z § 44 návrhu zákona. Z § 3 odst. 1 zákona o informačních systémech veřejné správy zase vyplývá, že seznam je účelově určen pro výkon veřejné správy, a to v kontextu návrhu zákona pro oblast památkové péče.	Nevyhověno. Ustanovení bylo upraveno po dohodě s Ministerstvem vnitra, který je gestorem základních registrů a informačních systémů veřejné správy. Naopak bylo v tomto smyslu upraveno ustanovení § 12 odst. 2 písm. h).
Ministerstvo obrany	K § 43 odst. 3 a 4 V § 43 odst. 3 doporučujeme slovo „uveřejňovány“ nahradit slovem „zpřístupňovány“ a odstavec 4 uvést v tomto znění: „(4) Údaje a další podklady vedené v seznamu památkové péče a tímto zákonem označené jako neveřejné jsou poskytovány pouze orgánům památkové péče a osobám vykonávajícím působnost v oblasti veřejné správy pro plnění úkolů na úseku ochrany památkového fondu, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.“ Odůvodnění: Navrhovaná úprava odstavce 3 terminologicky upřesňuje formu informační činnosti, jíž jsou předmětné údaje poskytovány, a to ve smyslu ustanovení § 2 písm. a) zákona o informačních systémech veřejné správy. Obdobně je navrhováno stylistické upřesnění znění odstavce 4, a to způsobem pro poskytování údajů z informačních systémů veřejné správy obvyklým.	Nevyhověno. Ustanovení bylo upraveno po dohodě s Ministerstvem vnitra, který je gestorem základních registrů a informačních systémů veřejné správy.

	<i>V souvislosti s navrhovaným ustanovením pak doporučujeme zvážit, zda by návrhem zákona neměly být rovněž řešeny případné podmínky poskytování ověřených výpisů ze seznamu památkového fondu v rozsahu v něm vedených veřejných údajů (viz § 9 zákona o informačních systémech veřejné správy). .</i>	
Ministerstvo obrany	K § 47 odst. 1 V § 47 odst. 1 doporučujeme za slovo „údaje“ vložit slovo „vedené“ a slova „, které vznikly zřejmým omylem při jeho vedení“ zrušit. Obdobnou úpravu je nutné provést také v § 124 odst. 1. Odůvodnění: Navrhovaná úprava jednak terminologicky upřesňuje vazbu mezi „chybným údajem“ a „seznamem památkového fondu“, jednak směřuje k zajištění povinnosti správce informačního systému veřejné správy vést v informačním systému obecně správné údaje, tedy bez ohledu na to, jakým způsobem byl zpracován údaj chybný (tedy nikoliv pouze „omyl“, ale rovněž chyba v psaní, chybné podklady, neaktuálnost údaje apod. mohou být důvodem vedení chybného údaje). Uvedené pravidlo má zásadní význam také proto, kdyby byly ze seznamu památkového fondu vydávány ověřené výpisy, jež jsou podle § 9 odst. 4 zákona o informačních systémech veřejné správy veřejnými listinami; jedním ze základních znaků veřejné listiny je podle § 134 občanského soudního řádu dobrá víra v pravdivost toho, co osvědčují nebo potvrzují, není-li prokázán opak, a tedy i z tohoto důvodu je nutné prověřovat správnost veškerých vedených údajů a v případě zjištění chyby, bez ohledu na důvod jejího vzniku, tuto opravit.	Vyhověno částečně, ustanovení bylo ve smyslu první části připomínky upraveno. Zákon by měl stanovit rozsah možných oprav.
Ministerstvo obrany	K § 55 odst. 5 V navrhovaném znění § 55 doporučujeme na konci odstavce 5 tečku nahradit čárkou a doplnit písmeno i), které zní: „i) seznam snesených částí kulturní památky, které byly nahrazeny jejich replikou, a místo jejich uložení.“. Odůvodnění: Navrhovaná úprava směřuje k zajištění komplexnosti obsahu závěrečné restaurátorské zprávy, a to doplněním informace o případných částech kulturní památky, které bylo vzhledem k jejich fyzickému stavu nutné restaurátorem nahradit replikou, avšak například s přihlédnutím k původnímu použitému materiálu, způsobu zpracování nebo použitým barvám je vhodné je uchovat, neboť mohou být cenným zdrojem informací o autentických řemeslných (uměleckých) postupech. .	Nevyhověno. Navrhované ustanovení je již částečně obsaženo v předchozích písmenech odstavce 5. Navržené ustanovení navíc považujeme za nadbytečné, neboť rozhodně neplatí obecná zásada, že by se v rámci restaurování snažely části restaurovaných kulturních památek a umísťovaly do jiných prostor, neboť celá řada

		restaurovaných děl z povahy věci takový zásah nepřipouští (např. nástěnné malby, sgrafito, malířská díla na plátně).
Ministerstvo obrany	K § 64 odst. 1 písm. c) a f) V navrhovaném znění § 64 odst. 1 doporučujeme v písmenech c) a f) zvážit, zda je skutečně účelné, aby orgán památkové péče byl vázán povinností nařídit v uvedených případech odstranění provedených úprav. <u>Odůvodnění:</u> <i>Navrhované doporučení směřuje k zohlednění těch případů, kdy orgán památkové péče u provedených úprav zjistí, že prokazatelně byly provedeny ve prospěch kulturní památky a požadovaným způsobem nebo že v jejich důsledku byl stabilizován stav, který jinak hrozil bez zásahu zničením nebo dalším poškozením památky. V těchto případech by nařízení odstranění úprav bylo v rozporu s veřejným zájmem na ochraně památky, a tedy postačujícím postihem (pokud by byl vůbec účelný) by mělo být přestupkové řízení za nesplnění povinnosti vyžádat si v dané věci odborné posouzení v těch případech, kde by jinak provedený zásah snesl odkladu. .</i>	Nevyhověno. V ustanovení § 67 návrhu zákona je upraven postup v případě, že nebude potřeba nebo nebude možné nařídit odstranění závadného stavu. Jedná se obdobný institut, jaký je uplatněn při odstraňování nelegální stavby podle stavebního zákona.
Ministerstvo obrany	K § 89 odst. 6 a 7 K navrhovanému znění § 89 odst. 6 a 7 doporučujeme zvážit, zda správce evidence zásahů je schopen každému stavebníkovi nebo vlastníku archeologického nálezu zajistit zpřístupnění údajů vedených v příslušných částech této evidence způsobem umožňujícím dálkový přístup, s jakými náklady a s jakým systémem bezpečnosti pro vedené údaje (minimálně přístupové heslo a vedení údaje o přístupu). <u>Odůvodnění:</u> <i>Navrhované doporučení směřuje k tomu, aby případně do návrhu zákona byly doplněny podmínky zpřístupňování údajů pro takto proměnlivý okruh nahlízejících osob s různým právním postavením nebo rozsah údajů vedených v provozní části evidence zásahů a záznamy o přístupech do informačního systému. .</i>	Nevyhověno. Ustanovení bylo upraveno po dohodě s Ministerstvem vnitra, který je gestorem základních registrů a informačních systémů veřejné správy.
Ministerstvo obrany	K § 96 odst. 3 V § 96 odst. 3 návrhu zákona je stanoveno, že „s movitými archeologickými nálezy tvořenými vojenským materiálem²⁶⁾ je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany a ukládají se v jím zřízených organizacích nebo organizačních složkách státu, pokud jsou v nich trvale uchovávány sbírky muzejní povahy“ (v poznámce pod čarou č. 26 je pak citován	Nevyhověno. V první části připomínky jde o zásadní připomínku Ministerstva obrany, kterou uplatnilo v roce 2011 k připravované novele

	odkaz na § 5 zákona č. 38/1994 Sb.). V uvedeném ustanovení doporučujeme zvážit jiné definování zbraní, střeliva a dalších součástí výstroje a výzbroje vojska z hlediska historického (tedy tak, aby se mohly stát předmětem archeologického nálezů), neboť archeologický nálezn vojenského materiálu podle jeho definování pro účely zákona č. 38/1994 Sb. reálně nemůže existovat. Současne doporučujeme slova „a ukládají se v jím zřízených organizacích nebo organizačních složkách státu, pokud jsou v nich trvale uchovány sbírky muzejní povahy“ nahradit slovy „a soustřeďuje je v jím zřízených muzeích^{x)}“: Odůvodnění: <i>V případě, že by návrh zákona jako předmět památkové péče definoval archeologický nálezn tvořený vojenským materiálem podle § 5 zákona č. 38/1994 Sb., měly by tyto nálezy jednak zahrnovat veškerý materiál zapsaný do seznamu vojenského materiálu na základě Společného seznamu vojenského materiálu Evropské unie, tedy včetně služeb s tímto materiálem spojených. Předkladatel by tak zřejmě mohl využít jako přiměřený příklad archeologických nálezů z oblasti vojenské historie pouze § 5 odst. 1 zákona č. 38/1994 Sb., který je však zaměřen na materiál určený pro vojenské využití, tedy zkonstruovaný nebo přizpůsobený <u>pro použití v ozbrojených silách nebo bezpečnostních sborech</u>. Toto účelové zaměření na současné pojmy právního řádu s aktuálně vymezeným obsahem by bránilo za sbírkový předmět (památku) určit jakoukoliv jinou vojenskou výzbroj nebo výstroj vojenských útvarů (celků) předcházejících období právní úpravy, kdy byly tyto pojmy definovány, tedy v podstatě devadesátým létům minulého století.</i> <i>Úprava podmínek uchovávání archeologických nálezů historických zbraní, střeliva a výstroje a vybavení vojsk vychází z terminologie zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zejména pak přihlíží k povinnostem České republiky jako vlastníka sbírkových předmětů stanoveným v § 10 odst. 5 tohoto zákona..</i>	zákonu o státní památkové péči, neboť MO považovalo za nezbytné, aby movité archeologické nálezy, jejichž předmětem je vojenský materiál, byly realizovány v úzké spolupráci odborných resortních pracovišť MO a MV a tento materiál byl navázán na terminologii relevantních předpisů. Druhou část připomínky považujeme za zužující; Vojenský historický ústav by v takovém případě musel mít svou právní subjektivitu, aby mohl archeologické nálezy nabývat.
Ministerstvo obrany	K § 122 odst. 1 V navrhovaném znění § 122 odst. 1 doporučujeme: • v písmenu a) vložit čárku za slovo „jména“ (obdobně pak z gramatických důvodů také na všech dalších místech výskytu slov „jméno, popřípadě jména, a příjmení“ v návrhu zákona) a slovo „osoby“ nahradit slovy „fyzické osoby“, • v písmenu a) doplnit rovněž vedení údaje o obchodní firmě podnikající fyzické osoby nebo obchodní firmě nebo názvu právnické osoby, neboť i ony jsou možnými	Vyhověno částečně, ustanovení bylo v písmenech a) a d) upraveno. Údaje o obchodní firmě byly upraveny po dohodě s Ministerstvem vnitra a Úřadem pro ochranu osobních údajů.

	nositeli oprávnění k výkonu regulované činnosti, • v písmenu d) doporučujeme doplnit adresu místa bydliště fyzické osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti, • v písmenu d) nahradit slova „doručovací adresa“ slovy „adresa pro doručování“ [shodně s odst. 3 písm. c) a koneckonců rovněž se správním řádem]. <u>Odůvodnění:</u> <i>Navrhovaná doporučení směřují jednak k zajištění gramatické správnosti textu, užívání jeho jednotné terminologie v souladu s jinými právními předpisy a dále k zajištění komplexnosti údajů vedených v rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti, a to včetně vedení obdobné struktury údajů u každého subjektu údajů.</i>	
Ministerstvo spravedlnosti	K § 3 písm. g) Doporučujeme v dotčeném ustanovení nahradit slovo „nemovitost“ slovy „nemovitou věc“ s tím, že tuto změnu doporučujeme provést v celém textu předloženého návrhu zákona [např. § 3 písm. h), § 5 odst. 2 písm. g), § 6 odst. 3 písm. b) a další].	Vyhověno.
Ministerstvo spravedlnosti	<u>K § 16 - Ochrana obydlí a soukromí</u> Ve vztahu k ochraně obydlí a soukromí navrhuje následující změny: • § 16 odst. 1 na konci věty nahradit tečku středníkem a doplnit takto: ke vstupu do prostor, k nimž má užívací právo osoba odlišná od vlastníka, je třeba také souhlasu této jiné osoby. • § 16 odst. 2 až odst. 4 vypustit. Čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod zaručuje nedotknutelnost osoby a jejího soukromí; čl. 10 odst. 3 Listiny dále zakotvuje právo na soukromí. Čl. 8 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách (dále také „Úmluva“) stanoví, že každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Čl. 8 odst. 2 Úmluvy stanoví, že státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných. Úmluva je jako mezinárodní smlouva o lidských právech ve smyslu ustanovení čl. 10 Ústavy České republiky součástí českého právního řádu a zákon musí být s takovou mezinárodní smlouvou v souladu. Ustanovení, tak jak je navrhováno, nesleduje žádný z přípustných veřejných zájmů dle čl. 8 odst. 2 Úmluvy, když se dle § 16 odst. 1 má jednat o umožnění „zkoumat	Tato připomínka byla uplatněna bezprostředně po skončení připomínkového řízení, což bylo ze strany MK akceptováno. Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že v tomto smyslu byla upravena důvodová zpráva po dohodě s ČBK.

	<i>předměty kulturní hodnoty ...za účelem provádění vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti.“</i> Nadto se sluší ve vztahu k Úmluvě upozornit, že „soukromí“ a „obydlí“ dle č. 8 odst. 1 Úmluvy je konstantní judikaturou Evropského soudu pro lidská práva (dále také ESLP) vyložen ve velmi širokém významu a zahrnuje nejen obydlí fyzické osoby, ale i kanceláře a další prostory příslušníků svobodných povolání, právnických osob atp., včetně prostor používaných k výkonu podnikatelské činnosti. Srov. k tomu např. odst. 77 rozsudku ve věci Delta Pekárny v. Česká republika (č. 97/11) kde soud uvedl: <i>„Soud předně připomíná, že ve smyslu jeho judikatury má pojem „obydlí“ širší význam než slovo „home“ (uvedené v anglické verzi článku 8) a může zahrnovat například pracovnu nebo kancelář příslušníka svobodného povolání. Za určitých okolností lze práva zaručená z hlediska článku 8 Úmluvy vykládat v tom smyslu, že zahrnují právo společnosti na respektování jejího sídla, pobočky nebo obchodních prostor, v jejichž případě však může být právo zásahu smluvních států ještě širší (viz Niemietz proti Německu, rozsudek ze dne 16. prosince 1992, § 30-31; Sociétés Colas Est a ostatní proti Francii, č. 37971/97, rozsudek ze dne 16. dubna 2002, § 40-41, 49)“.</i> Nad rámec výše uvedeného tedy připomínáme, že ESLP požaduje i v případě Úmluvou vypočtených předpokládaných zájmů, při jejichž sledování lze soukromí omezit (zdůrazňujeme, že o takový případ se v navrhovaném ustanovení ani nejedná), že takový zásah orgánu státní moci musí podléhat rozhodnutí soudu nebo jiného nezávislého orgánu a být doprovázeno dalšími zárukami proti svévoli. (srov. rozsudek ve věci Delta Pekárny s.r.o., č. 97/11, zejména odst. 77 - 81 a odst. 92, 99 rozsudku). Mimo jiné se soukromí vymezuje v jeho prostorové dimenzi (ochrana obydlí v širším slova smyslu) a zahrnuje také respekt k autonomní existenci a veřejnou mocí nerušenou tvorbě sociálních vztahů (v manželství, v rodině, ve společnosti). Právo na soukromí garantuje rovněž právo jednotlivce rozhodnout podle vlastního uvážení zda, popř. v jakém rozsahu, jakým způsobem a za jakých okolností mají být skutečnosti a informace z jeho osobního soukromí zpřístupněny jiným subjektům. Soukromí je sférou života člověka, do které nesmí nikdo bez jeho souhlasu nebo bez výslovného dovolení zákona zasahovat ani o ní požadovat či získávat informace a o které subjekt soukromí není povinen nikomu podávat informace, pokud mu to zákon neukládá. (K tomu srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/09 a Pl. ÚS 24/10.)	
--	--	--

	Navrhujeme proto vypuštění navrhovaných ustanovení § 16 odst. 2 až 4, protože se jedná o protiústavní úpravu, která je v rozporu s Listinou i s Úmluvou, která je mezinárodní smlouvou dle čl. 10 Ústavy a zákony s ní musí být v souladu. Výzkum jistě provádět lze i v soukromých prostorách, ale je to možné pouze se souhlasem vlastníka. Je třeba respektovat také práva třetích osob, která se mohou v těchto prostorách se souhlasem vlastníka zdržovat (to znamená nájemci, kteří tyto prostory užívají, ale především fyzické osoby, které zde bydlí). Zákon musí dostatečně konkrétně vymezit oprávnění odborné organizace tak, aby nedocházelo k zásahům do práv třetích osob: jak např. nájemců, tak fyzických osob bydlících např. v klauzuře nebo obývacích prostor na základě jiného užívacího práva. V takovém případě musí zákon jasně stanovit, že je třeba i jejich souhlasu k provádění výzkumu. Dále navrhujeme zvážit, zda výše uvedené připomínky nezapracovat také do ustanovení, která se týkají problematiky vyhlášení a existence památkového území a ochranného památkového pásma (jedná se také o omezení vlastnického práva a v návrhu jsou navrženy nenárokové dotace).	
Ministerstvo spravedlnosti	K § 20 odst. 1 K tomuto uvádíme, že věc (památko) není „předmět řízení“, tím je spíše prohlášení věci za památku, a proto navrhujeme nové znění tohoto ustanovení: „<i>Vlastník nesmí po dobu řízení o prohlášení za kulturní památku věc, o níž se řízení vede, zničit, a jde-li o movitou věc, přemístit mimo území České republiky.</i>“ K takto navrženému ustanovení dále uvádíme, že nereflektuje situace, které mohou v praxi nastat. Např. situace, kdy vlastník nebude mít věc ve své faktické moci (např. ji pronajal). Těžko potom bude moci vlastník ovlivnit přemísťování věci mimo území České republiky, zvláště když byla např. nájemní smlouva uzavřena před zahájením řízení o prohlášení za kulturní památku. Obecně cílení povinnosti výhradně na vlastníka nereflektuje reálný stav věcí a případně smluvní vztahy.	Vyhověno. Ustanovení bylo v tomto smyslu upraveno.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 20 odst. 2 K tomuto odstavci lze zopakovat argumentaci uvedenou v předešlém odstavci (k ustanovení § 20 odst. 1). Dále doporučujeme slovo „vlastnictví“ nahradit slovy „vlastnického práva“. Samostatným problémem navrhovaného legislativního řešení je, že povínuje toho, kdo věc (kulturní památku) vlastnil, konkrétně ve vazbě na přechod vlastnického práva.	Vyhověno. Ustanovení bylo v tomto smyslu upraveno.

	Typickým příkladem přechodu vlastnického práva je přechod vlastnického práva na dědice v důsledku smrti zůstavitele. K tomuto přechodu dochází okamžikem smrti zůstavitele. Je zřejmé, že ten kdo vlastnil, v tomto případě zůstavitel, již nemůže svou povinnost splnit. Problematické je též stanovení 5 denní lhůty k oznámení o uskutečnění tohoto přechodu, jelikož dědic jakožto jediný, kdo by připadal v úvahu ke splnění povinnosti, musí vyčkat potvrzení nabytí dědictví soudem (případně jiného rozhodnutí o dědictví viz § 185 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních). Soud však do 5 dnů reálně rozhodnout nemůže. S ohledem na výše uvedené doporučujeme větu před středníkem přeformulovat například takto: <i>„Ten, kdo vlastnil věc, o níž se řízení vede, je povinen písemně oznámit ministerstvu převod vlastnického práva do 5 dnů od jeho uskutečnění. Ten, na nějž přešlo vlastnické právo k věci, o níž se řízení vede, je povinen písemně oznámit ministerstvu přechod vlastnického práva do 5 dnů ode dne, kdy se dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl o přechodu a probíhajícím řízení.“</i>	
Ministerstvo spravedlnosti	<u>K § 21 - Zakotvení nároku na náhradu za omezení vlastnického práva</u> Navrhujeme v § 21 uvést v odstavci 1: „Vlastník kulturní památky má právo na náhradu zvýšených nákladů na zachování hodnoty kulturní památky, a to ve výši prokázaných a účelných nákladů, které vynaložil na práci na své kulturní památce nebo na její restaurování za účelem splnění podmínek uložených podle tohoto zákona^{x)}.“ Poznámku pod čarou vztahující se k tomuto ustanovení navrhujeme uvést v následující podobě: „X) Čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.“ Ustanovení čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod stanoví: „Vylvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.“ Prohlášení věci za kulturní památku má povahu nuceného omezení vlastnického práva. Vyplývá to mimo jiné také z judikatury Ústavního soudu. Ten například v nálezu sp. zn. I. ÚS 35/94 výslovně hovoří o „omezení vlastníka kulturní památky“. Současně poukazuje na to, že toto omezení je již v platném památkovém zákoně kompenzováno poskytnutím příspěvku. Z předpokladu nuceného omezení vlastnického práva vycházel Ústavní soud také v nálezu Pl. ÚS 25/98, kde výslovně poukázal na to, že „práva státu	Tato připomínka byla uplatněna bezprostředně po skončení připomínkového řízení, což bylo ze strany MK akceptováno. Připomínka byla projednána, vysvětlena. MSp ustoupilo od připomínky s tím, že doporučuje přehodnotit systém financování kulturních památek. Ustanovení § 21 odst. 1 bylo upraveno na základě připomínek ostatních připomínkových míst a na základě dohody s ČBK a

	omezující vlastníka, jsou mnohdy na hranici ústavnosti“. Je-li tedy prohlášení věci za kulturní památku nuceným omezením vlastnického práva, nutně může být prováděno pouze za náhradu. To ostatně konstatuje i Ústavní soud: „<i>Výše a způsob náhrady jsou dány povahou věci, zejména odvisí též od výše nákladů, jimiž údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady údržby nemovitosti.</i>“ (Srov. nález sp. zn. I. ÚS 35/94). Totéž potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 5 A 48/2002 – 40: „[...] prohlášení za kulturní památku není zákonem pojato jako jednostranné omezení vlastnického práva bez náhrady. Výše a způsob náhrady jsou dány povahou věci, zejména odvisí též od výše nákladů, jimiž údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady údržby nemovitosti.“ Z judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu tedy vyplývá, že na poskytnutí takového náhrady existuje právní nárok. Je-li její poskytování zajištěno jen jako možnost požádat o dotaci, na niž není právní nárok, je upraveno nedostatečně. Dle našeho názoru musí zákon tento nárok vlastníka na náhradu výslovně a zvláště upravit. Na její poskytnutí existuje právní nárok. Ústavní soud tuto existenci právního nároku na poskytnutí náhrady za omezení vlastnického práva v důsledku prohlášení věci za kulturní památku přímo vyvozuje z čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Dokonce i za současné právní úpravy tento nárok existuje, a to i přes to, že jazyková interpretace zákonného textu tomu nenasvědčuje. Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 35/94 výslovně uvádí, že vlastník kulturní památky se může „odvolat na čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, zjistí-li v případě reálně definovaných konkrétních nákladů neochotu státu přispět na takovou údržbu, jež je v obecném zájmu uchování kulturní památky.“ Současně dodává, že „fakultativní povaha formulací o možnosti poskytnout příspěvek je podřízena generelní úpravě Listiny základních práv a svobod“. Má-li splnit test ústavnosti, musí náhrada plnit funkci ekonomického ekvivalentu újmy, která je vlastníkovu kulturní památky způsobena v důsledku nutnosti plnit ve veřejném zájmu zvláštní povinnosti, jež jsou založeny prohlášením věci za kulturní památku. To již také dovodil Ústavní soud, podle něhož má náhrada odpovídat skutečným a prokazatelným nákladům, které vlastníkovu kulturní památky vznikají zejména v důsledku zvláštních nároků na údržbu kulturní památky (nálezu sp. zn. I. ÚS 35/94). Dosavadní podoba návrhu není ústavně konformní, neboť nezakotvuje nárok na náhradu	s přihlédnutím ke stanovisku MF.
--	---	---

	za nucené omezení vlastnického práva, ale pouze přiznává vlastníkově kulturní památky právo „požádat o poskytnutí dotace“. V konečném důsledku by přijetí navrhované právní úpravy znamenalo snížení standardu ochrany práv vlastníků kulturní památky, neboť, jak bylo uvedeno výše, současnou právní úpravu je třeba vykládat tak, že na příspěvek je právní nárok a nejedná se tedy o dotaci. Neobstojí ani argument, že v důsledku povinnosti vykládat právní normu ústavně konformním způsobem nakonec budou soudy „dotaci“ vykládat jako nárokovou náhradu. Podmínky poskytnutí dotace se řídí vlastními autonomními podmínkami příslušných dotačních řízení. Jinak je dotace pojmově institutem nenárokové podpory vlastníka kulturní památky. Právní předpis však musí promítnout požadavky vyplývající z čl. 11 odst. 4 Listiny do normativního textu, protože zákon nesmí být v rozporu s Listinou. Právní předpis má být napsán tak, aby jeho význam vyložený prostřednictvím standardních metod výkladu (tj. zejména jazyková metoda výkladu) nebyl protiústavní.	
Ministerstvo spravedlnosti	K § 21 odst. 6 Doporučujeme za slovo „pronajme“ vložit slova „nebo propachtuje“.	Vyhověno.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 56 odst. 1, § 57 odst. 1, § 125 odst. 2 písm. d), § 125 odst. 2 písm. e), § 125 odst. 3 písm. d), § 125 odst. 3 písm. e) - pojem „součást“ Upozorňujeme, že ustanovení § 505 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“) stanoví, že „Součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a co nemůže být od věci odděleno, aniž se tím věc znehodnotí.“ Domníváme se, že předkladatel nepředpokládal použití pojmu „součást“ ve smyslu NOZ, a proto doporučujeme z důvodu srozumitelnosti nahradit pojem „součást“ jiným vhodným termínem. Jsme si totiž vědomi jednoho ze záměrů předkladatele, kterým je sjednocení terminologie předkládaného návrhu zákona s NOZ.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Součást je v tomto případě koncipována podle občanského zákoníku, jde např. typicky o například o sochařskou výzdobu staveb.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 62 odst. 1 a odst. 2 Doporučujeme slovo „vlastnictví“ nahradit slovy „vlastnického práva“ a za slovo „nabídku“ vložit slova „ke koupi“.	Vyhověno.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 62 odst. 3 Navrhované ustanovení doporučujeme zpřesnit a formulovat například takto: <i>„Povinnost podle odstavců 1 a 2 nemá vlastník, jde-li o převod vlastnického práva mezi osobami blízkými nebo plní-li povinnost z předkupního práva podle předpisů soukromého práva.“</i>	Vyhověno.

	Dále navrhujeme odkaz na poznámku pod čarou č. 19 vypustit, neboť existuje více případů předkupního práva než ten, na nějž se odkazuje.	
Ministerstvo spravedlnosti	K § 69 odst. 1 Z důvodu srozumitelnosti doporučujeme poslední větu dotčeného ustanovení formulovat takto: <i>„Vylvlastnítelem kulturní památky může být pouze stát.“</i>	Vyhověno úpravou textu ve smyslu připomínky MF; vylvlastnítelem je Česká republika.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 71 odst. 1 V ustanovení § 71 odst. 1 se stanoví, že vlastník nemovitosti (nemovité věci), která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, je povinen ve lhůtě 5 dnů oznámit každé ohrožení nebo poškození nemovitosti (nemovité věci) obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, aniž by byl dále stanoven nebo v důvodové zprávě blíže specifikován okamžik počátku běhu lhůty. Doporučujeme z důvodu srozumitelnosti předmětné ustanovení dopracovat.	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 72 odst. 1 Doporučujeme předmětné ustanovení dopracovat, především po procesní stránce a v souvislosti s tím také po formulační stránce. Z důvodu srozumitelnosti doporučujeme nahradit slova „v tomto“ slovy „v příslušném“. Osobou provádějící zabezpečovací práce může být dle současného návrhu zmíněného ustanovení pouze podnikatel. Domníváme se však, že není důvod pro takovéto formální omezení, a proto doporučujeme vymezení toho, kdo může být „osobou provádějící zabezpečovací práce“, přepracovat. Domníváme se také, že z hlediska soukromého práva není možné komukoli nařizovat uzavřít smlouvu či přímo něco provést. Navrhujeme užít jinou formulaci. Domníváme, že podmínky postupu orgánu památkové péče podle ustanovení § 72 odst. 1 je třeba detailněji specifikovat. Domníváme se, že v kontextu odstavce 4 (náklady nese vlastník) představuje toto ustanovení (§ 72 odst. 1) riziko, neboť bez bližších podmínek zde orgán památkové péče vytváří zakázky, respektive dokonce nařizuje podnikateli splnit zakázku, kterou (primárně) neplatí. Co zajišťuje, aby orgán památkové péče nevolil draze, nevhodně, nevhodně?	Nevyhověno. Jedná se o institut shodný s institutem ze stavebního zákona. Zákon musí řešit i situace, kdy nápravné opatření není realizováno.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 82 Dáváme ke zvážení, zda je vhodné užití formulace „strpět“ zápis údajů o zamýšlené práci	Nevyhověno. V rámci postupů podle tohoto ustanovení musí

	do evidence zásahů pro vyjádření nové úpravy, kdy oznamovací povinnost je na straně orgánu památkové péče (oproti stávající právní úpravě, kdy oznamovací povinnost o stavebním záměru má stavebník). Navrhuje se tak, aby orgán památkové péče zabezpečil, aby archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba byly informovány o zamýšlených pracích, které by mohly znamenat zásah do archeologického dědictví.	být konstatováno, že archeologické dědictví může být ohroženo, a tudíž má stavebník novou povinnost strpět uvedení údajů do evidence a jejich následné zpřístupnění stanovenému okruhu osob, přičemž v tomto případě nejde o situaci, kdy tyto povinnosti vyplývají bezprostředně ze zákona, ale potenciální ohrožení archeologického dědictví musí vyplývat jak z konkrétního podoby záměru, tak z hodnot místa, kde má být takový záměr uskutečněn. Evidence zásahů je právě tímto systémem, který slouží k zajištění sdílení informací o zamýšlených pracích, a to na základě posouzení orgánem památkové péče.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 93 odst. 1 Doporučujeme z důvodu srozumitelnosti navrhované ustanovení přeformulovat takto: <i>„Archeologický nález, který nebyl učiněn při provádění archeologického výzkumu (dále jen „náhodný archeologický nález“), je nálezce povinen oznámit nejpozději druhý den poté, co byl nález učiněn nebo kdy se o nálezu dozvěděl, obci, na jejímž území byl náhodný archeologický nález učiněn. Stejnou povinnost jako nálezce má osoba odpovědná za provádění činnosti, při níž byl náhodný archeologický nález učiněn.“</i>	Nevyhověno. Toto ustanovení bylo upraveno s ohledem na předchozí jednání s archeologickou obcí.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 117 odst. 1 písm. c) Dotčené ustanovení stanoví, že ministerstvo rozhodne o pozastavení oprávnění k výkonu	Vyhověno pouze v písmenech c) a d), text ustanovení byl

	regulované činnosti, pokud „c) bylo zahájeno řízení o omezení svéprávnosti osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti, je-li fyzickou osobou, a to do doby nabytí právní moci rozhodnutí,“ Takto formulováno to znamená, že ministerstvo rozhodne o pozastavení oprávnění do doby nabytí právní moci rozhodnutí. Je tak vlastně stanovena lhůta ministerstvu pro rozhodnutí. To patrně nebyl záměr předkladatele, a proto doporučujeme ustanovení přeformulovat. Navrhujeme patrně v samostatném odstavci stanovit, do kdy je oprávnění k výkonu regulované činnosti (pozastavené na základě důvodů dle § 117) pozastaveno. Nebo navrhujeme užít obdobnou formulaci jako v § 117 odst. 2 písm. b). Obdobnou změnu navrhujeme u § 117 odst. 1 písm. d), f), g).	v tomto smyslu upraven.
Ministerstvo spravedlnosti	K § 125 odst. 1 písm. a), § 127 odst. 1 písm. a) Doporučujeme slova „předmět řízení nebo ho“ nahradit slovy „věc, o níž se řízení vede nebo ji“.	Vyhověno.
Ministerstvo spravedlnosti	K DŮVODOVÉ ZPRÁVĚ <u>K obecné části důvodové zprávy (F) – zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána</u> Předkladatel se sice věnuje problematice ochrany majetku, kterou zaručuje článek 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech (dále jen „Úmluva“), a zmiňuje její základní aspekty (legalita, legitimita, proporcionalita), avšak v klíčovém bodě týkajícím se proporcionality četných zásahů do vlastnického práva, které zákon přináší, je nekonkrétní, nevysvětluje tedy, jak jsou tyto zásahy vlastníkům, případně jiným dotčeným osobám kompenzovány. Tuto otázku je v rámci ověření slučitelnosti třeba konkrétně pojednat. Předkladatel sice činí obecnou úvahu o proporcionalitě, ale vlastně ani netvrdí, že návrh zákona je s tímto požadavkem v souladu. Především by měl věnovat pozornost tomu, do jaké míry je kompenzace za zásah do vlastnického práva nároková. Poměrně vágní pravidlo, že vlastník může žádat o dotaci (patrně za předpokladu, že jsou nějaké dotace k dispozici, což je předpoklad, který zdaleka nemusí být splněn), ještě nevypovídá o tom, zda mu dotace bude poskytnuta a zda bude dostatečná, aby kompenzovala zásah, resp. povinnosti, které s vlastnictvím chráněných předmětů souvisejí. Přitom právo na zákonný, legitimní a proporcionalní zásah do vlastnického práva, který je prost svévole, je základní právo, na jehož dodržení je právní nárok. Zákon také zavádí sankce za porušení určitých povinností, které stanoví. Předkladatel by	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Důvodová zpráva byla po dohodě s MSp v tomto smyslu upravena.

	proto měl věnovat pozornost zárukám vyplývajícím z Úmluvy v oblasti trestního práva hmotného a procesního, neboť přestupky fyzických osob a správní delikty právnických osob nejspíše naplňují definiční znaky autonomních pojmů „trestný čin“, případně „trestní obvinění“ obsažených v Úmluvě. Proto by se měl soustředit na dodržení zejména požadavků článků 6 a 7 Úmluvy (právo na spravedlivý proces, zásada uložení trestu jen na základě zákona). Předkladatel by také měl pojednat o respektování článku 13 (právo na účinný vnitrostátní prostředek nápravy) a 14 Úmluvy (zákaz diskriminace). Dále k problematice uvádíme, že není úplně vhodně zvolené začít analýzu slučitelnosti s Úmluvou slovy, že se ani mezinárodní smlouvy, ani judikatura Evropského soudu pro lidská práva na danou oblast nevztahují s výjimkou uvedenou předkladatelem v předmětné pasáži, protože lze přinejmenším objevit dvě zcela různé oblasti, v nichž je Úmluva relevantní (ochrana majetku a požadavky na kvalitu trestního práva), přičemž další oblasti jsou doplňkové (právo na prostředek nápravy a zákaz diskriminace, vždy ve spojení s každým z uvedených „hlavních“ práv). Je třeba zdůraznit, že připomínka nutně neimplikuje, že byl v něčem shledán rozpor s mezinárodními smlouvami, ale to, že prověřit slučitelnost přísluší primárně předkladateli návrhu zákona či věcného záměru, nikoli připomínkovému místu. Přičemž podstata této povinnosti spočívá v konkrétním porovnání mimo jiné lidských práv a základních svobod zakotvených v mezinárodních smlouvách s potenciálními zásahy do těchto práv a svobod, které navrhovaná právní úprava umožňuje. Předkladatel určité kroky učinil, ale nejdou dostatečně daleko. <u>Na základě výše uvedeného požadujeme předmětnou pasáž dopracovat.</u> <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	
Ministerstvo průmyslu a obchodu	K § 15 Nesouhlasíme s tím, aby spolek, který podle svých stanov vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví, měl ve správních řízeních týkajících se architektonického dědictví chráněného podle tohoto zákona, postavení účastníka řízení. Navrhujeme, aby takový spolek, aniž je účastníkem řízení, mohl podávat ve správních řízeních vedených ve věcech ochrany architektonického dědictví ve stejných lhůtách, ve kterých účastníci řízení podávají námítky, připomínky, ke kterým může správní orgán přihlédnout v rámci řízení. <u>Odůvodnění</u>	Připomínka byla projednána, vysvětlena a po dohodě s ostatními připomínkovými místy byl text § 15 návrhu zákona upraven.

	Návrh zákona stanoví, že účastníkem řízení je také spolek, aniž jsou definovány jeho úkoly a postavení na úseku památkové péče a když stačí, že činnost vyvíjí pouze podle svých stanov, a není například třeba, aby ji v odpovídajícím rozsahu již dříve prokazatelně vykonával i v praxi. Za takto benevolentně nastavených podmínek se účastníkem řízení může stát v podstatě kdokoli – postačí, když si založí spolek s příslušnými stanovami. Ve svém důsledku to obecně nepovede, jak ukazují i zkušenosti s aplikací obdobného ustanovení v zákoně o ochraně přírody a krajiny, k očekávanému zlepšení památkové péče, ale spíše ke zbytečnému zkomplikování řízení, ke zvýšení administrativy a nákladů řízení a tím i k nedůvodným negativním dopadům do podnikatelského prostředí. Ani Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 73/2000 Sb.m.s.) nezavazuje státy k tomu, aby spolky byly účastníky řízení. Podle jejího článku 14 se každá strana zavazuje zřídit na různých stupních rozhodovacího procesu náležité mechanismy <u>pro poskytování informací, konzultace a spolupráci mezi státem</u>, regionálními a místními úřady, kulturními institucemi <u>a spolky</u> a veřejností. Není proto důvodné, aby spolky měly postavení účastníka řízení. Aktivně a účinně přispívat k ochraně památkového fondu spolkům plně umožní, když budou moci podávat v řízeních připomínky, aniž jsou účastníky řízení, obdobně jako například může kdokoli podávat připomínky k patentovatelnosti předmětu vynálezu ve smyslu § 32 odst. (1), zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů. Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo průmyslu a obchodu	K § 49 Pojem „zásah do vnějšího vzhledu“ požadujeme definovat jednoznačněji. Jsme toho názoru, že s ohledem na proklamované posílení právní jistoty občanů, které by návrh zákona měl přinést, by „zásah do vnějšího vzhledu“ mělo ze zákona vždy jednoznačně definovat ministerstvo v opatření obecné povahy, kterým se prohlašuje památkové území, respektive obecní úřad obce s rozšířenou působností v opatření obecné povahy, kterým se vymezuje ochranné památkové pásmo. S ohledem na to požadujeme příslušně upravit i § 26 a § 36. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva.
Ministerstvo	Obecně	Nevyhověno, upraveno v § 4

průmyslu a obchodu	V § 12 se jako odborné složky památkové péče uvádí Památkový ústav a Archeologický ústav. V některých místech textu návrhu zákona se používají sousloví „památkový ústav“ a „archeologický ústav“. Pokud se má v tomto případě jednat o Památkový ústav, respektive Archeologický ústav, doporučujeme uvést jejich název.	návrhu zákona.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	K § 24 V odst. 3 doporučujeme slova „vlastníkovi kulturní památky“ nahradit textem „Památkovému ústavu, nebo spolku,“, mezi slova „mu“ a „lhůtu“ vložit slova „k tomu“, vypustit text na konci věty „pro jejich odevzdání památkovému ústavu“ a doplnit větu „Spolek ve stanovené lhůtě odevzdá dokumentaci Památkovému ústavu.“, takže odstavec 3 bude znít: (3) Ministerstvo může v rozhodnutí o zrušení prohlášení za kulturní památku současně uložit vlastníkovi kulturní památky Památkovému ústavu, nebo spolku, zpracování nezbytné měřické, fotografické a jiné obrazové dokumentace, provedení potřebných stavebně historických průzkumů nebo jiných průzkumů kulturní památky pro účely doložení stavu kulturní památky a stanovit mu k tomu lhůtu pro jejich odevzdání památkovému ústavu. Spolek ve stanovené lhůtě odevzdá dokumentaci Památkovému ústavu. Uvedené činnosti jsou dle našeho názoru plně v působnosti Památkového ústavu, jak je navržena v § 12 návrhu zákona, respektive spolku, pokud tento bude účastníkem řízení, jak je navrhováno v předloženém textu § 15. Vlastník kulturní památky k tomu není zpravidla odborně vybaven.	Nevyhověno. Jde o obdobu povinnosti podle stavebního práva, tj. odevzdat dokumentaci odstraňované stavby, kdy tato povinnost je rovněž ukládána vlastníkovi stavby a není řešena zadáním zpracování takové dokumentace na náklady stavebního úřadu.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	K § 25 Na konec § 25 odst. 1 doporučujeme za slovo „ochrany“ vložit čárku a doplnit text „nebo zrušit prohlášení kulturní památky za národní kulturní památku“.	Nevyhověno. Je-li založena pravomoc k vydání určitého právního předpisu, pak ten, kdo takovou pravomoc má, je oprávněn takový akt změnit nebo zrušit.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	K § 32 Doporučujeme toto ustanovení z návrhu zákona vypustit. Je diskutabilní, zda památka místního významu může skutečně svědčit o hmotném dokladu lidské činnosti, jehož hodnota je významná pro oblast, v níž se nachází, když ji	Vyhověno. Památka místního významu byla vypuštěna.

	prohlašuje ve svém územním obvodu obec usnesením zastupitelstva, aniž je například blíže stanoveno, jak se stanoví hodnota významná pro oblast. Každá změna složení zastupitelstva tak může vést ke zrušení původního prohlášení a k prohlášení jiné památky místního významu.	
Ministerstvo průmyslu a obchodu	K § 36 Doporučujeme, aby vlastník nemovitosti, která je v ochranném památkovém pásmu, mohl požadovat u obecního úřadu obce s rozšířenou působností, který ochranné památkové pásmo svým opatřením obecné povahy vymezil, poskytnutí dotace v návaznosti na podmínky ochrany. Do § 36 odst. 4 písm. d) doporučujeme za slovo „vymezení“ vložit text „a jeho potřebsnosti“, takže uvedené ustanovení bude znít: „odůvodnění jeho vymezení a jeho potřebsnosti a důvody vyloučení povinnosti podle písmene c).“	Nevyhověno, ochranné památkové pásmo není koncipované jako předmět ochrany; vymezení potřebsnosti musí být obligatorní náležitostí návrhu podle písm. d), které předpokládá přezkoumatelné odůvodnění vymezení ochranného památkového pásma, tedy potřebsnosti jeho vymezení co do důvodů a rozsahu.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	K § 38 Na konec první věty v odstavci 1 doporučujeme vložit čárku a za něj text „a jeho potřebsnosti“, takže uvedená věta bude znít: „Památkový ústav předloží obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 10 let od vymezení ochranného památkového pásma a poté pravidelně jednou za 10 let zprávu o změně stavu poznání hodnot, pro jejichž ochranu bylo ochranné památkové pásmo vymezeno, a jeho potřebsnosti.“	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	K § 93 V odstavci 1 doporučujeme před slovo „den“ vložit slovo „pracovní“, takže odstavec 1 bude znít: „(1) Archeologický nález, který nebyl učiněn při provádění archeologického výzkumu (dále jen „náhodný archeologický nález“), je nálezce nebo osoba odpovědná za provádění činnosti, při níž byl náhodný archeologický nález učiněn, povinen oznámit nejpozději druhý pracovní den poté, co byl nález učiněn nebo kdy se o nálezu dozvěděl, obci, na jejímž území byl náhodný archeologický nález učiněn.“ Pokud byl nález učiněn například v pátek, nebo v sobotu, může být prakticky nemožné,	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.

	nebo přinejmenším obtížné, toto oznámit obci nejpozději druhý den poté, co byl nález učiněn.	
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K návrhu obecně Poukazujeme na to, že odpovědnost za uchování a konzervaci národního (státního) kulturního dědictví je přenášena na územní samosprávné celky (kraje), aniž jsou kraje a jimi zřizované výzkumné organizace technicky a personálně vybaveny tak, aby byly schopny odpovídajícím způsobem zajistit odbornou participaci na této odpovědnosti, protože infrastruktura výzkumu a vývoje je dislokována asymetricky na území ČR. Územní působnost specializovaných výzkumných organizací je nerovnoměrná, jejich právní forma a zřizovatelé různí (viz doporučující připomínka č. 1). Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že připomínka byla změněna na doporučující. Nevyhověno. Připomínka neobsahuje návrh řešení. Jedná se navíc o dnešní stav, kdy v souvislosti s reformou veřejné správy byla na kraje převedena síť regionálních muzeí, kam se archeologické nálezy ukládají.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K § 2 Požadujeme vymezit pojem „území s archeologickými nálezy“, který musí být předmětem památkové ochrany a je součástí archeologického dědictví. Za tohoto stavu nelze očekávat naplnění a vymahatelnost ustanovení o ochraně archeologického dědictví (např. § 7 odst. 2 písm. b), § 87 odst. 2, § 126 odst. 6 písm. h)). Z definice „archeologického nálezu“ tento záměr nevyplývá. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena na úrovni náměstků. Připomínkové místo na ní nadále netrvá.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K § 12 odst. 2 písm. h) Nově zaváděnou „evidenci archeologicky významných zásahů do území“ neprovází určení, co je a není významné. Požadujeme vyrovnat se s definicí „území s archeologickými nálezy“ tak, aby odpovídala konkretizaci archeologického dědictví na území ČR. Takto není vytvořen prostor pro výzkum území s archeologickými nálezy za účelem ochrany kulturních charakteristik životního prostředí v rozsahu, který odpovídá současným evropským trendům rozpoznání a uchování identity prostředí v regionálním i nadregionálním měřítku. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že připomínka byla změněna na doporučující. Nevyhověno. Výčet prací zasahujících do archeologického dědictví je v návrhu zákona uveden. Zavedení pojmu území s archeologickými nálezy vedle souběžného používání pojmu „území s vyloučeným výskytem archeologických

		nálezů“ bude způsobovat aplikační potíže tam, kde ani jedno z výše uvedených území nebude vymezeno, což by vedlo ke škodám na archeologickém dědictví.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K § 39, resp. § 7 a § 12 odst. 2 písm. h) Poukazujeme na to, že dosud ani jeden krajský úřad nevyužil v praxi institut „plánů s výskytem archeologických nálezů“, i když jsou k dispozici výsledky několika výzkumných úkolů řešící toto téma jak v celostátním, tak v regionálním rozsahu. Důvodně lze předpokládat, že ani nově zavedený institut „seznamu území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů“ nebude funkční. Požadujeme uvést do souladu nově nastavené mechanismy na základě nově zaváděných pojmů tak, aby byly k navrhovanému datu účinnosti nové právní úpravy funkční. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena na úrovni náměstků. Připomínkové místo na ní nadále netrvá.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K § 87 odst. 2 Požadujeme vymezit náklady spojené s provedením záchranného archeologického výzkumu, konkrétně nikoliv účelovým termínem „co nejnížší“. Navrhovaná úprava by jinak dávala podnět ke sporům, které nemusí být dořešeny ve stanovených lhůtách a neumožní v praxi shodu na provedení výzkumu. Tím by se možnost výzkumu oproti stávající úpravě snížila. Dále požadujeme jasně formulovat, resp. vymezit „zásady ochrany archeologického dědictví“ na území s archeologickými nálezy v ČR. Pokud není archeologické dědictví na území ČR konkretizováno a není zaveden a definován pojem „území s archeologickými nálezy“, nemohou být tyto zásady v praxi účinné. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, a po vysvětlení byla připomínka změněna na doporučující s tím, že k určení nákladů záchranného archeologického výzkumu jsou v návrhu zákona stanovena dvě kritéria - nejnížší cena při dodržení zásad ochrany archeologického dědictví. V tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K části první, Hlava XI Požadujeme přepracování, resp. provádění stavebně historických průzkumů z regulovaných činností vypustit. Návrh obsahuje nevyvážený až diskriminační přístup k některým profesím. Určité skupiny jsou svévolně označeny za regulované činnosti s omezením svobody podnikání, jiné pozitivně diskriminovány s opomíjením faktu jejich	Připomínka byla projednána, vysvětlena, MŠMT na ní nadále netrvá.

	vlivu na proces nakládání s chráněným kulturním statkem. Např. provádění stavebně historických průzkumů je bezdůvodně zařazeno mezi regulované činnosti s podstatnými omezeními, ačkoli při této činnosti nedochází k zásahům do hmotné podstaty věcí podléhajících památkové ochraně či zvláštnímu režimu ze zákona. Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K § 100 odst. 5 Požadujeme upravit znění v souladu s terminologií školského zákona takto: „...se rozumí dosažená kvalifikace a odborná praxe, jimiž jsou vyšší odborné vzdělání nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou v příslušném oboru vzdělání se zaměřením na restaurátorství nebo vyšší odborné vzdělání nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou v příslušném výtvarném nebo uměleckořemeslném oboru vzdělání a 5 let odborné praxe; pro restaurátorské specializace, pro něž střední vzdělání s maturitní zkouškou nebylo zřízeno, střední vzdělání s výučním listem v příslušném uměleckořemeslném oboru vzdělání a 8 let odborné praxe“. Tato připomínka je zásadní.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K § 100 odst. 7 Požadujeme v souladu s terminologií školského zákona nahradit spojení „škola zařazená v síti škol ...“ výrazem „... škola zapsaná v rejstříku škol a školských zařízení“. Tato připomínka je zásadní.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K § 4, odst. 3 Akademie věd ČR je podle zákona č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů, zřizovatelem dvou archeologických ústavů - Archeologického ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. (se zkratkou ARÚ uvedenou v zřizovací listině) a Archeologického ústavu AV ČR, Brno, v. v. i. (se zkratkou ARÚB uvedenou v zřizovací listině). Jde o dvě samostatné veřejné výzkumné instituce, každá má vlastní IČO. Je třeba tyto instituce rozlišovat a uvádět zavedené zkratky. Jako souhrnné označení je pak pro ně přesnější v textu uvádět „archeologické ústavy AV ČR“ (viz § 13, § 75 až § 97, rovněž viz i důvodová zpráva).	Nevyhověno. Navržené legislativní zkratky podle zřizovacích listin uvedených ústavů nevyhovují požadavkům na legislativní zkratky podle Legislativních pravidel vlády. Současně navrhovaná úprava navazuje na stávající jednotné označení, kdy označení obou ústavů je rovněž používáno jednotně, ačkoli jako samostatné subjekty oba ústavy existovaly již před

		přijetím zákona č. 20/1987 Sb. Tato skutečnost dosud nezpůsobovala aplikační problémy.
Ministerstvo vnitra	K důvodové zprávě V textu důvodové zprávy je třeba respektovat, že i přestupky jsou správními delikty. Na místo spojení „přestupky a správní delikty“ je nutné používat spojení „přestupky a jiné správní delikty“. Důvodová zpráva dále směřuje liberační důvody a kritéria pro určení druhu a výměry sankce (např. str. 177). Jde přitom o dva různé instituty, které je třeba důsledně odlišovat. Při prokázání liberačního důvodu právnícká nebo podnikající fyzická osoba za správní delikt vůbec neodpovídá, kritéria pro určení druhu a výměry sankce se pak v takovém případě vůbec neuplatní. Prokázáním liberačního důvodu se rozumí prokázání, že osoba „vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila“. Kritérii pro určení druhu a výměry sankce jsou zejména způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán. Na straně 179 se ve třetím odstavci hovoří o lhůtách pro zánik odpovědnosti. Doporučujeme důvodovou zprávu v této části zpřesnit tak, aby bylo zřejmé, že jak subjektivní tak objektivní lhůta jsou lhůtami pro zahájení řízení. Na straně 179 se užívá pojem „tzv. opakovaný správní delikt“. V dané souvislosti by bylo přesnější hovořit o zpřísněném postihu opakovaného spáchání správního deliktu. Požadujeme tuto terminologii upravit. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Vyhověno. V tom smyslu byla upravena důvodová zpráva.
Ministerstvo vnitra	Obecně Na řadě míst návrhu zákona je použit termín „veřejná správa“ (např. orgán veřejné správy, výkon veřejné správy). S ohledem na skutečnost, že návrh upravuje působnost správních úřadů, působnost Kanceláře Prezidenta republiky, na kterou byl delegován výkon státní správy, a přenesenou působnost obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů, jedná se v návrhu pouze o úpravu výkonu státní správy. Pojem „veřejná správa“ proto doporučujeme nahradit termínem „státní správa“.	Připomínka byla projednána, vysvětlena.
Ministerstvo vnitra	Považujeme za nezbytné připomenout, že dle návrhu jsou evidence zásahů (§ 89 odst. 1 návrhu) a rejstřík osob oprávněných k výkonu regulovaných činností (§ 121 odst. 1)	Připomínka byla vzata na vědomí.

	informačními systémy veřejné správy ve smyslu zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o nově zřízené, dálkově přístupné databáze, jejichž správcem bude v prvním případě Národní památkový ústav a v druhém případě Ministerstvo kultury. Upozorňujeme proto na povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 365/2000 Sb., reagující na kompetence Ministerstva vnitra dle § 4 odst. 2 písm. b) téhož zákona. V souvislosti s tím rovněž upozorňujeme na povinnost projednání návrhu zákona v Radě vlády pro informační společnost.	
Ministerstvo vnitra	Doporučujeme zaměnit slovo „přiměřeně“ za slovo „obdobně“ tak, aby užití těchto termínů odpovídalo ustanovení čl. 41 Legislativních pravidel vlády. Naše doporučení se týká § 29 odst. 2, § 35 odst. 2, § 38 odst. 2, § 41 odst. 2. V těchto případech se jedná o typické změny opatření obecné povahy v důsledku změny okolností. Při těchto změnách fakticky dochází k vydání nového opatření, a toto vydání je právním postupem <i>obdobným</i> k postupu vydání opatření původního.	Vyhověno.
Ministerstvo vnitra	K § 3 písm. c) Domníváme se, že vymezit pojem „památková péče“ jako výkon veřejné správy podle zákona o ochraně památkového fondu není vhodné. Tato část definice není z jazykového hlediska zcela slučitelná s ustanoveními upravujícími výkon státní správy na úseku památkové péče (dosazením slov „výkon veřejné správy podle tohoto zákona“ za slova „památková péče“ by se došlo k obsahově nelogickému spojení o „výkon státní správy na úseku výkonu veřejné/státní správy podle tohoto zákona“). Z hlediska obsahového jde o poněkud vágní formulaci, která oblast památkové péče jednoznačným způsobem nevymezuje a může působit zavádějícím dojmem (např. ustanovení § 4 odst. 3 pojednávající o spolupráci s dalšími subjekty působícími v oblastech souvisejících s památkovou péčí - zde jistě nepůjde o působení v oblasti související s výkonem veřejné správy podle zákona o ochraně památkového fondu).	Nevyhověno. Jde o zaužívaný termín, kdy s ohledem na reformu veřejné správy bylo ze stávajícího pojmu vypuštěno slovo „státní“.
Ministerstvo vnitra	K § 5 odst. 1 Stanoví-li § 5 odst. 1, že Ministerstvo kultury je orgánem památkové péče vykonávajícím státní správu na úseku památkové péče, pak s ohledem na skutečnost, že žádný jiný ústřední správní úřad státní správu na tomto úseku nevykonává, lze dovodit, že toto ministerstvo je ústředním orgánem státní správy na úseku památkové péče, respektive ústředním orgánem památkové péče. Ustanovení § 5 odst. 1 považujeme proto za	Nevyhověno. Ustanovení § 8 kompetenčního zákona dlouhodobě neodpovídá rozsahu zmocnění, které MK jako ústřední orgán na úseku památkové péče má, neboť se

	nadbytečné, a to i s ohledem na § 8 kompetenčního zákona. Nadto není zřejmé, co je myšleno slovy „metodicky řídí její výkon“. Zdali ministerstvo metodicky řídí výkon působnosti ústředního orgánu památkové péče, tedy působnosti, kterou vykonává právě a jen ministerstvo (pak by poněkud nelogicky metodicky řídilo samo sebe), nebo zdali metodicky řídí výkon památkové péče (v tomto případě by ovšem bylo nutné vyjasnit vztah této působnosti k metodickému působení krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností). Připomínka platí obdobně pro § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1.	omezuje výlučně na kulturní památky. Z tohoto důvodu konstatování obsažené v odstavci 1, které se neváže na kulturní památky považuje MK za nezbytné.
Ministerstvo vnitra	K § 5 odst. 2 písm. f) Doporučujeme vypustit slova „jako informační systém veřejné správy ² “ včetně poznámky pod čarou č. 2. To, že je rejstřík osob oprávněných k výkonu regulované činnosti informačním systémem veřejné správy, je stanoveno v § 121 odst. 1. V tomto ustanovení je obsažena úprava rejstříku a stanovení jeho povahy zde je logické. Určení povahy rejstříku i v ustanoveních kompetenčních se nám jeví jako nadbytečné.	Vyhověno, text ustanovení byl vypuštěn.
Ministerstvo vnitra	K § 6 Dáváme ke zvážení, zda ustanovení jako celek nevypustit. Neidentifikujeme podstatné důvody, pro které je třeba uzákonit vnitřní organizační útvar Ministerstva kultury a přímo zákonem mu svěřit část kompetencí Ministerstva kultury. I jiná ministerstva disponují jak koncepční působností, tak i působností kontrolní, ale příslušné kompetenční zákony nezabíhají do takových podrobností, aby tyto působnosti přímo rozdělovaly mezi vnitřní organizační útvary, ledaže by to bylo odůvodněno zvláštní povahou takového organizačního útvaru (např. Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, které je součástí Ministerstva vnitra i součástí Hasičského záchranného sboru České republiky, tudíž je žádoucí zajistit, aby působnost imanentní sboru byla ponechána i v případě, kdy je vykonávána v rámci ministerstva, též v rámci sboru). Nebude-li reflektována naše výše uvedená připomínka, pak s ohledem na znění § 4 odst. 1 doporučujeme v § 6 odst. 4 slova „orgánům krajů a hlavního města Prahy“ nahradit slovy „krajskému úřadu“. Výkon státní správy podle navrhovaného zákona je svěřen pouze jedinému orgánu kraje, a to krajskému úřadu. S ohledem na § 31 odst. 1 a 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, není třeba výslovně zmiňovat orgány hlavního města Prahy (ostatně tak není činěno ani v § 4 odst. 1).	Vyhověno. Text návrhu zákona byl v tomto smyslu upraven.
Ministerstvo vnitra	K § 9 Ustanovení je nadbytečné pro duplicitu s § 31 odst. 1 a 2 zákona č. 131/2000 Sb.,	Nevyhověno. Historicky památkovou péčí vždy v hl. m.

	o hlavním městě Praze, a doporučujeme je proto vypustit.	Praze vykonával úřad na úrovni MHMP, přenos na úroveň městských částí ani ze strany hl. m. Prahy není považován za žádoucí
Ministerstvo vnitra	K § 11 odst. 1 Domníváme se, že je vhodnější hovořit o dodržování podmínek stanovených v povolení než o dodržování povolení.	Vyhověno. Text ustanovení by upraven po dohodě s MF a Generálním ředitelstvím cel.
Ministerstvo vnitra	K § 12 odst. 2 písm. h) 1. V písm. h) doporučujeme vypustit slova „jako informační systémy veřejné správy ² “ včetně odkazu na poznámku pod čarou č. 2. To, že jsou seznam památkového fondu a evidence archeologicky významných zásahů do území a území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů informačními systémy veřejné správy, je stanoveno v § 43 odst. 1, respektive § 89 odst. 1. V těchto ustanoveních je obsažena úprava uvedených evidencí a stanovení jejich povahy zde je logické. Naopak určení povahy evidencí i v ustanoveních kompetenčních se nám jeví jako neorganické a pro obsah již zmíněného § 43 odst. 1, respektive § 89 odst. 1 i nadbytečné.	Vyhověno.
Ministerstvo vnitra	K § 12 odst. 2 písm. h) 2. V písm. h) dále doporučujeme vypustit slova „, pro jejich správu je orgánem veřejné moci“. Máme za to, že správa informačního systému veřejné správy je ipso facto výkonem výsostné veřejné správy, dodatek se proto jeví nadbytečný, případně doporučujeme vysvětlit nezbytnost a účel ustanovení.	Vyhověno. V tomto smyslu byla upravena důvodová zpráva.
Ministerstvo vnitra	K § 12 odst. 2 písm. h) 3. V písm. h) rovněž doporučujeme vypustit slova „a při správě seznamu památkového fondu spolupracuje s Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním“. Zásada spolupráce správních orgánů obecně vyplývá z § 27 odst. 2 kompetenčního zákona i ze základních zásad správního řízení (viz § 8 odst. 2 správního řádu), které se použijí na výkon veřejné správy vždy, neexistuje-li zvláštní úprava. Nadto není zřejmé, o jaký rozsah spolupráce se bude jednat (zdali např. Český úřad zeměměřický a katastrální bude provozovatelem seznamu, respektive evidence).	Nevyhověno. NPÚ není z hlediska své obecné náplně správním orgánem, proto ve vztahu k němu nepovažuje MK odkaz na obecné zásady správního řízení za případný a domnívá se, že tento vztah je třeba zakotvit výslovně.
Ministerstvo vnitra	K § 12 odst. 2 písm. q) Doporučujeme ustanovení zpřesnit, neboť ministerstvo by nemělo mít možnost pověřit	Vyhověno.

	památkový ústav i jinými úkoly, než které souvisejí s památkovou péčí. Za tímto účelem lze např. slova „nebo úkoly“ nahradit slovy „nebo další úkoly v oblasti památkové péče“.	
Ministerstvo vnitra	K § 15 odst. 3 1. Ve vztahu k poslední větě dotčeného odstavce doporučujeme do důvodové zprávy doplnit, že ustanovení nezakládá pro správní orgán možnost volit mezi individuálním doručením a doručením veřejnou vyhláškou, což potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu ve vztahu k poslední větě § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 6 As 38/2013 – 23, ze dne 23. října 2013: „<i>Toto ustanovení pouze pro oba způsoby doručování upřesňuje, který den se považuje za den oznámení informace o zahájení řízení. Možnost doručovat takové oznámení veřejnou vyhláškou se musí pro dané řízení opírat o jiný právní předpis. Typicky může jít o § 144 odst. 2 správního řádu, který upravuje zahájení řízení s velkým počtem účastníků.</i>“).	Vyhověno. Důvodová zpráva byla v tomto smyslu upravena.
Ministerstvo vnitra	K § 15 odst. 3 2. Domníváme se, že právní předpis by měl zohlednit i situaci, kdy správní orgán opomene spolek informovat o tom, že bylo zahájeno příslušné správní řízení. Současná díkce totiž tuto možnost neřeší a mohlo by dojít k tomu, že spolku nebude přiznáno postavení účastníka řízení.	Nevyhověno. Orgán památkové péče by v takovém případě nesplnil zákonnou povinnost a zatížil své řízení vadou, která by mohla být důvodem pro provedení přezkumného řízení.
Ministerstvo vnitra	K § 16 1. V odstavci 1 navrhuje doplnit slovo „písemného“ před slovo „souhlasu“. Domníváme se, že není vhodné, aby postačil konkludentní souhlas, jak uvádí důvodová zpráva, a to vzhledem k případným sporům o to, zda byl v konkrétním případě souhlas vlastníka udělen. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena.
Ministerstvo vnitra	2. Z důvodové zprávy plyne, že nejprve má nastat pokus o získání souhlasu vlastníka, v případě neúspěchu má památkový ústav navrhnout uzavření veřejnoprávní smlouvy a teprve nedojde-li k uzavření této smlouvy, má rozhodnout na žádost památkového ústavu o úpravě vzájemných práv a povinností krajský úřad. Nicméně normativní text toto dle našeho názoru dostatečně nevystihuje. Požadujeme proto přeformulovat odstavec 2 následovně: „(2) Jestliže vlastník neudělí	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Vyhověno.

	souhlas podle odstavce 1, navrhne památkový ústav vlastníkovu uzavření veřejnoprávní smlouvy o strpění vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti.“. Za něj pak navrhujeme vložit odstavec 3 ve znění: „(3) Nedojde-li k uzavření veřejnoprávní smlouvy mezi vlastníkem a památkovým ústavem podle odstavce 2, rozhodne na žádost památkového ústavu o úpravě vzájemných práv a povinností mezi nimi krajský úřad.“. Tím by měla být zdůrazněna posloupnost jednotlivých způsobů řešení a vzájemná návaznost jednotlivých odstavců. Následující odstavce pak navrhujeme přechíslovat a v novém odstavci 4 (dosud odstavec 3) upravit odkaz „žádost podle odstavce 2“ na „žádost podle odstavce 3“. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	
Ministerstvo vnitra	3. Vyslovujeme však pochybnost, zda řízení, jehož předmětem má být úprava vzájemných práv a povinností mezi vlastníkem a památkovým ústavem, má být řízením zahajovaným na žádost památkového ústavu. Domníváme se, že charakteru daného řízení by možná více odpovídalo, pokud by šlo o řízení zahajované krajským úřadem z moci úřední, a to na základě podnětu památkového ústavu. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínka změněna na doporučující.
Ministerstvo vnitra	K § 19 1. Požadujeme do návrhu zapracovat důvod pro zastavení řízení, který by dopadal na případy, kdy správní orgán dojde k závěru, že určitá věc nemá být za kulturní památku prohlášena. Cílem našeho požadavku je předejít výkladovým problémům, které se objevovaly v souvislosti s dosavadní právní úpravou, viz závěr č. 68 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 16. června 2008. Obdobnou připomínku vztahujeme k § 24 (řízení o zrušení prohlášení za kulturní památku). Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Důvodová zpráva k § 19 byla upravena s odkazem na rozsudek NSS sp. zn. 5 As 30/2011-93 ze dne 28. července 2011 (otázka potřeby meritorního rozhodnutí).
Ministerstvo vnitra	K § 19 2. V odstavci 3 požadujeme změnit dikci „může ministerstvo současně uvést“ na „ministerstvo současně uvede“. Ministerstvo by totiž mělo vždy uvést, že se výslovně uvedená stavba kulturní památkou nestává, pokud k takovému řešení přistoupí. To, že se jedná jen o možnost, totiž plyne už z § 18 odst. 2 návrhu. Ministerstvo musí dle našeho názoru v rozhodnutí (resp. jeho výroku) vždy uvést, že stavba se kulturní památkou	Připomínka byla projednána, vysvětlena.

	nestává. To by přitom mělo platit i v opačném případě, tedy při prohlášení stavby za kulturní památku bez toho, aby se kulturní památkou stal též pozemek, na němž se stavba nachází, jak to umožňuje § 18 odst. 2, avšak na tuto situaci již § 19 odst. 3 nepamatuje. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	
Ministerstvo vnitra	K § 24 odst. 3 Vznášíme určitou pochybnost, zda nemá být na místo „ministerstvo může v rozhodnutí“ uvedeno spíše „ministerstvo může v řízení“, neboť doložení dokumentace má zřejmě význam především před vydáním rozhodnutí. Ostatně i důvodová zpráva je v tomto směru nejasná.	Vyhověno částečně. Důvodová zpráva byla v tomto smyslu upravena.
Ministerstvo vnitra	K § 26 Požadujeme vypustit slova „z moci úřední“ pro nadbytečnost, neboť pouze v případě, kdy by mělo být opatření obecné povahy vydáno na žádost, muselo by to být výslovně uvedeno. Obdobnou připomínku vztahujeme k § 36 odst. 1, § 38 odst. 2 a § 39 odst. 1. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Vyhověno, text návrhu byl upraven.
Ministerstvo vnitra	K § 28 odst. 3 K návrhu na prohlášení památkového území mohou podat námitky vlastníci dotčených pozemků, staveb a obec. V odstavci 3 je popsán postup jejich následného vypořádání, nově je však používáno pojmu připomínky. Doporučujeme návrh sjednotit z hlediska používání terminologie, neboť ta je v mnoha případech matoucí a zavádějící. Mělo by být důsledně rozlišováno mezi stanovisky, námitkami a připomínkami.	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo vnitra	K § 32 odst. 3, § 45 odst. 1 písm. d) a § 45 odst. 1 písm. e) 1. Ustanovení § 32 návrhu zavádí obcím možnost prohlásit určitý hmotný doklad lidské činnosti, jehož hodnota je významná pro území obce (viz definice dle návrhu ustanovení § 2 odst. 6), za památku místního významu. Toto prohlášení se má podle návrhu uskutečnit ve formě usnesení zastupitelstva obce. Obec má následně podle ustanovení § 32 odst. 3 zaslat památkovému ústavu předmětné „prohlašovací“ usnesení zastupitelstva za účelem vedení seznamu památkového fondu [viz ustanovení § 45 odst. 1 písm. d)]. Jako údaj o památce místního významu se však do seznamu památkového fondu zapisuje podle ustanovení § 45 odst. 1 písm. e) též „datum zrušení prohlášení památky místního významu nebo údaj o prohlášení za kulturní památku“. Je tedy zřejmé, že památka místního významu pozbývá předmětný status jednak prohlášením za kulturní památku a	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.

	jednak „zrušením“ prohlášení památky místního významu, což ve vazbě na ustanovení § 32 znamená usnesením zastupitelstva obce, kterým dojde ke zrušení usnesení, jímž byla za památku místního významu prohlášena. Ustanovení § 45 odst. 1 písm. e) však na rozdíl od situace, kdy je přijato usnesení zastupitelstva obce, jímž se stává věc památkou místního významu, které je památkovému ústavu zasíláno (viz výše), neřeší, jakým způsobem se památkový ústav, který seznam památkového fondu vede [viz § 12 odst. 2 písm. h) návrhu], bez spolupráce dotčené obce dozví, že památka místního významu svůj status pozbyla. Do ustanovení § 32 odst. 3 bude tedy nutné doplnit povinnost obce zaslat též usnesení, kterým došlo k odnětí statutu „památka místního významu“. Na základě výše uvedeného navrhuje doplnit ustanovení § 32 odst. 3 návrhu následovně: „Bezodkladně, nejpozději do 20 dnů od přijetí usnesení, zašle obec usnesení zastupitelstva o prohlášení památky místního významu památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu. <u>Obec postupuje obdobně v případě usnesení zastupitelstva obce, kterým došlo ke zrušení prohlášení za památku místního významu.</u>“. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	
Ministerstvo vnitra	K § 32 odst. 3, § 45 odst. 1 písm. d) a § 45 odst. 1 písm. e) 2. Upozorňujeme, že podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, nejsou obligatorně stanoveny formální náležitosti usnesení, tudíž požadavek na uvedení „čísla“ usnesení zastupitelstva obce nemusí být nutně splnitelný, resp. číslo usnesení zastupitelstva obce nebude seznatelné ze zaslaného usnesení zastupitelstva obce (viz ustanovení § 32 odst. 3), neboť praxe v konkrétní obci je taková, že přijatá usnesení se nečíslují (byť převažuje praxe číslovaných usnesení zastupitelstva obce), ustanovení § 45 odst. 1 písm. d) by tak bylo v zásadě nepřímou novelou zákona o obcích, s čímž bychom nemohli souhlasit. Na základě výše uvedeného navrhuje spolu s odstraněním gramatických a věcných nedostatků uvést ustanovení v následující podobě: „d) označení usnesení zastupitelstva obce, kterým došlo k prohlášení za památku místního významu, a datum jeho přijetí, (...)“. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Ministerstvo vnitra	K § 32 odst. 3, § 45 odst. 1 písm. d) a § 45 odst. 1 písm. e) 3. Zároveň bude vhodné upravit též ustanovení § 45 odst. 1 písm. e) obdobně jako zní	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu

	dikce ustanovení § 45 odst. 1 písm. d), neboť není důvod, proč by se v případě prohlášení za památku místního významu a zrušení tohoto prohlášení zapisovaly do seznamu památkového fondu odlišné údaje. Navrhujeme, aby ustanovení § 45 odst. 1 písm. e) návrhu znělo následovně: „e) označení usnesení zastupitelstva obce, kterým došlo ke zrušení prohlášení za památku místního významu, a datum jeho přijetí, nebo údaj o prohlášení za kulturní památku.“. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	byla z návrhu zákona vypuštěna.
Ministerstvo vnitra	K § 32 odst. 3 Obci je ukládána povinnost zaslat památkovému ústavu usnesení zastupitelstva o prohlášení památky místního významu, a to bezodkladně, nejpozději do 20 dnů od přijetí tohoto usnesení. Postrádáme vysvětlení, proč předkladatel zvolil lhůtu 20 dnů, když na jiných místech zákona lhůty obdobného charakteru činí maximálně 10 dnů (viz § 30).	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Ministerstvo vnitra	K § 35 odst. 2 Navrhujeme pro nadbytečnost vypustit slova „z moci úřední“. V poslední větě pak navrhujeme změnit část „nejblíže společně nadřízený správní orgán určí k jeho vymezení příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností“ na „určí příslušnost usnesením nejblíže společně nadřízený správní orgán“. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo vnitra	K § 41 odst. 2 Normativní text stanoví, že krajský úřad může vymezit nové území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů. Na tento postup se dle návrhu použije § 40 přiměřeně. Dle našeho názoru by ale vymezení nového území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů mělo probíhat vždy podle § 40 (a nejen přiměřeně), neboť se jedná o kvalitativně jinou změnu, než v případě změny hranic nebo zrušení vymezeného území.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo vnitra	K § 42 odst. 1 V odstavci 1 by se nemělo používat slovo „žádost“, neboť v daném případě pravděpodobně z povahy věci nepůjde o správní řízení. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Vyhověno. Změněno na „návrh“.
Ministerstvo vnitra	K § 42 odst. 2 Předkladatel by měl zvážit, zda by počet členů Rady památky světového významu neměl	Připomínka byla zvažována, ale nebylo jí vyhověno, a to

	být určitým způsobem omezen.	vzhledem k rozdílnému rozsahu a charakteru jednotlivých památek světového dědictví (např. solitérní památka jako je sloup Nejsvětější Trojice nebo vila Tugendhat vs. územně rozsáhlý Lednicko-valtický areál nebo historické centrum Českého Krumlova).
Ministerstvo vnitra	K § 42 odst. 3 Rada má být koordinačním a poradním orgánem, z čehož usuzujeme, že nemá žádné rozhodovací pravomoci. Není proto jasné, v jakém směru by měla být ministerstvu odpovědná.	Nevyhověno. Rada světové památky má povahu poradního orgánu MK, a proto by její výstupy měly směřovat vůči MK.
Ministerstvo vnitra	K § 55 odst. 7 a k § 77 odst. 1 Ustanovení hovoří o tzv. Restaurátorské radě a Archeologické radě, aniž by bylo v návrhu určeno, o jakou entitu se jedná, kdo ji ustanovuje, jaké jsou jeho kompetence apod. Doporučujeme tento nedostatek odstranit a jako vhodný inspirační model by mohla sloužit ustanovení věnující se Radě památky světového významu (viz § 42 návrhu).	Nevyhověno. Tyto rady jsou poradními orgány MK, jejich úkoly vyplývají ze zákona, a základní rámec je dán § 5 návrhu zákona.
Ministerstvo vnitra	K § 59 odst. 3 písm. d) Doporučujeme „osobní potřebu vlastníka“ více konkretizovat, neboť podle současného textu návrhu by bylo možné vydat povolení k přemístění kulturní památky mimo území České republiky prakticky z jakéhokoli důvodu, což jistě neodpovídá úmyslu předkladatele.	Nevyhověno. Není možné kazuisticky vyjmenovávat jednotlivé případy, které mohou do budoucna nastat.
Ministerstvo vnitra	K § 62 odst. 1 Doporučujeme zvážit, zda i v případě zamýšleného bezúplatného převodu vlastnického práva k movité věci by nebylo vhodné, aby její vlastník měl povinnost učinit písemnou nabídku ministerstvu.	Nevyhověno. Jedná se o zbytečnou administrativní zátěž pro vlastníka v případě zamýšlených darů.
Ministerstvo vnitra	K § 62 odst. 3 Vzhledem k tomu, že poznámka pod čarou nemá normativní povahu, ustanovení lze vyložit široce, a je tak zneužitelné. Doporučujeme proto přímo v normativním textu	Vyhověno částečně. Připomínka byla upravena podle připomínky MSp.

	specifikovat, o jaké předkupní právo se jedná, případně přímo odkázat na přechodné ustanovení v občanském zákoníku (§ 3056).	
Ministerstvo vnitra	K § 64 odst. 2 Vzhledem k navrženému znění § 7 odst. 2 písm. a) a § 8 odst. 2 písm. a) považujeme odstavec 2 za nadbytečný. Současně s ohledem na zásady legislativní ekonomie a terminologické jednoty navrhujeme zvážit používání obecného pojmu „orgán památkové péče“ namísto rozlišování obecního úřadu obce s rozšířenou působností a krajského úřadu pro jednotlivé druhy předmětů ochrany v následujících ustanoveních stanovujících shodný postup ze strany obou typů těchto orgánů (zejména § 68 odst. 1, § 70 odst. 1 až 3, 82 odst. 1 a 2 apod.).	Vyhověno částečně, ustanovení § 82 odst. 1 a 2 bylo v tomto smyslu upraveno.
Ministerstvo vnitra	K § 66 odst. 1 Doporučujeme specifikovat, jakým způsobem (formou) bude vlastník orgánem památkové péče upozorněn.	Vyhověno.
Ministerstvo vnitra	K § 72 odst. 1 Domníváme se, že nařizovací pravomoc orgánu památkové péče je na základě tohoto ustanovení příliš široce koncipovaná. Nedomníváme se, že je vhodné, aby orgán památkové péče mohl nařídít soukromému subjektu (podnikatel) zajištění nutných zabezpečovacích prací i přes jeho nesouhlas.	Nevyhověno. Jedná se o institut shodný s institutem ze stavebního zákona. Zákon musí řešit i situace, kdy nápravné opatření není realizováno.
Ministerstvo vnitra	K § 72 odst. 4 Ustanovení upravuje proces provedení nutných zabezpečovacích prací a úhradu nákladů za provedení těchto prací. Podle návrhu ustanovení § 72 odst. 4 by obec s rozšířenou působností (resp. kraj), jejíž obecní úřad (krajský úřad) jako orgán památkové péče provedení nutných zabezpečovacích prací nařídil, uhradí náklady tomu, kdo zabezpečovací práce provedl, pokud tuto úhradu nákladů odmítne provést vlastník (národní) kulturní památky (resp. nemovitosti nacházející se v památkově chráněném území). Obec (kraj) následně bude regresně vymáhat vynaložené prostředky po vlastníkově. V současné době je řešeno s Ministerstvem pro místní rozvoj velmi problematické odstraňování černých staveb a staveb ohrožujících svým technickým stavem okolí, kdy v mnoha případech náklady na odstranění stavby s konečnou platností musí uhradit obec, neboť často ani není po kom úhradu nákladů vymáhat. Ministerstvo financí dokonce na	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ve shodě s průřezovou dohodou byla doplněna důvodová zpráva, v níž byl popsán mechanismus finančního zajištění nutných zabezpečovacích prací formou vratných dotací, které budou prostřednictvím MK poskytovány obcím poskytovány obcím, popř. krajům, jejichž orgán vydal nařízení prací v první instanci..

	řešení těchto problémů muselo vyčlenit mimořádné prostředky ze státního rozpočtu. Odmítáme proto přebírání již existující silně problematické právní úpravy z oblasti stavebního práva i do nově připravovaného zákona. Důvodová zpráva nijak neřeší problematiku finančního zajištění daného úkolu, toliko odkazuje na obdobnou praxi dle stavebního zákona, která je však spojená s řadou problémů (viz výše). Je možno uvažovat např. o možnosti <i>ex lege</i> zřízení zástavního práva na (národní) kulturní památce ve prospěch obce (kraje) do výše nákladů na uskutečněné zabezpečovací práce. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	
Ministerstvo vnitra	K § 79 odst. 2 písm. b) a § 80 Upozorňujeme, že normativní text není v souladu s důvodovou zprávou, a proto je třeba obě ustanovení podrobit revizi. K pozastavení provádění badatelského archeologického výzkumu by podle důvodové zprávy mělo dojít až po uplynutí lhůty stanovené k odstranění nedostatků průběžné zprávy, nikoliv ihned po výzvě k odstranění nedostatků. Ustanovení § 79 odst. 3, na který odkazuje § 80 odst. 1 písm. a), nemluví o žádném rozhodnutí, ale jen o písemném potvrzení ministerstva. Rovněž doporučujeme doplnit, zda lze rozhodnutí o pozastavení provádění badatelského archeologického výzkumu vydat opakovaně po té, co uplyne lhůta 3 měsíců uvedená pod písm. a). Dále dáváme ke zvážení, zda by nebylo v § 79 odst. 2 písm. b) vhodnější slova „v souladu se lhůtou stanovenou“ nahradit slovy „ve lhůtě“.	Vyhověno. V tomto smyslu byl upraven text návrhu zákona i důvodová zpráva.
Ministerstvo vnitra	K § 81 odst. 2 Smysl odstavce není jasný, neboť skutečnost, zda se budou zapisovat údaje o záměru do evidence zásahů, musí stanovit jiná ustanovení v zákoně. Doporučujeme vypustit odstavec jako nadbytečný.	Nevyhověno. Ustanovení je svodným vyjádřením jednoho z důvodů existence evidence a s tím spojeného práva subjektů provádějících archeologický výzkum za tímto účelem do evidence nahlížet.
Ministerstvo vnitra	K § 82 Používání spojení „povinnost strpět zápis údajů“ nepovažujeme za vhodné. Jestliže zákon stanoví, že se určité údaje o zamýšlené práci zapisují do evidence zásahů, případně že správní orgán může rozhodnout při splnění zákonných podmínek o zápisu těchto údajů, pak není na místě rozhodovat o povinnosti strpět zápis údajů, neboť tato povinnost vzniká ze zákona.	Nevyhověno. V rámci postupů podle tohoto ustanovení musí být konstatováno, že archeologické dědictví může být ohroženo, a tudíž má stavebník novou povinnost

		strpět uvedení údajů do evidence a jejich následné zpřístupnění stanovenému okruhu osob, přičemž v tomto případě nejde o situaci, kdy tato povinnost vyplývá bezprostředně ze zákona, ale potenciální ohrožení archeologického dědictví musí vyplývat jak z konkrétního podoby záměru, tak z hodnot místa, kde má být takový záměr uskutečněn.
Ministerstvo vnitra	K § 84 odst. 4 písm. b) Doporučujeme současný text nahradit textem „podle odstavce 3 písm. a) a c), pokud uzavřel veřejnoprávní smlouvu o provedení záchranného archeologického výzkumu,“. V případě, že památkový ústav sám provádí záchranný archeologický výzkum, nelze do evidence zapsat údaje o archeologickém ústavu nebo o archeologické osobě, které budou provádět záchranný archeologický výzkum.	Vyhověno. Ustanovení bylo v tomto smyslu upraveno.
Ministerstvo vnitra	K § 87 odst. 1 Doporučujeme předkladateli, aby bylo alespoň do důvodové zprávy doplněno, z jakého důvodu bylo rozhodnuto o tom, že náklady záchranného archeologického výzkumu nehradí ten, kdo provádí stavbu pro potřebu svého bydlení do 150 m ² zastavěné plochy.	Vyhověno. Důvodová zpráva byla v tomto smyslu upravena.
Ministerstvo vnitra	K § 87 odst. 3 Dáváme ke zvážení, zda by nebylo vhodné specifikovat náležitosti žádosti, lhůtu pro její podání a další podrobnosti, a to obzvláště za situace, kdy se má jednat o dotaci vyplácenou ze státního rozpočtu.	Nevyhověno. Pravidla udělování dotace specifikuje příslušný dotační program.
Ministerstvo vnitra	K § 88 odst. 3 Použitá terminologie naznačuje, že ministerstvo o žádosti o prodloužení lhůty pro odevzdání nálezové zprávy povede správní řízení a vydá správní rozhodnutí. V daném případě se však nejspíše nemá jednat o správní řízení, požadujeme proto terminologii upravit.	Vyhověno. V tomto smyslu byl upraven text návrhu zákona i důvodová zpráva.

	Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	
Ministerstvo vnitra	K § 90 odst. 2 písm. b) bodu 3 Navrhujeme vypustit slova „nebo obchodní firmou“, neboť i obchodní firma je názvem. Podle § 132 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, je jménem právnické osoby její název. Podle § 423 odst. 1 občanského zákoníku je pak obchodní firmou jméno, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku.	Vyhověno.
Ministerstvo vnitra	K § 92 odst. 2 V ustanovení je použito spojení „ve zvlášť odůvodněných případech“. Tento neurčitý právní pojem je třeba blíže specifikovat, neboť není zřejmé, jakých případů by se mohlo prodlužování lhůty týkat. Obdobnou připomínku vztahujeme též k § 47 odst. 2 a § 124 odst. 2. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Vyhověno, text návrhu zákona byl v jejím smyslu upraven.
Ministerstvo vnitra	K § 93 odst. 2 Obci je ukládána povinnost <u>předat</u> kraji bezodkladně (nejpozději druhý den) oznámení o náhodném archeologickém nález. Navrhujeme ustanovení podrobit důsledné revizi. Nepovažujeme pojem „předá“ za vhodný, neboť z něj neplyne, jakým způsobem má být předání oznámení učiněno (oznámení by mohlo být učiněno i ústně).	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo vnitra	K § 93 odst. 6 Navržené znění je svou povahou nenormativním odkazem na právní úpravu, která se použije sama o sobě, nikoli na základě tohoto odkazu. Proto doporučujeme odstavec bez náhrady vypustit.	Nevyhověno. Text ustanovení byl do návrhu zařazen na základě předchozího požadavku Ministerstva obrany. Obecně platí, že v případě náhodného nálezu podle zákona o zbraních se vždy postupuje podle tohoto předpisu z hlediska bezpečnosti a ochrany osob a majetku, zatímco pokud tvoří nález vojenský materiál, oznamuje se Ministerstvu obrany, které by mělo za stát k těmto věcem vykonávat

		vlastnické právo.
Ministerstvo vnitra	K § 93 odst. 7 Doporučujeme současný odstavec 7 zařadit jako odstavec 1, neboť stanovuje obecný princip vyhledávání archeologických nálezů, a proto by měl celý § 93 uvozovat. § 94 odst. 4 pak bude potřeba odpovídajícím způsobem pozměnit a rovněž bude třeba přečíslovat jednotlivé odstavce § 93.	Nevyhověno. Tato úprava je navržena na základě předchozího dohody s archeologickou obcí.
Ministerstvo vnitra	K § 97 odst. 6 Dáváme ke zvážení, zda by nemělo být v poslední větě odstavce doplněno, že krajský úřad bude rozhodovat na návrh vlastníka nemovitosti.	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo vnitra	K § 117 odst. 3 V odstavci 3 větě druhé navrhujeme část textu „ve kterém byla žádost osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti o ukončení pozastavení tohoto oprávnění doručena ministerstvu“ nahradit textem „ve kterém osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti podala ministerstvu žádost o ukončení pozastavení tohoto oprávnění“. Doručování je činností správního orgánu, jde tedy ve vztahu k podání žádosti o nepřesnou terminologii.	Vyhověno.
Ministerstvo vnitra	K § 117 odst. 4 Doporučujeme doplnit, aby osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti byla rovněž povinna oznámit pozbytí prostor nezbytných pro vědecké poznání a dokumentaci nálezů, neboť nám není zřejmé, jakým způsobem se ministerstvo jinak o takové skutečnosti dozví.	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo vnitra	K § 117 odst. 5 a § 119 odst. 4 Požadujeme specifikovat, o jaký opravný prostředek se má jednat, přičemž nejspíše půjde o rozklad. Z důvodové zprávy neplyne, proč by v daném případě neměl mít opravný prostředek odkladný účinek. Bez podrobnějšího vysvětlení nelze s touto odchylkou od správního řádu souhlasit. Správní řád přitom umožňuje správnímu orgánu vyloučit odkladný účinek ad hoc v jednotlivých případech, jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem nebo hrozí-li vážná újma některému z účastníků anebo požádá-li o vyloučení odkladného účinku účastník (srov. § 85 odst. 2 správního řádu). Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Vyhověno. V tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva.
Ministerstvo vnitra	K § 119 odst. 2 písm. e) Navrhujeme nahradit text „doručení žádosti ministerstvu“ textem „podání takové žádosti“.	Vyhověno.
Ministerstvo vnitra	K § 122 odst. 1 písm. e) V ustanovení je užit pojem „adresa datové schránky“, který však není správný	Vyhověno.

	a neodpovídá terminologii o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. V souladu s tímto zákonem doporučujeme použít slovy „identifikátor datové schránky“.	
Ministerstvo vnitra	K § 122 odst. 1 písm. i) V tomto ustanovení není vhodné hovořit o zákazu výkonu regulované činnosti, nýbrž s ohledem na § 119 o zániku oprávnění vykonávat regulovanou činnost. Připomínka platí obdobně pro § 122 odst. 3 písm. f).	Vyhověno úpravou textu § 120 odst. 1 písm. j).
Ministerstvo vnitra	Na základě koordinační úlohy Ministerstva vnitra v oblasti správního trestání dle § 12 odst. 2 kompetenčního zákona uplatňujeme následující připomínky, které vychází ze Zásad právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů v zákonech upravujících výkon veřejné správy, jejichž cílem je sjednocení právní úpravy v souladu s koncepcí současné reformy správního trestání. K § 125 odst. 8 Navrhujeme vypustit slovo „až“ a slovo „výše“. Na konci ustanovení pak navrhujeme doplnit slovo „jinak“ před slovo „uložit“. Obdobnou úpravu navrhujeme též v § 126 odst. 10 větě první, § 127 odst. 9 a § 128 odst. 12. Pro úplnost připomínáme, že efektivní zpřísněný postih recidivy předpokládá vedení evidence pravomocných rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo jiný správní delikt, která je přístupná příslušnému správnímu orgánu. Správní orgán, který vede řízení, musí mít povědomost o tom, že došlo k opakovanému páchání téhož přestupku nebo jiného správního deliktu, za nějž už byla dříve pravomocně uložena sankce, aby mohl přísnější sankci vůbec uložit. Předkladatel by měl tedy zvážit, jakým způsobem se s touto skutečností vypořádá. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo vnitra	K § 127 odst. 5 písm. h) Navrhuje se zavedení trestnosti pokusu. Vzhledem k absenci obecné úpravy pokusu v oblasti správního trestání, dáváme ke zvážení, zda do společných ustanovení ke správním deliktům nedoplnit ustanovení o zániku odpovědnosti za pokus správního deliktu.	Vyhověno. Do společných ustanovení bylo doplněno ustanovení o zániku odpovědnosti za pokus správního deliktu.
Ministerstvo vnitra	K § 127 odst. 8 Ve všech čtyřech případech (písmenech) je třeba nahradit slovo „přestupek“ slovy „správní delikt“.	Vyhověno úpravou textu.

	Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	
Ministerstvo vnitra	K § 129 odst. 3 Navrhujeme vypustit slova „právnícké osoby“. Kritériem pro určení lhůty pro zánik odpovědnosti za správní delikt má být závažnost protiprávního jednání, nikoliv charakter subjektu. Navržená úprava nerespektuje rovnost subjektů. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo vnitra	K § 132 odst. 1 Požadujeme část odstavce 1 „Dopustí-li se správního deliktu ... ve svém správním obvodu“ vyčlenit do samostatného odstavce. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo vnitra	K § 136 Dále navrhujeme v § 136 odst. 1 písm. e), odst. 2 písm. j) a odst. 3 písm. j) slova „datum smrti“ nahradit slovy „datum úmrtí“ a dále v odstavci 2 písm. f) slovo „jiného“ nahradit slovem „zvláštního“, neboť takovou formulaci používá zákon o evidenci obyvatel.	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo zahraničních věcí	K § 53 odst. 3 první věta: MZV navrhuje text první věty „může památkový ústav doručit“ nahradit textem „doručí památkový ústav“, takže první věta předmětného ustanovení bude znít: „V ostatních případech doručí památkový ústav orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20 dnů ode dne obdržení informace podle odstavce 1.“. Odůvodnění: Vzhledem k tomu, že orgán památkové péče nevydá posouzení do doby, než obdrží vyjádření památkového ústavu nebo marně uplyne lhůta podle odstavce 2 nebo 3, a že k vyjádření doručenému po této lhůtě se nepřihlíží (odstavec 4), považuje MZV za potřebné nahradit možnost památkového ústavu doručit orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20ti dnů ode dne obdržení informace podle odstavce 1 jeho povinností.	Nevyhověno. Návrh zákona právě naopak zakládá možnost pro NPÚ, aby mohl zvláště v marginálních případech zvážit, zda stanovisko sám vydá.
Ministerstvo zahraničních věcí	<u>K odkazům v poznámkách pod čarou:</u> MZV doporučuje u odkazů na mezinárodní smlouvy důsledně uvádět, pod jakým číslem byly ve Sbírce mezinárodních smluv, resp. ve Sbírce zákonů, publikovány.	Vyhověno, poznámka pod čarou byla upravena.
Ministerstvo zahraničních věcí	<u>Nad rámec návrhu zákona:</u> MZV doporučuje zvážit možnost doplnit návrh zákona o právní úpravu poskytování záruk pro vrácení cizí kulturní památky zapůjčené do ČR, která není ve vlastnictví cizího státu, nýbrž soukromé osoby.	Připomínka byla zvážena, ale nebylo jí vyhověno. Navrhovaná úprava je konstruována zejména na

	Odůvodnění: Návrh zákona vyžaduje poskytnutí dostatečných právních záruk pro vrácení věci, která je podle českého práva kulturní památkou, a to bez ohledu na její vlastnictví. Neřeší však poskytování záruk českou stranou ve vztahu k věcem, které jsou cizí kulturní památkou a jsou zapůjčeny ČR. Cizí kulturní památky zapůjčené do ČR jsou sice částečně chráněny v navrhovaném ustanovení § 61 – toto ustanovení však přiznává exekuční imunitu pouze věcem, které vykazují znaky kulturní památky a byly zapůjčeny ČR cizím státem, který prohlásil, že se jedná o jeho vlastnictví; tato ochrana se tedy nevztahuje na cizí kulturní památky, které nejsou ve vlastnictví cizího státu, nýbrž jsou vlastnictvím soukromé osoby. Předmětné doplnění navrhuje MZV s ohledem na případy z nedávné doby, kdy orgány Policie řešily případy, kdy zahraniční zapůjčovatelé vyžadovali od ČR poskytování záruk pro vrácení zapůjčených uměleckých předmětů, které byly kulturními památkami podle práva příslušného státu, avšak jejich vlastníkem byly soukromé osoby. Při případném doplnění navrhované zákona ve shora uvedeném smyslu lze přihlédnout k zahraničním právním úpravám, např. k právní úpravě platné ve Finsku. MZV je v této věci připraveno poskytnout z hlediska své působnosti součinnost.	spolupráci a vstřícnosti jednotlivých států v rámci zápůjček pro výstavní účely vyloučením právních nástrojů, kterými může být znemožněno navrácení kulturních statků zpět do země původu. Ambicí návrhu zákona není vyřešit, resp. zajistit případné kolize a zneužívání např. zápůjček v této oblasti pro celé spektrum vlastníků. Nadto by se navrhovanou úpravou dostali do znevýhodněného postavení tuzemští vlastníci, kterým zákon takovou záruku nedává.
Ministerstvo zemědělství	K § 2 odst. 6 Navrhovaný zákon zavádí nový pojem „památky místního významu“. Podle důvodové zprávy jsou památkami místního významu důležité prvky území (smírčí kříže, kapličky apod.). Shora uvedenému by měla odpovídat i zákonná definice. Z navrhovaného znění vyplývá, že památkou místního významu může být např. řemeslný předmět apod. Měl-li však zákonodárce na mysli památky krajinného rázu, jak vyplývá z důvodové zprávy, doporučujeme toto znění: „(6) Památkou místního významu je hmotný doklad lidské činnosti <u>v krajině</u>, jehož hodnota je významná pro oblast, v níž se nachází.“.	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Ministerstvo zemědělství	K § 3 písm. e) Navrhovaný zákon definuje pojem restaurování kulturní památky. Zákon restaurování definuje jako odborné ošetření kulturní památky s cílem zachovat a respektovat technickou a výtvarnou strukturu originálu. Proces restaurování by však měl zahrnovat nejen zachování, ale i případné obnovení chybějící části restaurované kulturní památky. Během restaurátorských prací by měla být respektována nejen technická a výtvarná	Nevyhověno. Cílem restaurování je zachovat a respektovat technickou a výtvarnou strukturu originálu, což s sebou v některých případech může nést i

	struktura originálu, ale také jeho historická hodnota a souvislost. Doporučujeme toto znění: „e) restaurováním kulturní památky odborné ošetření kulturní památky, pokud kulturní památka nebo její část jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými díly, zahrnující odborné průzkumné práce, specifické výtvarné umělecké nebo uměleckořemeslné práce a konzervační nebo jiné technické práce, s cílem zachovat a respektovat technickou a výtvarnou strukturu originálu, popřípadě obnovit její chybějící či zničenou část, to vše s přihlédnutím k její vazbě na konkrétní historické souvislosti,“.	požadavek na doplnění chybějících částí; nelze však z tohoto postupu vytvořit obligatorní pravidlo (zachována minimální částí nástěnné malby a požadavek na její provedení v ploše celé fasády je v rozporu se základní koncepcí předpokládanou Benátskou chartou, která uvádí, že rekonstrukce se zastavuje tam, kde začíná hypotéza).
Ministerstvo zemědělství	K § 5 odst. 2 Doporučujeme na konci odstavce tečku nahradit čárkou a doplnit nové písmeno r) ve znění: „r) spolupracuje s Ministerstvem zemědělství při ochraně památek místního významu nacházejících se na pozemcích ve vlastnictví státu.“. Mnoho těchto památek je v současné době na pozemcích ve vlastnictví státu s právem hospodaření Lesů České republiky, s.p. nebo Státního pozemkového úřadu.	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Ministerstvo zemědělství	K § 7 odst. 3 písm. d) Toto ustanovení požadujeme vypustit. Není žádný věcný důvod, aby se na základě navrhovaného zákona krajský úřad vyjadřoval k návrhům lesních hospodářských plánů a lesních hospodářských osnov. Připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, ustanovení a důvodová zpráva byly po dohodě v tomto smyslu upraveny. Namísto uplatňování připomínek k lesním hospodářským plánům a lesním hospodářským osnovám se budou uplatňovat připomínky k oblastním plánům rozvoje lesů, které se zpracovávají na období 20 let pro jednotlivé

		přírodní lesní oblasti, jichž je v České republice 41. Tyto plány navrhuje a schvaluje MZe jako ústřední orgán státní správy lesů, a proto bude tato kompetence z krajských úřadů přesunuta na MK jako ústřední orgán památkové péče, čímž se vyhoví také jednomu z požadavků krajských úřadů na snížení administrativní zátěže.
Ministerstvo zemědělství	K § 12 odst. 2 Požadujeme na konci odstavce nahradit tečku čárkou a doplnit nové písmeno r), které zní: „r) spolupracuje s církvemi a náboženskými společnostmi na ochraně památek a vzdělávání pracovníků v oboru památkové péče.“. Připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, MZe na ní netrvá.
Ministerstvo zemědělství	K § 16 odst. 1 Doporučujeme toto znění: „Na základě souhlasu vlastníka se mohou ve veřejném zájmu zkoumat předměty kulturní hodnoty ⁹⁾ a architektonické dědictví ⁸⁾ za účelem vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti v oboru památkové péče; do prostor, k nimž má užívací právo osoba odlišná od vlastníka, je možné vstupovat pouze s jejím vědomím.“.	Nevyhověno. Tuto problematiku upravuje § 17 návrhu zákona.
Ministerstvo zemědělství	K § 18 odst. 3 Navrhujeme upravit následovně: „(3) Za kulturní památku lze prohlásit i lidské ostatky nebo jejich soubor, pokud jsou věci movitou a mají historický a kulturní význam pro stavbu, ve které se nacházejí.“. Připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, MZe na ní netrvá. Připomínce bylo částečně vyhověno úpravou textu návrhu zákona a důvodové zprávy, které bylo vyhověno po dohodě s MMR.
Ministerstvo zemědělství	K § 21 odst. 1 Požadujeme odstavce 1 uvést v tomto znění:	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 21

	„(1) Vlastník kulturní památky má právo na náhradu zvýšených nákladů na zachování hodnoty kulturní památky, a to ve výši prokázaných a účelných nákladů, které vynaložil na práci na své kulturní památce nebo na její restaurování za účelem splnění podmínek uložených podle tohoto zákona.“.	odst. 1 bylo upraveno na základě připomínek ostatních připomínkových míst a na základě dohody s ČBK a s přihlédnutím ke stanovisku MF.
Ministerstvo zemědělství	K § 43 odst. 4 a 5 Navrhujeme toto znění: „(4) K údajům a dalším podkladům, které jsou označeny tímto zákonem jako neveřejné, má dálkový přístup vlastník a dále orgán památkové péče nebo osoba při výkonu veřejné správy, pokud tyto údaje potřebují pro plnění svých úkolů. (5) K údajům a dalším podkladům, které jsou označeny tímto zákonem jako neveřejné, mají pro studijní nebo výzkumné účely přístup další osoby na základě písemného souhlasu vlastníka a písemného potvrzení příslušného školského zařízení, výzkumného nebo vědeckého pracoviště.“. Připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, MZe na ní netrvá.
Ministerstvo zemědělství	K § 45 odst. 1 písm. b) bod 2 Doporučujeme toto znění: „2. u památky místního významu, která se neeviduje v registru územní identifikace, adres a nemovitostí, identifikační údaj o nemovitosti, kde se památka místního významu nachází ¹⁵⁾ “,“. Slovní popis památky uvedený jako veřejný údaj by mohl být příliš podrobným vodítkem pro možné zneužití této informace.	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Ministerstvo zemědělství	K § 111 odst. 1 Ministerstvo kultury bude oprávněno ověřit odborné znalosti osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti, u které má důvodně za to, že pozbyla částečně nebo zcela vědomosti, dovednosti nebo jiné předpoklady potřebné k řádnému výkonu regulované činnosti, k níž je oprávněna. Obdobná kompetence není v platném zákoně č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, obsažena. Doporučujeme zdůvodnit v důvodové zprávě, co navrhovatele k vypracování tohoto ustanovení vedlo, např. poznatky z praxe apod., neboť by toto ustanovení mohlo vzbuzovat pochybnosti, zda nebude v praxi zneužitelné k šikaně osob oprávněných k výkonu regulované činnosti.	Vyhověno, důvodová zpráva byla v tomto smyslu upravena.

Ministerstvo zemědělství	K § 125 odst. 7 písm. a) a b) a § 126 odst. 8 písm. a) a b) Pokuty za přestupky ve výši do 5 milionů, resp. do 2 milionů Kč fyzickým osobám považujeme za nereálně vysoké. Doporučujeme zvážit jejich výši u některých skutkových podstat.	Nevyhověno. Sankční ustanovení byla stanovena s ohledem na význam památkového fondu.
Ministerstvo zemědělství	K části II – změna zákona o správních poplatcích (str. 87) Doporučujeme na konci úvodní věty návrhu novely doplnit do výčtu novel přílohy k zákonu o správních poplatcích zákon č. 80/2015 Sb. a zákon č. 103/2015 Sb. <u>K odůvodnění</u> Doporučujeme na str. 138 ve druhém odstavci shora upravit odkaz na občanský zákoník, správně má být § 492 až 496.	Vyhověno jinak. Část třetí byla upravena po dohodě s MF, které je gestorem ve věci správních poplatků. Nevyhověno, předkladatel vyšel ze důvodové zprávy k vládnímu návrhu občanského zákoníku, který byl uveřejněn jako sněmovní tisk 362/0, 6. volební období 2010-2013.
Ministerstvo zemědělství	Obecně a k předkládací zprávě 1) Doporučujeme všude v názvu návrhu zákona za slova „ve znění pozdějších předpisů“ vložit čárku. 2) V předkládací zprávě na str. 2 doporučujeme opravit překlep, správně má být „legisvakanční lhůta“. 3) V předkládací zprávě je uvedeno, že navrhovaný zákon nepředstavuje nové nároky na státní rozpočet a na ostatní veřejné rozpočty, avšak v RIA se uvádí, že: 3.1. Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ano , 3.2. Dopady na podnikatelské subjekty: Ano , 3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): Ano .	Navrhovaná úprava bude mít nesporně dopady, nicméně MK nepředpokládá, že by tyto dopady představovaly nové nároky na státní rozpočet.
Ministerstvo životního prostředí	Obecně V předloženém materiálu postrádáme informaci o celkovém objemu předpokládaných nákladů. Informace, které předkladatel uvádí v důvodové zprávě na str. 2, považujeme za nedostačující. V rámci jednotlivých variant řešení uvádí předkladatel předpokládané finanční dopady, přesto však považujeme vzhledem k množství uváděných dopadů za podstatné, aby důvodová zpráva obsahovala informaci o celkových předpokládaných dopadech. V tomto směru rovněž upozorňujeme na zásadní nesoulad v předložených informacích,	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Předpokládané náklady jsou vyčísleny v části Hodnocení dopadů regulace.

	kteřé předkladatel uvádí v předkládací zprávě – „<i>Návrh zákona nepředstavuje nové nároky na státní rozpočet.</i>“ a v důvodové zprávě, viz str. 2 a následovně v rámci navržených variant řešení. Tento nesoulad požadujeme odstranit. Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo životního prostředí	§ 2 odst. 1) zákona: <i>"Památkovým fondem je soubor kulturních památek, národních kulturních památek, památkových rezervací, památkových zón, památek místního významu a archeologických nálezů, který vykazuje kulturní, historické, archeologické, společenské, estetické, vědecké, architektonické, urbanistické, umělecké, uměleckořemeslné, řemeslné, technické <u>nebo krajinné hodnoty</u> anebo hodnoty, které se váží k významným osobnostem, událostem či společenskému životu."</i> Navrhujeme slovní spojení "nebo krajinné hodnoty" zaměnit za "nebo jiné hodnoty, které jsou dokladem historické kultivace krajiny", případně za „nebo jiné hodnoty krajiny“. V kontextu Evropské úmluvy o krajině je většina uvedených hodnot podmnožinou hodnot krajinných a zároveň lze památkový fond často charakterizovat souborem hodnot působících v kontextu krajiny (viz např. komponovaná krajina, zámecké a klášterní parky, hřbitovy, historické rybníky). Stávající pojem „krajinné hodnoty“ není ve srovnání s ostatními termíny na stejné obsahové úrovni.	Nevyhověno. Předkladatel respektuje to, že v kontextu Evropské úmluvy o krajině lze památkový fond charakterizovat jako soubor působícím v kontextu krajiny, avšak definice památkového fondu je konstruována tak, že krajinné hodnoty jsou pouze jednou z částí toho, co označujeme za památkový fond a co má být podle zájmů památkové péče explicitně chráněno.
Ministerstvo životního prostředí	§ 2 odst. 2) zákona: <i>"Kulturní památkou je hmotný doklad lidské činnosti vzniklý v dějinném procesu kultivace světa, který je pramenem poznání, a je významný svou uměleckou, architektonickou, uměleckořemeslnou, řemeslnou, technickou, urbanistickou <u>anebo krajinnou hodnotou</u> nebo je významným pozůstatkem lidského osídlení na našem území v minulosti nebo se váže k významným osobnostem, událostem či společenskému životu, prohlášený podle § 19 tohoto zákona"</i>. Slovní spojení "anebo krajinnou hodnotou" navrhujeme řešit obdobně jako v § 2 odst. 1) viz výše připomínka č. 1.	Nevyhověno. Předkladatel respektuje to, že v kontextu Evropské úmluvy o krajině lze památkový fond charakterizovat jako soubor působícím v kontextu krajiny, avšak definice památkového fondu je konstruována tak, že krajinné hodnoty jsou pouze jednou z částí toho, co označujeme za památkový fond a co má být podle zájmů památkové péče explicitně chráněno.

Ministerstvo životního prostředí	§ 2 odst. 5) zákona: <i>„Památkovou zónou je území jako celek tvořené vzájemně prostorově spojitou skupinou městských nebo venkovských staveb nebo kombinovanými díly člověka a přírody, představující dostatečně charakteristické a sourodé oblasti s historickým, archeologickým, uměleckým, architektonickým, urbanistickým, <u>krajinným</u>, typologickým, vědeckým, společenským nebo technickým významem, prohlášené podle § 28 tohoto zákona.“</i> Požadujeme vypustit slovní spojení „krajinným významem“ a navrhuje formulaci, která upřednostňuje jednoslovnou formu před významem. Za podstatné považujeme, že památková zóna je v podstatě krajina (vymezená část území) s významnými kulturně-historickými hodnotami (viz výše). Navrhujeme znění: <i>„Památkovou zónou je území jako celek tvořené vzájemně prostorově spojitou skupinou městských nebo venkovských staveb nebo kombinovanými díly člověka a přírody, představující dostatečně charakteristickou a sourodou krajinu s historickým, archeologickým, uměleckým, architektonickým, urbanistickým, typologickým, vědeckým, společenským nebo technickým významem.“</i> Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno, v tomto smyslu bylo upraveno předmětné ustanovení i důvodová zpráva.
Ministerstvo životního prostředí	§ 2 odst. 6) zákona: <i>"Památkou místního významu je hmotný doklad lidské činnosti, jehož hodnota je významná pro oblast, v níž se nachází."</i>, ve vazbě na ustanovení § 32 a 45. Z hlediska zlepšení ochrany kulturního dědictví i ochrany krajiny ve smyslu Evropské úmluvy o krajině (krajina jako základ identity obyvatel) lze považovat zahrnutí památek místního významu do zákona o ochraně památkového fondu za pozitivní. Je však třeba zároveň konstatovat, že návrh zákona zavádí nástroj pro identifikaci a evidenci těchto památek a způsob ochrany ponechává zcela na obcích, neboť s výjimkou údajů o památkách místního významu pro účely ÚAP nevymezuje ani základní rámec jejich ochrany, nestanovuje ve vztahu k PMV jiná práva a povinnosti k dosažení účelu prohlášení, ani sankce za nedodržení povinností při jejich ochraně, resp. ani neodkazuje na jiné právní předpisy, podle kterých by ten, kdo prohlásil památku místního významu, mohl případně sankce uložit. V zájmu naplnění účelu zavedení památek místního významu doporučujeme rozšířit důvodovou zprávu o popis rámcových možností ochrany těchto památek na úrovni obcí (možnost stanovit podmínky ochrany obecně závaznou vyhláškou apod.).	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.

	Ve vazbě na příkladný výčet památek místního významu v důvodové zprávě návrhu zákona doporučujeme definici upravit následovně: <i>"Památkou místního významu je hmotný doklad lidské činnosti, jehož kulturně-historická hodnota je významná pro oblast, v níž se nachází."</i>	
Ministerstvo životního prostředí	§ 8 odst. 3 a) zákona: Upozorňujeme na formulaci nejednoznačně vymezující kompetence orgánů památkové péče: „<i>Obecní úřad obce s rozšířenou působností je dotčeným orgánem památkové péče při pořizování územního a regulačního plánu, není-li dotčeným orgánem ministerstvo nebo krajský úřad, a ke změně takové územně plánovací dokumentace,...</i>“ Ve vazbě na § 5 odst. 3 b) a § 7 odst. 3 a) z formulace jasně nevyplývá, kdo je dotčeným orgánem při ochraně kulturních památek a památkových rezervací, pokud jde o pořizování územních a regulačních plánů a v území se vyskytují památky s mezinárodním statusem a národní kulturní památky a památkové zóny. Pokud je toto ošetřeno v § 8 odst. 4) – projednávání návrhů opatření obecné povahy, pak doporučujeme úpravu odstavců tak, aby byla účast orgánů památkové péče v územně plánovacím procesu uvedena přehledněji.	Nevyhověno. Obdobný princip je již upraven ve stávajícím zákoně a v praxi nečiní žádné aplikační problémy.
Ministerstvo životního prostředí	§ 5 až 8 zákona: Vymezení příslušnosti pro správní úřady považujeme za nepřehledné. Kompetence jsou v těchto ustanoveních vymezovány negativně (např. "pokud nepřísluší ministerstvu"), přičemž ze samotných kompetenčních ustanovení není zřejmé, o jakou kompetenci jde a který správní úřad ji vykonává. Toto je řešeno až u jednotlivých problematik - např. vymezení ochranného památkového pásma. Dává se k úvaze, zda v kompetenčních ustanoveních v části první díle 2 neuvést veškeré kompetence s přiřazením správního úřadu a následně v textu zákona užívat jen pojem orgán památkové péče. Takto například na základě ustanovení § 7 odst. 4 a § 8 odst. 4 návrhu vůbec není jasné, v jakých věcech je příslušný krajský úřad a kdy obecní úřad obce s rozšířenou působností.	Nevyhověno. Přípomínka byla zvážena, ale nebylo jí vyhověno, protože navrhované řešení podle překladatele nesměřuje k přehlednější úpravě.
Ministerstvo životního prostředí	§ 13 zákona Zde by měla být uvedena kompetence k poskytování údajů a informací – viz § 26 odst. 2, § 33 odst. 1 návrhu.	Nevyhověno. Kompetence vyplývá z jednotlivých ustanovení návrhu zákona.
Ministerstvo životního prostředí	§ 17 odst. 3 zákona V poslední větě ustanovení se uvádí, že krajský úřad rozhoduje spory z veřejnoprávních smluv podle § 16 odst. 2, přičemž se nemůže jednat o rozhodování sporu z veřejnoprávních	Přípomínce bylo vyhověno úpravou ustanovení § 16 odst. 2 návrhu zákona.

	smlouvy, neboť ustanovení § 16 odst. 2 řeší právě případ, když veřejnoprávní smlouva není uzavřena.	
Ministerstvo životního prostředí	§ 19 odst. 3 zákona Ustanovení považujeme za nadbytečné, a to vzhledem k ustanovení § 18 odst. 2 a nutnosti jasného vymezení předmětu ochrany.	Připomínce nebylo vyhověno, ustanovení řeší jinou situaci.
Ministerstvo životního prostředí	§ 26 odst. 2 zákona Slovo "bezplatně" je vzhledem k § 12 odst. 2 písm. f) nadbytečné.	Nevyhověno.
Ministerstvo životního prostředí	§ 31 odst. 1 zákona Doporučujeme doplnit za slova " <i>na úhradu</i> " slova " <i>jemu vzniklých</i> ", aby bylo nepochybné, že může požádat pouze o úhradu nákladů jemu vzniklých.	Vyhověno úpravou textu.
Ministerstvo životního prostředí	§ 40 odst. 3 zákona Doporučujeme doplnit za slova " <i>změně nebo zrušení</i> " slovo " <i>pravomocného</i> ", neboť se proti rozhodnutí nelze odvolat. Doporučuje se pozbytí platnosti vázat na správní akt, tj. platnosti pozbývá opatření obecné povahy o vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů, a nikoli pozbytí platnosti vymezení území.	Vyhověno částečně úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo životního prostředí	§ 42 odst. 2) zákona: (ve vazbě na § 5 odst. 2 e) zákona) Odstavec 2) uvádí výčet autorit zastoupených v Radě památky světového dědictví (dále jen Rada), mezi těmi, které v Radě své zástupce mít mohou, nejsou uvedeny spolky, jejichž činnost je zaměřena na ochranu předmětné památky. To podle našeho názoru významně omezuje potenciál tohoto poradního a koordinačního orgánu. Požadujeme uvedené spolky zařadit mezi možné členy Rady. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno, v tomto smyslu byl doplněn text ustanovení § 42, a to s ohledem na znění § 15.
Ministerstvo životního prostředí	V § 42 odst. 4) zákona je založena významná působnost Rady schválit řídicí koncepci památky, která navrhuje způsob ochrany hodnoty této památky, resp. tuto řídicí koncepci provádí (koordinuje). Rada však není subjektem, který podal návrh na zápis památky na Seznam světového dědictví (tuto působnost zákon neupravuje), ani nenese odpovědnost za závazky plynoucí z příslušné Úmluvy, resp. z dokumentace k zápisu památky. Formulaci odst. 4) lze navíc nejednoznačně vyložit tak, že Rada schválí řídicí koncepci, která je „návrhem způsobu ochrany hodnoty památky“, což by ovšem předpokládalo, že tento návrh Rada dále předkládá Ministerstvu, neboť je mu ze své činnosti odpovědná. V zákoně není stanoveno, komu náleží působnost podat návrh na zápis do Seznamu (zda	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno a v tomto smyslu byla upravena důvodová zpráva. Rada světové památky má povahu poradního orgánu MK, a proto by její výstupy měly směřovat vůči MK.

	je to Ministerstvo kultury, případně jiný subjekt či skupina subjektů) a zda je to pro schválení řídicí koncepce rozhodující. Požadujeme proto v zákoně upravit působnost ke schválení řídicí koncepce tak, aby tato působnost náležela tomu, kdo nese odpovědnost za dodržení uvedených závazků, případně (variantně) doplnit působnost Ministerstva ke schválení řídicí koncepce památky světového dědictví (doložka o souladu řídicí koncepce se závazky dle Úmluvy, event. dalšími). Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo životního prostředí	§ 49 zákona Doporučuje se změnit právní konstrukci: výjimku za zákona by měl dát prvně zákon, tj. "posouzení provedení prací v památkovém území může vyloučit plán ochrany." Navrženým textem se opatření obecné povahy staví nad zákon.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Ministerstvo životního prostředí	§ 53 odst. 1 a 2 zákona Z textu ustanovení není jasné, proč se vyjádření památkového ústavu nevyžaduje, je-li předmětem žádosti práce na kulturní památce. Může se jednat o práce na nemovité kulturní památce, aniž by se jednalo o restaurování kulturní památky (příčemž v důvodové zprávě se předpokládá odborné zhodnocení práce na kulturní památce).	Nevyhověno. Ani v případě kulturních památek nelze vyloučit bagatelní případy, u kterých se ustálila rozhodovací praxe a není tudíž zjevné, proč by procesní postup měl být rozhodovací proces obligatorně zatěžován i u těchto bagatelních případů, u kterých rozhodovací praxe nastavila jasné mantinely rozhodování.
	§ 96 odst. zákona Upozorňujeme, že za slovy „jde-li o obec nebo“ patrně vypadl text „archeologickou osobou“.	Nevyhověno, tato problematika je vysvětlena v důvodové zprávě k § 96.
Ministerstvo životního prostředí	K Hlavě XI zákona Doporučuje se pro přehlednost a jasnost úvodem vymezit, které činnosti jsou regulované činnosti na úseku památkové péče.	Nevyhověno, regulované činnosti jsou upraveny v § 14.
Ministerstvo životního	§ 140 zákona Mělo by být spíše odkázáno na § 49 místo § 54 a místo slova "<i>souhlas</i>" se doporučuje	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.

prostředí	použít slovo " <i>povolení</i> ".	
Ministerstvo životního prostředí	§ 141 odst. 2 zákona Z ustanovení není jasné, které orgány památkové péče to jsou.	Nevyhověno. Tuto problematiku řeší ustanovení § 5, § 7 a § 8.
Ministerstvo životního prostředí	K přechodným ustanovením Vzhledem k tomu, že se u některých přestupků oproti stávající právní úpravě snižuje horní hranice pokuty, dává se ke zvážení zakotvit intertemporální pravidlo v tom smyslu, že bude aplikována právní úprava pro delikventa příznivější.	Nevyhověno. Toto pravidlo považujeme za nadbytečné, ustanovení bylo upraveno na základě předchozího požadavku Ministerstva vnitra.
Ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Rady vlády pro nestátní neziskové organizace	<u>K § 15 Účast spolků na ochraně architektonického dědictví</u> Na rozdíl od stávající právní úpravy předkladatel nově zařazuje do návrhu zákona právo spolků stát se za určených podmínek účastníky správních řízení vedených orgány památkové péče, a to na základě Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy. Přestože velmi vítáme možnost spolků stát se účastníky správních řízení, domníváme se, že není žádný důvod omezovat tuto možnost pouze na spolky. Také další neziskové organizace – nadace, nadační fondy, ústavy, obecně prospěšné organizace – vyvíjejí činnost při ochraně architektonického dědictví. Příkladem může být např. Nadace Landek a Purkyňova nadace. Důvodová zpráva obsahuje informaci, že při přípravě zákona bylo zvažováno, v jaké míře a jaké skupiny veřejnosti obecně do procesu rozhodování o ochraně architektonického dědictví zařadit. Variantní řešení a zhodnocení možných dopadů však materiál neobsahuje. Požadujeme mezi právnické osoby, kterým návrh zákona umožňuje stát se účastníky správních řízení vedených orgány památkové péče doplnit nadace, nadační fondy, ústavy a obecně prospěšné společnosti. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána a vysvětlena. Návrhu na rozšíření okruhu subjektů bylo vyhověno, po dohodě byl text ustanovení upraven v souladu s připomínkami dalších připomínkových míst, která zásadně nesouhlasila s účastenstvím dalších subjektů v řízeních, neboť se obávala obstrukčních jednání takových osob. Spolky a další subjekty se budou moci vyjadřovat věcně k jednotlivým řízením vedených před orgány památkové péče bez ohledu na to, zda se jedná o správní řízení nebo řízení o vydání závazného stanoviska.
Odbor kompatibility	<u>K transpozici směrnice 2014/60 EU:</u> Výše uvedená směrnice je již transponována do zákona č. 101/2001 S., o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků. Na str. 115 důvodové zprávy se však uvádí, že	Připomínka byla projednána, vysvětlena, důvodová zpráva byla v tomto smyslu

	je transponována rovněž předloženou novelou. Požadujeme vyjasnit, jaké ustanovení návrhu jsou ke směrnici implementační, a v souvislosti s tím k návrhu přiložit rozdílovou tabulku.	formulačně upravena.
Odbor kompatibility	<u>Obecně</u> Jak již bylo uvedeno výše, oprávnění stanovit, jaké kulturní statky lze považovat za kulturní dědictví daného členského státu, je v kompetencích členských států (viz čl. 167 SFEU). Přesto však musí každý členský stát svou právní úpravu nastavit tak, aby nedošlo k zásahu do základních svobod, na kterých je založen vnitřní trh EU. Předložený návrh je tak zejména nutno podrobit testu souladu s naplněním svobody volného pohybu zboží jako jedné ze základních svobod primárního práva EU. Čl. 35 SFEU zakazuje mezi členskými státy „množstevní omezení vývozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem“. Čl. 36 SFEU pak připouští omezení čl. 35 SFEU, jsou-li tato omezení odůvodněná mj. i „ochranou národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu“. Výkladová judikatura Soudního dvora k čl. 36 SFEU doplňuje, že takové odůvodnění musí, kromě sledování legislativního cíle, být rovněž nutné a přiměřené, tj. prostředky k dosazování daného cíle nesmí jít nad rámec toho, co je nezbytné a přiměřené. Je tudíž nutno vyvážit zájem na ochraně kulturního dědictví na straně jedné a práva oprávněných subjektů vyplývající z principu jednotného trhu na straně druhé. Nejproblematictější momentem se v tomto ohledu jeví zejména paragraf 59 návrhu, který zakazuje trvalý vývoz kulturních památek či národních kulturních památek mimo území České republiky, a to i do zemí EU. Podrobněji viz připomínky uvedené níže. Vzhledem k výše uvedeným připomínkám a skutečnosti, že předkladatel nehodlá předložený návrh zákona dle směrnice 98/34/ES notifikovat Evropské komisi, tak aby byla na evropské úrovni projednána ustanovení způsobilá zavést překážku volnému pohybu zboží, hodnotíme návrh zákona jako částečně slučitelný. Diskutabilní je rovněž ta konstrukce návrhu, kdy je jasné rozhodnutí o tom, co kulturní památkou je či není, přesouváno na aplikační praxi. Návrh tak neumožňuje učinit jednoznačný závěr, a tím nepřispívá k právní jistotě, která by měla vyplývat již ze základního vymezení v zákoně.	Připomínka byla projednána a vysvětlena. Podrobnosti k vypořádání této připomínky viz níže.
Odbor	<u>K právu veřejných podpor</u>	Vyhověno. Připomínka byla

kompatibility	Na některá ustanovení (např. §17 odst. 2, § 21 odst. 1 a 2, § 31) se rovněž může vztahovat právo veřejných podpor, které je upraveno v čl. 107 a násl. SFEU a na ně navazujícím nařízením č. 651/2014/EU. Výše uvedená ustanovení návrhu jsou koncipována jako určitá forma finanční kompenzace, nejčastěji formou nenárokové dotace (příp. daňových úlev), která může být poskytnuta vlastníkově kulturní památky, který je např. v důsledku provádění výzkumu či dokumentace dočasně omezen ve výkonu svých vlastnických práv. V § 42 je pak zřízena „Rada památky světového dědictví“, která, jak se uvádí na str. 145 důvodové zprávy, není správním orgánem, nýbrž „koncepčním tělesem“, a jako takové má rovněž nárok na případnou dotaci, kterou mu může poskytnout ministerstvo. Čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU stanoví, že <i>s vnitřním trhem mohou být ospravedlnitelné podpory, které jsou určeny na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže v Unii v míře odporující společnému zájmu</i>. Konkrétnější podmínky pak stanoví zejména nařízení č. 651/2014/EU (zejm. jeho čl. 4 odst. 1 písm. z) a čl. 53). Legitimita poskytnutých podpor tudíž může být předmětem posuzování Evropskou komisí. Z vyjádření na str. 118 důvodové zprávy vyplývá, že předkladatel nezvažuje u dotčených ustanovení návrhu jejich notifikaci, neboť je přesvědčen, že navržený režim finančních kompenzací odpovídá příslušným ustanovením nařízení č. 651/2014/EU, nezakládá neslučitelnost s vnitřním trhem a nepodléhá proto oznamovací povinnosti. Přestože navržené řešení se zdá být ospravedlnitelné, považujeme za nutné zakotvit provazbu mezi návrhem a zejména nařízením č. 651/2014/EU, např. tak, že se v návrhu uvede, že při poskytování dotací podle tohoto zákona je nutno splnit podmínky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie v oblasti veřejné podpory, s odkazem na nařízení č. 651/2014. Tato připomínka je zásadní.	projednána a vysvětlena. V tomto smyslu bylo do návrhu zákona (do hlavy „Společná ustanovení“) vloženo nové ustanovení § 134. V tomto smyslu byla také doplněna důvodová zpráva. V poznámce pod čarou byl uveden odkaz na přímo použitelný předpis EU.
Odbor kompatibility	<u>K 42 odst. 5</u> Požadujeme dále do DZ uvést, jakou právní povahu má „koncepční těleso“, které může dle § 42 odst. 5 návrhu dostat dotaci.	Vyhověno. V tomto smyslu byla upravena důvodová zpráva.
Odbor kompatibility	<u>K problematice technické notifikace</u> V rámci vypořádávání připomínek k návrhu věcného záměru, který předcházela nyní předloženému materiálu, byl předkladatel vyzván k tomu, aby se vyjádřil ke vztahu	Připomínka byla projednána a vysvětlena. Podle názoru předkladatele kulturní památky

	návrhu věcného záměru ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti. Současně byl upozorněn na skutečnost, že některá ustanovení navrhované právní úpravy (zejm. body 2.1., 2.2. a 5.3. věcného záměru, nyní §§ 2 odst. 2 a 59 předloženého návrhu) mají dle našeho názoru <u>povahu technického předpisu</u>, protože omezují použití určitého výrobku (věci), (viz čl. 1. bod 11 výše uvedené směrnice⁴). Pak by z důvodu těchto ustanovení byl návrh technickým předpisem, který by bylo nutno v průběhu legislativního procesu oznámit Evropské komisi podle této směrnice (a v návrhu na ni učinit odkaz v souladu s jejím čl. 12 a čl. 48 LPV). K našemu upozornění předkladatel uvedl, že je s povinností notifikace návrhu Evropské komisi srozuměn a hodlá ji ve stádiu paragrafovaného znění návrhu zákona (tj. nyní) realizovat. Nyní předložená důvodová zpráva stran notifikace a směrnice 98/34 ES uvádí, že si je předkladatel vědom faktu, že by předložený návrh mohl být považován za tzv. technický předpis, a tudíž by bylo nutné jej oznámit Evropské komisi, dále však podotýká, že existují pochybnosti o tom, že „kulturní památku“ lze vůbec považovat za výrobek podléhající technickým předpisům a normám, je proto názoru, že kulturní památka nemůže být chápána jako „výrobek“, jak ho definuje čl. 1 odst. 1 směrnice 98/34/ES, kdy výrobkem je každý průmyslově vyrobený výrobek a každý zemědělský produkt včetně produktu rybolovu. Kulturní památku lze naproti tomu dle předkladatele chápat jako hmotný doklad života společnosti, kulturní dědictví a pramen poznání pro příští generace. Dle předkladatele tudíž atributy, které má kulturní památka, nelze podřadit pod režim stanovený směrnicí (viz str. 117 důvodové zprávy). Povinný odkaz na směrnici 98/34/ES návrh neobsahuje, je tudíž zřejmé, že předkladatel k notifikaci návrhu nepřistoupil. S rozhodnutím předkladatele nenotifikovat návrh jako technický předpis nesouhlasíme. Výrobkem je dle směrnice 98/34/ES mj. každý průmyslově vyráběný výrobek, bez ohledu na to, zda je prohlášen za kulturní památku. Minimálně technické památky vyráběné průmyslově tudíž dle našeho názoru do rozsahu	nejsou výrobkem, a zákon o ochraně památkového fondu nemá povahu technického předpisu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti. Ve smyslu cílů směrnice by v zájmu hladkého fungování vnitřního trhu měla být zajištěna co možná největší transparentnost národních iniciativ při zavádění norem a technických předpisů s ohledem na to, že vnitřní trh by měl vytvořit prostředí vedoucí ke konkurenceschopnosti podniků, přičemž systematické oznamování je skutečně nezbytné pouze v případě nových předmětů normalizace a jen do té míry, může-li úprava těchto předmětů na
--	---	--

⁴ „technickým předpisem“ technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné de iure nebo de facto, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb s výjimkou předpisů stanovených v článku 10.

	působnosti směrnice spadnou. Žádáme předkladatele o přehodnocení svého postoje stran notifikace návrhu jakožto technického předpisu podle směrnice 98/34/ES. Provedení technické notifikace považujeme za důležité i z toho důvodu, aby se v maximální možné míře vyjasnil rozsah omezení vývozu kulturních památek v rámci EU, viz níže uvedené připomínky k § 2 a § 59 návrhu.	národní úrovni způsobit rozdíly v národních normách, které ve svém důsledku mohou narušit fungování trhu. Vzhledem k tomu, že výrobkem ve smyslu směrnice je každý průmyslově vyráběný výrobek a technickým předpisem technická specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh závazné, máme za to, že regulace oblasti kulturních památek a nakládání s nimi toto nesplňují. Například motorový vlak Slovenská strela byl uveden na trh jako výrobek, a to v počtu 2 kusů, stalo se tak v době, kdy nemohl ohrozit společný trh a kulturní památkou se stal s výrazným časovým odstupem, kdy důvodem prohlášení byla naopak jeho naprostá jedinečnost.
Odbor kompatibility	<u>K § 2 odst. 2 a 3:</u> Tato ustanovení řeší vymezení základních pojmů zákona o ochraně kulturního fondu, tj. definice „kulturní památky“ a „národní kulturní památky“. Vymezení těchto pojmů je	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Návrh obsahuje jasná kritéria pro prohlášení za

	z pohledu práva EU zásadní zejména proto, že s těmito kategoriemi kulturních statků jsou spojena určitá dispoziční omezení pro jejich vlastníky (§ 59 návrhu). Již při tvorbě věcného záměru k předloženému zákonu jsme uváděli, že definice těchto pojmů je z hlediska požadavků práva EU koncipována velmi široce a neurčitě. Jejich přesné vymezení je ale, jak je mimo jiné uvedeno výše, důležité zejména pro to, aby v rámci vývozu těchto kulturních statků nedošlo k omezení volného pohybu zboží v rámci EU nad rámec, který je hájitelný z hlediska naplnění principů vnitřního trhu. Příliš široké pojetí kulturní památky či národní kulturní památky totiž způsobí, že režim vývozu stanovený v § 59, tj. že kulturní památku bude možné vyvést do zahraničí pouze na dobu určitou, tedy nikoliv trvale, významně omezí volný pohyb zboží, příp. i osob vlastnících tyto věci. I přesto, že čl. 36 SFEU za určitých okolností omezení vývozu ospravedlňuje (např. z důvodu ochrany národního kulturního pokladu, jež má uměleckou hodnotu), je nutné takové omezení poměřovat zejména ve světle principu proporcionality a výjimky ze základních svobod vykládat restriktivně,⁵ tj. ne každé omezení volného pohybu zboží u předmětů historické hodnoty je tudíž z hlediska práva EU možné. I přes vyloučení této oblasti z harmonizace právních předpisů členských států, právo EU⁶ návodně vymezuje jednotlivé kategorie kulturních statků, které mohou být za kulturní bohatství považovány. Jedná se o ty položky, které mají skutečnou uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu. Dle unijní legislativy může kulturní dědictví zahrnovat např. archeologické předměty starší 100 let pocházející z archeologických sbírek, obrazy, malby, knihy starší 100 let, archivy starší 50 let atp. Odbor kompatibility proto již v rámci projednávání věcného záměru zákona navrhoval, aby byly pojmy kulturní památka a národní kulturní památka zpřesněny. Inspiraci pro toto zpřesnění poskytuje příloha I nařízení č. 116/2009, resp. směrnice 93/7/EHS. Pokud totiž samo sekundární právo EU stanoví konkrétní rozsah kulturních statků, u kterých se omezuje vývoz do třetích zemí či u kterých je nutné navrácení, ospravedlňoval by zřejmě přibližně stejný okruh kulturních statků i zákaz trvalých vývozů v rámci EU. Z pohledu svobod a principů práva EU totiž nesmí nastat situace, kdy by byl okruh kulturních statků, které nelze v rámci členských států EU vyvézt, širší, než jaký je stanoven pro	kulturní památku. Správní orgán bude rozhodovat ve správním řízení a jeho rozhodnutí bude soudně přezkoumatelné. Kulturní památky jsou součástí národního kulturního pokladu a u něj je možné v souladu s právem EU omezit volný pohyb a návrh zákona není tedy v rozporu s právem EU.
--	---	---

⁵ Viz závěry rozsudku 7-68 *Komise proti Italské republice*.

⁶ Příloha I nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ze dne 18. prosince 2008 o vývozu kulturních statků (kodifikované znění)

	režim vývozu do třetích zemí dle zmíněného nařízení. Předkladatel však již tehdy uváděl, že zmíněný návrh nemůže přijmout, neboť kulturní dědictví je velmi rozmanité a nedá se popsat konkrétnějšími znaky. I v teď předloženém materiálu je názoru, že je možné vymezit kulturní památky jen obecnými charakteristikami, přičemž v případě sporu o to, zda v individuálním případě je věc kulturní památkou či ne, rozhodne soud v rámci opravného prostředku proti správnímu rozhodnutí o prohlášení věci za kulturní památku. Nad to uvádí, že je ve svém důsledku příloha I nařízení č. 116/2009 širší než okruh skutečně prohlášených kulturních památek, neboť ne každý statek vymezený v příloze bude nutně prohlášen za kulturní památku. Naproti tomu však zmiňuje, že „rigidní seznam“ stanovený v příloze I je limitující, a to např. ve vztahu k dalším možnostem připadajícím v úvahu na základě vývoje poznání (viz str. 116 důvodové zprávy). Z uvedeného vyjádření není zřejmé, zda předkladatel hodlá kulturní památky posuzovat tak, aby nebyl překročen rozsah nařízení č. 116/2009, či ne. Úvahy předkladatele rovněž poukazují na to, že termín „kulturní památka“ je velmi vágní, a – chybí-li kritéria - není tudíž ani dopředu seznatelné, jak by mohly soudy v případných sporech rozhodovat. Přestože důvodová zpráva obsahuje poměrně vyčerpávající argumentaci ohledně ospravedlnění či odůvodnění možných zásahů do práv a svobod, které právo EU deklaruje, naše pochybnosti ohledně navržené právní úpravy nebyly ani v paragrafovaném znění návrhu zákona rozptýleny a nadále trvají.	
Odbor kompatibility	<u>K § 44 odst. 3 písm. a) bod 1. a 2.:</u> Jednou z náležitostí vedeného seznamu památkového fondu je i <i>adresa místa trvalého pobytu</i> vlastníka kulturní památky, což zejména občan EU nemusí v daném okamžiku splňovat. Předmětný údaj by tudíž v případě občana jiného členského státu EU v seznamu chyběl. Doporučujeme vedle kritéria trvalého pobytu uvést pojem „<i>bydliště</i>“ či jiný obdobný termín. Dále, je nutno počítat se skutečností, že ne každá právnická osoba bude mít přiděleno identifikační číslo. Dle našeho názoru totiž není vyloučeno, že vlastníkem kulturní památky bude např. zahraniční osoba. Navrhujeme proto ustanovení opatřit dovětkem „<i>bylo-li přiděleno</i>“ za slovy „<i>identifikační číslo osoby</i>“.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ustanovení bylo v tomto smyslu upraveno. Pro pojem bydliště byla zavedena legislativní zkratka.
Odbor kompatibility	<u>K § 46 odst. 4:</u> Toto ustanovení stanoví, že údaje vedené v seznamu památkového fondu (uvedené v §§	Vyhověno úpravou textu. Ustanovení bylo v tomto

	43 a 44) se zpracovávají po <u>dobu neurčitou</u> . Upozorňujeme na to, že zásady pro ochranu, kvalitu a oprávněné zpracování osobních údajů jsou stanoveny zejména v čl. 6 a 7 směrnice 95/46/ES . Přičemž písm. e) čl. 6 jasně stanoví, že údaje musí být uchovávány jen po dobu nezbytně nutnou , k uskutečnění cílů, pro které jsou shromažďovány či dále zpracovávány. Navržené znění paragrafu tomuto principu odporuje. Požadujeme revidovat znění ustanovení. Tato připomínka je zásadní.	smyslu doplněno.
Odbor kompatibility	<u>K § 59:</u> Režim vývozu kulturních památek a národních kulturních památek zde stanovený (tzn. možnost je vyvézt z území ČR pouze na dobu určitou, max. na 5 let) vnímáme jako problematický, neboť omezuje jednu ze základních svobod práva EU - volný pohyb zboží. Domníváme se, že aby bylo omezení vývozu kulturních památek z území ČR hájitelné, je nutno trvalý zákaz vývozu vztáhnout pouze na jasný okruh těch památek, u kterých zájem na ochraně spočívající v nemožnosti vývozu převyšuje zájem na naplnění svobod volných pohybů. Ospravedlnění této „překážky“ je tudíž závislé primárně na tom, jak širokého spektra kulturních statků se omezení vývozu dotkne. Jinými slovy, musí se jednat o památky, jejichž ochrana je tak důležitá, že „přebije“ např. právo soukromé osoby hodlající usadit se v jiném členském státě EU a přemístit tam i svůj majetek, pod který spadají z historického hlediska hodnotné věci. Sporné je tudíž již samotné vymezení kulturní památky a národní kulturní památky, viz připomínka uvedená výše.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Návrh obsahuje jasná kritéria pro prohlášení za kulturní památku. Správní orgán bude rozhodovat ve správním řízení a jeho rozhodnutí bude soudně přezkoumatelné. Kulturní památky jsou součástí národního kulturního pokladu a u něj je možné v souladu s právem EU omezit volný pohyb a návrh zákona není tedy v rozporu s právem EU.
Odbor kompatibility	<u>K § 60 odst. 7:</u> Tento paragraf stanoví, že na základě důvodů, pro než bylo povolení k vývozu kulturní památky vydáno (tj. pro účely jejího vystavování, restaurování, vědeckého zkoumání či z důvodu osobní potřeby vlastníka památky) je možné rozhodnout o změně tohoto povolení. Není úplně jasné, co je v konkrétním případě změnou rozhodnutí. Znamená to např., že je možné prodloužení povolení k vývozu o dalších 5 let? Lze takto rozhodovat „nepřetržitě“, tzn. neustále kumulovat max. 5letá období vývozu kulturního statku? Požadujeme vyjasnit, co přesně je míněno navrhovaným ustanovením.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. V tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva.
Odbor kompatibility	<u>K § 90:</u> Zde platí připomínky k § 44 obdobně.	Vyhověno částečně, a to v § 44.
Odbor	<u>K § 91 odst. 2:</u>	Připomínka byla projednána,

kompatibility	Zde platí připomínka uplatněná k § 46 odst. 4 obdobně. Zpracování některých osobních údajů po dobu neurčitou odporuje čl. 6 písm. e) směrnice 95/46/ES. Požadujeme ustanovení revidovat. Tato připomínka je zásadní.	vysvětlena, ustanovení bylo v tomto smyslu upraveno.
Odbor kompatibility	<u>K § 105 odst. 3:</u> Na spolupráci při poskytování informací z evidence trestů mezi členskými státy EU se vztahuje rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy, implementované do zák. č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů. Podle citovaného rámcového rozhodnutí se může přímým dožádáním poskytovat z evidence trestů jiného členského státu seznam odsouzení. Občanům EU v ČR jsou tak vydávány výpisy z Rejstříku trestů obsahující také relevantní informace z ostatních členských států EU (pokud je tato osoba jejich občanem nebo v nich měla nebo má bydliště). Z toho vyplývá, že výpisy z Rejstříku trestů získané občanem jiného členského státu EU budou mít obdobnou průkazní hodnotu jako výpisy občana ČR. Tak jako v jiných obdobných případech proto navrhuje znění, které vyhoví možnosti obstarat si potvrzení přímo v ČR bez nutnosti cestovat do jiného členského státu. Tím může být např. doplnění následující věty: „Cizinec, který je nebo byl státním občanem jiného členského státu Evropské unie nebo má nebo měl adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie, může místo výpisu z evidence obdobné Rejstříku trestů doložit bezúhonnost výpisem z Rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů jiného členského státu Evropské unie*).“, a to s odkazem na zákon č. 269/1994 Sb.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení bylo v tomto smyslu doplněno.
Odbor kompatibility	<u>K § 107 odst. 1:</u> K vyjádření poskytovaným třemi odbornými Radami podotýkáme, že z návrhu (ani z § 5 odst. 2) nevyplývá, kdo má být jejich členy. Nicméně, v procesu udělování oprávnění k výkonu regulované činnosti by přímo ani nepřímo, ani v konzultačních orgánech, neměly figurovat osoby, kterou jsou potenciálními soutěžiteli ve vztahu k uchazečům či jejich zaměstnavatelům, a to vzhledem k principu transparentního a na rovných kritériích založeného přístupu k poskytování daných služeb, který vyžaduje judikatura k čl. 49 a 56 SFEU. V zájmu právní jistoty to navrhuje vyjádřit v zákoně tam, kde by takové osoby mohly prostřednictvím svých „vyjádření“ ovlivnit udělování oprávnění.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. V tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva.
Odbor	<u>K § 113 odst. 1:</u>	Připomínka byla projednána,

kompatibility	Obě kompenzační opatření se dle směrnice 2005/36/ES a zákona č. 18/2004 Sb. v zásadě kumulativně neukládají, vyjma ojedinělého případu, kdy je uchazečova dosažená kvalifikace na nejnižším stupni a pro výkon dané regulované činnosti se vyžaduje stupeň nejvyšší. Požadujeme neměnit toto nastavení, které bude platit i pro oblast regulované činnosti podle předkládaného zákona, a spojku „a“, případně i další části ustanovení reformulovat tak, aby z písm. a) a b) vyplýval výše uvedený vztah.	vysvětlena. Ustanovení a důvodová zpráva byly v tomto smyslu upraveny („v souladu s podmínkami zákona o uznávání odborné kvalifikace“).
Odbor kompatibility	<u>K § 124 odst. 2:</u> Lhůta pro provedení opravy se zdá nepřiměřeně dlouhá, i s ohledem na to, že má jít o záznamy, které vznikly zřejmým omylem. Vzhledem k tomu, že může jít také o osobní údaje osob, o nichž jsou vedeny, koliduje tato dlouhá lhůta s § 21 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. a nevyhovuje ani cílům směrnice 95/46/ES (srov. čl. 6). Požadujeme přizpůsobit zákonu o ochraně osobních údajů („neprodleně“).	Vyhověno. Ustanovení bylo upraveno bez prolongace.
Odbor kompatibility	<u>Nad rámec posuzování slučitelnosti:</u> <u>K § 20 odst. 2:</u> Uvedené ustanovení stanoví pro osobu, která vlastnila předmět řízení oznamovací povinnost s tím, že každý převod či přechod vlastnictví je nutné písemně oznámit ministerstvu, a to ve lhůtě do 5 dnů od jeho uskutečnění. Z důvodu právní jistoty dotčených osob požadujeme objasnit, jaký časový horizont je v případě zjišťování vlastnické historie předmětu řízení brán v potaz. Není zejména zřejmé, jak se bývalý vlastník dozví o zahájeném řízení.	Vyhověno. Připomínka byla projednána, vysvětlena, ustanovení bylo v jejím smyslu upraveno.
Odbor kompatibility	<u>Nad rámec posuzování slučitelnosti:</u> <u>K § 87:</u> Navržená koncepce stanoví, že náklady záchranného archeologického výzkumu hradí ten, kdo svojí činností jeho potřebu vyvolal, vyjma případu, kdy realizuje stavbu pro svoje bydlení do výměry 150 m ² zastavěné plochy. Stejný subjekt pak může dle odst. 3 téhož paragrafu požádat ministerstvo o nenárokovou dotaci, které mu jej ve zvlášť odůvodněných případech ze státního rozpočtu poskytne. Jsme názoru, že uvedené ustanovení neúměrně zatěžuje osoby provádějící činnosti, z jejichž popudu záchranný archeologický výzkum nutně nemusel vzejít. I přesto by byl podle navrhované úpravy nucen zákrok uhradit s tím, že by mu následně mohly být vynaložené náklady <u>eventuálně</u> vráceny zpět. Doporučujeme toto ustanovení přeformulovat.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Záchranný archeologický výzkum je vždy vyvolán činností subjektu, která má pro archeologické dědictví destruktivní povahu. Záchranný archeologický výzkum nelze s ohledem na možnosti státního rozpočtu dopředu plánovat. Pro zmírnění dopadů zákona je zaváděna možnost

		kompenzace. Připomínku nelze akceptovat pro případný rozpor s archeologickou obcí.
Kancelář prezidenta republiky	<u>K § 7</u> Za slova „v kraji“ vložit slova „, s výjimkou území zámku Lány“. Tento návrh navazuje na níže uvedenou připomínku k § 10. Připomínka je zásadní.	Vyhověno úpravou textu v § 10.
Kancelář prezidenta republiky	<u>K § 9</u> Za slova „Na území hlavního města Prahy“ vložit slova „, s výjimkou území národní kulturní památky Pražský hrad“. Účelem tohoto návrhu je vyřešit rozpor mezi tímto paragrafem a § 10. Připomínka je zásadní.	Vyhověno úpravou textu v § 10.
Kancelář prezidenta republiky	<u>K § 10</u> Odstavec 1 uvést v tomto znění: „(1) Na území národní kulturní památky Pražský hrad a na území zámku Lány vykonává památkovou péči Kancelář prezidenta republiky, pro jejíž působnost se přiměřeně použije působnost krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností.“. Návrh na rozšíření územní působnosti o území zámku Lány vychází ze současného stavu, kdy památkovou péči vykonává Kancelář prezidenta republiky i na území zámku Lány, okres Rakovník, což je stav, který byl v r. 1976 založen na základě tehdy platného zákona č. 22/1958 Sb. rozhodnutím Odboru kultury Středočeského krajského národního výboru. Návrh na přiměřené použití působnosti krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností pro Kancelář prezidenta republiky vychází z toho, že v návrhu zákona vymezená působnost těchto územně správních celků je striktně svázána s jejich územními obvody a s jejich úkoly obecné i specifické povahy a ne ve všech případech je Kancelář prezidenta republiky využitelná. Připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno úpravou textu návrhu zákona i důvodové zprávy.
Český statistický úřad	Připomínka k § 122 odst. 1 písm. k) Český statistický úřad navrhuje, aby byl text uvedený v ustanovení § 122 odst. 1 písm. k) doplněn textem "Vzniká-li oprávnění fyzické osobě, které dosud nebylo přiděleno"	Vyhověno úpravou textu.

	identifikační číslo osoby, přidělí jí ministerstvo identifikační číslo osoby poskytnuté správcem základního registru osob", včetně odkazu na zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.	
Český úřad zeměměřický a katastrální	Obecně k návrhu Požaduji specifikovat způsob propojení Seznamu památkového fondu (dále jen „SPF“) a Registru územní identifikace, adres a nemovitostí (dále jen „RÚIAN“). Odůvodnění: Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „ČÚZK“) podporuje záměr propojení SPF a RÚIAN. Toto propojení ovšem musí být zajištěno tak, aby byly dodrženy základní principy fungování základních registrů a využívání jejich datového obsahu. Propojení informačního systému SPF a RÚIAN tedy není možné zajistit bez novely zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech. Novela tohoto zákona je aktuálně v meziresortním připomínkovém řízení a bylo by tedy možné potřebná ustanovení k propojení IS SPF a RÚIAN do zákona doplnit. ČÚZK preferuje takové řešení, kdy IS SPF bude webovými službami propojen s editačním agendovým informačním systémem územní identifikace (ISÚI), prostřednictvím kterého budou aktualizovány údaje o památkové ochraně evidované v RÚIAN. Do zákona o základních registrech by ovšem bylo třeba doplnit jako další údaje vedené o stavebních objektech i nové údaje plynoucí ze zákona o ochraně památkového fondu a pro plošně vymezená území by bylo třeba definovat nové účelové územní prvky. Editorem těchto údajů v RÚIAN by ze zákona byl Národní památkový ústav, obdobně jako jsou dnes obce editorem údajů o volebních okrscích. V textu důvodové zprávy je uvedeno, že v návaznosti na základní registry, především RÚIAN, by měl být vytvořen nový elektronický systém evidence památkového fondu. Na str. 145 důvodová zpráva konkrétně uvádí, že údaje ze seznamu památkového fondu o památkové ochraně má památkový ústav poskytovat RÚIAN, pokud se vztahují k územním prvkům evidovaným v RÚIAN. Způsob poskytování údajů do RÚIAN není v textu blíže specifikován. Z textu důvodové zprávy ani z návrhu zákona, bohužel, nevyplývá, zda má zpracovatel zájem zachovat stávající způsob poskytování údajů o typu a způsobu ochrany nemovitosti, tzn. prostřednictvím zápisu do katastru nemovitostí, odkud dále tento údaj přebírá RÚIAN, nebo má zájem ochrany nemovitosti primárně zapisovat do RÚIAN, tj. např. vést chráněná území jako účelové územní prvky v RÚIAN.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Text návrhu zákona byl upraven podle návrhu ČÚZK a po dohodě s Ministerstvem vnitra.

	Systémově správné řešení, tj. propojení IS SPF a RÚIAN prostřednictvím ISÚI způsobem naznačeným výše, by si ovšem vyžádalo nezanedbatelné finanční náklady jak na straně Ministerstva kultury či Národního památkového ústavu, tak na straně ČÚZK. Tyto náklady nyní nejsou v textu důvodové zprávy specifikovány. Zpracovatel pouze obecně připouští vznik jednorázových nákladů souvisejících s technickým zajištěním fungování IS a vytvořením vazby na základní registry. Konkrétní náklady na straně ČÚZK nelze vyčíslit bez detailní analýzy. S ohledem na zkušenosti ČÚZK se správou celostátních informačních systémů se domnívám, že trvalé náklady na provoz IS SPF jsou podhodnoceny. Z předloženého materiálu také nevyplyvá, z jakých prostředků budou jednorázové i trvalé náklady hrazeny. Případné náklady na straně ČÚZK nebude možné pokrýt z běžného rozpočtu ČÚZK a je nutné je nárokovat ze státního rozpočtu. Na základě výše uvedeného navrhuji uskutečnit společné jednání Ministerstva kultury a ČÚZK, případně Ministerstva financí. Tato připomínka je zásadní.	
Český úřad zeměměřický a katastrální	K § 3 písm. b) Navrhuji zavést legislativní zkratku „nemovitost“ a za slova „nemovitou věcí nebo stavbou“ vložit slova „(dále jen „nemovitost“)“. Dále pak navrhuji v ustanoveních § 3 písm. g), § 8 odst. 2 písm. f), § 18 odst. 1, § 20 odst. 5, § 21 odst. 5, § 28 odst. 2, § 36 odst. 4 a 5, § 38 odst. 1 a 2, § 44 odst. 4 písm. b), § 49 odst. 3 a 4, § 62 odst. 2 a § 137 odst. 2, 3 a 4 touto legislativní zkratkou důsledně nahradit stávající nejasně použité pojmy „nemovitá věc“, „nemovitost“, „stavba“ a „pozemek“.	Vyhověno úpravou textu ve smyslu připomínky MSp.
Český úřad zeměměřický a katastrální	K § 5 odst. 2 písm. o) a § 12 odst. 2 písm. h) Požaduji tato ustanovení přeformulovat, a to v případě, že záměrem předloženého návrhu bylo zachovat stávající způsob poskytování údajů o typu a způsobu ochrany nemovitosti, a ne přenášet ochrany nemovitosti do RÚIAN novým způsobem, např. vést je jako účelový územní prvek v RÚIAN (viz výše obecná připomínka k návrhu). Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána a vysvětlena. Text zákona byl v § 43 podle návrhu ČÚZK a po dohodě s MV upraven.
Český úřad zeměměřický a katastrální	K § 26 odst. 4, § 33 odst. 5, § 36 odst. 5 a § 39 odst. 4 Navrhuji za slova „hranici parcel“ vložit slova „vedených v katastru nemovitostí“ a za slova „stávajících hranic“ vložit slovo „parcel“.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Český úřad	K § 46 odst. 1 a § 47 odst. 2	Vyhověno úpravou textu

zeměměřický a katastrální	Doporučuji zde stanovené lhůty sjednotit se lhůtou stanovenou pro zápis referenčního údaje v § 4 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, tedy „bez zbytečného odkladu“.	návrhu zákona.
Český úřad zeměměřický a katastrální	K důvodové zprávě K obecné části k bodu 1.4 Identifikace dotčených subjektů Požaduji doplnit výčet dotčených subjektů o Český úřad zeměměřický a katastrální a dále zkonzultovat záměr vytvoření nového IS SPF a jeho napojení na RÚIAN s ČÚZK a následně text důvodové zprávy doplnit o výstupy z těchto konzultací. Odůvodnění: ČÚZK není uveden mezi dotčenými subjekty, přestože návrh zákona připouští vazbu nového informačního systému SPF a RÚIAN. V této souvislosti upozorňuji, že napojení IS SPF na RÚIAN je možné realizovat pouze přímým propojením prostřednictvím webových služeb. V rámci konzultací je také nutné zanalyzovat reálnost případného včasného zavedení nového účelového územního prvku k plánované účinnosti zákona k 1. lednu 2018. Řešením by pak mohlo být odložení účinnosti konkrétních ustanovení. Tato připomínka je zásadní.	Vyhověno úpravou důvodové zprávy.
Český úřad zeměměřický a katastrální	K obecné části k bodu 2. – 4. Písm. G. Seznam památkového fondu Navrhuji na str. 30 ve čtvrtém odstavci přeformulovat větu „Registr územní identifikace adres a nemovitostí (správcem Český úřad zeměměřický a katastrální) RUIAN – obsahuje údaje o základních územních prvcích, např. území státu, krajů, obcí nebo částí obcí, parcel či ulic“. Odůvodnění: Upozorňuji, že části obce a ulice nejsou základními územními prvky, ale územně evidenčními jednotkami (viz § 31 odst. 2 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech).	Vyhověno úpravou důvodové zprávy.
Úřad na ochranu hospodářské soutěže	K důvodové zprávě V důvodové zprávě k návrhu zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu), je uvedena část týkající se veřejné podpory, ze které se dá dovodit, že v případě, že dojde ke kumulativnímu naplnění pojmových znaků veřejné podpory, bude program/podpora ošetřena podle nařízení Komise (EU) č. 651/2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné	Připomínka byla vzata na vědomí.

	s vnitřním trhem (dále jen „nařízení“). V této souvislosti uvádím, že základem pro využití nařízení je adekvátní nastavení podmínek příslušného opatření veřejné podpory v souladu se všemi relevantními podmínkami nařízení. Podmínky definované příslušným programem podpory (resp. v jeho dokumentaci), nebo v úplném znění podpory ad hoc by měly kromě kritérií článků upravujících příslušnou kategorii (v kapitole III) nařízení reflektovat dále kritéria kapitoly I nařízení. V neposlední řadě uvádím, že o záměru zahájit nový program podpory nebo poskytnout podporu ad hoc dle nařízení doporučuji v první fázi s dostatečným časovým předstihem informovat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Odbor veřejné podpory (dále jen „Úřad“), který může v případě potřeby s poskytovatelem konzultovat nastavení podmínek v souladu s nařízením. Dle článku 11 nařízení je nezbytné předložit Evropské komisi do 20 pracovních dnů ode dne nabytí účinnosti opatření souhrnné informace (viz příloha II nařízení). Oznámení probíhá prostřednictvím Úřadu a v zájmu dodržení stanovené lhůty je potřeba zaslat finální formulář Úřadu s dostatečným předstihem. Další možností je udělovat dotace v režimu podpory de minimis za splnění všech podmínek uvedených v nařízení Komise (EU) č. 1407/2013, o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis. Pro podporu de minimis (čl. 3 odst. 2 nařízení č. 1407/2013) platí, že celková výše podpory de minimis, kterou poskytne jednomu podniku členský stát, nesmí v rozhodném období přesáhnout částku 200 000 EUR.	
--	---	--

Úřad pro ochranu osobních údajů	Obecně Úřad pro ochranu osobních údajů oceňuje, jakým způsobem se MK vyrovnalo s problematikou rozdělení seznamu památkového fondu na veřejnou a neveřejnou část (§ 43 návrhu a stejně rovněž v evidenci zásahů - § 89 návrhu). Údaje uvedené jako veřejné jsou uveřejňovány způsobem umožňujícím dálkový přístup. K údajům a podkladům, které jsou neveřejné má přístup orgán památkové péče nebo osoba při výkonu veřejné správy, pokud tyto údaje potřebuje ke splnění svých úkolů. Dále podle § 43 odst. 5 k neveřejným údajům mají přístup osoby pro studijní nebo výzkumné účely na základě písemného potvrzení školského zařízení, výzkumného nebo vědeckého pracoviště. Jako problematické se z pohledu ÚOOÚ jeví: nedostatečné provedení vyhodnocení dopadů na soukromí a ochranu osobních údajů a problematika osobních údajů vyžadovaných z informačního systému evidence obyvatel - § 136 odst. 2, kde je vyžadováno zároveň datum narození a rodné číslo (to samé § 136 odst. 3). V ustanovení § 136 odst. 2 se písm. d) zrušuje. To samé v ustanovení § 136 odst. 3 písm. c). Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění: Z rodného čísla již vyplývá údaj o datu narození. Pokud postačuje MK údaj o narození, není důvod proč ještě vyžadovat rodné číslo.	Vyhověno. Text návrhu zákona byl upraven; rodné číslo bylo nahrazeno datem narození.
Úřad pro ochranu osobních údajů	V důvodové zprávě je nezbytné dopracovat vyhodnocení dopadů na soukromí, neboť odůvodnění osnovy postrádá řádné vyhodnocení zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů (dále jen „DPIA“) podle článku 14 odst. 1 písm. f) a článku 16 odst. 4 legislativních pravidel. V případě, že nedochází k žádnému novému zpracování osobních údajů, je toto nezbytné explicitně konstatovat. V návrhu ke zpracování osobních údajů nepochybně dochází, např. osobní údaje v seznamu památkového fondu, údaje vyžadované ze základního registru, z evidence obyvatel atd. Pro případ, že návrh zakládá nové zpracování osobních údajů, je nezbytné vyhodnocení dopadů na soukromí a ochranu osobních údajů. ÚOOÚ níže poskytuje návod na vyhodnocení dopadů na soukromí a ochranu osobních údajů. K tomu ÚOOÚ doplňuje, že ve vyhodnocení dopadů na soukromí není možné uvést, že návrh nemá žádné negativní dopady na ochranu soukromí a osobních údajů a že má jen pozitivní dopady, každé zpracování osobních údajů má dopady na jejich ochranu. Rovněž není vysvětleno, jak uvádí MK, že návrh poskytuje dostatečné záruky ve vztahu k ochraně soukromí, jaké to	Připomínka byla projednána, vysvětlena, text důvodové zprávy byl po dohodě s ÚOOÚ v jejím smyslu upraven.

	jsou záruky? Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění: Smyslem DPIA není vyhodnotit soulad se zákonem o ochraně osobních údajů, neboť ten se rozumí sám sebou. Smyslem DPIA je popsat a vyhodnotit stávající a zamýšlená zpracování osobních údajů. K vyhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů slouží tento postup: Nejprve je nutno explicitně konstatovat, zda osnova zakládá nějaké nové zpracování osobních údajů; pokud ano, je třeba uvést jeho základní parametry: specifický účel, kategorie zpracovávaných osobních údajů, veřejnost zpracování, jeho částí nebo výstupů ze zpracování zakládaného navrhovanou regulací a lhůty pro uchování osobních údajů. Stejný postup se použije, pokud je měněno již existující zpracování osobních údajů. V takovém případě je třeba jednoznačně vyjádřit povahu změny (rozšíření × zmenšení zpracování, uvést klíčový měněný parametr (např. délka lhůty uchování osobních údajů, rozšíření počtu nebo rozsahu jednotlivých údajů/údajových položek). Co se týká rozsahu oprávnění subjektu údajů, uvede se slovní vyjádření obsahu dotčených oprávnění podle zákona o ochraně osobních údajů a popíše, pokud možno i vyhodnotí za použití běžně používaných kvalifikačních kritérií, zásah do každého z těchto oprávnění. Poté se vyhodnotí, zda navrhovaná regulace představuje zvláštní úpravu některé povinnosti nebo oprávnění subjektu údajů a kvalifikační hodnocení takové změny, pokud to lze. V popisu jiných dopadů na soukromí se uvede jednak obecně používané označení dotčeného aspektu soukromí, tak výstižné označení nebo popis zásahu. Pokud se předpokládá nebo dokonce přímo zamýšlí návaznost na jiná, ať již existující, nebo souběžně zakládaná či zamýšlená zpracování osobních údajů, vyhodnotí se, zda jde prostou výměnu, nebo zda bude či má být dosahováno synergického efektu. Identifikují se a popíší všechny uzly, ve kterých existuje nebo vzniká potenciálně nebezpečí neoprávněného přístupu nebo zneužití osobních údajů. Popíší a stručně se vyhodnotí kvalita osobních údajů, jež mají být zpracovávány; pro hodnocení se použijí parametry jako obecný požadavek na kvalitu, zejména ve vztahu k možným právním důsledkům, spolehlivost zdroje, stálost vstupních hodnot a tam, kde jsou pro to dány podmínky, rovněž formy a periodicita aktualizace a parametry specifické pro upravované	
--	--	--

	zpracování osobních údajů. Uvedou se základní protiopatření, která zajišťují ochranu osobních údajů, a to jak specifická, tak i obecná podle zákona o ochraně osobních údajů. Lze shrnout, že předmětem hodnocení jsou pouze přímé projevy; popis se uvádí, i pokud navrhované řešení zachovává již právně existující zpracování osobních údajů a parametry práva na ochranu osobních údajů. Je-li shledáno, že existují změny ve zpracování osobních údajů, popíše se a zhodnotí záruky pro ochranu osobních údajů; přednostně a v úplnosti se popíše postupy a instituty; není-li jich, pak se vyhodnotí, zda a v jaké míře se použijí záruky a opatření podle obecného zákona o ochraně osobních údajů a jiného zákona obsahujícího zvláštní úpravu, kterou je třeba převzít.	
Hlavní město Praha	<u>K § 3 písm. d)</u> V ustanovení se zákon o ochraně památkového fondu snaží držet pojmů stavebního zákona. V tomto písmenu však používá pojem „oprava“, který stavební zákon nezná. Upravuje pouze stavební úpravy a údržbu stavby. Doporučujeme pojem opravy vypustit, neboť zásah do vzhledu, který souvisí se změnou dokončené stavby, pokrývá i stavební úpravu.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, pojem „oprava“ byl vysvětlen v důvodové zprávě. Nelze v návrhu zákona uplatnit pojmy ze stavebního zákona, neboť kulturní památkou je např. i iluminovaný rukopis z 2. poloviny 11. století Kodex vyšehradský, automobil NW President z roku 1898 atp., tedy movité věci.
Hlavní město Praha	<u>K § 3 písm. g), h)</u> Není jasné, zda v písmenech g) a h) dvakrát uvedený pojem „změna dokončené stavby“ je omyl nebo záměr. Pokud by mělo jít o záměr, není z textu zřejmý. Doporučujeme uvést tento pojem v předmětných ustanoveních pouze jednou.	Vyhověno úpravou textu.
Hlavní město Praha	<u>K § 3</u> Navrhujeme doplnit § 3 o písm. k): „k) reklamním či informačním poutačem, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona, zejména převěsy a plachty z jakéhokoli materiálu, tabule, tyče, pulty, či jiné konstrukce a zařízení, umístěné na nemovitosti, opřené, zavěšené, včetně jejich osvětlení, upoutané balóny nebo jiné tvary a plovoucí předměty.“. <u>Odůvodnění:</u>	Připomínka byla projednána, vysvětlena. V tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva.

	<i>Zákon definuje pojem práce na kulturní památce a práce v památkovém území a ochranném památkovém pásmu výčtem zásahů, které podléhají posouzení příslušným správním orgánem, bez toho aniž by pojem umístění nebo odstranění reklamního či informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona, dále definoval. Cílem je omezení těch forem a druhů „reklamy“, resp. reklamních a informačních poutačů a zařízení, které výrazně zasahují a ovlivňují veřejný prostor v památkovém území a ochranném památkovém pásmu, jejichž regulace je, jak ukazuje stávající aplikační praxe, velmi obtížná, resp. nemožná.</i> <i>K tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 63/2012 – 37 ze dne 6. 8. 2013, na který je rovněž v důvodové zprávě odkazováno. Ve smyslu tohoto rozsudku nelze postihovat takové práce, které nepodléhají regulaci zákona, resp. práce, které nejsou definovány v zákoně a jejich definice není obsažena ani v jiném právním předpise (např. zákoně stavebním), s nímž je zákon provázán.</i> <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	
Hlavní město Praha	<u>K § 7 odst. 3 písm. e)</u> Taktéž jako u § 3 písm. d), g), h) navrhuje za slovem „podle“ slovo „stavebního“ nahradit slovem „jiného“. <u>Odůvodnění:</u> <i>V zákoně by měl být dle našeho názoru odkaz nejen na obecný stavební zákon, ale i na ostatní speciální zákony, které také řeší stavební řízení, např. zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (např. problematika Karlova mostu nebo Zlaté uličky u Daliborky aj.). Vyhovující odkaz pod čarou najdeme pod číslem 13).</i>	Nevyhověno. Úprava nepředvídaných nálezů je řešena v § 176 stavebního zákona.
Hlavní město Praha	<u>K § 7 odst. 4 a k § 8 odst. 4</u> V těchto ustanoveních se uvádí, že krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko a poskytuje další podklady kromě jiného i při zjednodušujících postupech. Jaké zjednodušující postupy má na mysli, návrh zákona v těchto ustanoveních neuvádí, ani neodkazuje na jiný právní předpis. Ani stavební zákon pojem „zjednodušující postupy“ nedefinuje, jen v ust. § 4 odst. 1 uvádí, že orgány územního plánování a stavební úřady přednostně využívají zjednodušující postupy a postupují tak, aby dotčené osoby byly co nejméně zatěžovány a aby v případě, kdy lze za podmínek tohoto zákona vydat v dané věci, zejména u jednoduchých staveb, pouze jedno	Nevyhověno. Zjednodušující postupy jsou uvedeny v jednotlivých ustanoveních stavebního řádu.

	rozhodnutí, upustily od dalšího povolování záměru. Pokud je spolu se stavbou hlavním předmětem žádosti nebo ohlášení soubor staveb, stavební úřad všechny stavby projedná v režimu stavby hlavní. Doporučujeme proto i v ust. § 7 odst. 2 a v § 8 odst. 3 doplnit stejný odkaz jako v ust. § 50 odst. 3 a v ust. § 52 odst. 3.	
Hlavní město Praha	<u>K § 15</u> A) Navrhujeme vypustit § 15. <u>Odůvodnění:</u> <i>Na základě zkušeností z aplikace stávající právní úpravy lze konstatovat, že v mnoha případech bude docházet k obstrukcím ze strany spolků a tím pádem k průtahům v řízení. Spolek, který dle svých stanov vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví, může dle stávající právní úpravy založit kdokoli bez jakéhokoliv odborného vzdělání či znalostí. Ze zkušeností je zřejmé, že orgán památkové péče je mnohdy vtažen do sousedských sporů a o zájmy památkové péče jde až na posledním místě. Přiznání účastenství v řízení spolkům může znamenat zvýšené nároky na personální obsazení příslušného správního orgánu, zvýšené finanční nároky na zpracování oponentních posudků, prodloužení doby řízení i v nejelementárnějších řízeních a v neposlední řadě zvýšené finanční nároky spojené se soudním řízením.</i> B) V případě, že naše námitka pod bodem A) nebude akceptována, navrhujeme změnit § 15 následovně: „§ 15 (1) Spolek, který podle svých stanov vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví, může písemně požádat orgán památkové péče, aby byl informován o podání žádosti podle § 50 až 52 a § 56 tohoto zákona. Tato žádost je platná 1 rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována. (2) Orgán památkové péče informuje spolek, který podal žádost dle odstavce 1, o zahájení řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. (3) Spolek, který oznámí svou účast písemně do 8 dnů ode dne, kdy byl orgánem památkové péče o zahájení řízení informován, je oprávněn nahlížet do spisu a doručit orgánu památkové péče písemné vyjádření k zamýšlené práci nebo přemístění kulturní	Připomínka byla projednána, připomínce bylo částečně vyhověno, text ustanovení byl upraven po dohodě s ostatními připomínkovými místy.

	památky ve lhůtě 20 dnů od obdržení informace. Ve zvlášť složitých případech může orgán památkové péče stanovit lhůtu delší; celková lhůta pro doručení vyjádření nesmí překročit 50 dnů. K vyjádření doručenému po této lhůtě se nepřihlíží. (4) Posouzení podle § 54 nebo souhlas s přemístěním stavby podle § 56 se oznamuje i spolku.“. <u>Odůvodnění:</u> <i>Spolkům bude dána možnost, aby byly informovány o zamýšlených pracích a zamýšleném přemístění kulturní památky, bude jim dána možnost podat ve lhůtě své vyjádření, se kterým se bude muset správní orgán vypořádat, ale spolky nebudou účastníky řízení. Takovým spolkům je i přiznáno právo na doručení (oznámení) posouzení správního orgánu podle § 54 nebo souhlas správního orgánu s přemístěním stavby podle § 56. Hl. m. Praha je názoru, že taková úprava je v souladu s mezinárodními závazky a v dostatečné míře zajišťuje požadovanou spolupráci se spolky a veřejností v rámci rozhodování, přičemž plně respektuje ochranu soukromého zájmu váženou chráněným zájmem veřejným.</i> C) V případě, že naše připomínka pod bodem A) ani B) nebude akceptována: V odst. 1 navrhujeme za slova „se může účastnit řízení“ vložit text „o žádosti dle § 50 až 52 a § 56 tohoto zákona“. <u>Odůvodnění:</u> <i>Informace o zahajovaných správních řízeních by se měla vztahovat pouze na řízení zahajovaná na žádost (orgán památkové péče vede i řízení zahajovaná z moci úřední – sankční správní řízení a nápravná řízení).</i> V odst. 2 navrhujeme slovo „předem“ vypustit. <u>Odůvodnění:</u> <i>Nikdy nemůže být z logiky věci spolek informován před zahájením, ale až poté, co je podána žádost (řízení zahájeno).</i> <u>Tato připomínka /k § 15/ je zásadní.</u>	
Hlavní město Praha	<u>K § 16 odst. 2</u> V případě neuzavření veřejnoprávní smlouvy mezi vlastníkem a památkovým ústavem o strpění vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti, má rozhodnout na žádost památkového ústavu o úpravě vzájemných práv a povinností mezi nimi krajský úřad. Hlavní město Praha nesouhlasí.	Nevyhověno, text ustanovení neprolamuje ochranu obydlí. Vzhledem k veřejnoprávnímu charakteru právního vztahu bude využit institut správního

	<u>Odůvodnění:</u> <i>Jedná se o střet veřejného zájmu se zájmem soukromým a ústavně zaručeným právem na ochranu soukromí a obydlí (čl. 12 Listiny základních práv a svobod) a v takových případech by měl rozhodovat nezávislý soud, nikoliv správní orgán.</i> <i>Uvedenou námitku, bude-li akceptována, nutno následně promítnout do § 125 odst. 5 písm. a) a § 127 odst. 5 písm. a) tohoto zákona (tj. nikoli krajský úřad, ale soud).</i>	řízení s následnou možností soudního přezkumu.
Hlavní město Praha	<u>K 21 odst. 1, § 31 odst. 1</u> Zakotveno právo vlastníka kulturní památky a vlastníka nemovitosti, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, požádat o poskytnutí dotace. V návrhu zákona není řešeno, vůči kterému orgánu má vlastník toto právo uplatňovat a kdo bude dotace poskytovat.	Vyhověno úpravou textu. Ustanovení § 21 a § 31 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce.
Hlavní město Praha	<u>K § 50, § 52</u> Přílohou žádosti o posouzení práce je mimo jiné: a) dokumentace, pokud je posouzení podkladem pro rozhodnutí nebo jiný úkon příslušného správního orgánu a pokud se taková dokumentace podle jiného právního předpisu vyžaduje, b) stavebně historický průzkum dotčené části stavby, jde-li o případ dle a) a je-li zamýšlenou prací změna dokončené stavby podle jiného právního předpisu. Pokud bude předmětem řízení věc, o které není příslušný rozhodovat jiný správní orgán podle jiného právního předpisu, a orgán státní správy památkové péče bude vydávat ve věci rozhodnutí, nebude povinnou přílohou žádosti dokumentace ani stavebně historický průzkum. Dle názoru hl. m. Prahy pak není zřejmé, na základě jakých podkladů bude správní orgán na úseku památkové péče věc posuzovat, resp. zda údaje v rozsahu § 50 odst. 1 a § 52 odst. 1 jsou dostatečným podkladem pro kvalifikované posouzení věci a rozhodnutí ve věci.	Nevyhověno, již dle platného právního stavu je možné vydat rozhodnutí pouze k přípravě, nikoli k realizaci záměru.
Hlavní město Praha	<u>K § 64 a násl. a § 70 a násl.</u> Tato ustanovení o odstraňování závadného stavu a o neodkladném provedení nutných zabezpečovacích prací stanoví orgánům státní památkové péče stejné činnosti, které stavební zákon stanoví obecným stavebním úřadům v § 135 – zjednáání nápravy – neodkladné odstranění stavby a nařízení nutných zabezpečovacích prací. Jde tedy podle našeho názoru o duplicitu. Doporučujeme předmětná ustanovení dopracovat, aby bylo zřejmé, kdy půjde o působnost	Nevyhověno, dle základní zásady činnosti správních orgánů správní orgány spolupracují při výkonu veřejné správy, tj. mají vzájemnou informační povinnost a rovněž orgán

	orgánu památkové péče a kdy o působnost obecného stavebního úřadu.	památkové péče buď v těchto případech řízení povede nebo bude dotčeným orgánem pro stavební úřad.
Hlavní město Praha	<u>K § 81 až 87</u> Ustanovení o záchranném archeologickém výzkumu, zejména žádání osoby v zákonem stanovených případech o závazné stanovisko, že je povinna strpět zápis údajů do evidence zásahů, a nemožnost zahájit provádění záměru zapsaného v evidenci zásahů před uzavřením veřejnoprávní smlouvy, je dalším zdržením realizace povoleného záměru nejméně o 30 dnů. Je otázkou, jestli je třeba o závazné stanovisko, že osoba je povinna strpět zápis údajů do evidence zásahů, žádat ve všech stanovených případech. Doporučujeme Díl 2 o záchranném archeologickém výzkumu podrobit přezkoumání z hlediska, zda nelze rozsah záměrů, u nichž je osoba povinna strpět zápis údajů do evidence zásahů, jakož i údaj o datu, kdy nastaly účinky rozhodnutí nebo jiného úkonu příslušného správního orgánu, na jehož základě lze záměr provést, stanovený v návrhu zákona, zúžit.	Nevyhověno. Zvoleny byly činnosti, které zasahují do archeologického dědictví, a to pouze ty, které jsou podrobeny regulaci na úseku památkové péče, stavebního zákona, hornické činnosti a vodního zákona. Nejpozději v rámci zmíněné 30-ti denní lhůty, která je lhůtou propadnou, musí být zpracován projekt, prokazatelně osloven stavebník a následně podána žádost ke krajskému úřadu o úpravu vzájemných práv a povinností.
Hlavní město Praha	<u>K § 83 odst. 1</u> V případě neuzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu mezi stavebníkem a archeologickým ústavem, má rozhodnout o úpravě jejich vzájemných práv a povinností krajský úřad, který současně rozhoduje spory z veřejnoprávních smluv o provedení záchranného archeologického výzkumu. Hl. m. Praha nesouhlasí. <u>Odůvodnění:</u> <i>Stanovení ceny záchranného archeologického výzkumu je soukromoprávní (občanskoprávní) věcí a v takových případech by měl rozhodovat nezávislý soud, nikoliv správní orgán.</i> <i>Uvedenou námitku, bude-li akceptována, nutno následně promítnout do § 125 odst. 4 písm. d) a § 127 odst. 4 písm. d) tohoto zákona (tj. nikoli krajský úřad, ale soud).</i>	Nevyhověno. Vzhledem k veřejnoprávnímu charakteru tohoto právního vztahu byl využit institut správního řízení s následnou možností soudního přezkumu.

Hlavní město Praha	<u>K § 138</u> Navrhujeme stávající text § 138 označit jako odstavec 1 a doplnit odstavec 2, který zní: „(2) Náležitosti průkazu stanoví prováděcí právní předpis.“. Hlavní město Praha navrhuje doplnit v § 142 (zmocňovací ustanovení) § 138 odst. 2. <u>Odůvodnění:</u> <i>Problematika průkazů, kterými se prokazují pracovníci orgánů památkové péče při výkonu kontrolní činnosti a které jsou dokladem o jejich pověření k činnosti, přičemž průkaz vydává příslušný kontrolní orgán, by měla být řešena prováděcím právním předpisem, pokud jde o povinné náležitosti takového průkazu. Jde o problematiku s celonárodní působností, o výkon státní správy, proto by měl prováděcí právní předpis stanovit a upravit povinné náležitosti průkazu.</i> <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Problematiku řeší kontrolní řád.
Jihočeský kraj	Ad § 2 – Vymezení základních pojmů Odst. 7 – požadujeme upravit definici archeologického nálezu takto: „Archeologický nález je věc movitá nebo nemovitá nebo soubor věcí, které jsou významným hmotným pozůstatkem nebo dokladem života a činnosti člověka, je starší 70 let a dochovala se zpravidla pod zemí. Archeologickým nálezem je také soubor původních souvislostí mezi těmito pozůstatky.“	Vyhověno. Text ustanovení byl po dohodě s dalšími připomínkovými místy v tomto smyslu upraven.
Jihočeský kraj	Ad § 3 – Vymezení některých dalších pojmů Písm. d) a g) – Požadujeme stanovení taxativního výčtu prací bez odkazu na stavební zákon, s přesnými definicemi v prováděcí vyhlášce zákona. Odůvodnění: stávající praxe výkladů stavebního zákona jednotlivými stavebními úřady je nejednotná a liší se nejen stavební úřad od stavebního úřadu, ale také pracovník od pracovníka v rámci jednoho stavebního úřadu. Součinnost stavebních úřadů s dotčenými orgány státní památkové péče je minimální až nulová. Také pohled na to jaké úpravy představují změnu vzhledu stavby, mají stavební úřad rozdílný od orgánů památkové péče, např. změna výměna výplní otvorů nebo výměna střešní krytiny či osazení solárních panelů na střechu není pro většinu stavebních úřadů změnou vzhledu stavby. Pokud stavební úřad stanoví, že na základě výkladu stavebního zákona nebude k určité věci vést řízení a v památkovém zákoně bude odkaz na stavební zákon, neprosadí si orgán památkové péče možnost vést v dané věci řízení.	Nevyhověno. Jak stavební úřady, tak orgány památkové péče regulují stejný typ, není věcný důvod, aby používaly odlišné pojmy, což ostatně potvrzuje i judikatura. Úkolem nadřízených orgánů je sjednocovat správní činnost podřízených orgánů. V případech, kdy ve věci nebude rozhodovat stavební úřad, orgán památkové péče vydá rozhodnutí a nikoli závazné stanovisko.

Jihočeský kraj	Ad § 4, odst. 3 – požadujeme upravit definici následovně „Orgány památkové péče při výkonu veřejné správy podle tohoto zákona spolupracují s ostatními orgány veřejné správy, obcemi, kraji, Národním památkovým ústavem (dále jen “památkový ústav“, Akademií věd České republiky, Archeologickým ústavem AV ČR, Praha v.v.i. a Archeologickým ústavem AV ČR Brno, v.v.i. (dále jen „archeologický ústav“) a muzei a mohou spolupracovat se školami, spolky, s církvemi a náboženskými společnostmi a dalšími subjekty působícími v oblastech souvisejících s památkovou péčí.“ Odůvodnění: V definici by měla být obsažena muzea, která jsou nositeli regionálních informací, často významných o historii jednotlivých objektů a zároveň jsou organizacemi oprávněnými provádět archeologický výzkum a jejich znalosti daného regionu jsou často lepší a využitelnější než informace podané z Archeologického ústavu AV.	Nevyhověno. S ohledem na skutečnost, že nikoli všechny subjekty, které nesou označení muzea, jsou automaticky propojitelná s postupy podle navrhovaného zákona, a ne vždy mají právní subjektivitu. Navíc právní regulace muzeí je upravena jiným právním předpisem – zákon č. 122/2000 Sb.
Jihočeský kraj	Ad § 13 – Archeologický ústav Písm. b) – požadujeme vložit větu, že: “Archeologický ústav poskytuje informace z vedených databází orgánu státní památkové péče bezplatně“ Odůvodnění: Pokud je Archeologický ústav pověřen vedením těchto databází ze zákona měl by zákon zároveň stanovit, že informace budou orgánům státní památkové péče poskytovány bezplatně, aby výkon státní správy nebyl zatěžován dalšími finančními náklady.	Nevyhověno. Tato možnost je zakotvena i v jiných ustanoveních návrhu zákona - § 32 odst. 3 a § 38 odst. 3.
Jihočeský kraj	Ad § 15 - Účast spolků na ochraně architektonického dědictví – požadujeme vypustit toto ustanovení ze zákona. Odůvodnění: Spolek, který dle svých stanov vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví, si dle stávající legislativy může založit kdokoli bez jakéhokoli odborného vzdělání či znalostí. Z praxe správního orgánu máme zkušenosti, že správní orgán je zatažen do sousedských sporů a zařazení spolků jako účastníků řízení znamená neúměrně zvýšené nároky na zvýšení personálního obsazení nejen obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, ale také krajských úřadů a může vést až k blokaci výkonu státní správy a dále zvýšení finančních nároků na oponentní posudky, neúměrné prodloužení doby řízení i v nejelementárnějších řízeních a v neposlední řadě zvýšené finanční nároky na soudní řízení.	Nevyhověno, text ustanovení byl upraven po dohodě s dalšími připomínkovými místy.
Jihočeský kraj	ad § 16, odst. 2 a ad § 17, odst. 3 nesouhlasíme, aby krajský úřad rozhodoval o náhradě za strpění vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti a o její výši podle ust. § 16, odst. 2.	Nevyhověno. Vzhledem k veřejnoprávnímu charakteru tohoto právního vztahu byl

	Odůvodnění: Výše náhrady za strpění vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti je občanskoprávní záležitostí a v případě nedohody je oprávněn rozhodnout pouze soud.	využit institut správního řízení s následnou možností soudního přezkumu.
Jihočeský kraj	Ad § 19 – Řízení o prohlášení za kulturní památku Do textu ustanovení požadujeme zařadit, že obce a kraje jsou při řízení o prohlášení za kulturní památku účastníky řízení. Odůvodnění: Dle zákona o krajích a zákona o obcích kraj a obec pečují o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů. Do odst. 4 požadujeme doplnit následující text: „Toto rozhodnutí zároveň ministerstvo zašle v uvedené lhůtě místě příslušnému krajskému a obecnímu úřadu. Odůvodnění: Požadujeme obligatorní informování krajů a obcí o prohlášení věcí za kulturní památky pro zachování přehledu o památkovém fondu. Zásadní připomínka.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že zabezpečení vzájemného informování lze regulovat i v rámci vnitřního fungování veřejné správy (např. usnesením vlády). MK nesouhlasí s účastenstvím krajů a obcí v tomto správním řízení, protože, pokud kraje nebo obce jsou vlastníky věcí dotčených řízením o prohlášení věci za kulturní památku, pak je jejich účastenství zakotveno obecným procesním předpisem, a to zákonem č. 500/2004 Sb. správní řád, v platném znění. V případě, kdy kraje a obce nejsou nijak dotčeny na svých právech a povinnostech (žádná práva ani povinnosti se jim nezakládají, neodnímají ani nemění), je zcela nesystémové a proti obecným principům správního řízení přiznávat obecně nedotčeným subjektům postavení účastníka a to pouze

		na jednom úseku veřejné správy. Ohledně zasílání rozhodnutí lze konstatovat, že zabezpečení vzájemného informování orgánů státní správy lze regulovat i v rámci vnitřního fungování veřejné správy (např. usnesením vlády). Úpravu této materie na úrovni zákona považujeme za nadbytečnou.
Jihočeský kraj	Ad § 21 – Péče o kulturní památku Do textu ustanovení požadujeme doplnit, že vlastník kulturní památky má právo požádat o poskytnutí dotace na úhradu nákladů na zachování hodnoty kulturní památky ze státního rozpočtu prostřednictvím resortního ministerstva. Odůvodnění: Poskytování finančních prostředků z rozpočtu krajů spadá do samostatné působnosti krajů. Zásadní připomínka.	Vyhověno úpravou textu. Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 21 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce.
Jihočeský kraj	Ad § 23 – Zrušení prohlášení za kulturní památku Požadujeme do textu vložit za slova „mimořádně závažný“ vložit slovo „veřejný“ Odůvodnění: důvodem pro zrušení památkové ochrany by neměl být, ani ten nejzávažnější soukromý zájem. - Do textu ustanovení požadujeme zařadit, že obce a kraje jsou při řízení o zrušení prohlášení za kulturní památku účastníky řízení. Odůvodnění: Dle zákona o krajích a zákona o obcích kraj a obec pečují o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů. Zásadní připomínka.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Jedná se o stejný právní stav jako dnes a současný § 8 zákona č. 20/187 Sb. nevyvolává v tomto směru aplikační problémy. Omezení jen na kritérium veřejného zájmu by zúžilo možnost zrušení památkové ochrany i pro jiné, zcela mimořádné, důvody, které nelze do budoucna bez zbytku vyloučit.
Jihočeský kraj	Ad § 26 – Návrh na prohlášení památkového území V odst. 3 požadujeme doplnit, že návrh na prohlášení památkového území obsahuje	Připomínka byla projednána, vysvětlena. V tomto smyslu

	definované vymezení památkových hodnot území Odůvodnění: Vymezení hodnot v chráněných územích je zcela nezbytné a umožní orgánům státní památkové péče zajištění účelnějšího a efektivnějšího výkon veřejné správy na úseku památkové péče.	byla doplněna důvodová zpráva; památkové hodnoty budou vyjádřeny v odůvodnění opatření obecné povahy.
Jihočeský kraj	Ad § 27, odst. 2 – požadujeme do textu doplnit, že návrh na prohlášení památkového území, ministerstvo projedná také s příslušným krajem a obcí. Odůvodnění: Dle zákona o krajích a zákona o obcích kraj a obec pečují o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů. Zásadní připomínka.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. S krajským úřadem a obecním úřadem obce s rozšířenou působností bude projednáno jako s dotčenými orgány, kraje a obce budou moci uplatnit námitky jako vlastníci nemovitostí nacházející se ve vymezovaném památkovém území.
Jihočeský kraj	Ad § 31 – Péče o památkové území V odst. 1 ustanovení požadujeme doplnit, že dotace na úhradu nákladů v souvislosti s pracemi v památkovém území, které přispívají k zachování hodnot památkového území, jsou vlastníku nemovitosti poskytovány ze státního rozpočtu prostřednictvím resortního ministerstva. Odůvodnění: Poskytování finančních prostředků z rozpočtu krajů spadá do samostatné působnosti krajů. Zásadní připomínka.	Vyhověno úpravou textu. Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 31 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce.
Jihočeský kraj	Ad § 32 Tento institut požadujeme vypustit. A v návaznosti také § 45. Odůvodnění: Památka místního významu je zcela mimo strukturu a kompetence orgánů památkové péče, nelze na ni navázat žádná práva ani povinnosti stanovené tímto zákonem. Podobu stanovuje samospráva jednotlivých obcí na základě svého uvážení a tento institut je tak mimo rámec tohoto zákona.	Vyhověno. Památka místního významu byla vypuštěna.
Jihočeský kraj	Ad Díl 1 – Plán ochrany památkového území - § 33 - § 35 Plán ochrany památkového území – tento institut požadujeme vypustit Odůvodnění:: Toto ustanovení se v praxi neosvědčilo a nevyužívá se. Finanční zatížení krajů na vydávání plánů ochrany je nepřijatelné. Realizace plánů ochrany všech	Nevyhověno. Plán ochrany je nástroj, který může účinně reagovat na místní podmínky a eliminovat administrativní

	památkově chráněných území by také znamenala výrazné zvýšení personálního zatížení krajských úřadů, jen v Jihočeském kraji se nachází 103 památkově chráněných území, 5 krajinných památkových zón a cca 50 ochranných pásem.	zátěž. Plán ochrany umožní zaměřit úsilí orgánů památkové péče na z památkového hlediska důležitou a potřebnou regulaci a v případech, kdy by byla regulace nadbytečná, takové posouzení prací vyloučit (např. panelový dům v památkové rezervaci). Některé kraje vydaly plán ochrany již podle stávající úpravy. Nová právní úprava navíc již neomezuje platnost plánů na deset let.
Jihočeský kraj	Ad § 39 – návrh na vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů – požadujeme přesunout tuto agendu na ústřední správní orgán. Odůvodnění: Další zatížení krajů – ty nemají dostatečné personální zastoupení.	Nevyhověno. Zákon č. 20/1987 Sb. dnes vymezuje území s archeologickými nálezy. Z hlediska četnosti výskytu archeologických nálezů je procesně jednodušší vymezovat území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.
Jihočeský kraj	Ad § 50 – žádost o posouzení práce na kulturní památce V odst. 2, písm. a), požadujeme změnu formulace na „žadatel předloží dokumentaci, v rozsahu potřebném k posouzení navrhovaných prací na kulturní památce“ Odůvodnění: Orgán památkové péče posuzuje práce na kulturní památce z jiného hlediska než stavební zákon, na který je v navrženém ustanovení odkazováno. Stavební úřady mají jiný pohled na to, co je např. zásah do vzhledu objektu a dokumentace vyžadovaná ke stavebnímu povolení nezahrnuje detaily konstrukcí, stavebních prvků apod., které jsou naopak pro posouzení zásahu na kulturní památce ty nejdůležitější. Zásadní připomínka.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Jihočeský kraj na připomínce netrvá.

Jihočeský kraj	Ad § 50 – žádost o posouzení práce na kulturní památce Odst. 2, písm. b) - paušální obligatorní požadavek stavebně historického průzkumu při jakékoliv změně stavby je nadměrné zatěžování vlastníka nemovitosti a tento požadavek by měl být řešen formou stanovení podmínek a posouzení nutnosti zpracovat v daném případě SHP. Zásadní připomínka.	Připomínka byla projednána, Jihočeský kraj na ní netrvá.
Jihočeský kraj	Ad § 51 - Považujeme za nadbytečné v každém případě povinně dvoustupňově rozhodovat o restaurování kulturní památky.	Nevyhověno. Obligatorní dvoustupňové rozhodování nepřipadá v úvahu vždy. Správní řád předpokládá možnost vedení společného řízení. Návrh zákona tuto možnost nevylučuje.
Jihočeský kraj	Ad § 52 – žádost o posouzení práce v památkovém území a ochranném památkovém pásmu V odst. 2, písm. a), požadujeme změnu formulace „žadatel předloží dokumentaci, v rozsahu potřebném k posouzení navrhovaných prací v památkovém území a ochranném památkovém pásmu“ Odůvodnění: Orgán památkové péče posuzuje práce v památkově chráněném území z jiného hlediska než stavební zákon, na který je v navrženém ustanovení odkazováno. Stavební úřady mají jiný pohled na to, co je např. zásah do vzhledu objektu. Zásadní připomínka.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Jihočeský kraj na připomínce netrvá.
Jihočeský kraj	Ad § 52 – žádost o posouzení práce v památkovém území a ochranném památkovém pásmu Odst. 2, písm. b) - předložení stavebně historického průzkumu stavby v případě, že objekt není kulturní památkou, jako obligatorního podkladu je nadměrným zatěžováním vlastníka objektu. Zásadní připomínka.	Vyhověno. Ustanovení § 52 odst. 2 písm. b) bylo z návrhu vypuštěno.
Jihočeský kraj	Ad § 53 – vyjádření památkového ústavu Odst. 1, požadujeme přeformulovat „Orgán památkové péče po podání žádosti podle § 50, 51 nebo 52 zašle žádost o závazné stanovisko k zamýšleným pracím na památkový ústav a požádá jej o vyjádření, který ve lhůtě 20 dnů doručí své	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.

	vyjádření k žádosti. K vyjádření doručeném po lhůtě se nepřihlíží.“ Odůvodnění: Striktně a jednoznačně stanovit povinnost správního orgánu zaslat podklady žádosti o závazné stanovisko na památkový ústav a povinnost památkového ústavu se k předmětné žádosti ve stanovené lhůtě vyjádřit, aby nedocházelo k zasahování do výkonu státní správy. Snaha co nejvíce eliminovat možnost samosprávy zasahovat do výkonu státní správy. Odst. 2 - Národní památkový ústav doručí orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20 dnů po obdržení žádosti podle odstavce 1. Selekci dle písm. a) – d) považujeme za nepřijatelnou, především dle písm. d), pokud správní orgán výslovně požádá – tato formulace zakládá rozhodování na libovůli konkrétní osoby. Zákon by měl přesně a striktně stanovit povinnosti správních orgánů i památkového ústavu, taky aby jejich činnost byla přesně stanovena a rozhodování správních orgánů bylo předvídatelné a přezkoumatelné. Zásadní připomínka.	
Jihočeský kraj	Ad § 72 – Provedení nutných zabezpečovacích prací Odst. 4 – pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností zajistil provedení prací podle odst. 1 a vlastník se s osobou provádějící zabezpečovací práce nedohodl na úhradě nákladů, uhradí je a na vlastníkovu vymáhá obec, jejíž obecní úřad obce s rozšířenou působností je orgánem památkové péče. Taktéž v případě krajského úřadu pro národní kulturní památky. – toto ustanovení bude znamenat neúměrné náklady na obecní a krajské rozpočty. Již v současné době tento institut mohou využívat např. stavební úřady, ale z důvodu velkých finančních částek, které se ve stávajícím právním stavu nedaří vymoci nazpět, se tento institut nevyužívá. Zásadní připomínka.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Jihočeský kraj na připomínce netrvá. Jedná se o institut shodný s institutem ze stavebního zákona. Zákon musí řešit i situace, kdy nápravné opatření není realizováno. Ve shodě s průřezovou dohodou byla doplněna důvodová zpráva, v níž byl popsán mechanismus finančního zajištění nutných zabezpečovacích prací formou vratných dotací, které budou prostřednictvím MK poskytovány obcím poskytovány obcím, popř. krajům, jejichž orgán vydal

		nařízení prací v první instanci..
Jihočeský kraj	Ad § 82, odst. 1, 2, 3 – obecní a krajské úřady by stanovovaly při posouzení prací na kulturní památce, v památkovém území, v ochranném pásmu a při záměru provést jakémukoliv stavbu, přístavbu, terénní úpravu, vodní dílo nebo změnu, zda má žadatel strpět zápis údajů o zamýšlené práci do evidence zásahů, neboť provedením může být ohroženo zachování archeologického dědictví – Nesouhlasíme s takto navrženým administrativním mechanismem. Požadujeme tento institut ponechat Archeologickému ústavu nebo Národnímu památkovému ústavu, neboť pro obecní a krajské úřady bude toto znamenat nárůst agendy, na kterou nemají ani personální kapacitu, ani odborné znalosti a v tuto chvíli ani dostatečné podklady k posouzení vlivu na archeologické dědictví, ale ani přístup k těmto informacím. Odůvodnění: neúměrné zatížení a nárůst agendy na orgány památkové péče (ORP i KÚ). Další zatížení rozpočtů pořízením dalšího informačního systému. Nárůst požadavků také na personální obsazení dotčených úřadů, z důvodu zvýšení agendy a také z důvodu nedostatečných odborných znalostí. V ustanovení § zákona zcela chybí stanovení postupu, kdy se prokáže, že úředník celý záměr chybně vyhodnotil. Zásadní připomínka.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Jihočeský kraj na připomínce netrvá. Dle požadavků a připomínek LRV nelze zachovat stávající oznamovací povinnost, ale je nutné navrhnout takový systém sběru informací, který bude zajišťovat možnost procesní obrany stavebníků.
Jihomoravský kraj	§ 2 odst. 2, bod 7 doplnit takto: Archeologickým nálezem je hmotný pozůstatek života a činnosti člověka způsobilý doplnit současnou úroveň poznání lidstva, který je starší 70 let, neslouží již svému účelu a uchoval se mimo prostředí současného života v zemi, na jejím povrchu, pod vodou nebo v hmotě stavby. Nálezy učiněné bez návaznosti na tuto způsobilost znehodnocují význam archeologického nálezu jako odborného pojmu. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána. Vyhověno jinak. Text ustanovení byl po dohodě s ostatními připomínkovými místy upraven.
Jihomoravský kraj	§ 3 písm. d) v souvislosti s § 49 Není dostatečně vymezena návaznost zákona o ochraně památkového fondu a stavebního zákona při vydávání závazného stanoviska k územnímu řízení, změně užívání stavby, dodatečnému povolení stavby.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Provázanost je upravena ve společných ustanoveních návrhu zákona.
Jihomoravský kraj	§ 12 odst. 2 písm. J Památkový ústav poskytuje orgánům územního plánování za úsek památkové péče údaje pro územně analytické podklady včetně údajů o urbanistických a architektonických	Nevyhověno, text byl upraven po dohodě s MMR.

	hodnotách území. Nahradiť slova „ údaje pro územně analytické podklady “ slovy „ údaje o území “ v souladu s platným stavebním zákonem.	
Jihomoravský kraj	§ 15 změnit následovně: 1. Spolek, který podle svých stanov vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví, může písemně požádat orgán památkové péče, aby byl předem informován o všech zahajovaných řízeních týkajících se architektonického dědictví chráněného podle tohoto zákona. Tato žádost je platná 1 rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována. 2. Spolek je oprávněn za podmínek podle odst. 1 se podílet na průběhu řízení podle odst. 3, pokud oznámí svou účast písemně do 8 dnů ode dne, kdy byl orgánem památkové péče zahájení řízení informován. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. 3. Spolek je po sdělení podle odst. 2 oprávněn nahlížet do spisu, vyjadřovat se k podkladům a navrhopat provedení důkazů. Rozhodnutí nebo závazné stanovisko, které bylo v takovém řízení přijato, se oznamuje i spolku. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Vyhověno jinak. Text ustanovení byl po dohodě s ostatními připomínkovými místy upraven.
Jihomoravský kraj	§ 19 odst. 1 a § 24 odst. 1 doplnit o větu: Ministerstvo si po zahájení řízení vyžádá k věci vyjádření krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností Sjednotit úpravu zahajování řízení v obou případech, tj. v § 19 odst.1 přidat text „nebo na žádost vlastníka kulturní památky“. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že zabezpečení vzájemného informování lze regulovat i v rámci vnitřního fungování veřejné správy (např. usnesením vlády). Úpravu této materie na úrovni zákona považujeme za nadbytečnou.
Jihomoravský kraj	§ 31 odst. 1 změnit text takto: Ministerstvo kultury může na žádost vlastníka nemovitosti, která není kulturní památkou, poskytnout dotaci na úhradu nákladů v souvislosti s pracemi v památkovém území, které přispívají k zachování hodnot památkového území. Tato připomínka je zásadní.	Vyhověno úpravou textu. Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 31 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce.

Jihomoravský kraj	§ 32 odst. 1 a 2 Památku místního významu prohlašuje ve svém územním obvodu obec usnesením zastupitelstva. Nahradit slovo „prohlašuje“ slovy „může prohlásit“ (dle důvodové zprávy – úvodní tabulka, bod 3.3) Údaje o památce místního významu jsou údaji pro územně analytické podklady. Nahradit slova údaji pro územně analytické podklady slovy údaji o území v souladu s platným stavebním zákonem; za tímto účelem je třeba památku místního významu zařadit mezi sledované jevy do vyhlášky MMR č. 500/2006 Sb.	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Jihomoravský kraj	§ 83 odst. 1) Záchranný archeologický výzkum Jihomoravský kraj vyjadřuje zásadní nesouhlas s tím, aby krajské úřady rozhodovaly o nákladech (de facto ceně) záchranného archeologického výzkumu v případě neuzavření písemné dohody o podmínkách záchranného archeologického výzkumu. Cena výzkumu je čistě občanskoprávní záležitostí, a v případě neuzavření dohody jako dvoustranného úkonu práva je oprávněn rozhodovat jedině příslušný soud. Z textu přímo nevyplývá, že spory mají být rozhodovány krajskými úřady pouze věcně, bez zabývání se cenou ZAV. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Vzhledem k veřejnoprávnímu charakteru tohoto právního vztahu byl využit institut správního řízení s následnou možností soudního přezkumu.
Karlovarský kraj	K § 2 odst. 7 Vymezení pojmu archeologický nález: požadujeme na konec odstavce přidat: „a je významný pro poznání života a činnosti člověka“. Předkladatelem nebyl akceptován návrh krajů na úpravu vymezení pojmu „archeologický nález“. Dle navrhované definice bude archeologickým nálezem většina novodobých předmětů, které nejsou významné pro poznání života a činnosti člověka. Velká část archeologických nálezů je a bude vlastnictvím kraje, který nemá potřebné prostory pro uložení takového množství nálezů. Návrh nového znění: § 2 odst. 7 „Archeologickým nálezem je hmotný pozůstatek života a činnosti člověka, který je starší 70 let, neslouží již svému účelu a uchovával se mimo prostředí současného života v zemi, na jejím povrchu, pod vodou nebo v hmotě stavby a je významný pro poznání života a činnosti člověka“.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Vyhověno jinak. Text ustanovení byl po dohodě s ostatními připomínkovými místy upraven.
Karlovarský kraj	K § 3 odst. d)	Připomínka byla projednána,

	Vymezení pojmu „práce na kulturní památce“: požadujeme uvést do výčtu se jedná i o výsadbu a kácení dřevin. Pokud se stanoví, že prací na kulturní památce je každý zásah do vzhledu nebo hmotné podstaty kulturní památky nebo její části, jeví se další výčet jednotlivých forem těchto prací jako nadbytečný a mohl by spíše v praxi způsobovat interpretační potíže (co např. s dřevinami?). Pokud je zde uveden další výčet prací, pak požadujeme doplnění tohoto druhu prací. Další možností je učinit výčet demonstrativním („zejména“) nebo uvedení taxativního výčtu bez obecného vymezení. Návrh nového znění: d) prací na kulturní památce zásah do vzhledu nebo hmotné podstaty kulturní památky nebo její části, který souvisí s její opravou, údržbou, konzervováním, s umístěním nebo odstraněním zařízení podle stavebního zákona, s umístěním nebo odstraněním reklamního či informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona¹⁾, se změnou dokončené stavby, změnou stavby před dokončením, s terénní úpravou pozemku <i>včetně výsadby a kácení dřevin</i>, který je kulturní památkou, s umístěním stavby na kulturní památce, s odstraněním stavby, která není kulturní památkou, ale nachází se na pozemku, který je kulturní památkou.	vysvětlena. Zakotvení pojmu výsadba a kácení dřevin je obsažena v pojmu údržba, dřeviny jsou dle občanského práva součástí pozemku a součástí pozemku se rozumí i výsadba a kácení. Tato problematika je blíže vysvětlena v důvodové zprávě.
Karlovarský kraj	K § 7 odst. 3 písm. d) Krajský úřad jako dotčený orgán uplatňující připomínky a požadavky při zpracování lesních hospodářských plánů a osnov: Bez závaznosti pro zpracovatele jsou naše připomínky jen nezávazná vyjádření, jejichž aplikace bude na libovůli zpracovatele. Přikládáme stanovisko Ministerstva zemědělství čj. 38307/2014-MZE-16211 ze dne 19. 6. 2014 v dané věci. Závazná ustanovení lesních hospodářských plánů (LHP) jsou stanovena zákonem. U lesních hospodářských osnov (LHO) jsou závazné jen zákonem stanovené parametry, pokud si LHO vlastník lesa protokolárně převezme. (§ 24 a 25 zákona č. 289/1995 Sb.). Krajský úřad by se také musel dozvědět, že se LHP nebo LHO připravuje. Bez zakotvení závaznosti připomínek krajského úřadu v lesním zákoně nemá taková kompetence význam. Nutno upravit na základě diskuse s MZE.	Připomínka byla projednána, ustanovení a důvodová zpráva byly po dohodě s MZe v tomto smyslu upraveny. Namísto uplatňování připomínek k lesním hospodářským plánům a lesním hospodářským osnovám se budou uplatňovat připomínky k oblastním plánům rozvoje lesů, které se zpracovávají na období 20 let pro jednotlivé přírodní lesní oblasti, jichž je v České republice 41. Tyto plány navrhuje a schvaluje

		MZe jako ústřední orgán státní správy lesů, a proto bude tato kompetence z krajských úřadů přesunuta na MK jako ústřední orgán památkové péče, čímž se vyhoví také jednomu z požadavků krajských úřadů na snížení administrativní zátěže.
Karlovarský kraj	Zásadní připomínka: K § 18 odst. 1 Prohlašování kulturních památek: požadujeme doplnit na konec odstavce „nebo část.“ Za kulturní památku byly a jsou prohlašovány i objekty, které nemají charakter „věci“ tak, jak ho vymezují legislativní předpisy (zejména § 506 odst. 2 občanského zákoníku) – jedná se např. o památky archeologického typu (valy, příkopy, naleziště) nebo nově relikt hornické činnosti (pinky, sejpy apod.), které se často nachází na části velké parcely, která je „věcí“. Aby bylo možno prohlásit výše jmenované „nevěci“ jsou prohlašovány za kulturní památky parcely jako „věci“, na kterých se tyto „nevěci“ nachází, což je zbytečné. Je nutno buď 1. hledat ve spolupráci s ČÚZaK cestu pro oddělení části parcel, které budou vyhlášeny kulturní památkou, neboť dle platného zákona č.256/2013, o katastru nemovitostí a souvisejících předpisů není prohlášení kulturní památky důvodem pro oddělení parcely, nebo 2. Vytyčit hranici takové památky polygonem – spojnicí bodů. Návrh nového znění: (1) § 18 odst. 1 – „Za podmínek podle § 2 odst. 2 lze za kulturní památku prohlásit věc movitou nebo nemovitou, popřípadě jejich soubor <i>nebo část</i>.“	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Vymezování kulturní památky je od účinnosti zákona č. 20/1987 Sb., založeno na pojmu věc v právním slova smyslu. V souvislosti s přijetím občanského zákoníku je dnes možné prohlásit za kulturní památku i stavbu bez pozemku, jehož je právní součástí. Prohlašování části věcí za kulturní památky by zvyšovalo právní nejistotu a způsobovalo aplikační problémy, což bylo typické pro uplatňování zákona č. 22/1958 Sb.
Karlovarský kraj	K § 19 odst. 4 Zasílání rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku: Požadujeme vložit na konec odstavce text: „Ministerstvo zároveň zašle rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku krajskému úřadu a obecnímu úřadu, který bude místně příslušné rozhodovat o věci prohlášené za kulturní památku.“	Připomínka byla projednána, vysvětlena, zabezpečení vzájemného informování bude zajištěno usnesením vlády, neboť vláda může usnesením

	Předání aktuální informace o rozšíření památkového fondu tak, jak je tomu v současné době, je žádoucí pro zajištění ochrany nově prohlášené kulturní památky zvláště v případě, kdy dle navrhovaného zákona se již krajské a obecní úřady nebudou vyjadřovat k prohlášení věci za kulturní památky a nebudou mít tedy žádný přehled v dané oblasti. Návrh nového znění: § 19 odst.4 „Rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku zašle ministerstvo bezodkladně, nejpozději však do 10 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu. <i>Ministerstvo zároveň zašle rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku krajskému úřadu a obecnímu úřadu, který bude místně příslušné rozhodovat o věci prohlášené za kulturní památku.</i>“	řídí výkon přenesené působnosti. Úpravu této materie na úrovni zákona považujeme za nadbytečnou.
Karlovarský kraj	K § 21 zákona Vlastník kulturní památky má právo požádat o poskytnutí dotace na úhradu nákladů na zachování hodnoty kulturní památky, má právo na daňové úlevy a další práva v odst. 3. Zákon však již neřeší povinnost umožnit zpřístupnění kulturní památky nebo národní kulturní památky veřejnosti. Je potřebné docílit toho, aby vlastník kulturní památky měl za určitých podmínek povinnost zpřístupnit tu památku, na kterou byly použity veřejné prostředky za předem dohodnutých podmínek, samozřejmě při respektování čl. 12 Listiny základních práv a svobod, že „obydlí je nedotknutelné“	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 21 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce. Ne všechny kulturní památky lze z povahy věci zpřístupňovat veřejnosti (např. budova věznice – Pankrác nebo Valdice), a tyto kulturní památky nelze vyloučit z možnosti z přístupu k veřejným prostředkům. Navíc zpřístupnění je vázáno na jiný typ náhrady, a to konkrétně od daně z nemovitosti.
Karlovarský kraj	Zásadní připomínka: K § 23 odst. 1 Zrušení prohlášení věci za kulturní památku – požadujeme doplnit Za slova „mimořádně závažný“ navrhujeme vložit slovo „veřejný“. Důvodem pro zrušení památkové ochrany, která je postavena na veřejném zájmu na	Připomínka byla projednána, vysvětlena, připomínka byla změněna na doporučující. Jedná se o stejný právní stav jako dnes a současný § 8

	ochraně vybraného segmentu hmotného kulturního dědictví by neměl být ani ten nejzávažnější soukromý zájem. Návrh nového znění: § 23 odst. 1 „Ministerstvo může zrušit prohlášení za kulturní památku, nejde-li o národní kulturní památku, pokud zanikl důvod památkové ochrany nebo pokud převáží jiný mimořádně závažný <i>veřejný</i> zájem nad zájmem na ochraně kulturní památky.“	zákona č. 20/1987 Sb. nevyvolává v tomto směru aplikační problémy. Omezení jen na kritérium veřejného zájmu by zúžilo možnost zrušení památkové ochrany i pro jiné, zcela mimořádné, důvody, které nelze do budoucna bez zbytku vyloučit.
Karlovarský kraj	K § 24 odst. 4 4 Zasílání rozhodnutí o zrušení prohlášení za kulturní památku: Požadujeme vložit na konec odstavce text: „Ministerstvo zároveň zašle rozhodnutí o zrušení prohlášení za kulturní památku krajskému úřadu a obecnímu úřadu, který bude místně příslušné rozhodovat o věci prohlášené za kulturní památku.“ Předání aktuální informace o změně rozsahu památkového fondu tak, jak je tomu v současné době, je žádoucí zvláště v případě, kdy dle navrhovaného zákona se již krajské a obecní úřady nebudou vyjadřovat k prohlášení věci za kulturní památky a nebudou mít tedy žádný přehled v dané oblasti. Návrh nového znění: § 24 odst. 4 „Rozhodnutí o zrušení prohlášení ministerstvo zašle bezodkladně, nejpozději však do 10 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu. <i>Ministerstvo zároveň zašle rozhodnutí o zrušení prohlášení za kulturní památku krajskému úřadu a obecnímu úřadu, který bude místně příslušné rozhodovat o věci prohlášené za kulturní památku.</i>“	Připomínka byla projednána, vysvětlena, zabezpečení vzájemného informování bude zajištěno usnesením vlády, neboť vláda může usnesením řídit výkon přenesené působnosti. Úpravu této materie na úrovni zákona považujeme za nadbytečnou.
Karlovarský kraj	K § 27 odst. 2 Projednání návrhu na prohlášení památkového území – požadujeme doplnit, že návrh bude projednán s příslušným krajem a dotčenou obcí. Jedná se o rozšíření výkonu státní památkové péče v kraji, resp. v dané obci, proto by měly mít možnost se k danému návrhu vyjádřit. Návrh nového znění: § 27 odst. 2 „Návrh na prohlášení památkového území ministerstvo projedná s památkovým ústavem, archeologickým ústavem, <i>s příslušným krajem a dotčenou obcí.</i>“	Nevyhověno. S krajským úřadem a obecním úřadem obce s rozšířenou působností bude projednáno jako s dotčenými orgány; kraje a obce budou moci uplatnit námitky jako vlastníci nemovitostí nacházející se ve

		vymezovaném památkovém území.
Karlovarský kraj	K § 31 obecně Péče o památková území: Návrh neupravuje systémovou finanční kompenzaci za omezení vlastnického práva. Vlastník má právo požádat o dotaci, na kterou ale nemá právní nárok. Zvýšené finanční nároky na vlastníky z důvodu povinnosti plnění požadavků památkové péče nejsou tedy odpovídajícím způsobem kompenzovány. Poskytnutí finanční dotace je nejvíce potřebnou kompenzací zvýšených finančních nákladů, které s sebou nese památková ochrana. Návrh nového znění: Zakotvit v zákoně obligatorní nárok na poskytnutí dotace na zvýšené náklady spojené s obnovou kulturní památky nebo nemovitosti nacházející se v památkově chráněném území.	Nevyhověno. Ustanovení § 31 odst. 1 bylo upraveno na základě připomínek ostatních připomínkových míst a na základě dohody s ČBK a s přihlédnutím ke stanovisku MF.
Karlovarský kraj	K § 39 a násl. Území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů: Nadbytečný institut, navrhuje nahradit obecnou definicí území, které je považováno za území bez archeologických nálezů. Výskyt archeologických nálezů lze spolehlivě vyloučit na skalních výchozech a na územích vytěžených, resp. již dotčených těžebnou činností. Proto je vynakládání finančních aj. prostředků na zpracování takových plánů neefektivní. Návrh nového znění: Nahradit definicí území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů (nutná odborná diskuse s odbornými institucemi a organizacemi na úseku archeologické památkové péče) – např. jedná se o území skalních výchozů a území již dotčených těžebnou činností. Nebo je možno vyjít z kdysi projednávané tzv. archeologické novely, kde bylo v § 22 b navrhováno, že „Každý, kdo zamýšlí provést stavební nebo jinou činnost, která předpokládá provedení zemních prací, terénních úprav nebo úprav na dně vodních nádrží a vodotečí, zásahů do zásypů kleneb, popřípadě změnu dosavadního užívání pozemku (dále jen „původce“), je povinen tento záměr písemně oznámit odborné organizaci státní památkové péče nejméně 40 dnů před zahájením činnosti.“	Nevyhověno. Zákon č. 20/1987 Sb. dnes vymezuje území s archeologickými nálezy. Z hlediska četnosti výskytu archeologických nálezů je však procesně jednodušší vymezovat území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.
Karlovarský kraj	K § 49 odst. 3 Posouzení práce v památkovém území – požadujeme doplnit na konec odstavce „a	Nevyhověno. V památkových rezervacích je dána

	pokud se práce nedotýká děl výtvarného umění nebo uměleckého řemesla nacházejících se v interiéru objektu.“ Hodnota památkově chráněných území nespočívá pouze v dochované urbanistické struktuře a vnějším architektonickém vzhledu objektů, ale také v památkové hodnotě jejich interiérů, která se mnohdy dochovala jen v reliktu a proto dané objekty nesplňují nároky na jejich prohlášení za kulturní památku. Bez zajištění památkové ochrany těchto reliktních budou památkově chráněná území souborem objektů (vyjma objektů kulturních památek) s „krásnou slupkou“ bez hodnotného obsahu. Návrh nového znění: § 49 odst. 3 – „Posouzení podle odstavce 1 písm. c) se nevyžaduje, pokud je vyloučeno plánem ochrany. Posouzení podle odstavce 1 písm. c) dále nevyžaduje práce v památkové zóně, pokud nevyžaduje ohlášení nebo stavební povolení podle jiného právního předpisu a nejde-li o zásah do vnějšího vzhledu stavby nebo pozemku <i>a pokud se práce nedotýká děl výtvarného umění nebo uměleckého řemesla nacházejících se v interiéru objektu.</i>“	rozhodovací pravomoc orgánů památkové péče i k interiérum staveb. V památkových zónách jsou ve volném režimu pouze udržovací práce, o kterých nerozhoduje ani stavební úřad. Díla výtvarného umění nebo uměleckého řemesla budou chráněna závazným stanoviskem orgánů památkové péče k ohlášení nebo ke stavebnímu povolení. V případě hodnotných interiérů by taková stavba měla být chráněna jako kulturní památka.
Karlovarský kraj	K § 51 odst. 1 Obligatorní dvoustupňovost rozhodování o restaurování: Navrhujeme vypustit povinnou dvoustupňovost rozhodování. Jedná se o zvýšení administrativní a finanční zátěže vlastníků kulturních památek a zvýšení administrativní zátěže orgánů památkové péče a odborné organizace a v konečném důsledku povede k prodloužení doby rozhodování o restaurování např. i okenní vitráže. Návrh nového znění: Odst. 1 vypustit	Nevyhověno. Obligatorní dvoustupňové rozhodování nepřipadá v úvahu vždy. Správní řád předpokládá možnost vedení společného řízení. Návrh zákona tuto možnost nevylučuje.
Karlovarský kraj	K § 52 odst. 2 písm. b) Nesouhlasíme s požadavkem předkládání stavebně historického průzkumu k žádosti o posouzení práce v památkovém území: Navrhujeme upravit znění tak, aby povinnost předložení stavebně historického průzkumu byla na uvážení příslušného obecního úřadu. Ustanovení představuje další finanční zatížení vlastníků nemovitostí v památkových územích, přičemž nelze tvrdit, že se jedná vždy o nezbytný podklad pro rozhodování	Vyhověno, text ustanovení § 52 odst. 2 písm. b) byl z návrhu vypuštěn.

	orgánu památkové péče.	
Karlovarský kraj	Zásadní připomínka: § 82 Stanovení povinnosti strpět zápis údajů o zamýšlené práci v evidenci zásahů: Oznamovací povinnost na Archeologický ústav je nahrazena povinností vyžádat si závazné stanovisko. Jde o další zatížení stavebníků a nárůst agendy pro obecní úřady, který bude znamenat personální posílení výkonu státní správy na úseku památkové péče. Současný systém, byť není bez vad, je jednodušší zejména pro stavebníky a neznamená zatížení obecních úřadů. Návrh nového znění: Požadujeme úpravu nahradit zcela jinou vycházející ze současné úpravy nebo kdysi projednávané archeologické novely.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Karlovarský kraj na připomínce nadále netrvá. Dle požadavků a připomínek LRV nelze zachovat stávající oznamovací povinnost, ale je nutné navrhnout takový systém sběru informací, který bude zajišťovat možnost procesní obrany stavebníků.
Karlovarský kraj	K § 85 zákona Vedení evidence zásahů. Je potřebné řešit zvýšením příspěvku na výkon státní správy nárůst agendy, která nevyplývá jen z tohoto ustanovení nově navrhovaného zákona pro krajské úřady, ale z řady dalších. Každoročně dochází k přijímání nových zákonů nebo k novelizaci stávajících, kde dochází k vytváření nových agend krajských úřadů a tento nárůst není doprovázen tlakem ústředních orgánů státní správy na zvýšení příspěvků na výkon přenesené působnosti.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Již v dnešní době se orgány památkové péče vyjadřují v rámci vydávání koordinovaných závazných stanovisek i k žádostem, které se netýkají předmětu ochrany podle zákona č. 20/1987 Sb. a ve svých vyjádřeních upozorňují na povinnost dodržet ustanovení § 22 zákona o státní památkové péče.
Karlovarský kraj	K § 93 odst. 3 Pojem archeologická osoba zřízená krajem – vysvětlit pojem. Možná se jedná o Muzea jako příspěvkové organizace kraje, nebo jde o jinou fyzickou či právnickou osobu?	Připomínka byla projednána, vysvětlena. V dnešní době kraje zřizují oprávněné organizace v různých formách, buď jako příspěvkové organizace nebo jako veřejné výzkumné instituce. Proto

		návrh zákona uvádí pouze obecné označení těchto subjektů.
Karlovarský kraj	Zásadní připomínka: k § 94 odst. 3 Poskytování nálezného z prostředků kraje. Jde o poskytování finančních prostředků z veřejných rozpočtů, v tomto případě z prostředků kraje opět bez zohlednění této situace v rozpočtech kraje v rámci RUD.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Karlovarský kraj na připomínce nadále netrvá.
Karlovarský kraj	Zásadní připomínka: k § 97 odst. 2 a 6 – Vlastník má právo na poskytnutí přiměřené jednorázové náhrady na omezení v užívání nemovitosti a náhradu mimo jiné poskytuje i archeologická osoba. Nedojde-li ke shodě, rozhodne o náhradě a její výši krajský úřad. Není jasné, jaké řízení se povede a podle jakého předpisu a kritérií. Půjde o uplatňování soukromého nebo veřejného práva? Nebude krajský úřad v daném řízení systémově podjatý?	Připomínka byla projednána, vysvětlena a změněna na doporučující. Podle judikatury se jedná o veřejnoprávní vztah, a proto budou tuto problematiku řešit správní orgány a až následně správní soud, nikoli civilní soud.
Karlovarský kraj	Důvodová zpráva Str. 2 , bod 3.3 Dopady na územní samosprávné celky Nejsou vyjmenovány dopady typu zvýšené činnosti v přenesené působnosti orgány kraje (rada kraje – nařízení, krajský úřad ostatní činnosti). Jde o nárůst agendy, který musí být zohledněn i nárůstem příspěvku na výkon státní správy.	Návrhem zákona nelze řešit nárůst příspěvku na výkon státní správy. Případný výčet zvýšených činností by nebral v úvahu roční nápad na správní orgán a složitost agend.
Karlovarský kraj	Důvodová zpráva Str. 16 Varianty řešení problému Doporučujeme variantu 1a – eliminovat povinné vyjadřování ORP a krajů k prohlašování věcí za kulturní památku.	Připomínka byla vzata na vědomí.
Karlovarský kraj	Důvodová zpráva Str. 18 zpracovávání plánů ochrany Doporučujeme variantu 1 b – plán zpracovává NPÚ, přičemž KÚ jej pro projednání vyvěsí.	Návrh zákona neurčuje, že kraj hradí náklady na zpracování plánů ochrany.
Karlovarský kraj	Připomínka:	Nevyhověno. Zákon č.

	Str. 20 – vymezení území s archeologickými nálezy Doporučujeme variantu 0 – zachování současného stavu, tj. pozitivní vymezení území s archeologickými nálezy.	20/1987 Sb. dnes vymezuje území s archeologickými nálezy. Z hlediska četnosti výskytu archeologických nálezů je procesně jednodušší vymezovat území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.
Karlovarský kraj	Připomínka: Str. 50 – oznamování prací ze strany stavebníků Doporučujeme Variantu 2, kterou je však nutno řešit v rámci navýšení příspěvku na výkon státní správy při realizaci zákona o ochraně památkového fondu.	Již v dnešní době se orgány památkové péče vyjadřují v rámci vydávání koordinovaných závazných stanovisek i k žádostem, které se netýkají předmětu ochrany podle zákona č. 20/1987 Sb. a ve svých vyjádřeních upozorňují na povinnost dodržet ustanovení § 22 zákona o státní památkové péči.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 2:</u> Navrhujeme v § 2 následující znění odstavce 7: <i>„(7) Archeologickým nálezem je hmotný pozůstatek života a činnosti člověka, který je starší 70 let, neslouží již svému účelu, a uchoval se mimo prostředí současného života v zemi, na jejím povrchu, pod vodou nebo v hmotě stavby <u>a je významný pro poznání života a činnosti člověka.</u>“</i> Je zbytečné, aby většina novodobých předmětů byla považována za archeologický nález, jelikož nejsou významné pro poznání života a činnosti člověka. Tuto připomínku považujeme za zásadní.	Vyhověno, text ustanovení byl v tomto smyslu upraven.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 15:</u> Nesouhlasíme s oprávněním spolků účastnit se správního řízení vedeného ve věci ochrany architektonického dědictví chráněného podle tohoto zákona.	Vypořádáno, vysvětleno, text byl upraven podle požadavku jiných připomínkových míst.

	S ohledem na povahu správního řízení, které je postupem správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, jsme toho názoru, že se spolkům přiznává nepřiměřené velké oprávnění být účastníky řízení (ve věci, kdy není rozhodováno o právech či povinnostech daného spolku). Navíc se jedná o organizace vznikající jako dobrovolný svazek členů (stačí tři fyzických osob). Tuto připomínku považujeme za zásadní.	
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 19:</u> Nesouhlasíme s eliminací povinného vyjadřování krajských úřadů a úřadů obcí s rozšířenou působností. Nepovažujeme tuto činnost za vysokou administrativní zátěž (vzhledem k množství správních řízení), vidíme v tom spíše možnost přispět do řízení podstatnými informacemi krajskému úřadu známými a také za možnost rozšíření si znalostí o nové poznatky vztahující se ke kulturním hodnotám spravovaného území. Jako přijatelná je i varianta stanovení lhůty pro zaslání vyjádření krajského úřadu či úřadů obcí s rozšířenou působností, po jejímž marném uplynutí může ministerstvo kultury vydat rozhodnutí i bez těchto vyjádření.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Kraj Vysočina na připomínce netrvá.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 19:</u> Navrhujeme v § 19 odst. 4 doplnit o povinnost zaslat rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku ve stejné lhůtě i krajským úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností. Jedná se o nezbytný zdroj informací pro výkon státní správy (o samotném prohlášení, důvodech, okolnostech, apod.) V případě neakceptování výše uvedené připomínky č. 3. považujeme tuto připomínku za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že zabezpečení vzájemného informování lze regulovat i v rámci vnitřního fungování veřejné správy (např. usnesením vlády). Úpravu této materie na úrovni zákona považujeme za nadbytečnou.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 21:</u> Navrhujeme v § 21 následující znění odstavce 1: <i>„(1) Vlastník kulturní památky má právo požádat <u>Ministerstvo kultury</u> o poskytnutí dotace na úhradu nákladů na zachování hodnoty kulturní památky.“</i> Zákon má zcela určitě stanovit jaké právo vlastník má a kde ho může uplatnit.	Vyhověno úpravou textu. Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 21 odst. 1 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě

		stanoviska MF k této připomínce. V tomto smyslu byla také upravena důvodová zpráva.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 24:</u> Nesouhlasíme s eliminací povinného vyjadřování krajských úřadů a úřadů obcí s rozšířenou působností. Nepovažujeme tuto činnost za vysokou administrativní zátěž (vzhledem k množství správních řízení), vidíme v tom spíše možnost přispět do řízení podstatnými informacemi krajskému úřadu známými a také za možnost rozšíření si znalostí o nové poznatky vztahující se ke kulturním hodnotám spravovaného území. Jako přijatelná je i varianta stanovení lhůty pro zaslání vyjádření krajského úřadu či úřadů obcí s rozšířenou působností, po jejímž marném uplynutí může ministerstvo kultury vydat rozhodnutí i bez těchto vyjádření.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Kraj Vysočina na připomínce netrvá.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 24:</u> Navrhujeme v § 24 odst. 4 doplnit povinnost zaslat rozhodnutí o zrušení za kulturní památku ve stejné lhůtě i krajským úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností. Jedná se o nezbytný zdroj informací pro výkon státní správy (o samotném prohlášení, důvodech, okolnostech, apod.) V případě neakceptování výše uvedené připomínky č. 6. považujeme tuto připomínku za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že zabezpečení vzájemného informování lze regulovat i v rámci vnitřního fungování veřejné správy (např. usnesením vlády). Úpravu této materie na úrovni zákona považujeme za nadbytečnou.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 26:</u> Navrhujeme v § 26 odst. 3 doplnit další obsahovou náležitost návrhu na prohlášení památkového území, a to definování (vymezení) památkových hodnot prohlašovaného území. Jasně definované hodnoty řešeného území umožní orgánům SPP zajistit efektivnější, hospodárnější, účelnější a předvídatelnější výkon veřejné správy na úseku státní památkové péče. Tuto připomínku považujeme za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. V důvodové zprávě bylo doplněno, že památkové hodnoty budou samozřejmě vyjádřeny v odůvodnění opatření obecné povahy.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 31:</u>	Vyhověno úpravou textu.

	Navrhujeme v § 31 následující znění odstavce 1: <i>„(1) Vlastník nemovitosti, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, má právo požádat <u>Ministerstvo kultury</u> o poskytnutí dotace na úhradu nákladů v souvislosti s pracemi v památkovém území, které přispívají k zachování hodnot památkového území.“</i> Zákon má zcela určitě stanovit jaké právo vlastník má a kde ho může uplatnit.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 31 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 44:</u> Navrhujeme v § 44 vložit za písmeno c) nová písmena d) až e), která zní: <i>„d) umístění přemístěných součástí kulturní památky nebo národní kulturní památky, e) specifikace hodnot kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území.“</i>	Nevyhověno. Určení hodnot bude uvedeno v odůvodnění rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku, které je podle § 44 odst. 4 písm. b) neveřejným podkladem v seznamu památkového fondu. Stejně tak bude v seznamu památkového fondu evidováno rozhodnutí o přemístění, kde bude uvedeno místo přemístění.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 52:</u> Navrhujeme zakotvit možnost vypuštění požadavků v § 52 odst. 2 písm. b) a c) na základě zdůvodněného posouzení jednotlivých konkrétních případů správním orgánem (ORP, KrÚ). Výše uvedené obligatorní požadavky považujeme za nepřiměřenou a zcela zbytnou finanční zátěž vlastníků některých objektů v památkově chráněných území. Tuto připomínku považujeme za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínka již není relevantní, neboť předmětné ustanovení § 52 odst. 2 písmena b) a c) bylo z návrhu vypuštěno.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 51:</u> Navrhujeme v § 51 omezit navrhovanou povinnost s ohledem na charakter a rozsah restaurátorských prací. Zavedení této povinnosti by znamenalo v některých případech zbytečný nárůst agendy správních orgánů a nadbytečnou zátěž vlastníků.	Nevyhověno. Lze využít institut společného řízení podle správního řádu.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 56:</u>	Nevyhověno. Obecní úřady

	V rámci § 56 odst. 1 navrhujeme kompetenci rozhodování o trvalém přemístění kulturních památek ponechat krajským úřadům. Zajištění jednotné rozhodovací praxe min. v rámci území krajů (stávající stav).	obce s rozšířenou působností rozhodují o pracích na kulturních památkách a v rámci společného řízení budou moci rozhodovat i o přemístění (viz § 56 odst. 4 návrhu zákona).
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 66:</u> Navrhujeme v § 66 vypustit odstavec 1, popř. adekvátní náhradu výkonu. Velká finanční zátěž rozpočtů krajů a obcí s rozšířenou působností, složitost odborného zabezpečení této povinnosti.	Nevyhověno. Jedná se o institut shodný s institutem ze stavebního zákona. Nemůže se jednat o běžné nápravné opatření, protože samotné vypracování projektové dokumentace nezlepší stav předmětu ochrany.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 72:</u> Navrhujeme v § 72 vypustit odstavec 4, popř. adekvátní náhradu výkonu. Velká finanční zátěž rozpočtů krajů a obcí s rozšířenou působností, složitost odborného zabezpečení této povinnosti.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ve shodě s průřezovou dohodou byla doplněna důvodová zpráva, v níž byl popsán mechanismus finančního zajištění nutných zabezpečovacích prací formou vratných dotací, které budou prostřednictvím MK poskytovány obcím, popř. krajům, jejichž orgán vydal nařízení prací v první instanci.
Kraj Vysočina	<u>Připomínka k § 85 odst. 1:</u> Změnou dohody na veřejnoprávní smlouvu ukotvenou v § 83 odst. 1 je zřejmé, že krajský úřad bude muset rozhodovat o právech a povinnostech v plné výši, včetně náhrady nákladů záchranného archeologického výzkumu (ve stávající právní úpravě to byla	Nevyhověno. Zákon č. 20/1987 Sb. nemůže pracovat s institutem veřejnoprávní smlouvy podle správního řádu,

	občanskoprávní záležitost). Určení náhrady nákladů bude mít jak personální, tak finanční dopad na výkon státní správy krajských úřadů. Navrhujeme navrácení k předchozí podobě nebo adekvátní náhradu výkonu.	neboť v době jeho přijetí tento institut v našem právním řádu neexistoval. Judikatura správních soudů se přiklonila k závěru, že vztahy v oblasti archeologie mají veřejnoprávní charakter.
Moravskoslezský kraj	ZÁŠADNÍ PŘIPOMÍNKA § 2 odst. 7 Podle tohoto ustanovení je archeologickým nálezem hmotný pozůstatek života a činnosti člověka, který je starší 70 let, neslouží již svému účelu a uchoval se mimo prostředí současného života v zemi, na jejím povrchu, pod vodou nebo v hmotě stavby. Navrhujeme na konec textu tohoto ustanovení doplnit slova „a je významný pro poznání života a činnosti člověka“. <u>Odůvodnění:</u> <i>Je žádoucí považovat za archeologické nálezy pouze věci, které přispějí k poznání dřívějších reálií života člověka a jeho činnosti, a je zbytečné, aby většina novodobých předmětů byla považována za archeologický nález.</i>	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno, text ustanovení byl upraven po dohodě s dalšími připomínkovými místy.
Moravskoslezský kraj	ZÁŠADNÍ PŘIPOMÍNKA § 24 odst. 2 Navrhujeme vypustit větu druhou, podle které má být součástí žádosti o zrušení prohlášení věci za kulturní památku stavebně historický průzkum (dále jen „SHP“). Jedná se o nadbytečné zatěžování vlastníka kulturní památky, a to především v případě, kdy nebude vyhověno jeho žádosti. Povinnost zpracovat SHP by měla být přenesena na Národní památkový ústav.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, text ustanovení byl upraven, lhůta byla prodloužena na 1 rok.
Moravskoslezský kraj	ZÁŠADNÍ PŘIPOMÍNKA § 52 odst. 2 písm. c) Podle tohoto ustanovení žadatel k žádosti o posouzení práce v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu přiloží stavebně historický průzkum stavby, pokud je předmětem žádosti odstranění takové stavby.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno, ustanovení § 52 odst. 2 písm. c) bylo vypuštěno.

	Navrhujeme toto ustanovení vypustit. Jedná se o nadbytečné zatěžování vlastníka nemovitosti, která navíc není kulturní památkou. Nerozlišuje se mezi stavbami, jejich významem, rozsahem, velikostí, účelem apod. V případě nutnosti zpracování SHP by měla být tato povinnost přenesena na Národní památkový ústav.	
Moravskoslezský kraj	ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA § 97 odst. 6 Podle tohoto ustanovení musí vlastník nemovitosti nebo stavebník uplatnit právo na náhradu podle odstavce 2 (za omezení v užívání nemovitosti) nebo 5 (za neuvedení nemovitosti nemovitost do podoby odpovídající předešlému stavu) u archeologického ústavu, památkového ústavu nebo archeologické osoby do 6 měsíců ode dne ukončení terénní části archeologického výzkumu nebo od ukončení opatření na ochranu archeologického nálezu, jinak právo zaniká. Nedojde-li ke shodě, má o náhradě a její výši rozhodovat krajský úřad. Navrhujeme ve větě druhé nahradit slova „krajský úřad“ slovem „soud“. <u>Odůvodnění:</u> <i>Určení náhrady a její výše podle. § 97 odst. 2 a 5 je občanskoprávní záležitostí, z tohoto důvodu by měl v dané věci rozhodovat příslušný soud.</i>	Připomínka byla projednána, vysvětlena a změněna na doporučující. Jde o zachování stávajícího zmocnění krajského úřadu a ani v současné době soud o těchto věcech nerozhoduje.
Liberecký kraj	§ 15 Účast spolků na ochraně architektonického dědictví V bodu o účasti spolků nesouhlasíme s jejich pozicí jako účastníků řízení na ochraně architektonického dědictví. Požadujeme pro spolky v řízení pouze odbornou účastnickou roli. Tzn. např. spolky budou informovány o správním řízení, bude jim dána možnost podat ve lhůtě své vyjádření, se kterým se musí správní orgán vypořádat, ale spolky by nebyly účastníci řízení. Navrhujeme § 15 změnit následovně: (1) Spolek, který podle svých stanov vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví, může písemně požádat orgán památkové péče, aby byl předem informován o všech zahajovaných řízeních týkajících se architektonického dědictví chráněného podle tohoto zákona. Tato žádost je platná 1 rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována. (2) Spolek je oprávněn za podmínek podle odst. 1 se podílet na průběhu řízení, pokud	Vyhověno, text ustanovení byl upraven po dohodě s dalšími připomínkovými místy.

	oznámi svou účast písemně do 8 dnů ode dne, kdy byl orgánem památkové péče zahájení řízení informován. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Spolek je po sdělení podle odst. 2 oprávněn nahlížet do spisu, vyjadřovat se k podkladům a navrhopat provedení důkazů. Rozhodnutí nebo závazné stanovisko, které bylo v takovém řízení přijato, se oznamuje i spolku. Tato připomínka je zásadní.	
Olomoucký kraj	<u>K § 15</u> Nesouhlasíme s navrženým textem, ze kterého vyplývá právo, aby se spolek, který podle svých stanov vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví, účastnil řízení před příslušným správním orgánem vedeného ve věci ochrany architektonického dědictví chráněného podle tohoto zákona. Navržený text neodpovídá důvodové zprávě, že se nové pravidlo o účasti spolků týká řízení vedených orgány památkové péče, neboť dle našeho názoru umožňuje spolkům, aby se účastnily i dalších (např. navazujících) řízení, jejichž předmětem bude ochrana architektonického dědictví chráněného podle tohoto zákona, tedy např. v řízení podle stavebního zákona. Navrhujeme buďto vypuštění § 15 nebo jeho úpravu tak, aby bylo jednoznačné, že se jedná o řízení vedená pouze orgány památkové péče podle tohoto zákona. Tuto připomínku považuje Olomoucký kraj za <u>zásadní</u>.	Vyhověno, text ustanovení byl upraven po dohodě s dalšími připomínkovými místy.
Olomoucký kraj	<u>K § 17 odst. 3</u> – Navržené ustanovení zní: „<i>Právo na náhradu podle odstavce 2 musí vlastník uplatnit u památkového ústavu do 6 měsíců od ukončení omezení v užívání věci spojeném s prováděním výzkumu a dokumentace podle § 16, jinak právo zaniká. Nedojde-li ke shodě, rozhodne o náhradě a její výši krajský úřad, který současně rozhoduje spory z veřejnoprávních smluv podle § 16 odst. 2.</i>“ Nesouhlasíme a navrhujeme, ať o náhradě a její výši rozhoduje ministerstvo nebo soud. Tuto připomínku považuje Olomoucký kraj za <u>zásadní</u>.	Projednáno vysvětleno, připomínkové místo na ní netrvá. Podle judikatury se jedná o veřejnoprávní vztah, a proto budou tuto problematiku řešit správní orgány a až následně správní soud, nikoli civilní soud, jak požaduje tato připomínka.
Olomoucký kraj	<u>K § 24 odst. 2</u> - Navržené ustanovení zní: „<i>Žádost o zrušení prohlášení za kulturní památku obsahuje kromě obecných náležitostí žádosti podle správního řádu rozsah</i>	Připomínka byla projednána, vysvětlena, text ustanovení byl

	<i>zrušení prohlášení za kulturní památku a důvody zrušení prohlášení. Žádá-li vlastník o zrušení prohlášení stavby, která je kulturní památkou, je přílohou žádosti stavebně historický průzkum, od jehož vyhotovení neuplynulo více než 6 měsíců.“</i> Nesouhlasíme; navrhuje zakotvit povinnost pořídit případný stavebně historický průzkum (dále jen „SHP“) pro Národní památkový ústav, a to poté, kdy bude prohlášení za kulturní památku zrušeno. Tuto připomínku považuje Olomoucký kraj za zásadní.	upraven, lhůta byla prodloužena na 1 rok.
Olomoucký kraj	<u>K § 50 odst. 2 písm. b)</u> - Navržené ustanovení zní: „<i>Stavebně historický průzkum dotčené části stavby, jde-li o případ podle písmene a) a je-li zamýšlenou prací změna dokončené stavby podle jiného právního předpisu</i>“ Nesouhlasíme s povinným SHP, neboť ne vždy je SHP nutný; upozorňujeme, že toto ustanovení podstatně zvýší náklady vlastníka kulturní památky na provedení změny stavby. Tuto připomínku považuje Olomoucký kraj za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Olomoucký kraj na připomínce nadále netrvá.
Olomoucký kraj	<u>K § 52 odst. 2 písm. b)</u> - Navržené ustanovení zní: „<i>stavebně historický průzkum dotčené části stavby, jde-li o případ podle písmene a) a je-li zamýšlenou prací změna dokončené stavby podle jiného právního předpisu</i>“ Nesouhlasíme, neboť se nejedná o kulturní památky. Tuto připomínku považuje Olomoucký kraj za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno, ustanovení § 52 odst. 2 písm. b) bylo vypuštěno.
Olomoucký kraj	<u>K § 52 odst. 2 písm. c)</u> - Navržené ustanovení zní: „<i>stavebně historický průzkum stavby, pokud je předmětem žádosti odstranění takové stavby.</i>“ Nesouhlasíme, neboť se nejedná o kulturní památky. Navrhujeme zakotvit povinnost pořídit případný SHP pro Národní památkový ústav. Tuto připomínku považuje Olomoucký kraj za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno, ustanovení § 52 odst. 2 písm. c) bylo vypuštěno.
Olomoucký kraj	<u>K § 83 odst. 1</u> - Navržené ustanovení zní: „<i>Záchranný archeologický výzkum lze provést na základě veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu uzavřené mezi stavebníkem a archeologickým ústavem, památkovým ústavem nebo archeologickou osobou. Nedoje-li k uzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu, rozhodne o úpravě jejich vzájemných práv a povinností při provádění záchranného archeologického výzkumu krajský úřad, který současně rozhoduje spory z veřejnoprávních smluv o provedení záchranného archeologického výzkumu.</i>“	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Olomoucký kraj na připomínce nadále netrvá. Vzhledem k veřejnoprávnímu charakteru tohoto právního vztahu byl využit institut správního řízení s následnou možností soudního přezkumu.

	Nesouhlasíme a navrhuje, ať o sporech rozhoduje ministerstvo. Tuto připomínku považuje Olomoucký kraj za <u>zásadní</u> .	
Olomoucký kraj	K § 97 odst. 6 – Navržené ustanovení zní: „<i>Právo na náhradu podle odstavce 2 nebo 5 musí vlastník nemovitosti nebo stavebník uplatnit u archeologického ústavu, památkového ústavu nebo archeologické osoby do 6 měsíců ode dne ukončení terénní části archeologického výzkumu nebo od ukončení opatření na ochranu archeologického nálezu, jinak právo zaniká. Nedojde-li ke shodě, rozhodne o náhradě a její výši krajský úřad.</i>“ Nesouhlasíme, neboť se jedná o občanskoprávní záležitost, o které by měl rozhodovat soud. Tuto připomínku považuje Olomoucký kraj za <u>zásadní</u>.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Olomoucký kraj na připomínce nadále netrvá. Podle judikatury se jedná o veřejnoprávní vztah, a proto budou tuto problematiku řešit správní orgány a až následně správní soud, nikoli civilní soud, jak požaduje tato připomínka.
Olomoucký kraj	Upozorňujeme na nárůst pravomocí krajského úřadu, který povede k nárůstu administrativních nákladů 7 odst. 2 písm. e) - zajišťování součinnosti při ochraně památkového fondu proti předvídatelným vlivům ozbrojeného konfliktu a metodické řízení této oblasti 7 odst. 2 písm. h) - koordinace označování NKP 7 odst. 2 písm. i) – kontroluje nakládání s archeologickými nálezy do jejich předání kraji 7 odst. 3 písm. c) – vyjadřování do procesu EIA 7 odst. 3 písm. d) – uplatňování připomínek při zpracování lesních hospodářských plánů rozhodování dle § 16 odst. 2 zákona o úpravě práv a povinností při vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti rozhodování dle § 17 odst. 3 zákona o náhradě za omezení vlastníka užívat věc při provádění výzkumu restaurování - § 51 namísto jednoho rozhodnutí se budou vydávat 2 rozhodnutí a to rozhodnutí o schválení přípravy restaurování dle odst. 1 a rozhodnutí o restaurování dle odst. 2 ukončení restaurování - § 55 stanovení povinné závěrečné kontroly (odst. 1) vydávání rozhodnutí o odstranění závad (odst. 3) nařizování odstraňování závadného stavu u národních kulturních památek dle § 64 nařizování obstarání projektové dokumentace vlastníku NKP podle § 66	Nevyhověno. Jde o mechanický výčet agend, který nebere v úvahu roční nápad na správní orgán a složitost agend. Nelze stanovovat povinnosti bez možnosti uložení sankce za porušení povinností. V rámci projednávání připomínek byla například agenda plynoucí z ustanovení § 7 odst. 3 písm. d) přesunuta na MK. Namísto uplatňování připomínek k lesním hospodářským plánům a lesním hospodářským osnovám se budou uplatňovat připomínky k oblastním plánům rozvoje lesů, které se zpracovávají na období 20 let

	§ 70 nařizování zabezpečovacích prací na NKP z moci úřední (nejen na žádost jako dosud) § 72 provedení zajištění nutných zabezpečovacích prací na NKP z moci úřední dle odst. 4, náklady hradí a na vlastníkovu je vymáhá kraj § 73 vydávání rozhodnutí k zabezpečení NKP před předvídatelnými vlivy ozbrojeného konfliktu § 82 odst. 2 - stanovení povinnosti strpět zápis údajů o zamýšlené práci do evidence zásahů § 85 vkládání rozhodnutí a projektu záchranného archeologického výzkumu do evidence zásahů § 125 a 126 přestupky, § 127 a 128 delikty, podstatné rozšíření skutkových podstat § 137 odst. 3 – stanovena příslušnost KÚ při rozhodování o movitých kulturních památkách, které jsou příslušenstvím nemovité NKP Protože obdobně dochází k nárůstu pravomocí také u obecních úřadů, dojde ke zvýšení počtu odvolání a podnětů k provedení přezkumného řízení, o kterých rozhoduje krajský úřad Tuto připomínku považuje Olomoucký kraj za doporučující.	pro jednotlivé přírodní lesní oblasti, jichž je v České republice 41. Tyto plány navrhuje a schvaluje MZe jako ústřední orgán státní správy lesů, a proto bude tato kompetence z krajských úřadů přesunuta na MK jako ústřední orgán památkové péče, čímž se vyhoví také jednomu z požadavků krajských úřadů na snížení administrativní zátěže.
Pardubický kraj	Zásadní připomínka k ustanovením: § 7 odst. 2 písm. c), e), f), h), i); odst. 3 písm. c), d); odst. 4 § 16 odst. 2; § 17 odst. 3; § 39 odst. 1; § 40 odst. 4; § 41 odst. 1,2; § 42 odst. 2 § 48 odst. 1; § 55 odst. 1, 2, 3; § 64 odst. 2; § 82 odst. 2, 6; § 83 odst. 1; § 85 odst. 5; § 91 odst. 1 § 125 odst. 3 písm. b), j), k), l); odst. 4 písm. c), d); odst. 5 písm. a), f), i), k), l) § 126 odst. 6 písm. d), g) § 127 odst. 3 písm. a), b), i), j), l); odst. 4 písm. c), d); odst. 5 písm. a), f), k), l); odst. 7 písm. b), d) § 128 odst. 6 písm. d), g); odst. 7 písm. c); § 132 odst. 1; § 137 odst. 3 Nárůst administrativní náročnosti zejména v oblasti archeologie, restaurování a sankcí. Odůvodnění: Podle stávající právní úpravy jsou krajské úřady v oblasti státní památkové péče kompetentní k provádění přibližně padesáti různých druhů úkonů. Návrh nového zákona k těmto padesáti přidává dalších více než padesát druhů, z čehož vyplývá, že se	Nevyhověno. Jde o mechanický výčet agend, který nebere v úvahu roční nápad na správní orgán a složitost agend. Nelze stanovovat povinnosti bez možnosti uložení sankce za porušení povinností. Navíc v rámci vypořádání připomínek byla například agenda plynoucí z ustanovení § 7 odst. 3 písm. d) přesunuta na MK. Namísto uplatňování připomínek k lesním hospodářským plánům a

	v tomto ohledu kompetence krajských úřadů zdvojnásobí. Některé z nových kompetencí nebudou v praxi příliš frekventované, ale například v oblasti archeologie dojde k podstatnému nárůstu úkonů na několikanásobek dnešního stavu, a to zejména složitých odvolacích a sporných řízení. Také proces povolování a realizace restaurátorských prací představuje několikanásobný nárůst proti dnešnímu stavu s ohledem k většímu počtu prováděných úkonů. K dalšímu nárůstu dojde v závislosti na rozšíření kompetencí o movité kulturní památky tvořící příslušenství národních kulturních památek. V Pardubickém kraji se jedná téměř o sto movitých věcí. U sankcí návrh zákona rozšiřuje stávajících čtrnáct skutkových podstat, k jejichž řešení je kompetentní krajský úřad o dalších dvacet devět. Jejich počet se tím ztrojnásobí. Ke zvýšení počtu prováděných úkonů dojde rovněž u obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, z čehož plyne vyšší počet odvolacích řízení vedených krajským úřadem. Tato připomínka je zásadní.	lesním hospodářským osnovám se budou uplatňovat připomínky k oblastním plánům rozvoje lesů, které se zpracovávají na období 20 let pro jednotlivé přírodní lesní oblasti, jichž je v České republice 41. Tyto plány navrhuje a schvaluje MZe jako ústřední orgán státní správy lesů, a proto bude tato kompetence z krajských úřadů přesunuta na MK jako ústřední orgán památkové péče, čímž se vyhoví také jednomu z požadavků krajských úřadů na snížení administrativní zátěže.
Pardubický kraj	K § 3 písm. h) Požadujeme doplnit odstranění stavby. Odůvodnění: Odstranění stavby může mít vliv na památkové hodnoty předmětu ochrany pro které bylo ochranné pásmo vymezeno. Často se jedná o úzké urbanistické vazby mezi kulturní památkou a budovami v jejím ochranném pásmu.	Nevyhověno. Ochranné památkové pásmo je vymezováno pro zamezení působení nových rušivých vlivů, nikoli pro ochranu vlastních hodnot, případ zmiňovaný v připomínce by spíše odůvodňoval vymezení památkového území nebo změnu prohlášení.
Pardubický kraj	K § 7 odst. 4 a § 8 odst. 4 Nesouhlasíme se zněním § 7 odst. 4 a § 8 odst. 4 v části, ze které vyplývá, že k návrhům opatření obecné povahy (tedy i územním plánům a regulačním plánům) vydává krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností <u>závazné stanovisko</u>.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona ve shodě se zásadní připomínkou MMR.

	Odůvodnění: Ve smyslu § 4 odst. 2b) stavebního zákona se při projednávání opatření obecné povahy – zásad územního rozvoje, územních plánů a regulačních plánů vydávají <u>stanoviska</u> , která nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení.	
Pardubický kraj	K § 12 odst. 2 písm. j) Do § 12 odst. 2 písm. j) požadujeme doplnit text „údaje o území musí být poskytnuty ve vektorové formě a umístění v JTSK“, Odůvodnění: Text § 12 odst. 2 písm. j) požadujeme uvést do souladu s připravovanou novelou stavebního zákona, podle které se do § 27 odst. 3 doplňuje věta: „Grafická část se poskytuje ve vektorové formě v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální.“	Nevyhověno. Předměty ochrany se vymezují jako věci, popř. stavby a nikoli jako části věci. Zvolená forma hranic koresponduje se způsobem vymezování ploch v rámci územního plánování.
Pardubický kraj	K § 18, § 19, § 23, § 24, § 27, § 28 Požadujeme, aby kraj a obec byli účastníky v řízeních o prohlášení za kulturní památku, zrušení prohlášení za kulturní památku a prohlášení památkového území. Odůvodnění: podle zákona o krajích a o obcích - kraj a obec pečují o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů.	Nevyhověno. Není rozhodováno o právech a povinnostech obcí nebo krajů, když nejsou vlastníky předmětu řízení. Týká-li se řízení jejich vlastnictví, budou účastníky řízení vždy. Obdobně toto platí pro vydávání opatření obecné povahy. S krajským úřadem a obecním úřadem obce s rozšířenou působností bude projednáno jako s dotčenými orgány, kraje a obce budou moci uplatnit námitky jako vlastníci nemovitostí nacházející se ve vymezovaném památkovém území.
Pardubický kraj	K § 44 V neveřejné části seznamu památkového fondu, který je informačním systémem veřejné správy požadujeme uvádět specifikaci památkových hodnot kulturní	Nevyhověno. Určení hodnot bude uvedeno v odůvodnění rozhodnutí o prohlášení za

	památky, národní kulturní památky nebo památkového území. Odůvodnění: Popis památkových hodnot je stěžejním prvkem památkové ochrany. Hodnoty musí znát, a mít o nich informace každý, kdo vstupuje do procesu péče o památku. Tedy nejen památkáři, ale zejména vlastníci památky, její uživatel, projektant a další. Tento údaj je důležitý také pro transparentní výkon památkové péče hlavně ve vztahu k povinnostem vlastníka památky a nemovitosti v památkovém území uvedeným v ustanoveních §§ 21, 29, 31, 35, 38 a 144. Dále z něj musí vycházet orgány památkové péče při rozhodování podle ustanovení §§ 33, 42, 54, 57, 64, 69, 70, 71, 125 a 127.	kulturní památku, které je podle § 44 odst. 4 písm. b) neveřejným podkladem v seznamu památkového fondu. Orgán památkové péče má povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochyby, podle správního řádu a je nadbytečné toto opakovat.
Pardubický kraj	K § 84 V případě archeologických výzkumů malého rozsahu je projekt záchranného archeologického výzkumu nadbytečný a zbytečně zvýší náklady výzkumu. Počet archeologických výzkumů malého rozsahu činí přibližně jednu třetinu realizovaných výzkumů, při nichž jsou většinou zkoumány liniové výkopy. Právě u liniových výkopů a drobných staveb se cena výzkumu kvůli tomuto ustanovení zvýší přibližně o třicet procent.	Nevyhověno. V případě malého záchranného archeologického výzkumu bude i projekt malý rozsahem a náklady.
Plzeňský kraj	K § 2 odst. 6 a § 32 - památka místního významu: Nadbytečná úprava bez faktického dopadu na ochranu této památky. Správní orgány budou bez jakéhokoli vlivu na zacházení s památkou místního významu. Pokud bude mít obec zájem na chránění místních pamětihodností, bude je chránit i bez vyhlášení památky místního významu. Nakládání s památkou místního významu bude zcela na uvážení samosprávy, která se obměňuje minimálně jednou za čtyři roky. U některých dotačních titulů je možné čerpat na místní pamětihodnosti, i když nejsou památkově chráněny. Z Návrhu nevyplývá režim ochrany památky místního významu. Navrhujeme vypustit bez náhrady.	Vyhověno. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Plzeňský kraj	K § 2 odst. 7 – vymezení pojmu archeologický nález: Nebyl-li předkladatelem akceptován návrh na úplné přepracování vymezení pojmu archeologický nález při předchozích připomínkách, požadujeme na konec odstavce přidat: „a je významný pro poznání života a činnosti člověka“. Je zbytečné, aby většina novodobých předmětů byla považována za archeologický nález, protože nejsou významné pro poznání života a činnosti člověka.	Vyhověno, text ustanovení byl upraven po dohodě s dalšími připomínkovými místy.
Plzeňský kraj	K § 3 odst. 1 písm. d) – práce na kulturní památce:	Nevyhověno, jedná se i o

	Návrh nepamatuje na archeologické památky, které se nacházejí na polích, loukách a v lesích, kde staletí probíhá obdělávání a těžba a střetává se zde řada zájmů, ať už veřejných či soukromých. Běžnými zemědělskými i lesnickými činnostmi se zasahuje do vzhledu. Práce na archeologických památkách by měly podléhat schvalování pouze za předpokladu, že se dotýkají hodnot, pro které je památka chráněna, jinak by mohlo docházet k absurditám. Archeologické památky by měly mít zvláštní úpravu a režim stanovený v kooperaci se zájmy ochrany přírody.	dnešní právní stav a správní praxe nemá problémy.
Plzeňský kraj	K § 7 odst. 3 písm. c) – krajský úřad jako dotčený orgán (posuzování vlivů na živ. prostředí): Orgán památkové péče se stěží může vměšovat do posuzování vlivu na životní prostředí. Krajský úřad jako orgán státní památkové péče nemá takové znalosti, aby poznal, že je dotčeným, tj. že vlivy záměru by mohly mít jednoznačně dopad na památkově chráněné hodnoty. I záměry mimo území národní kulturní památky a památkových zón a jejich ochranných pásem mohou teoreticky mít vliv (např. emise, vibrace). Příslušný úřad vydává pouze závazné stanovisko (§ 9a zákona č. 100/2001 Sb.), vyjádření KÚ tak nebude podkladem pro rozhodnutí dle § 149 odst. 1 správního řádu, což si odporuje s nadpisem § 7 odst. 3 Návrhu. Obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí. Správní orgány k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. Krajský úřad nemůže být dotčený orgán (ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu), jak je uvedeno v nadpisu odstavce, když jeho závazné stanovisko není závazné pro výrok rozhodnutí. Pokud má mít krajský úřad vliv na posouzení vlivu na životní prostředí, musí být zajištěna závaznost.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, jedním z kritérií, kterým se musí hodnocení vlivu zabývat, je dopad záměru na kulturní památky, aniž by k formulování tohoto závěru měl možnost se vyjádřit jakýkoli orgán památkové péče. Takovouto formu hodnocení a zejména závěrů bez účasti orgánů památkové péče považuje MK za systémově chybnou, a proto navrhla danou formu zapojení orgánu památkové péče do procesu EIA.
Plzeňský kraj	K § 7 odst. 3 písm. d) – krajský úřad jako dotčený orgán (připomínky a požadavky při zpracování lesních hospodářských plánů a osnov): Vzhledem k povaze lesního hospodářského plánu, kdy pro vlastníka jsou po jeho schválení závazná pouze v lesním zákoně uvedená závazná ustanovení, jeví se z pohledu státní správy lesů vydávání stanovisek orgány památkové péče, zejména pak v případě, že se nejedná o závazné stanovisko dle správního řádu (ale i v jeho případě), jako další administrativní zátěž v procesu schvalování lesních hospodářských plánů, která nemůže (vzhledem ke skutečné závaznosti lesního hospodářského plánu) docílit toho, co pravděpodobně navrhovatel zamýšlel, tj. závazné ovlivnění konkrétních zásahů	Připomínka byla projednána, text ustanovení a důvodová zpráva byly po dohodě s MZe v tomto smyslu upraveny. Namísto uplatňování připomínek k lesním hospodářským plánům a lesním hospodářským osnovám se budou uplatňovat

	v konkrétních lokalitách. Ve své podstatě nejsou vlastním lesním hospodářským plánem zájmy památkové péče dotčeny. Ty jsou (mohou být) dotčeny až v momentě, kdy vlastník lesa (či osoba provádějící činnosti v jeho zájmu) přistoupí k realizaci konkrétního zásahu (zejména v souvislosti s těžbou lesních porostů) v lokalitě podléhající zájmům památkové péče. Jestliže má být vlastník lesa z důvodů zájmů památkové péče omezen ve své běžné hospodářské činnosti vykonávané v lese v souladu s lesním zákonem, pak by bylo vhodnější, aby orgánu památkové péče byla dána zákonem pravomoc omezovat vlastníka při výkonu běžné hospodářské činnosti vykonávané v lese na základě samostatného správního řízení, neboť lesní hospodářský plán slouží jako nástroj vlastníka lesa. Lesním hospodářským plánem není možné omezovat činnost vlastníka lesa nad rámec ustanovení § 24 zákona č. 289/1995 Sb. (např. není možné zakázat vlastníku lesa vykácet určitou oblast či mu stanovit jaké druhy stromů smí vysázet apod.). Navrhujeme ustanovení § 7 odst. 3 písm. d) návrhu zákona vyjmout. Tato připomínka je zásadní.	připomínky k oblastním plánům rozvoje lesů, které se zpracovávají na období 20 let pro jednotlivé přírodní lesní oblasti, jichž je v České republice 41. Tyto plány navrhuje a schvaluje MZe jako ústřední orgán státní správy lesů, a proto bude tato kompetence z krajských úřadů přesunuta na MK jako ústřední orgán památkové péče, čímž se vyhoví také jednomu z požadavků krajských úřadů na snížení administrativní zátěže.
Plzeňský kraj	K § 12 odst. 2 písm. g) – bezplatná odborná pomoc: S ohledem na stanovenou povinnost zpracovávat stavebně historické průzkumy (SHP) i pro banální žádosti, považujeme za nutné tuto povinnost kompenzovat přímo stanovenou povinností NPÚ vypracovat pro vlastníky SHP bezplatně v rozsahu potřebném pro uskutečnění jejich záměru. Navrhujeme vložit za slovo „pomoc“ slova „a v nezbytném rozsahu stavebně historické průzkumy“.	Nevyhověno, povinnost předkládat SHP bude omezena pouze pro řízení týkajících se kulturních památek.
Plzeňský kraj	K § 12 odst. 2 písm. m) – péče Památkového ústavu o objekty: Každá, byť marginální změna v péči o soubor objektů bude narážet na toto ustanovení zákona. Navrhujeme proto vypustit slovo „nedělitelný“.	Nevyhověno.
Plzeňský kraj	K § 12 odst. 2 písm. n) – regionální archeologické komise: Nejsou stanoveny pravomoci ani její postavení v rámci systému památkové péče, a tak navrhujeme toto ustanovení zrušit.	Nevyhověno, jedná se pouze o poradní a konzultační orgán.
Plzeňský kraj	K § 15 - účast spolků na ochraně architektonického dědictví: Toto ustanovení požadujeme vypustit bez náhrady, a to z důvodů, že z vlastních zkušeností víme, že spolky v řízení dostatečně nehájí zájmy, které jim hájit přísluší	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení bylo upraveno dle dohody s jinými

	(obdobné ustanovení v zákoně 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny). Spolky v řízeních neuplatňují relevantní námitky k ochraně jejich zájmů, ale naopak si usurpují role, které jim nenáleží – jejich možné účastenství v řízení tedy ochranu památkového fondu nezlepší. K tomu mají dostatečné nástroje příslušné orgány státní správy. Nelze-li ustanovení vypustit pro obstrukční povahu jednání některých spolků a zatěžování činnosti správních orgánů, je podle našeho názoru třeba jeho úprava. Formulace ustanovení umožňuje výklad, že se spolky mohou stát účastníky i u řízení před stavebními úřady, neboť i ty mají chránit architektonické hodnoty a mohou jednat o nemovitostech chráněných Návrhem. (viz např. § 90 odst. b) stavebního zákona). Navrhujeme v § 15 odst. 1 vypustit text „před příslušným správním orgánem“ a na konec věty vložit text „před příslušným orgánem památkové péče“. Ze znění § 15 odst. 1 lze dovodit, že spolek se může účastnit i řízení při vydávání závazného stanoviska podle § 149 odst. 1 správního řádu, ačkoliv následující odstavce už používají sousloví „správní řízení“ ve smyslu postupu, jehož účelem je vydání rozhodnutí (§ 9 správního řádu). Navrhujeme před slovo „řízení“ vložit v odst. 1 slovo „správní“. Tato připomínka je zásadní.	připomínkovými místy.
Plzeňský kraj	K § 17 odst. 3 – náhrada za omezení užívání věci při výzkumu a dokumentaci: O náhradě by neměl rozhodovat krajský úřad, ale soud v občanskoprávním sporu. Navrhujeme vypustit.	Nevyhověno. Podle judikatury se jedná o veřejnoprávní vztah, a proto budou tuto problematiku řešit správní orgány a až následně správní soud, nikoli civilní soud.
Plzeňský kraj	K § 19 odst. 4 – zasílání rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku: Požadujeme vložit na konec odstavce text: „Ministerstvo zároveň zašle rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku krajskému a obecnímu úřadu, které budou místně příslušné rozhodovat o věci prohlášené za kulturní památku.“	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že zabezpečení vzájemného informování lze regulovat i v rámci vnitřního fungování veřejné správy (např. usnesením vlády). Úpravu této materie na úrovni zákona považujeme za nadbytečnou.
Plzeňský kraj	K § 23 odst. 1 – zrušení prohlášení za kulturní památku:	Nevyhověno. Jedná se o stejný

	Za slova „mimořádně závažný“ navrhujeme vložit slovo „veřejný“. Důvod: důvodem pro zrušení památkové ochrany by neměl být, ani ten nejzávažnější soukromý zájem.	právní stav jako dnes a současný § 8 zákona č. 20/187 Sb. nevyvolává v tomto směru aplikační problémy. Omezení jen na kritérium veřejného zájmu by zúžilo možnost zrušení památkové ochrany i pro jiné, zcela mimořádné, důvody, které nelze do budoucna bez zbytku vyloučit.
Plzeňský kraj	K § 27 odst. 2 – prohlašování památkového území: Požadujeme do textu doplnit, že návrh na prohlášení památkového území, ministerstvo projedná také s příslušným krajem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a dotčenou obcí.	Nevyhověno. S krajským úřadem a obecním úřadem obce s rozšířenou působností bude projednáno jako s dotčenými orgány; kraje a obce budou moci uplatnit námitky jako vlastníci nemovitostí nacházející se ve vymezeném památkovém území.
Plzeňský kraj	K § 31 – péče o památková území: Návrh neupravuje systémovou finanční kompenzaci za omezení vlastnického práva. Vlastník má právo požádat o dotaci, na kterou ale nemá právní nárok. Zvýšené finanční nároky na vlastníky z důvodu povinnosti plnění požadavků památkové péče nejsou tedy odpovídajícím způsobem kompenzovány. Vlastníkům památkově chráněných věcí většinou nejde o nějaké bezplatné konzultace, výsledky průzkumů, dokumentaci a metodickou podporu, nýbrž o reálnou finanční úlevu od zvýšených nákladů.	Připomínka byla vzata na vědomí. Rozsah náhrad je upraven stejně jako v případě vlastníků kulturních památek. Úprava ustanovení vyplynula z projednání připomínek s ČBK, Svazem měst a obcí ČR, MSp a Karlovarským krajem.
Plzeňský kraj	Z hlediska územního plánování Plzeňský kraj nesouhlasí se zněním § 32 Památka místního významu. Problematika ochrany památek je již řešena v zákoně č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). V souladu s § 18 stavebního zákona je ochrana a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot	Vyhověno. Památka místního významu byla vypuštěna.

	jedním z cílů územního plánování. Zastupitelstvo obce má již v současné době možnost stanovovat během procesu pořizování územně plánovací dokumentace (ÚPD) požadavky na ochranu místních památek. V průběhu pořizování ÚPD dojde k projednání případného záměru na vyhlášení místní památky s dotčenými orgány i s veřejností. Vydáním ÚPD zastupitelstvem obce se tato dokumentace stává závaznou pro rozhodování v území a je tedy dostatečně zajištěna ochrana všech kulturních, urbanistických i architektonických hodnot. Výše zmíněný § 32 je tedy zbytečný, jelikož duplicitně řeší problematiku již řešenou ve stavebním zákoně a proto Plzeňský kraj nesouhlasí s jeho uvedením v zákoně o ochraně památkového fondu. Tato připomínka je zásadní.	
Plzeňský kraj	K § 33 a násl. – plány ochrany památkového území: Návrh zachovává stávající nefunkční a problematickou úpravu plánů ochrany, které měly nahradit chybějící nebo nekonkrétní podmínky ochrany památkových území ve vyhláškách a nařízeních vlády. Nemá smysl nadále trvat na nefunkčním, nákladném, neefektivním a právně sporném institutu. Úpravu plánů ochrany požadujeme vypustit.	Nevyhověno, plán ochrany je nástroj, který může účinně reagovat na místní podmínky a eliminovat administrativní zátěž. Plán ochrany umožní zaměřit úsilí orgánů památkové péče na z památkového hlediska důležitou a potřebnou regulaci a v případech, kdy by byla regulace nadbytečná, takové posouzení prací vyloučit (např. panelový dům v památkové rezervaci). Některé kraje vydaly plán ochrany již podle stávající úpravy. Nová právní úprava navíc již neomezuje platnost plánů na deset let.
Plzeňský kraj	K § 39 a násl. – území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů: Nadbytečný institut, který se, pokud je nám známo, dosud nerealizoval. Navrhujeme nahradit obecnou definicí území, které je považováno za území bez archeologických nálezů.	Nevyhověno. Zákon č. 20/1987 Sb. dnes vymezuje území s archeologickými nálezy. Z hlediska četnosti

		výskytu archeologických nálezů je procesně jednodušší vymezovat území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.
Plzeňský kraj	K § 50 odst. 2 písm. b) – stavebně historický průzkum (SHP) k žádosti o posouzení práce na kulturní památce: V některých případech může být obligatorní doložení SHP nadbytečné, ustanovení navrhuje upravit tak, aby povinnost byla omezena jen na památkově hodnotné části tvořící podstatu kulturní památky.	Nevyhověno. Není stanoveno, v jakém procesu by se určovalo, že se jedná o památkově hodnotné části tvořící podstatu kulturní památky. Kulturní památka je hodnotná ve svém celku.
Plzeňský kraj	K § 51 odst. 2 – obligatorní dvoustupňovost rozhodování o restaurování: Navrhujeme vypustit povinnou dvoustupňovost rozhodování, když v řadě případů může docházet ke zbytečným komplikacím v řízení (kombinace řemeslné obnovy a restaurování) a prodlužování doby rozhodování o restaurování.	Nevyhověno. Obligatorní dvoustupňové rozhodování nepřipadá v úvahu vždy, správný řád předpokládá možnost vedení společného řízení. Návrh zákona tuto možnost nevylučuje.
Plzeňský kraj	K § 52 odst. 2 písm. b) – obligatorní stavebně historické průzkumy k žádosti o posouzení práce v památkovém území: Ustanovení představuje neúměrné zatížení vlastníků nemovitostí v památkových územích a přispěje k prohloubení negativního obrazu památkové péče v plošně chráněných územích. Navrhujeme přepracovat Návrh tak, aby stavebně historický průzkum nebyl povinnou přílohou žádosti a dokládal se jen objektů s památkovou hodnotou. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Vyhověno, ustanovení § 52 odst. 2 písmena b) a c) bylo z návrhu vypuštěno.
Plzeňský kraj	K § 53 odst. 1 – vyjádření památkového ústavu: Navrhujeme nahradit slova „po podání“ slovy „po obdržení“. Z formulace Návrhu totiž vyplývá, že orgán památkové péče podává žádost.	Vyhověno.
Plzeňský kraj	K § 82 – stanovení povinnosti strpět zápis údajů o zamýšlené práci v evidenci zásahů: Oznamovací povinnost na Archeologický ústav je nahrazena povinností vyžádat si závazné stanovisko. Takové rozhodování představuje značnou administrativní zátěž jak	Připomínka byla projednána, vysvětlena, Plzeňský kraj na ní netrvá.

	pro stavebníky, tak pro úřady. Dojde k zatížení rozpočtů územně samosprávných celků z důvodu nezbytnosti pořízení dalšího informačního systému nebo propojení s ním a zvýšených nároků na personální obsazení dotčených úřadů kvůli nárůstu agendy. Požadujeme úpravu nahradit zcela jinou. Tato připomínka je zásadní.	
Plzeňský kraj	K § 95 – nález vojenského materiálu: Návrh odkazuje na zákon č. 38/1994 Sb., který upravuje podmínky zahraničního obchodu s vojenským materiálem, ale neobsahuje úpravu nakládání s tímto materiálem. Vojenským materiálem jsou zbraně, střelivo, munice a výbušniny, které zároveň při nálezů podléhají ohlašovací povinnosti Policii ČR dle § 68 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu, a připadají do majetku státu. Návrh tak zavádí pro zbraně, střelivo, munici a výbušniny dvojí úpravu, která nemá opodstatnění. Při nálezů zbraní, střeliva, munice a výbušnin by se mělo postupovat výhradně jen podle zákona o zbraních a střelivu tj. dle § 93 odst. 6 Návrhu. Ani z důvodové zprávy není patrné, jak by se s nálezem vojenského materiálu mělo nakládat po ohlášení Ministerstvu obrany. Navrhujeme § 95 vypustit a případně úpravu doplnit o povinnost předání takového materiálu Ministerstvu obrany, nejedná-li se o zbraně, střelivo, munici nebo výbušniny.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že v současnosti projednávána novela zákona o zbraních předpokládá podle nového § 70s odst. 2, že nalezená nevybuchlá munice, střelivo nebo výbušnina připadá do vlastnictví státu. V takovém případě by pak mohla být taková munice, střelivo nebo výbušnina prohlášena kulturní památkou. Představuje-li nalezená nevybuchlá munice, střelivo nebo výbušnina bezprostřední nebezpečí pro život nebo zdraví osob, zajistí policie neprodleně jejich zničení. Obecně platí, že v případě náhodného nálezů podle zákona o zbraních se vždy postupuje podle tohoto předpisu z hlediska bezpečnosti a ochrany osob a majetku, zatímco pokud tvoří nález vojenský materiál, oznamuje se Ministerstvu

		obran, které by mělo za stát vykonávat vlastnické právo.
Plzeňský kraj	K § 134 odst. 1 písm. a) – společná ustanovení: Osoba zřizovaná krajem nakládá s majetkem v rozsahu zřizovacích dokumentů, a není vyloučeno omezení, které by limitovalo možnost určitého nakládání s památkově chráněnou věcí. Ustanovení Návrhu může zasahovat do práv zřizovaných organizací, které by mohly odpovídat za něco, co nemohou ovlivnit, když se zákonem bez dalších podmínek přenáší odpovědnost rovnou na zřizované organizace. Samospráva může omezit nakládání se svěřeným majetkem dle § 27 odst. 2 písm. f) zákona č. 250/2000 Sb.	Nevyhověno, jedná se o otázku dokazování ve správním řízení. Pokud zakladatelské právní jednání zúží rozsah oprávnění zakládané právnické osoby, bude se jednat o jednání zakladatele. Ustanovení bylo upraveno na základě návrhu MF.
Plzeňský kraj	Návrh neřeší systémově stávající špatnou situaci s evidencí kulturních památek , u nichž často není patrný chráněný rozsah, natož pak chráněné hodnoty. Jedná se především o kulturní památky zapsané školskými a kulturními komisemi ONV v šedesátých letech.	Nevyhověno. Nelze řešit systémově, lze použít postup dle § 142 správního řádu.
Plzeňský kraj	Návrh nepojednává o dalších typech destruktivních průzkumů (průzkumy omítek, vrty, zkoušky pevnosti, tvrdosti, dendrochronologie, zjišťování ryzosti) s vysokým potenciálem poškození památky.	Nevyhověno. Je stanovena obecná povinnost nepoškozovat kulturní památky, a uvedené destruktivní průzkumy lze i za dnešního právního stavu legálně provádět po přivolení orgánu památkové péče v rámci přípravy obnovy kulturních památek.
Plzeňský kraj	Návrh neřeší problematiku znehodnocování zbraní – kulturních památek dle § 63 odst. 1 zákona 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu tj. který orgán je příslušný vydávat souhlas se znehodnocením zbraně, která je kulturní památkou. V této souvislosti je otázkou, jak by mohl vůbec dát souhlas se znehodnocením, mají-li se památky chránit.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Je postupována dle zbytkové klauzule, která upravuje obecné zmocnění, podle něhož tuto problematiku vykonává obecní úřad obce s rozšířenou působností pro kulturní památky, a v případě

		národní kulturní památky platí toto obdobně pro krajské úřady.
Plzeňský kraj	Návrh neupravuje relevantní účast archeologů na územním plánování ve smyslu Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (čl. 5).	Nevyhověno. Ochrana archeologického dědictví v rámci územního plánování je výlučně v působnosti stavebního zákona, pro jejíž ochranu zakotvuje návrh zákona poskytování informací. Samotný proces územního plánování je pak plně v režimu stavebního zákona a pokud je potřeba úpravy účasti archeologů na územní plánování, musí se projevit ve stavebním zákoně, nikoli v navrhované normě.
Středočeský kraj	Účast spolků na ochraně architektonického dědictví (§ 15) – požadujeme úpravu spolků ze zákona vypustit V bodu o účasti spolků se kraje ohradily proti jejich účasti jako účastníků řízení na ochraně architektonického dědictví a požadují v řízení pouze odbornou účastnickou roli spolku. To znamená, že spolky budou např. informovány o správním řízení, bude jim dána možnost podat ve lhůtě své vyjádření, se kterým se musí správní orgán vypořádat, ale účastníky tohoto řízení nebudou. Navrhujeme proto změnit ustanovení § 15 takto: 1. Spolek, který podle svých stanov vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví, může písemně požádat orgán památkové péče, aby byl předem informován o všech zahajovaných řízeních týkajících se architektonického dědictví chráněného podle tohoto zákona. Tato žádost je platná 1 rok ode dne jejího podání a lze ji podávat opakovaně. Žádost musí být věcně a místně specifikována.	Vyhověno, text ustanovení byl upraven po dohodě s dalšími připomínkovými místy.

	2. Spolek je oprávněn za podmínek podle odst. 1 se podílet na průběhu řízení, pokud oznámí svou účast písemně do 8 dnů ode dne, kdy byl orgánem památkové péče o zahájení řízení informován. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. 3. Spolek je po sdělení podle odst. 2 oprávněn nahlížet do spisu, vyjadřovat se k podkladům a navrhopat provedení důkazů. Rozhodnutí nebo závazné stanovisko, které bylo v takovém řízení přijato, se oznamuje i spolku. Tato připomínka je zásadní.	
Středočeský kraj	Záchranný archeologický výzkum Nesouhlasíme s tím, aby krajské úřady rozhodovaly o ceně záchranného archeologického výzkumu v případě neuzavření písemné dohody o podmínkách záchranného archeologického výzkumu. <u>Odůvodnění:</u> Cena záchranného archeologického výzkumu je občanskoprávní záležitostí a v případě, že nedojde k dohodě, je oprávněn o ní rozhodnout pouze soud. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena a změněna na doporučující. Podle judikatury se jedná o veřejnoprávní vztah, a proto budou tuto problematiku řešit správní orgány a až následně správní soud, nikoli civilní soud, jak požaduje tato připomínka.
Ústecký kraj	<u>K § 19</u> Navrhujeme v § 19 za odstavce 4 vložit nový odstavec 5, který zní: <i>(5) „Ministerstvo kultury si před prohlášením věci nebo stavby za kulturní památku vyžádá vyjádření krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností, pokud je již od těchto orgánů neobdrželo.“</i> <u>Odůvodnění</u> Ústecký kraj považuje za nutnost, aby ministerstvo před prohlášením věci za kulturní památky oslovilo před vydáním rozhodnutí příslušný krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností. Přikláníme se tedy k současnému znění zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Tato připomínka vzešla i z jednání krajských úřadů k návrhu nového památkového zákona jako připomínka zásadní. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, připomínka byla změněna na doporučující. Zabezpečení vzájemného informování lze regulovat i v rámci vnitřního fungování veřejné správy (např. usnesením vlády). Úpravu této materie na úrovni zákona považujeme za nadbytečnou.
Ústecký kraj	<u>K § 24</u>	Připomínka byla projednána,

	Navrhujeme v § 24 za odstavce 4 vložit nový odstavec 5, který zní: (5) „Ministerstvo kultury si před zrušením prohlášení věci nebo stavby za kulturní památku vyžádá vyjádření krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností, pokud je již od těchto orgánů neobdrželo.“ <u>Odůvodnění</u> Ústecký kraj považuje za nutnost, aby ministerstvo před zrušením prohlášení věci za kulturní památku oslovilo před vydáním rozhodnutí příslušný krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností. Přikláníme se tedy k současnému znění zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Tato připomínka vzešla i z jednání krajských úřadů k návrhu nové památkového zákona jako připomínka zásadní. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	vysvětlena. Zabezpečení vzájemného informování lze regulovat i v rámci vnitřního fungování veřejné správy (např. usnesením vlády). Úpravu této materie na úrovni zákona považujeme za nadbytečnou.
Ústecký kraj	<u>K § 27</u> Navrhujeme v § 27 odst. 1 za slova „projedná s“ vložit slova „orgánem státní památkové péče“. Po námi navržené úpravě § 27 odst. 1 zní: § 27 (1) „Návrh na prohlášení památkového území ministerstvo projedná s <u>orgánem státní památkové péče</u>, územního plánování a dalšími dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle jiných právních předpisů.“ <u>Odůvodnění</u> Ústecký kraj považuje za nutnost, aby ministerstvo před prohlášením památkového území oslovilo orgán státní památkové péče – příslušný krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností. Orgán státní památkové péče není uveden ani v navrhovaném znění daného odstavce, ani v poznámce pod čarou, proto by byl z projednání o návrhu na prohlášení památkového území vyloučen. Přikláníme se k současnému znění zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, kdy návrh je projednán s příslušným krajským úřadem. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Připomínka byla projednána, vysvětlena, připomínka byla změněna na doporučující. S krajským úřadem a obecním úřadem obce s rozšířenou působností bude projednáno jako s dotčenými orgány; kraje a obce budou moci uplatnit námitky jako vlastníci nemovitostí nacházející se ve vymezeném památkovém území.
Ústecký kraj	<u>K § 29 odst. (2)</u> Pokud bude akceptována naše připomínka k § 27, není ustanovení § 29 třeba, neboť na postup pro změnu hranic památkového území se použije ustanovení § 26 – 28 přiměřeně.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Připomínce nebylo vyhověno. S krajským úřadem

		a obecním úřadem obce s rozšířenou působností bude projednáno jako s dotčenými orgány; kraje a obce budou moci uplatnit námitky jako vlastníci nemovitostí nacházející se ve vymezeném památkovém území.
Ústecký kraj	<u>K § 35 odst. (3)</u> Vzhledem k tomu, že § 33 dává krajskému úřadu pouze možnost z moci úřední vyhlásit plán ochrany, domníváme se, že vzhledem k navrhovanému § 35 odst. 3 nebude tento postup krajskými úřady příliš často využíván. Krajský úřad by pro vyhotovení takového plánu, pokud by pozbyl platnosti s novým územním plánem nebo regulačním plánem, vynaložil prostředky nevhodně. Taktéž by velká administrativní náročnost procesu přišla vniveč.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Nevyhověno. Plán ochrany bude projednáván dotčenými orgány, tj. i s orgánem územního plánování, stejně tak regulační plán musí být projednán s orgánem památkové péče jako s dotčeným orgánem. Jedná se o otázku koordinace veřejných zájmů v území. Pojistka, že regulační plán má přednost před plánem ochrany, byla do návrhu zařazena na požadavek MMR a jedná se o dnešní platný právní stav (viz § 6a odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb.) a uplatní se pouze za předpokladu, že orgán památkové péče v rámci procesu územního plánování své dosavadní postoje neobhájí, např. pro konflikt

		s dalšími veřejnými zájmy..
Zlínský kraj	<u>K § 15 – navrhujeme vypustit celé ustanovení tohoto paragrafu</u> Zdůvodnění: Navrhujeme vypustit celé ust. § 15 navrhovaného zákona ohledně účasti spolků na ochraně architektonického dědictví, neboť k tomu, aby tyto spolky mohly účinně a odborně architektonické dědictví chránit bez toho, aby jejich účastenství v zahajovaných řízeních bylo čistě obstrukční, chybí právní úprava takových spolků v souvislosti s žádoucí odborností těchto spolků, včetně požadavku na rozsah jejich členské základny tak, aby šlo o skutečnou účast veřejnosti při ochraně architektonického dědictví a to veřejnosti alespoň poučené. Zásadní připomínka	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Vyhověno částečně úpravou textu návrhu zákona. Ustanovení bylo upraveno po dohodě s dalšími připomínkovými místy.
Zlínský kraj	<u>K § 31 – navrhujeme doplnit text takto:</u> <i>„Vlastník nemovitosti, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, má právo požádat ministerstvo kultury o poskytnutí dotace na úhradu nákladů v souvislosti s pracemi v památkovém území, které přispívají k zachování hodnot památkového území“.</i> Zdůvodnění: nepřesná formulace by mohla znamenat neúnosnou zátěž pro obecní a krajské rozpočty. Zásadní připomínka	Vyhověno úpravou textu. Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 31 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce.
Zlínský kraj	<u>K § 32 – navrhujeme vypustit celé ustanovení</u> Zdůvodnění: <i>Zásadně nesouhlasíme se zavedením další „kategorie“ ochrany objektů. Navíc dle § 32 zákona o ochraně památkového fondu by tak mohlo účelově být prohlášeno prakticky cokoli bez ohledu na kulturně historické hodnoty. Pojem „památka místního významu“ je obecně užíván v krajských dotačních programech, jeho definicí v souvislosti se způsobem prohlášení bude značně omezena možnost finanční podpory obnovy ze strany krajů. Vytipování vhodných „hmotných výsledků lidské činnosti“ bude záležet na libovůli obce, nikoliv na hodnotách. Dále z textu je zřejmé, že „zavedení této kategorie“ je pouze z důvodů evidenčních, nelze jakkoliv ovlivnit kvalitu či způsob obnovy. Památka místního významu není ani součástí architektonického dědictví (§ 3 zákon o ochraně památkového fondu). Požadujeme v zákoně o ochraně památkového fondu vypuštění § 32 a souvisejících ustanovení.</i>	Vyhověno. Památka místního významu byla vypuštěna.

	Zásadní připomínka	
Zlínský kraj	<u>K § 33 - požadujeme jednoznačně definovat, kdo je zpracovatelem Plánů ochrany, a úhradu nákladů s tím související</u> Zdůvodnění: V ust. § 33 zákona o ochraně památkového fondu je krajský úřad uveden jako ten, kdo pořizuje Plán ochrany. Není zřejmé, kdo je zpracovatel, a ani úhrada nákladů s tím související. Požadujeme jednoznačně definovat obdobně jako je v zákoně č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), pořizovatele Plánů ochrany, jejich zpracovatele a úhradu nákladů na pořízení Plánů ochrany (úhrada nákladů § 45 stavebního zákona, pořizovatel § 2 stavebního zákona, zpracovatel § 158 stavebního zákona). Zásadní připomínka	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že v návrhu je použit pojem pořizovatel, nikoli zpracovatel. Okruh zpracovatelů v tomto případě zákon neomezuje.
Zlínský kraj	<u>Požadujeme zakotvit povinnost Ministerstva kultury</u> vyžádat si stanovisko krajského úřadu v řízení o prohlášení či zrušení prohlášení za kulturní památku z důvodu znalosti území. Zásadní připomínka	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Na úseku památkové péče může hájit veřejný zájem pouze jeden orgán. V opačném případě není možné řešit vzniklé rozpory.
Zlínský kraj	<u>Zásadně nesouhlasíme, aby krajské úřady rozhodovaly o ceně</u> záchranného archeologického výzkumu v případě neuzavření písemné dohody o podmínkách záchranného archeologického výzkumu. Odůvodnění: cena výzkumu je občanskoprávní záležitostí, a v případě sporu může rozhodnout pouze příslušný soud. Zásadní připomínka	Připomínka byla projednána, vysvětlena a změněna na doporučující. Podle judikatury se jedná o veřejnoprávní vztah, a proto budou tuto problematiku řešit správní orgány a až následně správní soud, nikoli civilní soud.
Akademie věd České republiky	<u>Zásadní obecná připomínka k návrhu zákona o ochraně památkového fondu</u> Žádáme zvážit podniknutí kroků k vložení nové skutkové podstaty trestného činu „úmyslné poškozování památkového fondu“ do trestního zákoníku. <u>Zdůvodnění:</u> Při realizaci rozsáhlých investičních akcí mohou náklady na splnění povinností uložených	Připomínka byla vysvětlena a vzata na vědomí. MK a AV ČR mohou vyvolat jednání s MSp ve věci novelizace trestního zákona.

	na základě zákona o ochraně památkového fondu (např. stavební úpravy památky, náklady na provedení záchranného archeologického výzkumu) výrazně převýšit maximální výši sankce, která může být v případě porušení tohoto zákona uložena. V případech, kdy by bylo z finančního hlediska porušení zákona výhodné, hrozí, že při takovém postupu mohou vzniknout extrémní škody na památkovém fondu. Z uvedených důvodů uložení finanční sankce nelze považovat za dostatečně účinné.	
Akademie věd České republiky	K ust. § 3 Vymezení některých dalších pojmů, k písm. i), k části textu za středníkem (viz str. 3, 3.-5. řádek písm. i): V písm. i) za slova: „<i>zpracování stavebně historického průzkumu sestává z detailního průzkumu stavby, ze shromáždění písemných, plánových a obrazových materiálů, které se vztahují k době existence stavby</i>“ požadujeme vložit čárku a doplnit text: „odborného, vědecky podloženého vyhodnocení zjištěných poznatků“, tj. nový text za středníkem bude znít následovně: „i)...; zpracování stavebně historického průzkumu sestává z detailního průzkumu stavby, ze shromáždění písemných, plánových a obrazových materiálů, které se vztahují k době existence stavby, odborného, vědecky podloženého vyhodnocení zjištěných poznatků a vyhotovení stavebně historického průzkumu a jeho předání k archivaci.“ <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o zásadní doplnění; stavebně historický průzkum nemůže být z povahy věci a účelu využití předpokládaného samotným zákonem pouhou snůškou zjištěných jednotlivin, jak chybně vyplývá ze znění návrhu zákona. Má-li sloužit jako jeden z dílčích prostředků kvalifikované péče o kulturní dědictví, je naprosto nezbytné, aby sám byl odborně kvalifikovaným podkladem pro případná erudovaná a odborně nezpochybnitelná rozhodnutí správní povahy. Stejně tak je nezbytná adekvátní odborná kvalifikace úředních osob, k jejichž správnému výkonu na poli státní památkové péče má sloužit, tedy včetně jejich schopnosti smyslu zjištění obsažených ve výsledném vyhotovení elaborátu stavebně historického průzkumu správně a na patřičné odborné výši porozumět. Památkové kulturní dědictví je natolik cennou společnou národní hodnotou, že nelze připustit, aby jako jeden z podkladů mohlo sloužit mechanické shromáždění jednotlivin bez fundovaného zhodnocení. Zásadní připomínka	Vyhověno, v tomto smyslu bylo doplněno ustanovení § 3 písm. i) návrhu zákona.

Akademie věd České republiky	K ust. § 7 Krajský úřad, k odst. 4 (viz str. 7): Za slova: „<i>Krajský úřad vydává závazné</i>“ požadujeme vložit čárku a doplnit slova: „<i>odborně podložené</i>“, tj. nový text bude znít následovně: „(4) <i>Krajský úřad vydává závazné, odborně podložené stanovisko a poskytuje další podklady pro správní řízení,...</i>“ <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o zásadní upřesnění; závazné stanovisko krajského úřadu na poli památkové péče z principu a smyslu zákona musí být odborně způsobilé, řádně odborně odůvodněné a proto věcně nezpochybnitelné. Je v oprávněném zájmu vlastníků památek, kteří řádně respektují při péči o památku pravomocné závazné stanovisko orgánu státní památkové péče, aby se plněním podmínek závazného stanoviska nedostali do rozporu s obecnými odbornými principy památkové péče. Zásadní připomínka	Připomínka byla projednána, vysvětlena, AV ČR na ní netrvá s tím, že jde o obecný princip dokazování (zejména viz § 3 správního řádu).
Akademie věd České republiky	K ust. § 8 Obecní úřad obce s rozšířenou působností, k odst. 4 (viz str. 8): Za slova: „<i>Není-li dotčeným orgánem krajský úřad, vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností závazné</i>“ vložit čárku a doplnit slova: „<i>odborně podložené</i>“, tj. nový text bude znít následovně: „(4) <i>Není-li dotčeným orgánem krajský úřad, vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností závazné, odborně podložené stanovisko...</i>“ <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se opět o zásadní upřesnění; závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností na poli památkové péče z principu a smyslu zákona musí být odborně kvalifikované, řádně odborně odůvodněné, a tedy věcně nezpochybnitelné. Zásadní připomínka	Připomínka byla projednána, vysvětlena, AV ČR na ní netrvá s tím, že jde o obecný princip dokazování (zejména viz § 3 správního řádu).
Akademie věd České republiky	K ust. § 20 Povinnosti vlastníka předmětu řízení o prohlášení za kulturní památku, k odst. 1 (viz str. 12): Za slova: „<i>Vlastník nesmí po dobu řízení o prohlášení za kulturní památku předmět řízení zničit</i>“ vložit slova: „<i>anebo znehodnotit</i>“, tj. nový text odst. 1 bude znít následovně: „<i>Vlastník nesmí po dobu řízení o prohlášení za kulturní památku předmět řízení zničit anebo znehodnotit, a jde-li o movitou věc, přemístit mimo území České republiky.</i>“ <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o zásadní doplnění; zákon o ochraně památkového fondu nemůže neúplným či	Připomínka byla projednána, vysvětlena, připomínka byla změněna na doporučující. Vlastník předmětu řízení má oznamovací povinnost, na základě které musí písemně oznámit práce uvedené v § 20 odst. 4 návrhu MK. V případě,

	nedostatečně přesným vyjádřením v dotčeném paragrafu potenciálně připouštět možnost poškodit vlastníkem předmět řízení o prohlášení za kulturní památku takovým způsobem, který by v průběhu řízení dotčený předmět sice nezničil, ale jeho památkovou hodnotu snížil natolik, že by řízení nutně vyústilo v negativní výsledek a finanční náklady na řízení a odborné úsilí řady odborníků mohly být vynaloženy zbytečně, a tedy nehospodárně. Takovou situaci tedy neřeší § 21 odst. 7, který se zjevně vztahuje pouze na předměty za památku již prohlášené. Zásadní připomínka	že by provedením prací mohl být předmět řízení znehodnocen, MK může využít institut správního řádu a předběžným opatřením může realizaci takových prací zakázat.
Akademie věd České republiky	K ust. § 23 Zrušení prohlášení za kulturní památku, k odst. 1 (viz str. 14): Za slova: „<i>Ministerstvo může zrušit prohlášení za kulturní památku, nejde-li o národní kulturní památku, pokud zanikl důvod památkové ochrany</i>“ vložit tečku a zbytek odstavce vypustit, tj. nový text odst. 1 bude znít následovně: „<i>Ministerstvo může zrušit prohlášení za kulturní památku, nejde-li o národní kulturní památku, pokud zanikl důvod památkové ochrany.</i>“ <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o zcela zásadní úpravu. Navržené znění vágně zmiňující blíže neupřesněný „jiný mimořádně závažný zájem“ zakládá možnost legitimizovaného zneužití tohoto odstavce zákona. Prohlášení předmětu či stavby za kulturní památku je samo o sobě opakovaně ve složitém a dlouhodobém správním řízení prověřené vyjádření mimořádně závažného veřejného zájmu, který z principu nemůže být svévolně popřen prohlášením nadřazenosti jiného, domněle „mimořádně závažnějšího zájmu“. Ochrana veřejného zájmu na zachování kulturního dědictví ze zásady mohou být nadřazeny jen zájmy na ochraně lidských životů, zdraví a svobody jednotlivců i společnosti, ty však dostatečně jasně ošetřuje nadřazený zákon, tedy Ústava České republiky. Všechny ostatní veřejné zájmy, které jmenovitě nechrání přímo Ústava, jsou ve své podstatě rovnocenné veřejnému zájmu o ochranu kulturního dědictví. Původně navržené celé znění odstavce 1 § 23 je tedy právně nezpůsobilé a jako takové musí být upraveno. Zásadní připomínka	Připomínka byla projednána, vysvětlena, AV ČR na ní netrvá. Jedná se o stejný právní stav jako dnes a současný § 8 zákona č. 20/187 Sb. nevyvolává v tomto směru aplikační problémy. Omezení jen na kritérium veřejného zájmu by zúžilo možnost zrušení památkové ochrany i pro jiné, zcela mimořádné, důvody, které nelze do budoucna bez zbytku vyloučit.
Akademie věd České republiky	K ust. § 44 Údaje o kulturní památce, národní kulturní památce a památkovém území, k odst. 2: Za slova: „<i>Veřejný podklad seznamu památkového fondu dále tvoří fotodokumentace kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území pořízená</i>	Připomínka byla projednána, vysvětlena, AV ČR na ní netrvá.

	z veřejného prostranství“ vložit čárku a doplnit text: „<i>stavebně historický průzkum vyjma osobních údajů o vlastníkovi kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území, operativní a další průzkumná dokumentace vyjma osobních údajů o vlastníkovi kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území</i>“, tj. nový text odst. 2 bude znít následovně: „<i>Veřejný podklad seznamu památkového fondu dále tvoří fotodokumentace kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území pořízená z veřejného prostranství, stavebně historický průzkum vyjma osobních údajů o vlastníkovi kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území, operativní a další průzkumná dokumentace vyjma osobních údajů o vlastníkovi kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území a plán ochrany.</i>“ <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o důležité upřesnění; stavebně historický průzkum, operativní a další průzkumná dokumentace jsou ze své povahy výsledkem vědeckého odborného poznání, pořízeným Národním památkovým ústavem z veřejných finančních zdrojů, tedy z peněz daňových poplatníků. S výjimkou oprávněné ochrany osobních údajů vlastníků památek ve své podstatě neobsahují tedy nic, co by nemohlo být vystaveno veřejné kontrole a veřejně prospěšnému využití. Svobodný přístup ke zdrojům tohoto poznávání ve formě vědeckých, odborně kvalifikovaných stavebně historických průzkumů, operativních průzkumů a dalších podobných aktivit pořízených z veřejných prostředků tedy nemůže být uživatelům z řad badatelské veřejnosti (univerzity, AV ČR) odepřen ve prospěch jen úzce omezené skupiny vlastníků. Zásadní připomínka	
Akademie věd České republiky	K ust. § 44 Údaje o kulturní památce, národní kulturní památce a památkovém území, k odst. 4, k písm. c) a e) (viz str. 25) V písm. c) a e) nahradit dosavadní znění: „<i>c) stavebně historický průzkum, ... e) operativní a další průzkumná dokumentace</i>“ následujícím novým zněním: „<i>c) strany stavebně historického průzkumu s osobními údaji vlastníka nebo vlastníků kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území,</i> <i>e) strany operativní a další průzkumné dokumentace s osobními údaji o vlastníku nebo vlastnících kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území</i>“. <u>Zdůvodnění:</u>	Připomínka byla projednána, vysvětlena, AV ČR na ní netrvá.

	Jedná se o upřesnění ve vztahu k navržené úpravě ust. § 44 odst. 2 (viz návrh v bodě 6. výše). Zásadní připomínka	
Akademie věd České republiky	K ust. § 45 Údaje o památce místního významu, k odst. 2 (viz str. 25): Za slova: „<i>Veřejný podklad seznamu památkového fondu dále tvoří fotodokumentace památky místního významu pořízená z veřejného prostranství</i>“ vložit čárku a doplnit text: „<i>stavebně historický průzkum vyjma osobních údajů o vlastníkově kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území, operativní a další průzkumná dokumentace vyjma osobních údajů o vlastníkově kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území</i>“, tj. nový text odst. 2 bude znít následovně: „2) <i>Veřejný podklad seznamu památkového fondu dále tvoří fotodokumentace památky místního významu pořízená z veřejného prostranství, stavebně historický průzkum vyjma osobních údajů o vlastníkově kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území, operativní a další průzkumná dokumentace vyjma osobních údajů o vlastníkově kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území.</i>“ <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o důležité upřesnění ve vztahu k památkám místního významu, věcně synchronní s odůvodněním návrhu změny § 44 (viz výše bod 6). Zásadní připomínka	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Akademie věd České republiky	K ust. § 45 Údaje o památce místního významu, k odst. 3 (viz str. 25): V písm. b) nahradit dosavadní znění: „<i>b) operativní a další průzkumná dokumentace</i>“ následujícím novým zněním: „<i>b) strany operativní a další průzkumné dokumentace s osobními údaji o vlastníku nebo vlastnicích kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území</i>“. <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o upřesnění ve vztahu k navržené úpravě § 45 odst. 2 (viz bod 8 výše). Zásadní připomínka	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Akademie věd České republiky	K ust. § 76, k nadpisu: Nadpis „<i>Povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu</i>“ navrhujeme umístit nad označení paragrafu jako nadpis marginální rubriky zahrnující všechny paragrafy upravující otázku povolení k provedení badatelského archeologického	Nevyhověno. Legislativně-technické připomínky nelze vyhovět z důvodu narušení systematiky členění Hlavy X.

	průzkumu, tj. ust. § 76, 77 a 78. <u>Zdůvodnění:</u> Záležitosti týkající se povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu upravuje nejen ustanovení § 76, ale i ustanovení § 77, 78 a také § 80 (viz připomínka dále). Protože spolu tyto paragrafy obsahově souvisejí, je systémově správné učinit z nich marginální rubriku označenou společným nadpisem „Povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu“, který se umísťuje nad označení prvního paragrafu náležejícího obsahově do této marginální rubriky, v daném případě tedy nad označení § 76.	
Akademie věd České republiky	K ust. § 76 odst. 2: Na konci ustanovení vložit před slova „<i>archeologický výzkum</i>“ slovo „<i>badatelský</i>“. <u>Zdůvodnění:</u> Jde o doplnění terminologie. Celé ustanovení se týká badatelského archeologického výzkumu, nikoli archeologického výzkumu obecně. Tuto skutečnost lze samozřejmě dovodit z kontextu, nicméně zavádí-li zákon určitou terminologii, je třeba ji důsledně v normativním textu zákona používat. V daném případě jde o termín „badatelský archeologický výzkum“, který je třeba důsledně používat v ustanoveních týkajících se tohoto výzkumu.	Vyhověno úpravou textu návrhu zákona.
Akademie věd České republiky	K ust. § 76 odst. 3: V písm. b), c), d), e), g), h), i), j), k), l), n) a o) vložit před slova „<i>archeologického výzkumu</i>“ slovo „<i>badatelského</i>“. V písm. m) za slova „<i>naložení s výsledky</i>“ a v písm. n) za slova „<i>zprávy o průběhu</i>“ a za slova „<i>naplňování vědeckých cílů</i>“ vložit slova „<i>badatelského archeologického</i>“. V písm. n) slova „<i>návrh lhůty</i>“ nahradit slovem „<i>lhůtu</i>“ a za slova „<i>pro odevzdání</i>“ vložit slovo „<i>písemné</i>“. <u>Zdůvodnění:</u> Viz výše odůvodnění k ust. § 76 odst. 2. V případě textu pod písmenem n) by pak i z názvu průběžné zprávy mělo být zřejmé, že jde o zprávu z badatelského archeologického průzkumu, což je třeba promítnout už i v normativním textu upravujícím tuto zprávu. Projekt musí stanovit lhůtu pro zaslání průběžné zprávy. Protože zákon neupravuje samostatně návrh projektu (ve kterém by mohl být i návrh lhůty), jeho projednání a	Vyhověno částečně, text návrhu zákona byl v jejím smyslu upraven.

	schválení, je potřeba v ustanovení rovnou uvést, že projekt bude obsahovat lhůtu pro zaslání průběžné zprávy, nikoli její návrh, protože pak by bylo nutno samostatně upravit stanovení této lhůty (schválením návrhu nebo stanovením jiné lhůty), a pokud by se tak nestalo, zůstala by lhůta podle zákonné dikce pouze ve formě návrhu, a nikoli závazného termínu. Ustanovení písm. n) neupravuje formu průběžné zprávy. Z kontextu lze sice soudit, že když se zpráva „odevzdává“, má jít s největší pravděpodobností o písemnou zprávu, nicméně pro odstranění budoucích možných nejasností a sporů by měla být forma zprávy v textu jednoznačně stanovena.	
Akademie věd České republiky	K ust. § 77 odst. 3 a 5: V obou ustanoveních slovo „<i>zapisuje</i>“ nahradit slovem „<i>zapiše</i>“. V odstavci 3 pak ještě slovo „<i>vkládá</i>“ nahradit slovem „<i>vloží</i>“. <u>Zdůvodnění:</u> Ustanovení odstavce 3 upravuje zápis údaje o udělení povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu do evidence zásahů a vložení projektu badatelského archeologického výzkumu do této evidence a ustanovení odstavce 5 zápis údaje o zahájení badatelského archeologického výzkumu do evidence zásahů. Zápis obou údajů a vložení projektu se provede poté, co nastala skutečnost odůvodňující tento zápis, tj. bylo uděleno povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu, resp. bylo zahájeno provádění tohoto výzkumu. Jde o jednorázový a časově ohraničený úkon, a proto je gramaticky správné použít dokonavý tvar „<i>zapiše</i>“, a nikoli nedokonavý tvar „<i>zapisuje</i>“ a dokonavý tvar „<i>vloží</i>“ a nikoli nedokonavý tvar „<i>vkládá</i>“, stejně jako je v odstavci 1 správně použit dokonavý tvar „<i>si vyžádá</i>“ a v odstavci 4 dokonavý tvar „<i>oznámí</i>“. Viz též dokonavý tvar „<i>zapiše</i>“ v obdobném ustanovení v § 84 odst. 4.	Nevyhověno, vid zvolen po projednání s Ministerstvem vnitra, které je gestorem v oblasti základních registrů a informačních systémů veřejné správy.
Akademie věd České republiky	K ust. § 79: Doporučujeme nahradit text první věty textem: „<i>Archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba jsou povinny zaslat ministerstvu průběžnou zprávu ve lhůtách stanovených v projektu badatelského archeologického výzkumu nebo v povolení k jeho provedení, nejpozději však ve lhůtě podle § 76 odst. 3 písm. n).</i>“. <u>Zdůvodnění:</u> Lhůta k zaslání předběžné zprávy musí být v projektu badatelského archeologického výzkumu nebo v povolení k jeho provedení jednoznačně stanovena, nikoli z něj pouze	Vyhověno částečně úpravou textu návrhu zákona.

	neurčitě „vyplývat“, což by mohlo vést ke sporům ohledně této lhůty. Stanovení lhůty přitom může být opřeno buď o časový údaj, nebo o určitou věcnou skutečnost, nicméně pořád musí jít o určité a jednoznačné stanovení lhůty. Ustanovení je třeba důsledně obsahově propojit s ustanovením § 76 odst. 3 písm. n), které kromě lhůty stanovené v projektu badatelského archeologického výzkumu nebo v povolení k jeho provedení stanoví i nejzazší zákonnou lhůtu pro odevzdání průběžné zprávy. V § 79 upravujícím povinnost badatele, však tato zákonná lhůta jako nejzazší možná, uvedena není. Její uvedení je nutné, a to zejména pro případ, kdy by lhůta v projektu badatelského archeologického výzkumu nebo v povolení k jeho provedení stanovena nebyla, např. kdyby se výzkum, předpokládaný na kratší dobu, neočekávaně protáhl na dobu delší než 1 rok.	
Akademie věd České republiky	K ust. § 80: Navrhujeme § 80 zařadit jako § 79 a současný § 79 jako § 80. V případě neakceptování navrhujeme zařadit pod označení § 80 nadpis: „<i>Zrušení povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu</i>“. <u>Zdůvodnění:</u> Ustanovení upravuje zrušení povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu, a proto by mělo být systematicky zařazeno k ustanovením upravujícím toto povolení (do marginální rubriky obsahující ustanovení týkající se tohoto povolení – viz výše připomínka k nadpisu § 76 a její odůvodnění). Pokud by se tak z nějakého důvodu nestalo, je třeba ustanovení alespoň doplnit o nadpis vypovídající o obsahu ustanovení.	Vyhověno částečně, pod označení § 80 byl doplněn nadpis. Z hlediska systematiky je v návrhu zákona upraveno nejprve pozastavení badatelského archeologického výzkumu jako mírnější forma opatření orgánu veřejné moci, a teprve může následovat zrušení k povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu.
Akademie věd České republiky	K ust. § 80 odst. 2: Slova „<i>zapisuje do evidence zásahů ministerstvo</i>“ nahradit slovy „<i>zapíše ministerstvo do evidence zásahů</i>“. <u>Zdůvodnění:</u> Ohledně dokonavého tvaru „zapíše“ viz výše odůvodnění k § 77 odst. 3 a 5. Podle skutečnosti, že jde o jednorázové zapsání určitého údaje do evidence zásahů, je třeba upravit i slovosled.	Nevyhověno, vid zvolen po projednání s Ministerstvem vnitra, které je gestorem v oblasti základních registrů a informačních systémů veřejné správy.
Akademie věd České republiky	K ust. § 81 odst. 1: Za slovo „<i>přístavby</i>²¹⁾“ se vkládá čárka a slovo „<i>nebo</i>“ se vypouští. Za slova „<i>terénní</i>“	Vyhověno, text ustanovení byl v tomto smyslu upraven.

	úpravy,“ se vkládají slova „vodního díla nebo jeho změny²²⁾, otvírky, přípravy a dobývání výhradních ložisek,“. Celá část ustanovení § 81 odst. 1 bude znít: „...a dále prováděním stavby, přístavby²¹⁾, terénní úpravy, vodního díla nebo jeho změny²²⁾, otvírky, přípravy a dobývání výhradních ložisek, které nemají být provedeny na kulturní památce, v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu (dále jen „záměr“).“ <u>Zdůvodnění:</u> Do ustanovení je potřeba doplnit i činnosti uvedené v § 82 odst. 3, které by měly být rovněž zahrnuty pod legislativní zkratku „záměr“.	
Akademie věd České republiky	K ust. § 82 (viz str. 42): Navrhujeme zrušit dosavadní znění ust. § 82 a nahradit ho následujícím novým zněním ust. § 82 (navrhované změny jsou v odstavcích 1, 2, 3 a 6). „§ 82 (1) <i>Obecní úřad obce s rozšířenou působností při posouzení práce na kulturní památce, práce v památkovém území nebo práce v ochranném památkovém pásmu podle § 54 zároveň posoudí, zda jejím provedením může být ohroženo zachování archeologického dědictví²⁴⁾ a poznatků o něm.</i> (2) <i>Krajský úřad při posouzení práce na národní kulturní památce podle § 54 zároveň posoudí, zda jejím provedením může být ohroženo zachování archeologického dědictví²⁴⁾ a poznatků o něm.</i> (3) <i>Každý, kdo hodlá provést stavbu, přístavbu²¹⁾, terénní úpravu, vodní dílo nebo jeho změnu²²⁾, otvírku, přípravu a dobývání výhradních ložisek²³⁾, neprovádí-li se na kulturní památce, v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu a posuzují-li jejich provedení v rámci řízení nebo zjednodušujícího postupu jiný příslušný správní orgán, je povinen požádat obecní úřad obce s rozšířenou působností o závazné stanovisko, zda provedením zamýšlené práce může být ohroženo zachování archeologického dědictví²⁴⁾ a poznatků o něm. Takovou povinnost nemá ten, kdo hodlá provést práce podle věty první v území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.</i> (4) <i>Žádost podle odstavce 3 kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje</i> a) <i>identifikační údaje nemovitostí bezprostředně dotčených zamýšlenou prací,</i>	Připomínka byla projednána, vysvětlena, AV ČR na ní nadále netrvá.

	b) stručný popis zamýšlené práce, včetně vymezení jejího předpokládaného plošného rozsahu v m² a hloubky zásahu v metrech, c) předpokládanou dobu zahájení provádění zamýšlené práce. (5) Povinnost podle odstavce 3 platí i pro toho, kdo hodlá provést stavbu, přístavbu²¹⁾ nebo terénní úpravu na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu a zároveň jde o stavbu, přístavbu²¹⁾ nebo terénní úpravu, které podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona nevyžadují posouzení podle § 49. (6) Zjistí-li obecní úřad obce s rozšířenou působností podle odstavce 1 nebo 3 nebo krajský úřad podle odstavce 2, že provedením zamýšlené práce může být ohroženo zachování archeologického dědictví²⁴⁾ a poznatků o něm, zapíše údaje o záměru podle odstavce 1, 2, 3 nebo 5, jakož i údaj o datu, kdy nastaly účinky rozhodnutí nebo jiného úkonu příslušného správního orgánu, na jehož základě lze záměr provést, do evidence zásahů, a sdělí tuto skutečnost žadateli. Žadatel je povinen zápis údajů do evidence zásahů strpět. ²⁴⁾ Čl. 1 Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované). <u>Zdůvodnění:</u> Předkladatelem navrhovaná ustanovení odstavce 1, 2 a 3 jsou založena na koncepci, že příslušný orgán památkové péče stanoví žadateli povinnost strpět zápis údajů o svém záměru do evidence zásahů, pokud by jeho provedením mohlo být ohroženo zachování archeologického dědictví a poznatků o něm. Není však řešeno, jakou právní povahu má toto „stanovení“, a ani v důvodové zprávě se k této otázce nic neuvádí. Materiálně (obsahově) však nepochybně jde o úkon, kterým orgán památkové péče uloží žadateli povinnost strpět zápis údajů o svém záměru do evidence zásahů. Toto „stanovení povinnosti strpět zápis údajů“ tak naplňuje znaky správního rozhodnutí podle § 67 odst. 1 správního řádu. Z toho plyne, že toto „stanovení“ by tedy jako správní rozhodnutí mělo být vydáno ve správním řízení zahájeném v případech uvedených v odstavci 1 a 2 ex offio na základě poznatků orgánu památkové péče učiněných při posouzení záměru podle § 54 zákona, v případě podle odstavce 3 pak na základě žádosti, kterou je dotýčný adresát povinen podat. Pokud pak nebude dotýčný žadatel se stanovením povinnosti, resp. s rozhodnutím o povinnosti strpět zápis údajů o svém záměru do evidence zásahů souhlasit, bude proti tomuto stanovení (rozhodnutí) moci podat opravný prostředek, který	
--	---	--

	bude mít odkladný účinek, tj. do rozhodnutí odvolacího orgánu nebude mít žadatel povinnost zápis strpět a orgán památkové péče jej tak nebude moci provést. Tato koncepce ovšem výrazně zpomalí a zkomplikuje jak realizaci záchranného archeologického výzkumu, tak i realizaci zamýšleného záměru. Z toho, jak je celá záležitost podána v důvodové zprávě, lze soudit, že záměrem předkladatele není, aby se ohledně zápisu záměru do evidence zásahů vedlo správní řízení a vydávalo správní rozhodnutí se všemi důsledky z toho plynoucími. Má-li toto být naplněno, je třeba jiného koncepčního pojetí. Pokud úprava zůstane v navrhované podobě, je jen otázkou času, kdy se některý případ dostane k soudu, který se bude otázkou právní povahy „stanovení“ zabývat a bude nepochybně vycházet z toho, že jde o konstitutivní akt zakládající povinnost žadateli jako adresátovi veřejné správy. Jiné koncepční pojetí je třeba založit na tom, že obsahem úkonu příslušného orgánu památkové péče není „stanovení povinnosti strpět...“, ale posouzení, zda provedením zamýšlené práce může být ohroženo zachování archeologického dědictví a poznatků o něm. Pokud dojde orgán památkové péče k závěru, že k tomuto ohrožení může dojít, zapíše údaje o záměru do evidence zásahů a sdělí tuto skutečnost, tedy že záměr byl z důvodů možného ohrožení zachování archeologického dědictví a poznatků o něm zapsán do evidence zásahů, žadateli (stavebníkovi). Žadatel (stavebník) pak je povinen strpět zápis údajů o svém záměru do evidence zásahů přímo ze zákona (ex lege), nikoli na základě stanovení této povinnosti orgánem památkové péče. V případě podle odstavce 3 pak ještě vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností žadateli závazné stanovisko pro jiný příslušný správní orgán, jehož obsahem bude sdělení, že realizací záměru může být ohroženo zachování archeologického dědictví a poznatků o něm a záměr byl proto zapsán do evidence zásahů k provedení záchranného archeologického výzkumu, aby mohl jiný příslušný správní orgán (nejčastěji stavební úřad) zohlednit tuto skutečnost při svém rozhodování. Pro meritorní rozhodování tohoto jiného správního orgánu je relevantní právě informace o možném ohrožení zachování archeologického dědictví a poznatků o něm, neboť toto je veřejný zájem, který je tento orgán rovněž povinen chránit. Takto pojaté koncepci pak konvenuje i znění skutkové podstaty přestupku podle § 125 odst. 4 písm. a) a b) a odst. 6 písm. f) a správního deliktu podle § 127 odst. 4 písm. a) a b) a odst. 6 písm. f), které sankcionují porušení povinnosti podle odstavce 3 a 5.	
--	---	--

	Zásadní připomínka	
Akademie věd České republiky	K ust. § 84 odst. 2: V písm. b), c), d), f), g), h), i), j) a k), vložit před slova „<i>archeologického výzkumu</i>“ slovo „záchranného“. <u>Zdůvodnění:</u> Obdobně jako v případě badatelského archeologického výzkumu – viz výše odůvodnění k ust. § 76 odst. 2.	Nevyhověno. Typ výzkumu je nesporně popsán v návěti daného odstavce.
Akademie věd České republiky	K ust. § 85 odst. 5: Slovo „<i>zapisuje</i>“ nahradit slovem „<i>zapiše</i>“ a slovo „<i>vkládá</i>“ nahradit slovem „<i>vložit</i>“. <u>Zdůvodnění:</u> Viz výše odůvodnění k ust. § 77 odst. 3 a 5.	Nevyhověno, vid zvolen po projednání s Ministerstvem vnitra, které je gestorem v oblasti základních registrů a informačních systémů veřejné správy.
Akademie věd České republiky	K ust. § 86 odst. 3: Slovo „<i>zapisuje</i>“ nahradit slovem „<i>zapiše</i>“. <u>Zdůvodnění:</u> Viz výše odůvodnění k ust. § 77 odst. 3 a 5.	Nevyhověno, vid zvolen po projednání s Ministerstvem vnitra, které je gestorem v oblasti základních registrů a informačních systémů veřejné správy.
Akademie věd České republiky	K ust. § 87, k odst. 2 (viz str. 45): Navrhujeme vypustit slova: „<i>při respektování zásad ochrany archeologického dědictví byly</i>“ a „<i>co nejnižší</i>“ a doplnit na konec odstavce následující text: „<i>odpovídaly zásadám nezbytné ochrany archeologického dědictví</i>“, tj. nový text odst. 2 bude znít následovně: (2) <i>Při provádění záchranného archeologického výzkumu postupuje archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba tak, aby náklady spojené s provedením záchranného archeologického výzkumu odpovídaly zásadám nezbytné ochrany archeologického dědictví.</i> <u>Zdůvodnění:</u> Požadavek „co nejnižších nákladů“ při provádění záchranného archeologického výzkumu může být vyvolat neúměrný tlak na snižování nákladů, které může být na úkor ochrany archeologického dědictví. Při provádění záchranných archeologických výzkumů bude velmi obtížné prosazování nových metod a analytických postupů, bez jejichž aplikace	Připomínka byla projednána, vysvětlena, v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva.

	bude výzkumná činnost redukována na prosté odstranění „archeologické zátěže“. Lze také předpokládat rovněž řadu sporů při uzavírání veřejnoprávních smluv o provedení archeologického výzkumu. Zásadní připomínka	
Akademie věd České republiky	K ust. § 88 odst. 7: Slovo „ <i>zapisuje</i> “ nahradit slovem „ <i>zapíše</i> “ a slovo „ <i>vkládá</i> “ nahradit slovem „ <i>vloží</i> “. <u>Zdůvodnění:</u> Viz výše odůvodnění k § ust. 77 odst. 3 a 5.	Nevyhověno, vid zvolen po projednání s Ministerstvem vnitra, které je gestorem v oblasti základních registrů a informačních systémů veřejné správy.
Akademie věd České republiky	K ust. § 91 odst. 1: Slovo „ <i>zapisuje</i> “ nahradit slovem „ <i>zapíše</i> “ – v textu se vyskytuje 2x. <u>Zdůvodnění:</u> Viz výše odůvodnění k § ust. 77 odst. 3 a 5. Viz též dokonavý tvar v obdobném ustanovení § ust. 123 odst. 1.	Nevyhověno, vid zvolen po projednání s Ministerstvem vnitra, které je gestorem v oblasti základních registrů a informačních systémů veřejné správy.
Akademie věd České republiky	K ust. § 101 Potřebné předpoklady pro zpracování stavebně historického průzkumu, k odst. 1 (viz str. 53): <i>Za slova: „K žádosti o udělení oprávnění ke zpracování stavebně historického průzkumu se přiloží 3 stavebně historické průzkumy budov, jejichž stavební vývoj je starší 50 let, zpracované žadatelem“ vložit následující text: „nebo 3 stavebně historické průzkumy budov, jejichž stavební vývoj je starší 50 let, na jejich zpracování se žadatel prokazatelně odborně podílel“, tj. nový text odst. 1 bude znít následovně:</i> <i>„(1) K žádosti o udělení oprávnění ke zpracování stavebně historického průzkumu se přiloží 3 stavebně historické průzkumy budov, jejichž stavební vývoj je starší 50 let, zpracované žadatelem nebo 3 stavebně historické průzkumy budov, jejichž stavební vývoj je starší 50 let, na jejich zpracování se žadatel prokazatelně odborně podílel.“</i> <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o potřebné doplnění; samotné předložené znění odst. 1 § 101 je diskriminační a svým způsobem nesmyslné. Podnikající fyzická osoba podle dikce zákona nemůže bez oprávnění k výkonu regulované činnosti vyhotovit 3 stavebně historické průzkumy, které je povinna k žádosti o udělení oprávnění přiložit a obráceně, může-li legálně zpracovat 3	Připomínka byla projednána, vysvětlena, AV ČR na ní netrvá.

	stavebně historické průzkumy, není důvod žádat o vydání oprávnění k výkonu regulované činnosti (srovnej podobný § 102, odst. 1, písm. a). Předložené znění tedy preferuje právnické osoby a znevýhodňuje podnikající fyzické osoby, což je v principu nepřijatelné, respektive diskriminační. Situaci totiž důsledně neřeší ani § 113, odst. 3, písm. b). Zásadní připomínka	
Akademie věd České republiky	K ust. § 125 Přestupky, k odst. 1, k písm. a) (str. 65): V písm. a) Za slova: „<i>v rozporu s § 20 odst. 1 zničit</i>“ vložit slova: „<i>nebo znehodnotí</i>“, tj. nový text odst. 1 písm. a) bude znít následovně: <i>a) v rozporu s § 20 odst. 1 zničí předmět řízení nebo znehodnotí nebo ho přemístí mimo území České republiky, jde-li o movitou věc, nebo</i> <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o potřebné doplnění, které uvede znění do věcného souladu s ust. § 20 odst. 1 (viz výše bod 4). Zásadní připomínka	Připomínka byla projednána, vysvětlena, připomínka byla změněna na doporučující. Vlastník předmětu řízení má oznamovací povinnost, na základě které musí písemně oznámit práce uvedené v § 20 odst. 4 návrhu MK. V případě, že by provedením prací mohl být předmět řízení znehodnocen, MK může využít institut správního řádu a předběžným opatřením může realizaci takových prací zakázat.
Akademie věd České republiky	K ust. § 126, k odst. 1, k písmenu d) (viz str. 69): Za slova „<i>památkovému ústavu</i>“ vložit „<i>nebo archeologickému ústavu</i>“, tj. nový text odst. 1 písm. k) bude znít následovně: „<i>d) nesplní vůči památkovému ústavu nebo archeologickému ústavu některou z povinností podle § 120 odst. 1, 2 nebo 3.</i>“ <u>Zdůvodnění:</u> Podle § 120 odst. 3 je stanovena povinnost osobě, které zaniklo oprávnění k provádění archeologického výzkumu nebo je jí pravomocně uložen zákaz této činnosti, předat kopie veškeré dosud pořízené dokumentace archeologickému ústavu ve lhůtě 5 dnů ode dne ukončení terénní práce a zpracovat nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu v rozsahu dosud provedeného výzkumu. Nesplnění povinnosti vůči archeologickému ústavu není v § 126 odst. 1 písm. e uvedeno.	Vyhověno úpravou textu.

	Zásadní připomínka	
Akademie věd České republiky	K ust. § 126, k odst. 8, k písmenu d) a b) (str. 70): V písm. d) navrhuje vypustit „odst. 1 písm. d)“ a v písm. b) doplnit „odst. 1 písm. d)“, tj. nový text odst. 8) bude znít následovně“ (8) <i>Za přestupek lze uložit pokutu do</i> a) <i>5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. e), odstavce 5 písm. c), odstavce 6 písm. i), odstavce 7 písm. c) nebo e),</i> b) <i>2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), c) a d), odstavce 2 písm. d), odstavce 4 písm. c), d), odstavce 5 písm. b), odstavce 6 písm. a), h), odstavce 7 písm. b), d) nebo f),</i> c) <i>500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a), b), odstavce 3, odstavce 4 písm. a), b), odstavce 5 písm. a), odstavce 6 písm. d), e), f), g) nebo odstavce 7 písm. a),</i> d) <i>50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. c), odstavce 6 písm. b) nebo c).</i> <u>Zdůvodnění:</u> Za porušení § 120 odst. 3 je stanovena sankce pouze v maximální výši 50 000 Kč. Neodevzdání kopií terénní dokumentace u přerušeného archeologického výzkumu, případně neodevzdání náleзовé zprávy o částečně provedeném však znamená vážné ohrožení archeologického dědictví, protože terénní dokumentaci je třeba chápat jako ekvivalent nemovitých archeologických nálezů, které byly v průběhu výzkumu nenávratně odstraněny. Pokud zákon stanoví sankci za zničení nebo ztrátu archeologického nálezu (§ 126 odst. 7 písm. e) ve výši 5 mil. Kč, považujeme za nezbytné postupovat obdobně a stanovit maximální výši sankce za porušení § 120 odst. 3 ve stejné úrovni (5 mil Kč) nebo nanejvýš o stupeň nižší (2 mil. Kč). Zásadní připomínka	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ustanovení bylo upraveno, horní hranice sazby pokuty byla z 50 tisíc zvýšena na 500 tisíc.
Akademie věd České republiky	K ust. § 125 odst. 4 písm. a): Za slova „nebo jeho“ vložit slovo „změnu“. <u>Zdůvodnění:</u> Oprava textu – doplnění chybějícího slova.	Vyhověno.
Akademie věd České republiky	K ust. § 127 Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob, k odst. 1, k písmenu a) (str. 70):	Připomínka byla projednána, vysvětlena, připomínka byla

	V písm. a) za slova: „v rozporu s § 20 odst. 1 zničit“ vložit slova: „nebo znehodnotí“, tj. nový text odst. 1 písm. a) bude znít následovně: „a) v rozporu s § 20 odst. 1 zničí nebo znehodnotí předmět řízení nebo ho přemístí mimo území České republiky, jde-li o movitou věc, nebo“ <u>Zdůvodnění:</u> Jedná se o potřebné doplnění, které uvede znění do věcného souladu s ust. § 20 odst. 1 (viz výše bod 4 a bod 11). Zásadní připomínka	změněna na doporučující. Vlastník předmětu řízení má oznamovací povinnost, na základě které musí písemně oznámit práce uvedené v § 20 odst. 4 návrhu MK. V případě, že by provedením prací mohl být předmět řízení znehodnocen, MK může využít institut správního řádu a předběžným opatřením může realizaci takových prací zakázat.
Akademie věd České republiky	K ust. § 128, k odst. 1, k písm. e) (str. 74): Za slova „památkovému ústavu“ vložit „nebo archeologickému ústavu“, tj. nový text odst. 1 písm. k) bude znít následovně: „d) nesplní vůči památkovému ústavu nebo archeologickému ústavu některou z povinností podle § 120 odst. 1, 2 nebo 3.“ <u>Zdůvodnění:</u> Viz. výše bod 14.	Vyhověno úpravou textu.
Akademie věd České republiky	K ust. § 128, k odst. 10, k písm. d) a b) (str. 75): V písm. d) navrhuje vypustit „odst. 1 písm. e)“ a v písm. b) doplnit „odst. 1 písm. e)“, tj. nový text odst. 10 bude znít následovně“ (10) Za správní delikt se uloží pokuta do a) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 4 písm. e), odstavce 5 písm. c), odstavce 6 písm. i), odstavce 7 písm. e) nebo odstavce 9 písm. b), b) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), c), d), e), odstavce 2 písm. d), odstavce 4 písm. c), d), odstavce 5 písm. b), odstavce 6 písm. a), h), odstavce 7 písm. a), d) nebo odstavce 9 písm. a), c) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a), b), odstavce 3, odstavce 4 písm. a), b), odstavce 5 písm. a), odstavce 6 písm. d), e), f), g), odstavce 7 písm. c), odstavce 8 písm. b), odstavce 9 písm. f) nebo g),	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ustanovení bylo upraveno, horní hranice sazby pokuty byla z 50 tisíc zvýšena na 500 tisíc.

	d) 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. c), odstavce 6 písm. b), c), odstavce 7 písm. b), odstavce 8 písm. a), odstavce 9 písm. c), d) nebo e). <u>Zdůvodnění:</u> Viz. výše bod 15. Zásadní připomínka	
Akademie věd České republiky	<u>Zásadní připomínky k návrhu vyhlášky o stanovení vzorů označení a o bližší úpravě některých náležitostí souvisejících s výkonem regulovaných činností podle zákona o ochraně památkového fondu</u> K § 5 Nálezová zpráva o archeologickém výzkumu (k § 88 odst. 8 zákona) Stanovení podrobností o obsahu a formě nálezové zprávy nedovolí archeologickému ústavu naplnit povinnosti, které mu ukládá návrh zákona zejména v § 6 odst. 6, § 13, § 33 odst. 3, § 39 odst. 3.	Návrh vyhlášky je pouze prvotním návrhem, který bude posléze upraven v rámci připomínkového řízení k vydání této vyhlášky.
Akademie věd České republiky	<u>K návrhu vyhlášky obecně:</u> <u>Hlavní problematické body návrhu vyhlášky:</u> 1) Není jasně stanovena forma, v níž má být nálezová zpráva odevzdána. Proto, aby mohla být nálezová zpráva vkládána podle § 88 odst. 7 do Evidence zásahů je nezbytné, aby byla vyhotovena v elektronické podobě v jednotně stanoveném formátu. Případná digitalizace papírových zpráv nebo sjednocování elektronických souborů v různých formátech by představovala pro archeologický ústav neúměrné finanční náklady. 2) Nedílnou součástí nálezové zprávy musí být strukturovaný záznam o příčinách, průběhu a výsledcích archeologického výzkumu. Tento strukturovaný záznam je klíčový pro databázi výsledků archeologických výzkumů (§ 13 písm. a). Z praktických i odborných důvodů musí být tento záznam vytvořen archeologickou osobou, která výzkum provedla. V současnosti je pro tento účel zaveden formulář, který je již dnes nedílnou součástí nálezové zprávy a jeho vyplnění představuje pro autora zprávy minimální zátěž. Navrhujeme, aby obdobný formulář byl přílohou vyhlášky. 3) Náležitosti obrazových příloh jsou stanoveny příliš volně, což může způsobit výrazné rozdíly v kvalitě nálezových zpráv, v extrémních případech může docházet k zásadním informačním ztrátám. Jedná se zejména o stanovení kvality fotografické dokumentace a náležitostí dílčích plánů a řezů. 4) Pro kontrolu celkové kvality archeologického výzkumu je třeba stanovit povinnost	Návrh vyhlášky je pouze prvotním návrhem, který bude posléze upraven v rámci připomínkového řízení k vydání této vyhlášky.

	zdvoudnit veškeré odchylky od projektu archeologického výzkumu, k nimž v průběhu terénní části výzkumu došlo. Zásadní připomínka	
Česká komora architektů	K § 10 Považujeme za nesystémové, že Kancelář prezidenta republiky vykonává památkovou péči na Hradě, jehož je sama hlavním uživatelem.	Nevyhověno z důvodu zásadní připomínky Kanceláře prezidenta republiky.
Česká komora architektů	K § 14 Doporučujeme, aby mezi regulované činnosti byly zahrnuty též projektové práce na nemovitých kulturních památkách a stavbách nacházejících se v památkově chráněných územích. Měla by být přitom zavedena zákonná povinnost, aby projektové práce na kulturní památce prováděl autorizovaný architekt a práce v památkově chráněném území se vždy alespoň účastnil. <u>Odůvodnění:</u> Nemovité kulturní památky (stavby nebo pozemky), jejichž ochranou se zákon o ochraně památkového fondu zabývá, jsou významné svou uměleckou, architektonickou, uměleckořemeslnou, řemeslnou, technickou, urbanistickou anebo krajinnou hodnotou, nebo jsou významným pozůstatkem lidského osídlení na našem území v minulosti, nebo se váží k významným osobnostem či událostem. Jako takovým by jim měla být věnována patřičná odborná péče z hlediska uměleckého, historického, společenského, architektonického a stavebně technického. Aby mohla být takto komplexní péče stavebním památkám věnována, je zapotřebí, aby péčí o ně byly pověřeny osoby s takto široce koncipovaným vzděláním. Tento komplexní požadavek v systému vysokoškolského vzdělávání v ČR splňují pouze obory s architektonickým zaměřením. Architekt je profesně vzděláván a následně autorizován pro kvalifikovaný výkon práce na kulturní památce, je-li kulturní památkou pozemek nebo stavba, a pro kvalifikovaný výkon práce v památkovém území a to na všech úrovních autorizace dle zákona 360/1992 Sb. Architekt je akademicky a dále profesně vzděláván ke způsobilosti koordinovat, kooperovat, být v oblasti ochrany kulturních památek integrujícím článkem.	Nevyhověno. Mezi ČKA a ČKAIT jako odborných profesních organizací nedošlo v této věci ke shodě.
Česká komora architektů	K § 15 Požadujeme ustanovení v tomto znění zrušit. <u>Odůvodnění:</u> Veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví v souvisejících správních řízeních hájí	Připomínka byla projednána, vysvětlena a po dohodě s ostatními připomínkovými místy byl text § 15 návrhu

	dotčený orgán prostřednictvím závazného stanoviska. Domníváme se, že to je z hlediska ochrany kulturního dědictví dostačující. Spolek, který podle svých stanov vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví, může navíc založit jakákoli osoba bez odborného vzdělání. Zakládání úcastenství spolků v těchto řízeních je nadbytečné a zneužitelné pro obstrukce v těchto řízeních. Tato připomínka je zásadní.	zákona upraven.
Česká komora architektů	K § 21, § 31, § 70, § 72 Domníváme se, že povinnosti vlastníka týkající se péče o kulturní památku jsou stanoveny nepřiměřeně přísně a taková úprava není možná, nebude-li povinností odpovídat nárok vlastníka kulturní památky na získání příspěvku od státu, který alespoň v částečné míře pokryje nutné náklady. Totéž se týká vlastníka nemovitosti, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 21 odst. 1 a § 31 odst. 1 byla upravena na základě připomínek ostatních připomínkových míst a na základě dohody s ČBK a s přihlédnutím ke stanovisku MF. Co se týče ustanovení § 70 a 72 ve shodě s průřezovou dohodou byla doplněna důvodová zpráva, v níž byl popsán mechanismus finančního zajištění nutných zabezpečovacích prací formou vratných dotací, které budou prostřednictvím MK poskytovány obcím poskytovány obcím, popř. krajům, jejichž orgán vydal nařízení prací v první instanci.
Česká komora architektů	K § 21 odst. 4 V tomto zásadním ustanovení, které vymezuje legální nakládání s památkou ze strany jejího vlastníka, není ani náznak možnosti, že by památka mohla být za určitých podmínek stavebně doplněna, pozměněna nebo jinak adaptována pro možnost soudobého užívání.	Nevyhověno. Ze základních zásad správního řízení vyplývá, kdy správní orgán musí šetřit oprávněné zájmy

	Mluví se zde de facto pouze o ochraně a užívání. Je nutno si uvědomit, že každá nemovitá kulturní památka odpovídá době svého vzniku a je zcela logické, že 21. století se stavba užívá a funguje jiným způsobem než v době jejího vzniku z hlediska soudobých nároků na užívání staveb. Není tedy možné aspirovat na zachování stavby v nedotčeném stavu, stavba se musí přizpůsobit aktuálním potřebám. Požadujeme ustanovení doplnit tak, aby bylo zřejmé, že povinností vlastníka je nejen dbát o zachování a údržbu památky, ale též o její vývoj.	dotčených osob; správní orgán má hledat takové řešení, které bude v souladu s veřejným zájmem a které odpovídá danému případu, a v neposlední řadě soudy opakovaně judikovaly, že orgány památkové péče nesmí volit neproporcionální extrémní řešení.
Česká komora architektů	K § 44 a § 45 Požadujeme, aby byly v seznamu památkového fondu u jednotlivých památkově chráněných objektů podrobně popsány hodnoty, pro které je objekt chráněn. Toto přispěje k vhodnému nakládání s těmito objekty a předvídatelnosti rozhodování orgánů památkové péče. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že na připomínce k § 44 ČKA netrvá, a s tím, že v případě § 45 je připomínka bezpředmětná, památka místního významu byla vypuštěna.
Česká komora architektů	K § 52 Požadujeme, aby byla z ustanovení odstraněna povinnost k žádosti o posouzení práce v památkovém území a ochranném památkovém pásmu dokládat stavebně historický průzkum. <u>Odůvodnění:</u> Zpracování SHP představuje pro stavebníka náklady a povinnost jeho zpracování by tak neměla být ukládána paušálně ale jen za okolností, že je ke zpracování důvod, což jistě není případ všech prací v památkových územích. Navrhujeme, aby povinnost zpracovat SHP vznikla až na základě rozhodnutí příslušného orgánu památkové péče, je-li k němu shledán důvod. Tato připomínka je zásadní.	Vyhověno, text ustanovení § 52 odst. 2 písmena b) a c) byl z návrhu vypuštěn.
Česká komora architektů	K § 53 Požadujeme, aby pro informování památkového ústavu orgánem památkové péče (odst. 1) byla stanovena výslovně lhůta.	Nevyhověno. Podle § 6 odst. 1 správního řádu mají správní orgány ve správním řízení činit

	Lhůtu 50 dní v odst. 2 považujeme za neodůvodněně dlouhou.	úkony bez zbytečného průtahů, nicméně vyloučit situace, kdy bude záměrem rozsahem a způsobem složitý zásah na kulturní památce; v takovém případě je odůvodněná prolongace základní lhůty ve prospěch posouzení dopadů zamýšleného záměru na kulturní dědictví.
Česká komora architektů	K § 54 Požadujeme, aby byla pro vydání posouzení orgánu památkové péče dle § 54 výslovná lhůta.	Nevyhověno. Vydání posouzení je v režimu správního řádu a podle § 6 odst. 1 správního řádu mají správní orgány ve správním řízení činit úkony bez zbytečného průtahů.
Česká komora architektů	K § 65 Požadujeme, aby byla pro předání informace dle § 65 odst. 1 stanovena výslovně lhůta.	Nevyhověno. Předání informace je v režimu správního řádu a podle § 6 odst. 1 správního řádu mají správní orgány ve správním řízení činit úkony bez zbytečného průtahů.
Česká komora architektů	§ 72 odst. 1 Toto ustanovení je v tržním prostředí a v principech soukromého práva nesmyslné. Není možné, aby orgán památkové péče mohl libovolně stavební firmě nařídít provedení jakýchkoli prací. Požadujeme úpravu formulace.	Nevyhověno. Jedná se o stávající institut ze stavebního práva a v praxi bude prováděn obdobně.
Česká komora architektů	<u>Dále obecně</u> - návrh se soustředí na údržbu a konzervaci památkově chráněných objektů a opomíjí skutečnost, že nemovité kulturní památky jsou užívány a z tohoto hlediska jsou kladeny nároky na jejich funkčnost, které odpovídají soudobým požadavkům. Památkově chráněné	Návrh zákona o ochraně památkového fondu není konstruován tak, aby pouze petrifikoval současný stav

	stavby nelze pouze konzervovat a chránit; naopak v historii bylo běžné, že na ně byly přidávány vrstvy, aniž by to bylo na újmu konečnému výsledku (viz např. katedrála sv. Víta v Praze). Památkový zákon by měl tento fakt lépe vyjadřovat.	památkového fondu, ale právě naopak, jeho konstrukce umožňuje, za podmínky zachování památkových hodnot předmětů ochrany, pružnou reakci na nejrůznější životní situace, běžným užíváním kulturní památky počínaje a zajištěním kulturní památky proti nepředvídatelným (živelním) pohromám konče. Již v úvodním ustanovení návrhu zákona je uvedeno, že tento zákon upravuje ochranu památkového fondu a ve veřejném zájmu stanovuje podmínky pro jeho uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování. Aspekt využití je zde tedy výslovně zmíněn s tím, že návrh zákona dále silně akcentuje nároky na funkčnost památek, které musejí odpovídat soudobým požadavkům, které mj. vyplývají z mezinárodních úmluv.
Česká komora architektů	- v návrhu chybí zásada komplexního přístupu ve smyslu ochrany památky spolu s jejím prostředím, které nemá být rušivé a snižovat kulturní hodnotu památky. Omezení reklamy v blízkosti památky, omezení rušivých funkcí např. noční podnik, zamezení kulturní	Ochrana prostředí kulturní památky je v návrhu zákona zajištěna především

	dehonestace nevhodným využitím památky, ochrana vnitřní funkce spojené s kulturní hodnotou památky, hodnota obsahu, nehmotná kulturní hodnota.	prostřednictvím ochranného památkového pásma. Obecní úřad obce s rozšířenou působností může vymezit z moci úřední k ochraně architektonického dědictví chráněného podle tohoto zákona opatřením obecné povahy ochranné památkové pásma, které samo o sobě nemá památkovou hodnotu, ale je nástrojem ochrany kulturní památky, národní kulturní památky, památkové zóny a památkové rezervace. Co se týče nehmotné složky památkového fondu, lze uvést, že stejně jako dosavadní právní úprava i tento zákon předpokládá dvě základní hodnotová kritéria, která nemusí každá kulturní památka naplnit současně. Těmito hodnotami mohou být nejen kvality konkrétní věci samotné, ale rovnocennou kvalitou mohou být situace, kdy se konkrétní věc nebo stavba váže k významným osobnostem, událostem či společenskému životu. Ve druhém případě tedy může jít
--	---	---

		např. o věc, která z hlediska svých kvalit hodnotové hledisko významnosti sama nesplní, může jít i o masový produkt, ale svůj význam získává v důsledku svých nehmotných vlastností, vztahem k určité osobnosti, historické události nebo společenskému životu. Zde hodnota nemůže být odvozována čistě od fyzických vlastností, ale nositelem té rozhodné hodnoty je nemateriální složka takové kulturní památky (k této problematice např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 A 106/2002 – 81 z 28.4.2004). Ona nehmotná složka se pak může podílet i na celkové hodnotě věcí.
Česká komora architektů	- v návrhu chybí koordinace zákona s jinými zákony, především takovými, které se týkají oblasti, kde není uplatňován stavební zákon (dopravní cesty, řeky, koryta, nábreží). Zásahy v tomto prostoru mohou výrazně narušit exploataci OUV památky (Outstanding universal value, viz. hodnoty UNESCO) - Praha je toho důkazem.	Návrh zákona o ochraně památkového fondu nově zakládá zmocnění orgánům památkové péče vyjadřovat se rovněž do řízení podle jiných právních předpisů. Podmínkou pro tuto ingerenci orgánů památkové péče je to, že jinými právními předpisy je konkrétní regulace založena.

		Konkrétní přesah památkové péče lze doložit při ochraně archeologického dědictví, kdy je stanoveno (§ 82), že každý, kdo hodlá provést stavbu, přístavbu, terénní úpravu, vodní dílo nebo jeho změnu, otvírku, přípravu a dobývání výhradních ložisek, neprovádí-li se na kulturní památce, v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu a posuzuje-li jejich provedení v rámci řízení nebo zjednodušujícího postupu jiný příslušný správní orgán, požádá obecní úřad obce s rozšířenou působností o závazné stanovisko, že je povinen strpět zápis údajů o zamýšlené práci do evidence zásahů, pokud jejím provedením může být ohroženo zachování archeologického dědictví a poznatků o něm.
Česká komora architektů	- v návrhu chybí přesná definice, co je přidanou hodnotou – objemem nadstandardní péče nad standardní údržbou. Bez této definice prací vzniká nerovnost mezi vlastníky památky vlastníkem objektu bez památkové hodnoty. Oba mají povinnost údržby, jen vlastník p. musí doplnit část nadstandardní.	Návrh zákona je konstruován tak, že difference památkových hodnot solitérních součástí památkového fondu je obsažena v úrovni předmětu ochrany – nejvýznamnější

		soliterní součástí památkového fondu je národní kulturní památka, významnou součástí památkového fondu je kulturní památka, jeho důležitou součástí je nemovitost, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkově chráněném území a toto památkově chráněné území dotváří. U těchto předmětů ochrany je pak stanoven povolovací režim pro dané činnosti, které mohou mít vliv právě na ochranu památkových hodnot. Jsou to především definičně stanovené pojmy práce na kulturní památce, restaurování kulturní památky, práce v památkovém území a práce v ochranném pásmu. Ostatní činnosti se pak řídí jinými právními předpisy, především zákonem č. 183/2006 Sb., stavební zákon, v platném znění.
Česká komora architektů	- ve smyslu úvah o celostním chápání památky s komplexem kulturního, ale také přírodního prostředí, chybí v zákoně koordinační nástroj zahrnující související hodnoty celku. K tomuto vybízí dokument UNESCO o Historické městské krajině 2011, který není v dokumentu zákona vůbec zohledněn. Není ani v části odůvodnění, ani v prováděcích vyhláškách, ani v předkládací zprávě. Z tohoto hlediska nezohledňuje zákon poslední stav poznání v oblasti teorie památkové péče jak domácí, tak světové.	Generální konference UNESCO rozhodla na svém 35. zasedání v říjnu roku 2009, že normativní nástroje UNESCO, vztahující se k městskému dědictví, by měly

		být doplněny novým doporučením, které se bude vztahovat na péči o historickou městskou krajinu. Tento záměr byl realizován, když na 36. zasedání Generální konference byl, po nezbytném expertním projednání, přijat mezinárodní instrument – Doporučení o historické městské krajině. Dokument o historické městské krajině byl schválen jako tzv. „soft law“, tedy jako doporučující odborný dokument, který má být smluvními stranami využit jako odborné a filozofické východisko při péči o městské kulturní dědictví, avšak nejedná se o závazný mezinárodní dokument. Z tohoto důvodu nebyl dokument o historické městské krajině zařazen do textů k návrhu zákona o ochraně památkového fondu, které se dotýkají mezinárodních instrumentů, kterými je Česká republika na poli ochrany kulturních statků vázána. Podobně nebyly vyjmenovány např. charty Mezinárodní rady
--	--	--

		pro památky a sídla, přestože mají mimořádný odborný potenciál, avšak jedná se toliko o dokumenty doporučujícího charakteru z dílny mezinárodní nevládní organizace sídlící v Paříži.
Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků ve výstavbě	K § 2 odst. 7 Doporučujeme vzhledem k dlouhé životnosti zákona tento čas nevymezovat. Chápeme, že 70 let je v ustanovení ve vztahu k vojenským nálezům do konce 2. světové války. Předpokládáme, že s časem to bude postupovat a půjde do toho zahrnout i industriální a technické archeologické nálezy z padesátých let.	Nevyhověno. Pokud by tato doba nebyla stanovena, staly by se archeologickými nálezy i dnešní věci ztracené a opuštěné, které by pak tvořily velkou část případných archeologických nálezů.
Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků ve výstavbě	K § 32 Doporučujeme § zrušit. Navrhuje se vypustit celý paragraf. Je nesystémové, že další instituce kromě MK bude vyhlašovat památku a zapisovat ji bude památkový ústav. Z ustanovení není jasné řešení případu zániku této památky. Bude se postupovat stejně jako u zapsané památky. Odst. 4 § 32 musí být v souladu se stavebním zákonem. Domníváme se, že institut památky usnesením zastupitelstva může být zneužit pro sousedské spory nebo místní třenice mezi občany. Připomínka je zásadní.	Vyhověno. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků ve výstavbě	K § 72 odst. 1 Je nutné posoudit sled souvislosti odst. 1 a 2. Orgán péče o památky podle odstavce 1 zajistí provedení nutných zabezpečovacích prací a přitom ještě neprovedl ohledání a nemá zjištěn skutečný stav věci.	Nevyhověno. Jedná se o podobný institut, který je popsán v § 135 stavebního zákona, a to ve stejné posloupnosti.
Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků ve výstavbě	K § 87 odst. 1 Vypustit 150 m² Doporučujeme stavby pro potřebu bydlení neomezovat m ² .	Nevyhověno. Toto omezení podle výměry stavby vyplývá ze stavebního zákona, kde právě na 150 m ² je navázána

výstavbě		řada zjednodušení.
Českomoravská konfederace odborových svazů	<i>Obecně k návrhu</i> 1. Návrh zákona nedefinuje ochranu památkového fondu jasně jako veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. 2. Přílišná snaha o snížení administrativní a ekonomické zátěže a o ochranu soukromých práv vlastníků vede k tomu, že návrh zákona podstatně snižuje rozsah památkové ochrany hmotného kulturního dědictví. Zákon v této podobě nebude moci účinným způsobem omezovat negativní vlivy na kulturní dědictví a prosazovat veřejný zájem na jeho ochraně. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. 3. Návrh zákona podstatným způsobem oslabuje váhu odborné složky v procesu péče o památkový fond. Role Národního památkového ústavu je u naprosté většiny posuzovaných případů památkové obnovy, opravy či údržby z roviny povinně se vyjadřujícího degradována do roviny pouze informovaného o chystaném zásahu. Přitom v důvodové zprávě k předkládanému návrhu zákona je jako jedno z hlavních rizik nereflektování problémů současné právní úpravy označen potenciální vznik nenapravitelných škod na památkovém fondu z nesprávného posouzení práce na součásti památkového fondu příslušným orgánem státní správy. Je tedy zjevné, že navrhovatelé zákona si jsou dobře vědomi, že kvalifikovanost správních orgánů v oblasti ochrany památkového fondu je mnohde nedostatečná, přesto jim zákonem chtějí umožnit rozhodovat o zásazích do významné části památkového fondu bez povinnosti vyžádat si vyjádření odborné složky. Taková úprava však povede jednoznačně ke zhoršení výkonu památkové péče. Mezi kvalitu ochrany a obnovy památek a jejich atraktivitu pro návštěvníky či pro zhodnocení majetku je nutné proto klást přímou úměru. Požadujeme, aby role odborné organizace Národního památkového ústavu byla v systému státní památkové péče posílena, a to do role povinně dotazovaného odborného orgánu veřejné moci a ideálně i jako účastníka řízení.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že ustanovení § 1 návrhu zákona dostatečně deklaruje veřejný zájem této části kulturního dědictví. Připomínka byla opakovaně projednána na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena.

Požadujeme zařazení celého textu stávajícího § 34 zák. č. 20/1987 S., ve znění pozdějších předpisů o oprávnění orgánů a odborné organizace státní památkové péče do návrhu zákona o ochraně památkového fondu.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

4. Návrh zákona má být v souladu a nesmí být v rozporu s ratifikovanými mezinárodními smlouvami a úmluvami o kulturním dědictví. Pojmy definované v návrhu zákona nekorespondují s příslušnými definicemi Konvence o záchraně architektonického dědictví Evropy, mezinárodního předpisu, který je zákonu o památkovém fondu nadřazen.

Návrh na rozdíl Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy vůbec nepočítá s účinnou preventivní ochranou archeologického dědictví. V rozporu s touto úmluvou se v § 41 výslovně předpokládá existence archeologického dědictví, které není chráněno, ačkoli ČR nespecifikovala při ratifikaci této Úmluvy žádná taková omezení ve smyslu jejího čl. 16.

V rozporu s Listinou práv a svobod návrh zákona reguluje nedestruktivní stavebně historický průzkum. Mezi regulované lze však zařadit pouze takovou činnost, která je průzkumem destruktivním nikoli činností, která je svobodným vědeckým bádáním.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

5. Do návrhu zákona nejsou dostatečným způsobem zapracovány právní předpisy obecné povahy, především zákon č. 183/2006, stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 89/2012 Občanský zákoník.

Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že účel sledovaný Úmluvou neřeší izolovaně jen navržený zákon, ale právní řád ČR jako celek.

Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce nadále netrvá.

V případě Občanského zákoníku jde především o definování hmotné a nehmotné věci. Součástí každé památky jsou totiž jak hodnoty hmotné, tak i hodnoty definované jako nehmotné (stáří, autenticita, umělecká či památková hodnota, specifické vlastnosti jako např. zvuk apod.). V mezinárodních smlouvách ratifikovaných i Českou republikou, v metodikách památkové péče i v podzákonných právních předpisech se přitom termíny popisující nehmotné hodnoty běžně vyskytují.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

6. Zákon navrhuje nové pravomoci pro ministerstvo kultury. Nesouhlasíme s přenesením pravomocí, které má dosud vláda ČR, na ministerstvo kultury. Některé pravomoci např. týkající se posuzování odbornosti, by bylo vhodnější přenést na odborné orgány.

Naopak zcela chybí povinnost státu a tím především ministerstva kultury monitorovat oněch 12 památek s mezinárodním statutem (tzv. památky UNESCO), podávat zprávy a komunikovat přitom s dalšími subjekty. Povinnost předávat potřebné informace, a to především mezi resorty, přitom může stanovit právě jen právní předpis.

Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.

Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva. Prohlášení hmotné věci za kulturní památku musí reagovat i na její nehmotné vlastnosti, které se případně podílí na její kulturní hodnotě.

Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva. Na MK se přesouvá pouze prohlašování památkových rezervací z důvodu zajištění větší transparentnosti spojené s formou opatření obecné povahy, kterou budou památkové rezervace prohlašovány. Pokud jde o památky UNESCO, právní předpis nemůže řešit počet systemizovaných míst a pracovní náplně osob, jimiž bude plnění povinností

	7. Zákon o ochraně památkového fondu musí být formulován jednoznačně a srozumitelně pro všechny jeho uživatele, jazyková úroveň návrhu je ve více případech na hranici srozumitelnosti. Pojmy se často nepoužívají v souladu s mezinárodními zvyklostmi – viz bod 5. připomínek. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. 8. Vážnou námitku vznášíme proti způsobu projednávání návrhu zákona v procesu jeho příprav. Předkládání stále nových verzí návrhu zákona bez odlišení změn v jednotlivých verzích vedlo ke ztrátě orientace v tom, k jakým změnám v textu postupně dochází a v důsledku tak téměř znemožnilo zájemcům zapojit se do veřejných diskusí o podobě připravované normy a na učiněné změny relevantním způsobem reagovat. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	spojených s těmito památkami zajištěno. Nadto ustanovení o organizačním uspořádání památkové péče zakotvují pro NPÚ i mezinárodní spolupráci. Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá. Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá. Připomínky ČMKOS byly opakovaně projednávány i na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS. I přes složitá jednání se podařilo objasnit samotný koncept návrhu zákona o ochraně památkového fondu vycházející ze zachování těch institutů stávajícího zákona, které se v praxi bez obtíží osvědčily a současně respektující současný systém veřejné správy. Ačkoli v rámci opakovaného projednávání byly vysvětleny všechny
--	--	---

		uplatněné připomínky a návrh zákona byl s ČMKOS vypořádán bez rozporu, přetrvává koncepčně jiný náhled na některé otázky, např. na tzv. princip dvojkoľejnosti nebo rozdílný vztah k mezinárodním úmluvám, a ČMKOS bude i nadále, v rámci dalšího projednávání návrhu zákona sledovat další vývoj normy.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 1 Předmět úpravy – z navrženého znění zcela jasně nevyplývá, že zachování a následná ochrana „památkového fondu“ je veřejným zájmem. Vzhledem k důležitosti této zásady je třeba ji adekvátně vyjádřit. Stejně tak není jasné, proč se upouští od znění a zásady stávajícího zákona: .. stát chrání kulturní památky.. , když z dalšího znění je zřejmé, že péče o památkový fond je v rukou státních úřadů. Dále ve znění chybí zmínka o specializovaných odborných organizacích zřizovaných státem pro ochranu, uchování, využití, poznávání, zpřístupňování, zprostředkování a dokumentaci památkového fondu. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. Navrhujeme znění přepracovat následujícím způsobem: (1) <i>Tento zákon definuje památkový fond jako součást národního kulturního pokladu České republiky a jako součást evropského a světového kulturního dědictví.</i> (2) <i>Památkový fond je chráněný státem.</i> (3) <i>Zachování a ochrana památkového fondu je veřejným zájmem.</i> (4) <i>Tento zákon stanovuje podmínky pro jeho uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování; současně stanoví práva a povinnosti fyzických a právnických osob a působnost orgánů veřejné správy, odborných organizací a dalších subjektů při ochraně, uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování památkového fondu.</i>	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že ustanovení § 1 návrhu zákona dostatečně deklaruje veřejný zájem této části kulturního dědictví. Viz připomínka č. 1 Obecně. Nadto navržené ustanovení zužuje veřejný zájem pouze na stát, což neodpovídá stávající podobě reformy veřejné správy.
Českomoravská konfederace	Ad § 2 Vymezení základních pojmů – návrh absolutně nerespektuje nový občanský zákoník hlavu IV díl 2 § 496 a další, vymezení věcí, kdy se na rozdíl od starší právní	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni

odborových svazů	úpravy přidává i věc nehmotné povahy. „Věc nehmotné povahy“ je zcela zásadní součástí každé památky, neboť jde o koncepci, autorství, vztah k historickým osobám, událostem, tradicím, technologiím a jiné, u některých památek je přímo podstatou a předmětem ochrany (například hudební nástroje - zvuk a jeho charakteristiky, místa některých událostí- rodné domy, místa bitev, společenských a státoporných událostí, kulturní předměty a místa, technické památky – součástí je výrobní postup, technologie, patenty apod. Zcela zásadní nedostatek – nutno respektovat občanský zákoník a jeho definici, která je pro ostatní zákony určující; nutno přepsat nejen vymezení základních pojmů, ale celý zákon, tj. pasáže, kde se v návrhu vyskytuje designace památky či jiného subjektu ochrany jen jako věci hmotné povahy. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva. Viz připomínka č. 1 Obecně.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Další zásadní vadou je nerespektování terminologie v podzákoných právních předpisech podle zákonů č. 22/1958 Sb. a 20/1987 Sb., které popisují památkové hodnoty, což jsou námátkou: Ve výnosu o městské památkové rezervaci Jičín: • kulturní památky tvořící podstatu rezervace • ostatní kulturní památky • objekty zvýšeného kulturního zájmu • chráněné uliční a stavební obvody • plochy zvýšené ochrany • ostatní objekty a plochy památkového zájmu. Většina ostatních rezervačních map rozeznává kategorie: • vybrané nemovité kulturní památky • nemovité kulturní památky • objekty památkového zájmu • významné městské interiéry určující charakter rezervace • městské interiéry doplňující charakter rezervace • ostatní objekty v rezervaci • plochy zvýšené ochrany • ostatní chráněné plochy (např. MPR Úštěk z r. 1976)	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena a v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva ke přechodným ustanovením. Všechny stávající předměty ochrany chráněné podle dosavadních předpisů budou i nadále chráněny. V připomínce jsou použity pojmy, se kterými navržený, ani stávající zákon o státní památkové péči dále nepracuje, což ale neznamená, že památkové péče rezignuje na podklady, které byly za platnosti předchozích právních předpisů ve vazbě na tyto

	nebo jen: • zvlášť vybrané kulturní památky • kulturní památky • plochy zvýšené ochrany • ostatní chráněné plochy (např. mapa MPR Domažlice) případně: • památky tvořící podstatu památkové rezervace • ostatní chráněné památky a plochy • objekty a plochy památkového zájmu (např. MPR České Budějovice, autor popisu dr. H. Hanšová, pracovník ministerstva kultury) Je nutno výše uvedené a již 50 let v podzákonných právních předpisech používané pojmy zahrnout do výčtu „památkového fondu“. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	pojmy zpracovány.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Samotný obsah pojmu památkový fond se nepřekrývá s obsahem ostatních pojmů, ač by je zřejmě měl zastřešovat. U památkových rezervací a zón je uveden „typologický význam“, který v definici ostatních pojmů chybí. Je přitom zřejmé, že typologie sama o sobě nemůže představovat žádnou hodnotu, hodnou památkové ochrany, neboť jde o pomocné kritérium, sloužící ke klasifikaci určitého jevu. U některých definic se operuje s vědeckou, společenskou a estetickou hodnotou, avšak u kulturních památek tato kritéria kupodivu chybí. Zcela překonané je uvedení pouhých archeologických nálezů bez širšího kontextu, definice archeologického nálezu v odst. 7 je nedostatečná a příliš restriktivní, zatímco definice pojmu archeologické dědictví, který užívá Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy, jejímž je ČR signatářem, zde vůbec uvedena není. U definice archeologického nálezu doporučujeme vynechat vymezení stáří s ohledem na např. již dnes archeologizované budovy a celé vesnice vysídlené po skončení 2. světové války. Požadujeme do návrhu zákona vrátit zpět definici pojmu historická kulturní krajina, která byla ještě v předchozí verzi návrhu obsažena. Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní. Navrhujeme znění upravit následujícím způsobem: (1) Památkovým fondem je soubor kulturních památek, <i>vybraných kulturních</i>	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva ve vztahu k pojmům archeologické dědictví a historická kulturní krajina.

	<i>památek v rezervacích a zónách, národních kulturních památek, památkových rezervací, památkových zón, památek místního významu, archeologických nálezů a území s archeologickými nálezy, historických kulturních krajin, objektů památkového zájmu, objektů zvýšeného kulturního zájmu, ploch zvýšené ochrany v památkových rezervacích, ploch určujících, doplňujících a dotvářejících v památkových zónách, který vykazuje kulturní, historické, archeologické, společenské, estetické, vědecké, architektonické, urbanistické, umělecké, uměleckořemeslné, řemeslné, technické nebo krajinné hodnoty anebo hodnoty, které se váží k významným osobnostem, událostem či společenskému životu. Za památkový fond se považují také věci movité i nemovité, u nichž bylo zahájeno řízení o prohlášení za kulturní památku.</i> (2) Kulturní památkou je hmotný doklad lidské činnosti vzniklý v dějinném procesu kultivace světa, který je pramenem poznání, a je významný svou uměleckou, architektonickou, uměleckořemeslnou, řemeslnou, technickou, urbanistickou anebo krajinnou hodnotou nebo je významným pozůstatkem lidského osídlení na našem území v minulosti nebo se váže k významným osobnostem, událostem či společenskému životu, prohlášený podle § 19 tohoto zákona. (3) Každá kulturní památka a nález se skládá z části hmotné a nehmotné, přičemž hmotnou část kulturní památky tvoří i komplex jejího vybavení či příslušenství, pokud není uvedeno jinak. (4) Národní kulturní památkou je kulturní památka, která tvoří nejvýznamnější součást národního kulturního dědictví, prohlášená podle § 25 tohoto zákona. (5) Památkovou rezervací je území prohlášené podle § 28 tohoto zákona, jehož určující hodnotou není jen soubor památek, ale také soubory hodnot hmotné a nehmotné povahy, které dohromady tvoří homogenní celek. Památkovou rezervací může být i území, které má výhradně charakter archeologického dědictví či území bez jednotlivých památek. (6) Památková zóna je území prohlášené podle § 28 tohoto zákona, jehož určující hodnotou není jen soubor památek, ale i soubory hodnot hmotné a nehmotné povahy. V zóně na rozdíl od homogenní rezervace nejsou hodnoty stejné kvality, četnosti a nebývají ani soustředěny v prostorově uzavřené struktuře. (7) Památkové zóny a rezervace jsou souborem staveb nebo kombinovanými díly člověka a přírody, představující dostatečně charakteristické a sourodé oblasti s historickým, archeologickým, uměleckým, architektonickým, urbanistickým, krajinným,	
--	---	--

	<i>typologickým, vědeckým, společenským, technickým či jiným významem.</i> (8) Památkou místního významu je doklad lidské činnosti, jehož hodnota je významná pro oblast, v níž se nachází. (9) Archeologickým nálezem je pozůstatek života a činnosti člověka, který je starší 70 let, již neslouží svému účelu a uchoval se mimo prostředí současného života v zemi, na jejím povrchu, pod vodou nebo v hmotě stavby. (10) Památkou s mezinárodním statutem je taková součást památkového fondu, která požívá ochrany nebo která je evidována podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika v oblasti kulturního dědictví vázána. (11) <i>Historickou kulturní krajinou je území jako celek představující kombinované dílo přírody a člověka, vzniklé a utvářené cílevědomou lidskou činností za účelem kulturní, estetické nebo hospodářské kultivace prostředí, dokládající vývoj společnosti a lidských sídel v průběhu staletí, případně krajinný celek historicky související s kulturním vědomím společnosti a její historií.</i>	
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 3 Vymezení některých dalších pojmů Nutno upravit znění vložení dalších termínů viz připomínky k § 2 (věci hmotné, nehmotné podstaty, termíny z podzákoných právních předpisů), ve znění uveden pojem konzervace, který není vysvětlen v návrhu tohoto zákona a nevyskytuje se v jiných zákonech (odkaz na stavební zákon je zcela zavádějící). Není zřejmé, proč by se měly pro poznání památkového fondu zpracovávat jen dva druhy průzkumů, a to stavebně historický a archeologický, když jsou ve stejném ustanovení citovány jakési odborné průzkumné práce před restaurováním památky a v praxi se provádí celá řada dalších průzkumů, např. dendrologický pro památky, jejichž podstatou je „živé dřevo“ či dendrochronologický pro památky, v nichž je „mrtvé dřevo“, – zásadním úhlem pohledu zákona musí být míra destruktivního zásahu do památkové podstaty ať hmotné či nehmotné! Průzkumy s nulovým zásahem do památky- např. archivní průzkumy a rešerše, prohlídka památky a její dokumentace a následný odborný názor je sice rozumné definovat (což se ovšem nestalo), ale nijak dále neomezovat, neboť z povahy věci vyplývá, že se jedná o odborný názor, respektive svobodné vědecké bádání ve smyslu čl. 15 Listiny práv a svobod, kde je vměšování státní moci nepřípustné (viz dále navrhovaný § 14). Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že navržená úprava pro své účely reguluje pouze nezbytně nutný rozsah provádění SHP, aniž by vylučovala použití jiných průzkumných metod a provádění těchto metod jakkoli regulovala. Provádění SHP pro jiné než zákonem stanovené důvody se rovněž nevylučuje.

Českomoravská konfederace odborových svazů	Vzhledem k tomu, že památkovou rezervací může být i území, které má výhradně charakter archeologického dědictví, jsou tedy archeologické rezervace považovány podle § 3 b) z nepochopitelných důvodů za architektonické dědictví, i kdyby žádnou architekturu neobsahovaly. Podobně památkovou zónou může být též území s archeologickým významem, ovšem to se rovněž považuje za architektonické dědictví. Považujeme za potřebné oba pojmy z oblasti archeologie vymezit samostatně. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že se jedná o výkladovou kategorii a v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Pojem „archeologicky významný zásah“ není definován, každý zásah do archeologického dědictví může být významný a nelze jej předem klasifikovat. Zcela chybí definice i ustanovení na preventivní ochranu archeologického dědictví, které přitom není považováno za součást památkového fondu. Architektonickým dědictvím budou podle písm. b) jen prohlášené nemovité kulturní památky, to je dost zásadní omezení významu termínu vyplývajícího z mezinárodní úmluvy. Toto ustanovení je nutné přepracovat, doplnit o definice dalších pojmů, rozdělit průzkumy na destruktivní a nedestruktivní. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. Návrh na doplnění o definici území s archeologickými nálezy: <i>Území s archeologickými nálezy je topograficky vymezené území s odkrytými anebo neodkrytými archeologickými nálezy v původních nálezových situacích.</i> Návrhy na úpravu některých formulací: § 3 c) památkovou péčí výkon veřejné správy podle tohoto zákona a činnost odborných orgánů, fyzických a právnických osob směřujících k ochraně, uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování památkového fondu, kulturního dědictví a památkových hodnot § 3 d) prací na kulturní památce zásah do vzhledu nebo hmotné podstaty kulturní památky nebo její části, který souvisí s její opravou, údržbou, konzervováním, s umístěním nebo odstraněním zařízení podle stavebního zákona, s umístěním nebo odstraněním reklamního či informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona¹⁾, se změnou dokončené stavby, změnou stavby před dokončením, s terénní úpravou pozemku, který je kulturní památkou, s úpravou historické zeleně (kácení, řez	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena.

	<i>dřevin, výsadba)a umístěním drobné stavby v historické zeleni, s umístěním stavby na kulturní památce, s odstraněním stavby, která není kulturní památkou, ale nachází se na pozemku, který je kulturní památkou,</i> § 3 g) prací v památkovém území zřízení stavby, změna dokončené stavby, změna stavby před dokončením, udržovací práce, terénní úprava, odstranění stavby, umístění nebo odstranění zařízení podle stavebního zákona¹⁾, umístění nebo odstranění reklamního či informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona¹⁾, změna dokončené stavby, výsadba a kácení dřevin na veřejném prostranství v zastavěném území, pokud jde o nemovitost, která se nachází v památkovém území, ale není kulturní památkou, <i>nebo se jedná o veřejný prostor (prostředí kulturní památky)</i>	
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 4 písm. a) Požadujeme doplnit znění: Ministerstvo kultury (dále jen „ministerstvo“) a jím zřizovaná odborná organizace Národní památkový ústav (v přenesené působnosti). Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 6 Památková inspekce K provádění kontrol a komplexnímu posouzení je nutné vyžádat si podklady od všech zúčastněných, nikoliv jen od NPÚ a ARÚ. K účinné ochraně památkového fondu v případech, kdy je potřebné jednat bezodkladně, považujeme za nutné rozšířit pravomoci památkové inspekce připojením odst. 9. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. Navrhujeme doplnit znění: Odst. 6) Památková inspekce je při provádění kontrol podle odstavců 3 až 5 oprávněna vyžadovat od památkového ústavu, archeologického ústavu a ostatních zúčastněných v nezbytně nutném rozsahu informace potřebné k výkonu kontroly. Odst. 9) Památková inspekce má pravomoci účinně zasáhnout při zjištění závažných pochybení při výkonu památkové péče, která ohrožují statut a hodnoty kulturní památky, např. nařídit zastavení stavby nebo demolice, nařídit provedení prací.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 12 Památkový ústav Vedle obecné zásadní připomínky k tendenci návrhu zákona oslabovat roli státní odborné organizace v péči o památkový fond uplatňujeme dílčí připomínky ve znění: Požadujeme upravit znění	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a

	písm. e) průběžně dokumentuje práce na <i>národních kulturních památkách</i>, kulturních památkách a práce na nemovitostech v památkových územích nebo práce v ochranných památkových pásmech, písm. h) spravuje <i>vede</i> seznam památkového fondu a evidenci archeologicky významných zásahů ... písm. i) je oprávněn provádět archeologické výzkumy a zpracovávat stavebně historické <i>i další formy průzkumů pro získání co nejucelenějšího souboru informací o vývoji památky</i> Převzít pod písm. l) ustanovení, které je obsaženo ve stávajícím zákoně v § 32 a následující ustanovení o jedno písmeno posunout: <i>l) vykonává odborný dohled nad prováděním komplexní péče o památkový fond</i> m) (původně l) sleduje <i>vyjadřuje se ke</i> způsobu využití a stavu památkového fondu a napomáhá zpřístupňování, vystavení či jinému zprostředkování památkového fondu veřejnosti, Doplnit nově pod písmeno r) znění <i>r) je oprávněn účastnit se správního řízení ve věci ochrany stávajícího a potencionálního architektonického či archeologického dědictví podle tohoto zákona</i> a stávající znění pod tímto písmenem přesunout pod písm. s). <u>Zcela zásadním nedostatkem je absence ustanovení o oprávnění orgánů a odborné organizace státní památkové péče, které je obsažené v § 34 stávajícího zákona. Požadujeme zařazení celého znění stávajícího § 34 zák. č. 20/1987 S., ve znění pozdějších předpisů.</u> Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	vysvětlena s tím, že byla doplněna důvodová zpráva. I přes deklaraci obsaženou ve stávající právní úpravě stávající úprava nedává žádné nástroje v prosazení této deklarace.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 14 Regulované činnosti na úseku památkové péče Provádění stavebně historických průzkumů je bezdůvodně zařazeno mezi regulované činnosti s podstatnými omezeními, ačkoli při této činnosti nedochází k zásahům do hmotné podstaty věcí, které podléhají památkové ochraně či zvláštnímu režimu ze zákona. Jako činnost, kterou je možno regulovat, lze zařadit pouze takovou činnost, která je průzkumem destruktivním (podrobně rozvedeno u připomínek k § 3), nikoli činnost, která je svobodným vědeckým bádáním ve smyslu čl. 15 Listiny práv a svobod. Provádění stavebněhistorických průzkumů se požaduje z regulovaných činností vypustit a přepracovat toto ustanovení písm. b) provádění destruktivního průzkumu.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Viz připomínka ad § 3.

	Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 16 Výzkum a dokumentace v oboru památkové péče Z navrženého znění vyplývá, že předmětem výzkumu a dokumentace jsou pouze ty věci, které nejsou definovány jako památkový fond v § 1 a 2, ale jsou definovány v úmluvě o ochraně architektonického dědictví Evropy č.73/2000 Sb. m. s. takto: Definice architektonického dědictví Čl.1 Pro účely této Úmluvy se výrazem "architektonické dědictví" rozumí následující nemovité statky: 1. památky: všechny budovy a konstrukce pozoruhodné svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem, včetně jejich vestavěného zařízení a vybavy, 2. architektonické soubory: homogenní skupiny městských nebo venkovských budov pozoruhodné svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem, které jsou navzájem dostatečně spojitě, aby představovaly topograficky vymezené jednotky, 3. místa: kombinovaná díla člověka a přírody, jimiž jsou oblasti částečně zastavěné a dostatečně charakteristické a homogenní, aby byly topograficky vymezenými jednotkami, která jsou pozoruhodná svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem. Dále by se toto ustanovení týkalo věcí, které chce vlastník vyvézt ze země, ale opět se nejedná o památkový fond definovaný tímto zákonem. To by znamenalo, že by § 14 neplatil pro žádnou věc z památkového fondu definovaného tímto navrhovaným zákonem, ale v návrhu tohoto zákona chybí definice: - památka podle č.73/2000 Sb. m. s. - architektonický soubor podle č.73/2000 Sb. m. s. - místo podle č.73/2000 Sb. m. s. tím je tato pasáž ovšem zcela zmatečná- musí být doplněna a přepracována, definice je třeba doplnit do § 1 a § 2. Tuto připomínku považuje ČMKOS za naprosto zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že byla v tomto smyslu důvodová zpráva. Úmluva o architektonickém dědictví je součástí našeho právního řádu, a navržené definice s touto úmluvou nejsou v kolizi.
	Pro průzkum památkového fondu naopak chybí zásada, podle níž by musel vlastník věci definované jako součást památkového fondu strpět průzkum a dokumentaci prováděnou	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni

	státní odbornou organizací. Tato zásada musí být vložena buď do tohoto ustanovení nebo do § 21(5) c). Tuto připomínku považuje ČMKOS za naprosto zásadní.	náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že navržený zákon zakotvuje mechanismus, podle něhož může NPÚ průzkum provést (ochrana obydlí nemůže být při nesouhlasu oprávněného uživatele obydlí prolomena).
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 18 Prohlášení za kulturní památku Opět nedodržení definice věci z platného občanského zákoníku, nutno přepracovat na věci hmotné či nehmotné povahy a movité či nemovité. Vzhledem k tomu, že ochrana kulturních hodnot je veřejným zájmem a stát se v úmluvě č. 73/2000 Sb. m. s. zavázal zvýšit zájem veřejnosti o ochranu kulturního dědictví, je nutné veřejnost zapojit již do procesu definice a vytváření památkového fondu. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. Požadujeme doplnění následující věty: <i>Návrh na prohlášení věci za kulturní památku může podat každý.</i>	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Viz výše připomínka k nehmotnému dědictví.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 19 Řízení o prohlášení za kulturní památku V návaznosti na doplnění předchozího paragrafu je nutné změnit znění na: (1) Řízení o prohlášení za kulturní památku vede ministerstvo na základě podání nebo z vlastního popudu podle správního řádu č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Dále je nutné v souvislosti s definicí věci z platného občanského zákoníku doplnit odstavec (2) o větu: V rozhodnutí o prohlášení vymezí ministerstvo hmotnou a nehmotnou část památky. Formulaci odst. 3 nelze vázat na stavbu, při navrhovaném znění by nebylo možné za kulturní památku prohlásit např. hromadná válečná pohřebiště. Návrh úpravy znění: (3) Za kulturní památku lze prohlásit i lidské ostatky nebo jejich soubor, pokud mají historický a kulturní význam pro stavbu, ve které se nacházejí. Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka týkající se § 19 odst. 1 byla projednána a ČMKOS na ní netrvá. Připomínka týkající se ustanovení § 19 odst. 2 a 3 byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Viz výše připomínka k nehmotnému dědictví. Připomínka k odst. 3 byla projednána a vysvětlena,

		ustanovení bylo upraveno po dohodě s ostatními připomínkovými místy (MMR, MSp, MZe, ČBK)..
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 20 Povinnosti vlastníka předmětu řízení o prohlášení za kulturní památku Navrhujeme upravit znění takto: (1) Vlastník nesmí po dobu řízení o prohlášení za kulturní památku předmět řízení <i>poškodit</i>, zničit, a jde-li o movitou věc, <i>ztratit</i> nebo přemístit mimo území České republiky. (4) Vlastník je dále povinen písemně oznámit ministerstvu 15 (20) dnů před zahájením <i>případných stavebních prací na věci, která je předmětem prací záměr provést změnu dokončené stavby, udržovací práce na stavbě, o níž se vede řízení o prohlášení za kulturní památku</i> tyto práce konzultovat s orgány památkové péče, aby nedošlo k poškození a snížení hodnoty navrhované věci. nebo záměr provést stavbu na pozemku nebo terénní úpravu pozemku, o němž se vede řízení o prohlášení za kulturní památku. Při prohlášení do památkového fondu, pokud se dotýká pozemků, by měl být informován též katastrální úřad a až do ukončení řízení by se s parcelami nemělo nijak nakládat. U lhůt je nutné upřesnit, zda se jedná o kalendářní nebo pracovní dny. Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní. U odst. (4), pokud to neodporuje jiným normám, doporučujeme dát lhůtu 20 dnů (jednotnost s jinými lhůtami).	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 21 Péče o kulturní památku Požadujeme vložení zásady strpění průzkumu – detailně viz připomínky k § 18. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. Dále navrhujeme upravit znění následovně: (7)Každý je povinen počínat si tak, aby nezpůsobil nepříznivé změny stavu kulturní památky <i>včetně bezprostředně přilehlého prostředí</i> a neohrožoval její zachování <i>ani určující pohledové uplatnění.</i> (8)<i>Při pracích na kulturních památkách či národní kulturní památce či restaurování platí povinnost vyžádat si závazné stanovisko ve správním řízení podle Hlavy VI tohoto zákona.</i> (na § 21 se odvolává § 64)	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že formu a dokazování řeší správní řád.

Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 23 zrušení prohlášení za kulturní památku Vzhledem k tomu, že ochrana kulturního dědictví je veřejným zájmem, může nad ní převážit pouze jiný veřejný zájem. Naprosto zásadní připomínka na změnu znění: (1) Ministerstvo může zrušit prohlášení za kulturní památku, nejde-li o národní kulturní památku, pokud zanikl důvod památkové ochrany nebo pokud převáží jiný mimořádně závažný veřejný zájem nad zájmem na ochraně kulturní památky.	Připomínka týkající se ustanovení § 23 odst. 1 byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Jedná se o stejný právní stav jako dnes a současný § 8 zákona č. 20/187 Sb., který nevyvolává v tomto směru aplikační problémy. Omezení jen na kritérium veřejného zájmu by zúžilo možnost zrušení památkové ochrany i pro jiné, zcela mimořádné, důvody, které nelze do budoucna bez zbytku vyloučit. Taxativní výčet důvodů by z povahy věci nemohl být úplný.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 23 zrušení prohlášení za kulturní památku Dále připomínáme článek 9 v úmluvě č. 73/2000 Sb. m. s. s poukazem na zapracování požadavku povinnosti původců zbourat novou stavbu postavenou protiprávně nebo restituci původního stavu chráněného statku do legislativy.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 24 Řízení o zrušení prohlášení za kulturní památku Požadujeme upravit odst. (3) následujícím způsobem: (3) Ministerstvo může v rozhodnutí o zrušení prohlášení za kulturní památku současně uloží uložit vlastníkově kulturní památky zpracování nezbytné měřické, fotografické a jiné obrazové dokumentace, provedení potřebných stavebně historických průzkumů nebo jiných průzkumů kulturní památky pro účely doložení stavu kulturní památky a stanovit mu lhůtu pro jejich odevzdání památkovému ústavu. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská	Díl 2 Památkové území	Připomínka byla projednána,

konfederace odborových svazů	Obecně doporučujeme všude tam, kde se definuje hranice, používat místo čáry vedené po hranici parcel přesné geodetické zaměření.	vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 26 Návrh na prohlášení památkového území V současnosti je prohlašujícím vláda ČR (rezervace) a MK ČR (zóny), což částečně obráží důležitost, s jakou stát ochranu kulturního dědictví bere. Obdobně je to v případě přírodního dědictví, kde chráněná území opět prohlašuje vláda (zák. č. 114/1992). Ponížením orgánu, který by chráněná území vyhlášoval, by došlo k závažnému snížení hodnoty aktu prohlášení! Zásadně nesouhlasíme, požadujeme, aby chráněná území (obdobně jako v resortu životního prostředí) prohlašovala vláda, neboť obě součásti životního prostředí jsou vnímány ve světě jako rovnocenné a ve většině zemí se jedná o nedělitelné bohatství, čemuž také odpovídá prestižní Seznam kulturního a přírodního dědictví tzv. UNESCO. Ministerstvu kultury musí připadnout pouze příprava podkladů k prohlášení. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá..
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 28 Prohlášení památkového území Požadujeme doplnit znění o odstavec adekvátně jako tomu je v případě prohlášení za kulturní památku: <i>(6) Po dobu řízení o prohlášení památkového území nesmí vlastníci ničit stavby dotčené návrhem ani zastavovat pozemky veřejných prostranství nebo zahrad nacházejících se uvnitř předpokládané hranice.</i>	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 29 ve znění“ změna stavu poznání hodnot“ je nonsens, zásadní je změna hodnot, nikoli změna ve způsobu jejich posuzování. Zásadně nesouhlasíme s celým § 29, navrhujeme jeho zrušení. V adekvátním zákonu č. 114/1992 obdobné ustanovení není, neboť tzv. monitorovací činnost je běžnou činností v chráněných územích a její vyžádání se vyřizuje běžným dopisem či stanovením úkolu přímo řízené instituci. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 31 Péče o památkové území Z definice plyne, že hodnoty jsou naprosto srovnatelné, musí tedy ze zákona mít stejný princip ochrany i péče a vlastníci musí mít stejné postavení, neboť platí-li podmínky ochrany pro nějaké území, platí pro všechny jeho části stejně. Do znění je nutno vložit	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Viz připomínky

	termíny citované v předchozích připomínkách k § 2, § 3. Všichni vlastníci věcí movitých i nemovitých hmotné i nehmotné povahy, které jsou památkou nebo památkovým územím musí mít stejná práva a povinnosti. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní- požadujeme přepracovat celé znění v tomto duchu.	výše.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 31 Dále doporučujeme s ohledem na odkaz k § 31 odst. 4 v § 64 připojit následující odstavce: <i>Při pracích v památkovém území či ochranném památkové pásma platí povinnost vyžádat si závazné stanovisko ve správním řízení podle Hlavy VI tohoto zákona.</i>	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 32 Památka místního významu Údaje o navrhované památce místního významu těžko mohou být údaji územně analytických podkladů, protože ty mají podle stavebního zákona, resp. jeho prováděcích předpisů jiné jevy (objekt historicky hodnotný, objekt architektonicky hodnotný apod.) Je buď nutno respektovat zavedené názvosloví, nebo změnit stavební zákon a prováděcí předpisy. Není bráno v potaz, že správní orgány a odborné organizace státní památkové péče by mohly alespoň v omezené míře ovlivnit ochranu hodnot památek místního významu: přitom stačí, aby obecní zastupitelstvo třeba i z dobré vůle, ale současně neznalosti nechalo např. opravit kapličku na návsi neodpovídajícími materiály a za cenu ztráty štukových detailů či otryskat erodovanou pískovcovou sochu abrazivní metodou a hodnota je výrazně snížena, ne-li zničena. Měla by být stanovena povinnost před zamýšlenou opravou konzultovat záměr a postup s odborným pracovníkem územně příslušného Národního památkového ústavu (podobně je např. v Rakousku řešeno "uvedení památky do dobrého stavu"). Konzultace sice není závazná, ale většinou se rozumnou dohodou a vysvětlením podaří eliminovat alespoň nejhorší pochybení. Tuto připomínku považuje ČMKOS za doporučující.	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 33 – § 35 Plán ochrany památkového území Zrušit všechna ustanovení (je navrhován naprosto neúčinný nástroj neproověřený praxí, který není v souladu se stavebním právem), nahradit zásadou vytvoření a přijetí regulačního plánu pro každé chráněné území s povinným analytickým výkresem památkových hodnot chráněného území zpracovaným odbornou státní památkovou organizací.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že plány ochrany mohou být účinným

	Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	nástrojem ochrany památkového fondu. Veškeré dosud zpracované podklady, ať už grafické i textové, lze samozřejmě využít. Některé krajské úřady na základě stávající právní úpravy plány ochrany vydaly a navržené úprava s nimi i nadále počítá a ruší časové omezení jejich platnosti.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 36 Návrh na vymezení ochranného památkového pásma V odstavci (1) uvést i archeologické dědictví – i u něj je nutné prohlásit ochranné pásmo. Vypustit (4) c a vložit do (4) b podmínky ochrany, které budou zpracovány detailně pro všechny stavby a pozemky v ochranném pásmu (v praxi běžné a osvědčené - rozhodnutí orgánu je pak předvídatelné). Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. Vložit nový odstavec (6) <i>Pokud ochranné památkové pásmo tvoří zároveň nárazníkovou zónu památky s mezinárodním statusem může obecní úřad změnit rozsah ochranného pásma pouze za souhlasu Ministerstva kultury.</i>	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Viz výše připomínka ad § 2 („samotný obsah pojmu“).
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 38 Požadujeme zrušit, jde o nesmyslnou konstrukci, památkové pásmo samo o sobě žádné hodnoty nemá, hodnoty má předmětná památka. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Ochranné památkové pásmo je podle § 36 vymezováno „pro ochranu hodnot architektonického dědictví chráněného podle tohoto zákona“. Pro ochranu těchto hodnot bylo ochranné památkové pásmo vymezeno a

		právě změna stavu těchto hodnot má být NPÚ vyhodnocena.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 39-§ 41 Vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů Požadujeme zcela zrušit, neboť informace s tímto obsahem je povinná podle stavebního zákona, resp. jeho prováděcích předpisů v rámci jednoho z jevů územně analytických podkladů, hlášení o tomto jevu se navíc aktualizuje při každé změně poznání, jde tedy o nepoměrně pružnější a důraznější právní nástroj, který již několik let úspěšně funguje. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Zákon č. 20/1987 Sb. dnes vymezuje území s archeologickými nálezy. Z hlediska četnosti výskytu archeologických nálezů je procesně jednodušší vymezovat území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 39-§ 41 V rozporu s Úmluvou o ochraně archeologického dědictví Evropy se v § 41 výslovně předpokládá existence archeologického dědictví, které není chráněno, ačkoli ČR nespecifikovala při ratifikaci této Úmluvy žádná taková omezení ve smyslu jejího čl. 16. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Navržená úprava nepředpokládá, že na část území se daná mezinárodní úmluva nebude vztahovat, ale s ohledem na přiměřenou míru regulace řeší ochranu archeologického dědictví těmi nástroji, které mohou přicházet v úvahu (např. náhodný nález může být učiněn na území celé ČR, a to i na území, kde je vyloučen výskyt

		archeologických nálezů) a v takovém případě regulace vztahující se na nakládání s náhodným archeologickým nálezem plně platí. Obdobná situace pak platí i na úseku stavebního práva, kdy § 176 stavebního zákona ohlašovací povinnost rovněž předpokládá pro území celé ČR.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 44 Údaje o kulturní památce, národní kulturní památce a památkovém území Návrh sice v úvodu proklamuje zpřístupnění památkového fondu, ale dále zpřístupnění jeho dokumentace v § 44 bezdůvodně drasticky omezuje na fotodokumentaci z veřejně přístupného místa, ačkoli právě v těch případech, kdy některé objekty či prostory fyzicky zpřístupnit není proveditelné, by měla být jejich dokumentace zpřístupněna ve veřejném zájmu v co nejširším měřítku. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena s tím, že zákon nemůže prolomit ústavními předpisy garantovanou ochranu soukromí.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 44 Celé ustanovení nepatří do zákona ale do prováděcího předpisu.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 45 Údaje o památce místního významu a dále paragrafy až do § 47) Většina v nich uvedených informací nepatří do zákona, doporučujeme přefadit do prováděcího předpisu. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 49 Posouzení práce ... Doporučujeme sloučit a) b) c) do jedné kategorie viz předchozí připomínky o rovnocennosti jednotlivých typů chráněných věcí. Požadujeme zrušit nebo zásadně přeformulovat odstavce (3) a (4), které by jinak mohly vést k podstatnému omezení výkonu památkové péče, a to i na územích památkových rezervací! Administrativní opatření nikdy nemůže zaručit, že vyloučení některého druhu	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.

	prací z posouzení orgány památkové péče nebude mít negativní dopad na hodnoty, pro které je území plošně památkově chráněno. Toto opatření popírá smysl plošné památkové ochrany, která má v České republice velkou tradici a opodstatnění. Zároveň v případě nemovitostí nacházejících se na území městských památkových zón významně rozšiřuje rozsah prací, které bude moci vlastník provést sám, bez jakéhokoliv posouzení. Dnes je tento postup nemožný, návrh zákona jej ovšem zavádí u objektů, které nejsou prohlášeny kulturní památkou. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 49 Posouzení práce ... Naopak požadujeme doplnit ustanovení o povinnosti správního orgánu vyžádat si písemné vyjádření odborné složky památkové péče. Omezení odborných vyjádření k řadě zásahů na památce omezí významným způsobem účinnou obranu památkového fondu před negativními vlivy na kulturní dědictví a prosazování veřejného zájmu na jeho ochraně. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní. Navrhujeme následující znění: <i>Pro posouzení podle odstavce 1 a 2 je orgán památkové péče povinen vyžádat si písemné vyjádření jako podklad pro správní řízení od památkového ústavu. Na jeho žádost také projedná před ukončením řízení návrh závazného stanoviska.</i> <i>Príslušný stavební úřad rozhoduje v souladu se závazným stanoviskem obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o nemovitou národní kulturní památku, se závazným stanoviskem krajského úřadu.</i>	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Navrhované řešení pomíjí povinnosti správního orgánu vyčkat na zaslání vyjádření památkového ústavu a dále neřeší procesní význam a kvalitu projednání návrhu závazného stanoviska. Vazba na stavební zákon je nadbytečná s ohledem na obecnou úpravu obsaženou v § 149 odst. 1 správního řádu.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 50 Žádost o posouzení práce na kulturní památce S ohledem na zásadní připomínky k definování i dalších průzkumů, než jen stavebně historického a archeologického, požadujeme úpravu odst. 2 písm. b) následujícím způsobem: stavebně historický <i>odpovídající</i> průzkum dotčené části stavby či celku podle míry a rozsahu zamýšlených stavebních úprav, jde-li o případ podle písmene a) a je-li zamýšlenou prací změna dokončené stavby podle jiného právního předpisu. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Navržená textace je z hlediska požadavku na určitost právní normy naprosto neurčitá, neboť její adresát není schopen zajistit splnění

		tohoto požadavku, tj. není zjevné, co je odpovídajícím průzkumem, tedy jakým způsobem při podání žádosti takovou povinnost naplnit.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 51 Žádost o posouzení restaurování kulturní památky U náležitosti restaurátorského záměru je požadováno u poškození a doplňků vyznačení zásahu v grafické formě. Ale to jde jen u určitého okruhu výtvarných děl. Např. u nástěnné malby, která má být odkrývána a předpokládají se napodobivé retuše, je toto možné až po jejím celkovém odkrytí, tedy až ve značně pokročilé fázi restaurování. Podobně např. u restaurování varhanních strojů není možno s ohledem na povahu věci vyznačovat graficky, kde všude chybějící píšťaly v píšťališti budou doplněny. Grafická podoba by tedy měla být jen jednou z alternativ - do textu by se za tuto pasáž tedy mělo doplnit "nebo jinou vhodnou formou".	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 53 a § 54 Vyjádření památkového ústavu Zásadně nesouhlasíme s navrženou konstrukcí, viz předchozí připomínky k orgánům památkové péče. Požadujeme, aby odborná složka byla povinně požádána o stanovisko. To nebude nutné pouze v případech, kdy bude v území platný regulační plán s jasně vymezenými zásadami a předpokládaná práce bude v oněch zásadách již vymezena. Ustanovení blíže nespecifikuje, jak má toto vyjádření vypadat. Naprostá absence jakékoliv charakteristiky je zvláštní, neboť např. jak má vypadat restaurátorský záměr, žádost o posouzení prací na památce či žádost o přemístění kulturní památky jsou naopak formulovány až nepřiměřeně přesně. Jedná se tedy o zjevnou disproporci, kterou lze vnímat jako vědomý záměr o ponížení role památkového ústavu v procesu rozhodování státní památkové péče. Návrh v tomto směru nevybavuje památkový ústav zákonnými právy a povinnostmi a posuzování prací na památkách de facto přenechává správním orgánům, přestože kvalifikovanost správních orgánů v oblasti ochrany památkového fondu je mnohde nedostatečná a předkladatelé zákona to dobře vědí (viz důvodová zpráva). <u>Navrhované přesunutí většiny posuzování na správní orgány není reálné. Odpovědnost za uchování a konzervaci národního (státního) kulturního dědictví je přenášena na územní samosprávné celky (kraje), které nejsou technicky a personálně vybaveny tak, aby byly</u>	Vyhověno částečně. Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Ustanovení bylo po jednání s dalšími připomínkovými místy upraveno. Oproti stávající úpravě jsou výslovně zakotveny případy, kdy písemné vyjádření NPÚ musí být vyhotoveno.

	<u>schopny odpovídajícím způsobem zajistit odbornou participaci na této odpovědnosti.</u> Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní - požadujeme ustanovení přepracovat. Navrhujeme úpravu formulace § 53 následovně: (1) Orgán památkové péče po podání žádosti podle § 50, § 51 nebo § 52 informuje o zamýšlené práci památkový ústav <i>a vyžádá si jeho odborné stanovisko.</i> (2) Památkový ústav doručí orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20 pracovních dnů od obdržení informace podle odst. 1, <i>ve kterém na základě současného stavu poznání posoudí možné dopady zamýšlených prací na památkové hodnoty a orgán pak s ohledem na tytéž hodnoty rozhodne.</i> Návrh úpravy § 54: (1) Orgán památkové péče při posouzení podle § 49 ověří, zda je zamýšlená práce <i>na kulturní památce či v památkovém území a ochranném pásmu</i> nebo zamýšlené restaurování kulturní památky v souladu ... (2) V posouzení podle § 49 orgán památkové péče stanoví, zda zamýšlenou práci nebo zamýšleného restaurování kulturní památky lze na základě podané žádosti z hlediska zájmů památkové péče dále připravovat nebo provést a stanoví případně podmínky pro další přípravu nebo provedení zamýšlené práce <i>na kulturní památce či v památkovém území a ochranném pásmu</i> nebo zamýšleného restaurování kulturní památky.	
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 56 Přemístění kulturní památky v tuzemsku Vzhledem k tomu, že v článku 5 č. 73/2000 Sb. m. s. se stát zavázal zakázat přemístění celé nebo části památky pokud to nebude poslední možnost její záchrany (po vyčerpání všech možností ostatních), je tento návrh v rozporu s mezinárodní smlouvou a proto neplatný - je tedy nesmyslné jej vůbec navrhopvat. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 59 Kulturní památka ve vztahu k zahraničí Příliš volně je upraven vývoz kulturní památky v odst. 3 d), který může být povolen na základě osobní potřeby jejího vlastníka. Pojem „osobní potřeba“ však není definován, tudíž takové ustanovení by mohlo přímo vybízet ke korupci. Přitom právě na regulaci vývozu kulturních statků byl tradičně kladen velký důraz. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.

Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 64 Odstraňování závadného stavu Viz předchozí připomínky - zrovnoprávnit práce na památkách i na všech součástech chráněných území. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 65 - § 67 Vyjádření památkového ústavu Stejná připomínka jako v případě § 53 a dalších ve věci postavení odborné složky památkové péče a orgánu památkové péče a stejná připomínka k rovnoprávnosti součástí „památkového fondu“. Požadujeme přepracovat. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 71 Ohrožení nemovitosti, která není kulturní památkou V souvislosti s výše uvedenými připomínkami požadujeme zcela zrušit. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 74 Stavebně historický průzkum Doporučujeme přearařit do prováděcího předpisu a přepracovat tak, aby ustanovení platilo i pro destruktivní průzkumy a odlišilo je od nedestruktivních průzkumů, viz předchozí připomínky. Ke stavebně historickému průzkumu přidat požadavek, že je vypracován na základě platné certifikované metodiky a obsahuje všechny části touto metodikou vytčené. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Viz výše připomínka k ad § 3 a ad § 14.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Hlava X Ochrana archeologického dědictví Archeologické dědictví je považováno za součást památkového fondu pouze v omezeném rozsahu. Zcela chybí ustanovení na preventivní ochranu archeologického dědictví, které přitom není považováno za součást památkového fondu. Návrh na rozdílnou Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy vůbec nepočítá s účinnou preventivní ochranou archeologického dědictví. Pojem „archeologicky významný zásah“ není definován, každý zásah do archeologického dědictví může být významný a nelze jej předem klasifikovat. Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. Viz připomínka k ad § 2 („samotný obsah pojmu“) a ad § 3 (pojem „archeologicky významný zásah“).
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 82 a násl. Záchranný archeologický výzkum (1) Pokud úředník rozhodne podle tohoto ustanovení bez jakéhokoliv dotazu na ARÚ a NPÚ, nebude možná kontrola ze strany odborných pracovníků – nejsou v této fázi účastníky řízení.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.

Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 83 odst. (3) Existuje reálná obava ze schopnosti dodržet stanovenou lhůtu, aniž by utrpěla kvalita obsahu písemného návrhu smlouvy.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 87 Archeologické výzkumy se odehrávají ve 3 rozměrech, proto není možné vypočítat hrazení nákladů pouze v ploše pod/nad 150 m2. Je to mechanická hranice, která neodpovídá realitě. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 88 I zaměstnanci archeologického ústavu by měli dle zákona odevzdat nálezovou zprávu do svého archivu, včetně možného přepracování, a je nutno to zakotvit v zákoně. Tak to vypadá, že pracovníci ARU nemusí odevzdat natož přepracovat NZ. Doporučujeme, aby nálezové zprávy kromě ARU dostával i NPÚ (odkaz na podobné země (Slovensko, Maďarsko). Pokud ne, ať tedy zůstane zákonná úprava stejná jako dosud - že musí dodat Archeologický ústav a oprávněné organizace NPÚ nálezové zprávy na památkách a chráněných územích NPÚ. Jako součást nálezové zprávy je nově navržen i údaj o celkových skutečně vynaložených nákladech archeologického výzkumu, popřípadě zdůvodnění, pokud se liší od částky předpokládané v projektu archeologického výzkumu – není zřejmé, z jakého důvodu.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 93 Náhodný archeologický nález Procedura od učinění nálezu do prohlídky archeologickou osobou zřízenou krajem je zdoluhavá. Nález by měl nálezce oznámit pokud možno neprodleně a oznámení z obce na kraj a pověřenou archeologickou osobu by mělo být učiněno souběžně. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 96 Vlastnictví movitých archeologických nálezů Ustanovením odst. (4) bude docházet k roztržení nálezového celku – cennější věci budou převedeny do vlastnictví státu, ty méně cenné zůstanou kraji. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových	Ad § 97 Náhrada Archeologický výzkum a ochrana náhodného archeologického nálezu jsou prováděny ve veřejném zájmu, jednorázovou náhradu by mělo poskytovat přímo ministerstvo kultury	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.

svazů	z k tomu zřízené zvláštní rozpočtové kapitoly, jinak hrozí odborným organizacím deficit provozních prostředků – bude obtížné odhadnout předem v návrhu příspěvku na provoz objem prostředků vynaložených na jednorázové náhrady. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 97 Požadavek na doplnění znění odst. (3) Pokud se vlastník nemovitosti nebo stavebník a archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba předem písemně nedohodli jinak, jsou archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba povinny po ukončení <i>badatelského</i> archeologického výzkumu nebo opatření na ochranu náhodného archeologického nálezů podle § 93 odst. 4 uvést nemovitost do podoby, která bude svými vlastnostmi odpovídat předešlému stavu. Podmínku nelze aplikovat na záchranný archeologický výzkum – tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána na základní úrovni a na úrovni náměstka ministra kultury a místopředsedy ČMKOS a vysvětlena. I v rámci záchranného archeologického výzkumu nelze vyloučit případy, kdy bude třeba vyjmout archeologické nálezy v bezprostředním okolí zamýšleného místa, kde probíhají práce (např. vyzvednutí kompletního hrobového místa).
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 75 – § 86 a § 88 a dále § 89 - § 92 Požadujeme zčásti přeradit do prováděcího předpisu. Většina v nich uvedených informací nepatří do zákona. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad § 101 - § 102, § 103, § 104 a dále až do § 114 Požadujeme přeradit do prováděcího předpisu. Většina v nich uvedených informací nepatří do zákona. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	V § 101 odst. 1 požadujeme doplnit ustanovení následovně: K žádosti o udělení oprávnění ke zpracování stavebně historického průzkumu se přiloží 3 stavebně historické průzkumy budov, jejichž stavební vývoj je starší 50 let, zpracované žadatelem. <i>Přiložené průzkumy musí být vypracované podle certifikované platné metodiky stavebně historických průzkumů</i> Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.

Českomoravská konfederace odborových svazů	Zásadně nesouhlasíme s tím, aby oprávnění byla vydávána i pro činnosti, které nejsou destruktivní. Odbornost by měly posuzovat a záležitosti přidělování oprávnění řešit odborné orgány- například profesní komory. Samo ministerstvo kultury na to nemá odpovídající odborníky. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Českomoravská konfederace odborových svazů	Ad §115 – § 124 Požadujeme přehradit do prováděcího předpisu! Většina v nich uvedených informací nepatří do zákona. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena, ČMKOS na připomínce netrvá.
Kancelář Veřejného ochránce práv	OBECE PRIPOMINKY Úvodem považuji za důležité zmínit, že Česká republika nový památkový zákon potřebuje a je dobře, že se po mnoha letech podařilo zpracovat paragrafové znění nové právní úpravy, která by dosavadní, v mnohém již překonaný a nevyhovující zákon, nahradila. Současně oceňuji snahu Ministerstva kultury zapojit již do přípravných prací na nové právní úpravě ochrany památek odbornou veřejnost a zástupce veřejné správy, a to v rámci odborného týmu, který byl zřízen za účelem diskuze nad novou právní úpravou. Jednání tohoto odborného týmu se pravidelně účastnil i můj zástupce, který zde případné náměty a připomínky odrážející poznatky z vyřizování podnětů na úseku památkové péče uplatnil. Z předkládaného návrhu zákona o ochraně památkového fondu a důvodové zprávy k tomuto zákonu je zřejmé, že Ministerstvo kultury při tvorbě nového zákona respektovalo dlouhodobé výtky, které vůči stávající právní úpravě veřejný ochránce práv uplatňoval. Tyto výtky se týkaly především absence možnosti finančního příspěvku na obnovu nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, ale nacházejí se na území památkové zóny nebo památkové rezervace. Za zcela zásadní a pozitivní změnu oproti dosavadní právní úpravě proto pokládám, že nový zákon již počítá s tím, že vlastník nemovitosti, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, má právo požádat o poskytnutí dotace na úhradu zvýšených nákladů v souvislosti s pracemi v památkovém území, které přispívají k zachování hodnot památkového území. Opakovaně se při řešení podnětů na úseku památkové péče setkávám rovněž se stížnostmi vlastníků nemovitostí nacházejících se v památkových rezervacích a památkových zónách, jejichž podstatou je právní forma vyhlášení památkového území formou nařízení vlády	Připomínky byly projednány, vysvětleny. Ustanovení § 15 bylo upraveno po dohodě s ostatními připomínkovými místy.

	u památkových rezervací a vyhláškou ministerstva kultury v případě památkových zón. Tato právní forma podle mého názoru nezajišťuje účast veřejnosti a prakticky vylučuje možnost právní obrany či sdělení námitek osob, které jsou vlastníky nemovitostí v památkově chráněném území. Z výše uvedeného důvodu vítám, že předkládaná verze nového zákona o ochraně památkového fondu opouští dosavadní právní formu vymezení památkově chráněných území a do budoucna počítá s tím, že by tato území prohlašovalo z moci úřední Ministerstvo kultury opatřením obecné povahy. V tomto směru je připravovaná právní úprava v souladu s mým doporučením. Oceňuji rovněž to, že nový zákon o ochraně památkového fondu posiluje pravomoci památkové inspekce, která by se dle návrhu nového zákona měla stát plnohodnotným (vně působícím) dozorovým orgánem nad plněním povinností vyplývajících ze zákona o ochraně památkového fondu s právem nařídít odstranění závadného stavu nebo úpravy kulturní památky. Také v tomto směru vnímám předkládaný návrh zákona jako krok k posílení právní ochrany památkového fondu a zajištění účinnějšího vymáhání zákonem uložených povinností. Považuji za správné, že návrh zákona oproti dosavadní právní úpravě zcela nově zakotvuje právo aktivní účasti spolků na ochraně architektonického dědictví, což pokládám za další pozitivní změnu, která může přispět k větší ochraně památkového fondu a větší transparentnosti řízení vedených orgány státní památkové péče. Tato připomínka je zásadní.	
Kancelář Veřejného ochránce práv	K § 23 Právní úprava řízení o zrušení prohlášení za kulturní památku by měla být doplněna o postup při zrušení památkové ochrany v případě řízení o povolení či nařízení odstranění stavby, která je kulturní památkou. K tomu uvádím, že zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, v ustanovení § 24 odst. 3 stanoví, že zrušení hrobů a hrobek prohlášených za kulturní památky lze provést pouze po předchozím zrušení jejich prohlášení za kulturní památky Ministerstvem kultury. Stejný postup by dle mého soudu měl být u kulturních památek, nemovitých i movitých.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Důvodová zpráva byla doplněna v tom smyslu, že odstranit stavbu bude možné až po zrušení prohlášení; jde o vazbu na stavební zákon.
Kancelář Veřejného ochránce práv	K § 32 V cit. ustanovení je obsažen nový institut památky místního významu, který ovšem postrádá konkrétní režim právní ochrany. Ochrana pouze prostřednictvím územně	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona

	analytických podkladů se mi nejeví jako dostatečná. Mám za to, že uvedené ustanovení by mělo jasně obsahovat, kdo je povinen o památku místního významu pečovat a zda ji má chránit před zničením či poškozením. Tomu by pak měla korespondovat i sankční ustanovení za porušení těchto povinností. Dále mám za to, že by usnesení zastupitelstva o prohlášení památky místního významu mělo být povinně zasíláno také úřadu územního plánování, který pořizuje územně plánovací podklady, případně uvést, že údaje o památce místního významu jsou údaji o území, které obec poskytne úřadu územního plánování v souladu se stavebním zákonem (§ 27 odst. 3 stavebního zákona). Tato připomínka je zásadní.	vypuštěna.
Kancelář Veřejného ochránce práv	K § 39 Uvedené ustanovení upravuje proces vydání opatření obecné povahy, jímž se vymezuje území, na nichž se nevyskytují nebo se nemohou odůvodněně vyskytovat archeologické nálezy. Toto ustanovení ponechává na vůli krajského úřadu, zda se rozhodne předmětný plán vydat. Navrhované právní řešení nepovažuji za správné. Dle mého soudu zavdává možnost rozdílné úrovně právní jistoty pro stavebníky, když na území některých krajů by území, kde je vyloučen výskyt archeologických nálezů, bylo vymezeno a na území jiných krajů nikoliv. Jsem přesvědčena, že úroveň právní ochrany a právní jistoty stavebníků by měla být na území všech krajů a tedy i celého státu stejná. Na základě výše uvedených skutečností jsem toho názoru, že vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů by mělo být pro všechny kraje povinné a za tím účelem by měla být v přechodných ustanoveních zákona stanovena lhůta, ve které jsou krajské úřady povinny zmíněné území formou opatření obecné povahy vymezit.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Institut s vyloučeným výskytem archeologických nálezů, resp. jeho rozsah bude vždy dán vyloučením možnosti učinění archeologického nálezu. Nelze předpokládat, že by stejná situace nastala ve všech 14 krajích, kde je i různá míra stavební činnosti. Lze předpokládat, že na území hlavního města Prahy bude situace zcela odlišná od např. území Ústeckého kraje, a to co do množství správních aktů stavebních úřadů, a možnosti vymezit území, kde se archeologické nálezy nevyskytují.
Kancelář Veřejného ochránce práv	K § 53 Uvedené ustanovení navrhuji doplnit o povinnost orgánu památkové péče informovat o žádosti a vyžádat si od památkového ústavu písemné vyjádření k práci na kulturní památce	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Institut předpokládá tři pojistky před

	vždy. Ponechání na vůli orgánu památkové péče, zda v případě práce na kulturní památce požádá či nepožádá o písemné vyjádření památkový ústav, dle mého soudu, vytváří stav, v jehož důsledku může docházet ke snížení památkové ochrany zejména nemovitých kulturních památek.	situací uvedenou v připomínce. První pojistka nastane, kdy NPÚ má právo vypracovat plnou verzi písemného vyjádření, a to i v případě pouhé informace ze strany orgánů památkové péče. Dále v některých případech (pokud je předmětem žádosti práce na národní kulturní památce, restaurování kulturní památky, nebo památka s mezinárodním statutem) se NPÚ vyjádřit musí. Poslední pojistkou jsou mimořádné opravné prostředky ze strany orgánu památkové péče.
Kancelář Veřejného ochránce práv	K § 72 Při řešení podnětů na úseku památkové péče se často setkávám s tím, že ačkoliv orgán státní památkové péče koná podle zákona, ukládá opatření za účelem zabezpečení kulturní památky a uděluje pokuty, přesto památka dál chátrá, neboť obec, která má podle zákona nést náklady na případný náhradní výkon uložených opatření, odmítá potřebné finanční prostředky uvolnit, případně ve svém rozpočtu žádné prostředky na tyto účely vyčleněny nemá. Předkládaný zákon o ochraně památkového fondu počítá s případy, kdy hrozí nebezpečí z prodlení a je třeba, aby orgán státní památkové péče nařídil provedení nutných zabezpečovacích prací prostřednictvím jiné osoby, která je k tomu odborně vybavena a je podnikatelem v daném oboru. Předkládaný zákon o ochraně památkového fondu počítá s tím, že náklady na takto nařízené práce uhradí a na vlastníkově vymáhá obec, jejíž obecní úřad je orgán státní památkové péče. Domnívám se, že v tomto směru je třeba, aby stát zajistil adekvátní množství finančních prostředků na náhradní výkon rozhodnutí vydaných za účelem zajištění ochrany kulturní	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ve shodě s průřezovou dohodou byla doplněna důvodová zpráva, v níž byl popsán mechanismus finančního zajištění nutných zabezpečovacích prací formou vratných dotací, které budou prostřednictvím MK poskytovány obcím, popř. krajům, jejichž orgán vydal nařízení prací v první instanci.

	památky v případech, kdy vlastníci své povinnosti a nařízená opatření nesplní, tak aby byl zajištěn účinný a předvídatelný způsob ochrany památkového fondu. Důvodová zpráva k navrhovanému zákonu by měla být doplněna o údaje o dopadu finančních nákladů spojených s náhradním výkonem rozhodnutí na státní rozpočet. Tato připomínka je zásadní.	
Svaz měst a obcí České republiky	Obecně Zásadně nesouhlasíme s nízkou ochranou vlastnických práv vlastníků památkově chráněných věcí, která prostupuje celým návrhem tohoto zákona, když návrh zákona: (a) nezakotvuje v rozporu s čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod právo na přiměřenou náhradu, (b) umožňuje protiústavní zásah do práv na nedotknutelnost soukromí. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Právo na náhradu je upraveno v ustanoveních § 21 a § 31 návrhu zákona. Předpis na úrovni zákona nemůže prolomit ústavně garantovanou ochranu obydlí.
Svaz měst a obcí České republiky	K § 21 odst. 1 Navrhujeme v § 21 uvést odstavce 1 v následujícím znění: „Vlastník kulturní památky má právo na náhradu zvýšených nákladů na zachování hodnoty kulturní památky, a to ve výši prokázaných a účelných nákladů, které vynaložil na práci na své kulturní památce nebo na její restaurování za účelem splnění podmínek uložených podle tohoto zákona.“ Poznámku pod čarou vztahující se k tomuto ustanovení navrhujeme uvést v následující podobě: „X) Čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.“ Ustanovení čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod stanoví: „Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.“ <u>Prohlášení věci za kulturní památku má povahu nuceného omezení vlastnického práva, což vyplývá mimo jiné také z judikatury Ústavního soudu. V nálezu sp. zn. I. ÚS 35/94 výslovně hovoří o „omezení vlastníka kulturní památky“. Současně poukazuje na to, že toto omezení je již v platném památkovém zákoně kompenzováno poskytnutím příspěvku. Z předpokladu nuceného omezení vlastnického práva vycházel Ústavní soud také v nálezu Pl. ÚS 25/98, kde výslovně poukázal na to, že „práva státu omezující vlastníka, jsou mnohdy na hranici ústavnosti“. Je-li tedy prohlášení věci za kulturní památku nuceným omezením vlastnického práva, nutně může být prováděno pouze za náhradu. To ostatně konstatuje také Ústavní soud: „Výše a způsob náhrady jsou dány povahou věci, zejména odvisí též od výše nákladů, jimiž údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady</u>	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 21 odst. 1 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce. V tomto smyslu byla také upravena důvodová zpráva.

	<i>údržby nemovitosti.</i>“ (Srov. nález sp. zn. I. ÚS 35/94). Totéž potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 A 48/2002–40: „[...] prohlášení za kulturní památku není zákonem pojato jako jednostranné omezení vlastnického práva bez náhrady. Výše a způsob náhrady jsou dány povahou věci, zejména odvisí též od výše nákladů, jimiž údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady údržby nemovitosti.“ Z judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu tedy vyplývá, že na poskytnutí takovéto náhrady existuje právní nárok. Náleží-li vlastníkově pouze „právo požádat o poskytnutí dotace“, nejedná se o náhradu ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. <u>Dotace z povahy věci není nároková. Na její poskytnutí musí existovat právní nárok a zákon tento nárok musí jednoznačně upravit.</u> Dosavadní podoba návrhu není ústavně konformní, neboť nezakotvuje nárok na náhradu za nucené omezení vlastnického práva, ale pouze přiznává vlastníkově kulturní památky právo „požádat o poskytnutí dotace“. V konečném důsledku by přijetí navrhované právní úpravy znamenalo snížení standardu ochrany práv vlastníků kulturní památky. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	
Svaz měst a obcí České republiky	K § 34 odst. 4 Číslovku 10 doporučujeme nahradit číslovkou 20.	Nevyhověno. V seznamu památkového fondu by měly být informace co nejaktuálnější z důvodu, že plán ochrany přináší především osvobození od administrativní zátěže.
Svaz měst a obcí České republiky	K § 72 odst. 4 věta druhá Svaz požaduje následující znění „Pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností zajistil provedení prací podle odstavce 1 a vlastník se s osobou provádějící zabezpečovací práce nedohodl na úhradě nákladů, uhradí je a na vlastníkově vymáhá ministerstvo kultury.“ <i>Svaz právě na základě zkušenosti s obdobným institutem zakotveným ve stavebním zákoně zásadně odmítá, aby náklady a rizika spojené s vymáháním a případným nevymožením nákladů nesly obce. Na rozdíl od pravomoci obce dle odst. 1 nemá zde stanovená povinnost racionální odůvodnění.</i> <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ve shodě s průřezovou dohodou byla doplněna důvodová zpráva, v níž byl popsán mechanismus finančního zajištění nutných zabezpečovacích prací formou vratných dotací, které budou prostřednictvím MK

		poskytovány obcím poskytovány obcím, popř. krajům, jejichž orgán vydal nařízení prací v první instanci.
Svaz měst a obcí České republiky	K § 93 odst. 2 Slovo „bezodkladně“ požadujeme nahradit slovy „do tří pracovních dnů“, neboť celá řada obcí nemá žádné úředníky a činnost úřadu vykonává neuvolněný starosta. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Vyhověno. Ustanovení bylo v tomto smyslu upraveno.
Česká biskupská konference	<u>Obecně</u> <u>K celkové podobě návrhu</u> Předně poznamenáváme, že struktura návrhu zákona je zbytečně komplikovaná a nepřehledná, text návrhu je příliš dlouhý, řada ustanovení upravuje materii, jejíž úprava může být svěřena podzákonnému právnímu předpisu. Důvodová zpráva upozorňuje na mnoha místech na problém nízké ochrany vlastnických práv vlastníků památkově chráněných věcí podle stávající právní úpravy. Ačkoliv důvodová zpráva proklamuje, že tento nežádoucí stav odstraňuje, opak je pravdou. Celým návrhem prostupuje pojetí památkové péče, které lze vystihnout slovy Ústavního soudu použitými ve vztahu ke stávající právní úpravě: „Celá koncepce zákona o státní památkové péči, zrcadlí dobové ideologické axiomy, vychází z naprosté prevalence veřejného (státního) zájmu a popření ochrany práv jednotlivce.“ (Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 21/04 dne 26. dubna 2005.) Zákon tak například (c) nezakotvuje v rozporu s čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod právo na přiměřenou náhradu, (d) umožňuje protiústavní zásah do práv na nedotknutelnost soukromí. Připomínky vycházející z těchto východisek jsou níže formulovány ve vztahu k jednotlivým ustanovením zákona. Pro jejich závažnost ale považujeme za důležité jejich zvýraznění v této obecné části.	Připomínky byly opakovaně projednány a na základě jednání bylo identifikováno šest oblastí, které ČBK označila jako zásadní. Těmito jsou – otázka kompenzací, opuštění nemovitosti, použití pojmu údržba, úprava lidských ostatků, ochrana obydlí a zdůraznění významu nejvýznamnějších vlastníků památkového fondu. Těchto šest základních oblastí bylo podrobně projednáno a s ohledem na výsledek projednání byl upraven text návrhu zákona a důvodové zprávy. Podrobněji viz vypořádání k jednotlivým ustanovením, a to k § 2 odst. 7, § 3 písm. d), § 15, § 16, § 18 odst. 3, § 21 odst. 1, § 31 odst. 1 a § 62. K obecným připomínkám:

		K odst. 1: Podzákoným právním předpisem nelze stanovovat práva a povinnosti. K odst. 2: Návrh zákona naopak zajišťuje – na rozdíl od dnešní úpravy – při ochraně veřejného zájmu účastníkům řadu procesních oprávnění, kterými se mohou postupům orgánů památkové péče účinně bránit. K odst. 3 a 4: Viz blíže vysvětlení k § 16 a 21.
Česká biskupská konference	K § 2 odst. 7 Navrhujeme za slovo „účelu“ vložit čárku a text následujícího znění: „jeho umístění a existence nebyla předtím známa“. Tato připomínka souvisí s naším nesouhlasem vůči tomu, aby kosterní pozůstatky historicky známých osob mohly být prohlášeny za archeologický nále; taková konstrukce je v rozporu se zákonem o pohřebnictví a s principy ochrany lidské důstojnosti jednotlivce. Vedle toho považujeme za důležité, aby movité archeologické nálezy učiněné v interiérech staveb či jejich bezprostředním okolí byly ponechány vlastníku nemovitosti a byly tak uchovány v historickém kontextu.	Připomínka byla projednána a vysvětlena s tím, že v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva týkající se procesu archeologizace.
Česká biskupská konference	K § 3 písm. d) Požadujeme v ustanovení vypustit slovo „údržbou,“ a na jeho závěr doplnit text následujícího znění: „; prací na kulturní památce nejsou zásahy, které vyplývají z povinnosti vlastníka památku udržívat, nezasahují do její podstaty a nemají předpokládanou životnost delší než 50 let, nebo jejichž cílem je dosáhnout standardu soudobé bytové kultury“. Za zásadní považujeme důsledné rozlišování pojmů „údržba“ a „restaurování“ kulturních památek, národních kulturních památek, prací v památkových rezervacích a zónách. Údržba spadá do kategorie přirozeného výkonu vlastnických práv, a nemá být proto regulována zákonem. Kladení a vršení legislativních překážek při provádění běžné údržby	Připomínka byla projednána a vysvětlena s tím, že i dnešní úprava údržby kulturních památek spadá pod rozhodování orgánů památkové péče. Navíc i pouhá údržba může vést k fatálnímu poškození předmětu ochrany, a z toho důvodu právní předpisy, např.

	ztěžuje její výkon, což je v rozporu s vytčeným cílem památkové ochrany. Postačujícím je oprávnění správního orgánu zahájit příslušné řízení v případě prokazatelného zanedbání péče o památku (viz ustanovení o správních deliktech). Bylo by kontraproduktivní podmiňovat možnost provádět běžnou údržbu souhlasem orgánu veřejné moci. Neděje se tak ani v jiných oblastech lidské činnosti, protože taková úprava je vždy demotivující, zejména z hlediska potřeby zajistit péči řádného hospodáře. Pokud bude pouhá údržba administrativně komplikovaná, bude to vlastníka odrazovat od toho, aby ji řádně prováděl.	stavební zákon, spojují s prováděním údržby přísnější formu povolovacího řízení. Na druhou stranu je třeba, aby právní předpisy byly vykládány racionálně, a v tomto směru byla rovněž doplněna důvodová zpráva, aby tím byl omezen excesivní výklad pojmu údržba nad rozumný rámec.
Česká biskupská konference	K § 3 písm. g) Navrhujeme za slova „udržovací práce“ vložit slova „kterými se zasahuje do vzhledu nemovité věci“.	Připomínka byla projednána a vysvětlena. Úvodní ustanovení hlavy šesté návrhu zákona v odst. 3 předpokládá, že ve volném režimu jsou takové vnitřní úpravy, které nezasahují do vnějšího vzhledu stavby nebo pozemku a současně nevyžadují ohlášení nebo stavební povolení. Věcně tedy navržená úprava požadavek ČBK řeší pro nemovitosti v památkové zóně obdobně, ale na jiném místě návrhu zákona. S ohledem na charakter památkových rezervací je takováto možnost zakotvitelná pouze ve vztahu k jednotlivým nemovitostem, které musí být výslovně pojmenovány v plánu ochrany,

		neboť charakter a význam památkové rezervace takto paušální přístup neumožňuje.
Česká biskupská konference	K § 15 Doporučujeme do ustanovení zahrnout také jiné právnické osoby (například zapsané ústavy, nadace a nadační fondy apod.), které podle svých vnitřních předpisů „vyvíjí činnost při ochraně architektonického dědictví“.	Připomínka byla projednána a vysvětlena. Připomínce bylo vyhověno a ustanovení bylo upraveno po dohodě s dalšími připomínkovými místy.
Česká biskupská konference	K § 15 Navrhujeme, aby církve a náboženské společnosti měly shodné postavení jako spolky, pokud jde o práva podle tohoto ustanovení. Církve a náboženské společnosti (a z nich zejména Církev římskokatolická) jsou v České republice nejvýznamnějším nestátním vlastníkem kulturních památek. Typicky Církev římskokatolická má vlastní odborné složky ochrany památkového fondu; památkovou péči ostatně vykonává o několik století déle než stát. Jakožto největší nestátní vlastník kulturních památek nabízí konstruktivní spolupráci, navíc s bohatými zkušenostmi na poli památkové ochrany v uplynulých staletích. Spolupráce s církvemi a náboženskými společnostmi při výkonu památkové péče navíc reflektuje požadavek na zapojení zástupců vlastníků do systému památkové péče a zvýšení jejich odpovědnosti za kulturní dědictví.	Připomínka byla projednána a vysvětlena. Vyhověno, důvodová zpráva byla doplněna v tom smyslu, že významní vlastníci jsou výrazně zastoupeni v různých procesech památkové péče. Dála byla dopracována důvodová zpráva k § 5 týkající se Vědecké rady MK, v níž budou zastoupeni významní vlastníci, včetně reprezentantů římskokatolické církve.
Česká biskupská konference	K § 16 V navrhovaném ustanovení § 16 požadujeme: • v § 16 odst. 1 na konci věty nahradit tečku středníkem a doplnit takto: „ke vstupu do prostor, k nimž má užívací právo osoba odlišná od vlastníka, je třeba také souhlasu této jiné osoby“. • § 16 odst. 2 až odst. 4 vypustit. Úpravu umožňující nahradit souhlas vlastníka rozhodnutím krajského úřadu o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníka a památkového ústavu považujeme za protiústavní. Čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod zaručuje nedotknutelnost osoby a jejího soukromí; čl. 10 odst. 3 Listiny dále zakotvuje právo na soukromí.	Připomínka byla projednána, vysvětlena s tím, že v tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva, která z hlediska principů zejména řeholního života blíže identifikuje prostory, které je třeba vnímat jako obydlí, které požívá ochrany založené Listinou základních práv a svobod. Z toho současně

	Čl. 8 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách (dále také „Úmluva“) stanoví, že každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Čl. 8 odst. 2 Úmluvy stanoví, že státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných. Úmluva je jako mezinárodní smlouva o lidských právech ve smyslu ustanovení čl. 10 Ústavy České republiky součástí českého právního řádu a zákon musí být s takovou mezinárodní smlouvou v souladu. Ustanovení, tak jak je navrhováno, nesleduje žádný z přípustných veřejných zájmů dle čl. 8 odst. 2 Úmluvy, tedy národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných. Dle § 16 odst. 1 má jednat o umožnění „zkoumat předměty kulturní hodnoty ...za účelem provádění vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti v oboru památkové péče“, tedy zjevně žádný z přípustných veřejných zájmů v tomto ohledu dotčen není. Nadto se sluší ve vztahu k Úmluvě upozornit, že „soukromí“ a „obydlí“ dle čl. 8 odst. 1 Úmluvy je konstantní judikaturou Evropského soudu pro lidská práva (dále také ESLP) vyložen ve velmi širokém významu a zahrnuje nejen obydlí fyzické osoby, ale i kanceláře a další prostory příslušníků svobodných povolání, právnických osob atp., včetně prostor používaných k výkonu podnikatelské činnosti. Srov. k tomu např. odst. 77 rozsudku ve věci Delta Pekárny v. Česká republika (č. 97/11) kde soud uvedl: „Soud předně připomíná, že ve smyslu jeho judikatury má pojem „obydlí“ širší význam než slovo „home“ (uvedené v anglické verzi článku 8) a může zahrnovat například pracovnu nebo kancelář příslušníka svobodného povolání. Za určitých okolností lze práva zaručená z hlediska článku 8 Úmluvy vykládat v tom smyslu, že zahrnují právo společnosti na respektování jejího sídla, pobočky nebo obchodních prostor, v jejichž případě však může být právo zásahu smluvních států ještě širší (viz Niemietz proti Německu, rozsudek ze dne 16. prosince 1992, § 30-31; Société Colas Est a ostatní proti Francii, č. 37971/97, rozsudek ze dne 16. dubna 2002, § 40-41, 49)“. Nad rámec výše uvedeného tedy připomínáme, že ESLP požaduje i v případě Úmluvou vypočtených předpokládaných zájmů, při jejichž sledování lze soukromí omezit	vyplývá, že postupem podle § 16 návrhu zákona nelze prolomit ústavně zaručenou ochranu obydlí. Současně navržený zákon v § 17 ukládá památkovému ústavu při provádění výzkumu a dokumentace dbát zájmů chráněných jinými právními předpisy a chránit práva a oprávněné zájmy vlastníků. Excesivní chování by tak bylo v rozporu se zásadami, na kterých je úprava výzkumu a dokumentace v oboru památkové péče založena. V souladu s tím se judikaturou ESLP podrobně zabývá obecná část důvodové zprávy a dále ve zvláštní části k § 16 se výslovně dovozuje, že navržený systém zakotvuje procesní záruky vyžadované ESLP. ESLP konstatuje, že zásah do šířeji koncipovaného obydlí automaticky nevyžaduje předchozí povolení soudu. Absence předchozího povolení soudu může být vykompenzována účinnou soudní ochranou ex post facto.
--	--	---

	(zdůrazňujeme, že o takový případ se v navrhovaném ustanovení ani nejedná), že takový zásah orgánu státní moci musí podléhat rozhodnutí soudu nebo jiného nezávislého orgánu a být doprovázeno dalšími zárukami proti svévoli. (srov. rozsudek ve věci Delta Pekárny s.r.o., č. 97/11, zejména odst. 77 - 81 a odst. 92, 99 rozsudku). Mimo jiné se soukromí vymezuje v jeho prostorové dimenzi (ochrana obydlí v širším slova smyslu) a zahrnuje také respekt k autonomní existenci a veřejnou mocí nerušené tvorbě sociálních vztahů (v manželství, v rodině, ve společnosti). Právo na soukromí garantuje rovněž právo jednotlivce rozhodnout podle vlastního uvážení zda, v jakém rozsahu, jakým způsobem a příp. za jakých okolností mají být skutečnosti a informace z jeho osobního soukromí zpřístupněny jiným subjektům. Soukromí je sférou života člověka, do které nesmí nikdo bez jeho souhlasu nebo bez výslovného dovolení zákona zasahovat ani o ní požadovat či získávat informace a o které subjekt soukromí není povinen nikomu podávat informace, pokud mu to zákon neukládá. (K tomu srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/09 a Pl. ÚS 24/10.) Navrhujeme proto vypuštění navrhovaných ustanovení § 16 odst. 2 až 4, protože se jedná o protiústavní úpravu, která je v rozporu s Listinou i s Úmluvou, která je mezinárodní smlouvou dle čl. 10 Ústavy a zákony s ní musí být v souladu. Výzkum jistě provádět lze i v soukromých prostorách, ale je to možné pouze se souhlasem vlastníka. Je třeba respektovat také práva třetích osob, které se mohou v těchto prostorách se souhlasem vlastníka zdržovat (typicky se bude jednat o nájemce). Zákon musí dostatečně konkrétně vymezit oprávnění odborné organizace tak, aby nedocházelo k zásahům do práv třetích osob: jak např. nájemců (včetně právnických osob), tak fyzických osob bydlících např. v klauzuře nebo obývacích prostor na základě jiného užívacího práva. V takovém případě musí zákon jasně stanovit, že je třeba i jejich souhlasu k provádění výzkumu. Podobný princip musí být uplatněn obecně také u sakrálních prostor v objektech sloužících k výkonu kultu. Také tyto prostory je nutno považovat za soukromé ve výše uvedeném slova smyslu. Nepřiměřený zásah do soukromí v prostorách vyhrazených v určité církvi nebo náboženské společnosti k posvátné službě, může dále představovat nepřípustný zásah do svobody náboženského vyznání zaručené čl. 16 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Navrhovaná úprava § 16 odst. 2 až odst. 4 je nepřímou novelizací ustanovení § 159 a násl.	Podstatné pro tuto následnou kontrolu je to, aby existoval prostředek nápravy, který by umožnil přezkum důvodů, pro něž je do obydlí právnické osoby zasahováno, účelu, který je zásahem sledován, a toho, zda zásah byl nezbytný a přiměřený. S ohledem na výše uvedené tedy navrhovaný zákon předpokládá výslovné omezení okruhu věcí, které mohou být předmětem výzkumu a dokumentace. V případě absence veřejnoprávní smlouvy pak současně musí být nejen prokázána existence veřejného zájmu na provedení výzkumu a dokumentace, ale současně musí být prokázáno, že poznatky nelze získat jinou cestou bez omezení práv vlastníka. Všechny tyto okolnosti tedy musejí být i předmětem následného soudního přezkumu, což představuje záruky vyžadované ESLP. Ustanovení týkající se veřejnoprávní smlouvy bylo upraveno po dohodě s Ministerstvem vnitra.
--	---	--

	zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Veřejnoprávní smlouva dle § 160 a násl. správního řádu je koncipována jako výsledek svobodného ujednání mezi tam uvedenými subjekty, a nikoliv postup, kdy jeden ze dvou subjektů, které nejsou v hierarchickém vztahu a jsou si tedy navzájem rovny, může být přinucen rozhodnutím orgánu veřejné moci podrobit se návrhu druhého. Navržená koncepce porušuje ústavní princip rovnosti. Ostatně správní řád takovou koncepci neupravuje ani v § 160 odst. 4 správního řádu pro veřejnoprávní subjekty, když upravuje řešení sporů mezi nimi <i>z již uzavřených veřejnoprávních smluv</i> jim nadřízeným orgánem. Správní řád ani nepředpokládá uzavírání veřejnoprávní smlouvy mezi takovými typy subjektů, jak navrhuje § 16 odst. 2 – 4 návrhu památkového zákona. Památkový ústav je dle § 12 odst. 1 státní příspěvkovou organizací zřizovanou ministerstvem, není tedy správním orgánem ani jiným subjektem oprávněným za podmínek ustanovení § 161 a § 162 správního řádu k uzavírání veřejnoprávních smluv, a nejde ani o uzavírání veřejnoprávní smlouvy ve vzájemných vztazích mezi subjekty dle § 160 odst. 1 - 6 správního řádu.	Nelze souhlasit s připomínkou, že institut veřejnoprávní smlouvy je komplexně upraven pouze v části páté správního řádu a zvláštní zákony nemohou tento institut modifikovat (viz J. Vedral, Správní řád – Komentář, II. vydání, 2012, str. 1241 a násl.). Tímto zákonem je např. i stavební zákona, který tento institut opakovaně používá. Vzhledem k veřejnoprávnímu charakteru právního vztahu byl využit institut správního řízení s následnou možností soudního přezkumu, kde je procesní obrana účastníka řízení zajištěna.
Česká biskupská konference	K § 18 odst. 3 Navrhujeme za slovo „pokud“ vložit slova „jsou věci movitou a“. Poukazujeme na speciální právní postavení lidských ostatků. Ustanovení § 493 občanského zákoníku stanoví, že „lidské tělo ani jeho části, třebaže byly od těla odděleny, nejsou věci.“ Právní povaha lidských ostatků je v českém právním řádu již vyřešena a návrh zákona by ji měl respektovat. Lidské ostatky nejsou věci v právním slova smyslu tak dlouho, dokud v nich lze spatřovat tělo určité zemřelé osoby – tj. lze-li je k určité osobě přiřadit. K tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu, sp. zn. 22 Cdo 2773/2004. <u>Není-li lidský ostatek věc, nemůže být ani prohlášen za kulturní památku.</u> Požadujeme tento princip výslovně uvést v textu zákona, aby se tak předešlo nepietnímu prohlašování lidských ostatků konkrétních osob za kulturní památku. Je třeba chránit integritu a důstojnost lidské osoby také po její smrti. Úcta k lidské integritě a důstojnosti	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Důvodová zpráva byla upravena po dohodě s MSp a MMR.

	není z principu omezena jen na živé, člověk je oprávněn k účtě a respektu i po smrti. Člověk je smyslem a měřítkem užívání věcí, nikoliv naopak. Proto nelze degradovat lidské ostatky na pouhou věc, u které bude posuzován její „<i>historický a kulturní význam pro stavbu</i>“. Zejména tomu tak bude, pokud nejsou lidské ostatky nijak bezprostředně ohroženy. Stejně tak by měla být respektována integrita pohřebního vybavení zesnulého, které jej provázelo od okamžiku jeho pohřbu. Dělení a vyjímání různých částí pohřební výbavy do expozic či do depozitářů není souladné s etickými principy. Časově omezenou výjimkou je vědecké zkoumání ostatků.	
Česká biskupská konference	K § 21 odst. 1 Požadujeme v § 21 uvést odstavce 1 v následujícím znění: „Vlastník kulturní památky má právo na náhradu zvýšených nákladů na zachování hodnoty kulturní památky, a to ve výši prokázaných a účelných nákladů, které vynaložil na práci na své kulturní památce nebo na její restaurování za účelem splnění podmínek uložených podle tohoto zákona^{x)}.“ Poznámku pod čarou vztahující se k tomuto ustanovení navrhuje uvést v následující podobě: „X) Čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.“ Ustanovení čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod stanoví: „Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.“ Prohlášení věci za kulturní památku má povahu nuceného omezení vlastnického práva. Vyplývá mimo jiné také z judikatury Ústavního soudu. Ten například v nálezu sp. zn. I. ÚS 35/94 výslovně hovoří o „omezení vlastníka kulturní památky“. Současně poukazuje na to, že toto omezení je již v platném památkovém zákoně kompenzováno poskytnutím příspěvku. Z předpokladu nuceného omezení vlastnického práva vycházel Ústavní soud také v nálezu Pl. ÚS 25/98, kde výslovně poukázal na to, že „práva státu omezující vlastníka, jsou mnohdy na hranici ústavnosti“. V neposlední řadě je vhodné poukázat na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 21/04 dne 26. dubna 2005, který stávající právní úpravu kritizoval slovy: „Celá koncepce zákona o státní památkové péči, zrcadlící dobové ideologické axiomy, vychází z naprosté prevalence veřejného (státního) zájmu a popření ochrany práv jednotlivce.“ Je-li tedy prohlášení věci za kulturní památku nuceným omezením vlastnického práva, nutně může být prováděno pouze za náhradu. To ostatně konstatuje také Ústavní soud: „Výše a způsob náhrady jsou dány povahou věci, zejména odvisí též od výše nákladů,	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 21 odst. 1 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce. V tomto smyslu byla také upravena důvodová zpráva. Systém financování kulturních památek zůstává v režimu dotací, ale na zákonné úrovni budou stanovena obecná kritéria (význam, stav a míra ohrožení zachování jejich hodnot) pro poskytování dotací. Vlastníci se budou moci domáhat poskytnutí dotace soudní cestou, a to právě s ohledem na stanovená kritéria.

	<i>jimiž údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady údržby nemovitosti.</i>“ (Srov. nález sp. zn. I. ÚS 35/94). Totéž potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 5 A 48/2002–40: „[...] prohlášení za kulturní památku není zákonem pojato jako jednostranné omezení vlastnického práva bez náhrady. Výše a způsob náhrady jsou dány povahou věci, zejména odvisí též od výše nákladů, jimiž údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady údržby nemovitosti.“ Z judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu tedy vyplývá, že na poskytnutí takovéto náhrady existuje právní nárok. Náleží-li vlastníkově pouze „právo požádat o poskytnutí dotace“, nejde o náhradu ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Dotace z povahy věci není nikdy nároková. Dle našeho názoru musí zákon nárok vlastníka na náhradu výslovně a jednoznačně upravit. Na její poskytnutí musí existovat právní nárok. Ústavní soud tuto existenci právního nároku na poskytnutí náhrady za omezení vlastnického práva v důsledku prohlášení věci za kulturní památku přímo vyvozuje z čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Dokonce i za současné právní úpravy tento nárok existuje, a to i přes to, že jazyková interpretace zákonného textu tomu nenasvědčuje. Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 35/94 výslovně uvádí, že vlastník kulturní památky se může „odvolat na čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, zjistí-li v případě reálně definovaných konkrétních nákladů neochotu státu přispět na takovou údržbu, jež je v obecném zájmu uchování kulturní památky.“ Současně dodává, že „fakultativní povaha formulací o možnosti poskytnout příspěvek je podřízena generelní úpravě Listiny základních práv a svobod“. Má-li splnit test ústavnosti, musí náhrada plnit funkci ekonomického ekvivalentu újmy, která je vlastníkově kulturní památky způsobena v důsledku nutnosti plnit ve veřejném zájmu zvláštní povinnosti, jež jsou založeny prohlášením věci za kulturní památku. To již také dovodil Ústavní soud, podle něhož má náhrada odpovídat skutečným a prokazatelným nákladům, které vlastníkově kulturní památky vznikají zejména v důsledku zvláštních nároků na údržbu kulturní památky (nálezu sp. zn. I. ÚS 35/94). Dosavadní podoba návrhu není ústavně konformní, neboť nezakotvuje nárok na náhradu za nucené omezení vlastnického práva, ale pouze přiznává vlastníkově kulturní památky právo „požádat o poskytnutí dotace“. V konečném důsledku by přijetí navrhované právní úpravy znamenalo snížení standardu ochrany práv vlastníků kulturní památky, neboť, jak bylo uvedeno výše, současnou právní úpravu je třeba vykládat tak, že na příspěvek je	
--	---	--

	právní nárok, a nejedná se tedy o dotaci. Podmínky poskytnutí dotace se řídí vlastními autonomními podmínkami příslušných dotačních řízení. Dotace je pojmově institutem nenárokové podpory vlastníka kulturní památky. Právní předpis však musí promítnout požadavky vyplývající z čl. 11 odst. 4 Listiny do normativního textu, protože zákon nesmí být v rozporu s Listinou. Právní předpis má být formulován tak, aby jeho význam vyložený prostřednictvím standardních metod výkladu (tj. zejména jazyková metoda výkladu) nebyl protiústavní.	
Česká biskupská konference	K § 21 odst. 7 Navrhujeme ustanovení odstavce 7 bez náhrady vypustit. Jde o příliš obecnou formulaci, která může být vykládána tak, že se v důsledku znemožní užívání kulturní památky. Užíváním věci nutně dochází k „nepříznivým změnám“ (opotřebení) kulturní památky.	Připomínce nebylo vyhověno, jde o převzetí stávající právní úpravy, která touto formou za 25 let platnosti stávajícího zákona nebyla tak vykládána a namítaným způsobem aplikována.
Česká biskupská konference	K § 23 odst. 1 Doporučujeme za slova „ochrany“ vložit slova „takový důvod nevznikl“. Navrhujeme otevřít právní možnost pro zánik památkové ochrany v případě, kdy neměla být věc za kulturní památku prohlášena.	Připomínce nebylo vyhověno, navržená úprava předpokládá dvojstupňovou ochranu v rámci správního řízení a navazující dvojstupňovou ochranu v rámci správního soudnictví, kdy tato okolnost by nesporně musela být předmětem řízení již v souvislosti s prohlášením a nikoli až ex post. Řízení o zrušení prohlášení je rovněž řízením zahajovaným na žádost vlastníka kulturní památky, pokud se ten domnívá, že jeho věc nemá požadované hodnoty kulturní památky a toto bude považovat

		za mimořádně závažný důvod pro zrušení prohlášení věci za kulturní památku, bude se muset s touto otázkou MK ve svém řízení vypořádat.
Česká biskupská konference	K § 24 odst. 1 Doporučujeme do ustanovení vložit větu druhou následujícího znění: „Řízení nelze zahájit ani v něm pokračovat, není-li známo, kde se kulturní památka nachází.“ Cílem je zejména chránit kulturní památky nezákonně vyvezené do zahraničí, a to za účelem jejich možného dohledání a navrácení.	Nevyhověno. Správní orgán je povinen vycházet ze skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Mezi okolnosti, ze kterých by měl v této souvislosti vycházet, je i fyzický stav konkrétní kulturní památky. To je ovšem situace, kterou v případě řešení připomínkou orgán památkové péče stejně nemůže zjistit. I podle důvodové zprávy k zákonu č. 20/1987 Sb. je třeba mimořádně závažný důvod vztahovat především k fyzickému stavu kulturní památky, které ovšem za dané situace nelze zjistit. Ačkoliv se MK ve shodě s ČBK domnívá, že za daných okolností nelze ke zrušení prohlášení věci za KP přistoupit, kazuistické vyjmenování těchto situací považuje MK za nadbytečné.
Česká biskupská konference	K § 24 odst. 3 Navrhujeme ustanovení vypustit. V rozhodnutí o zrušení prohlášení za kulturní památku	Nevyhověno. Jde o obdobu povinnosti podle stavebního

	nelze zavázat vlastníka k povinnostem, které nemá ani v situaci, kdy je věc za kulturní památku prohlášena. Alternativně lze připustit, že potřebnou dokumentaci vypracuje na vlastní náklady příslušný orgán památkové péče a vlastníkově se uloží pouze povinnost vytvoření této dokumentace strpět.	práva, tj. odevzdat dokumentaci odstraňované stavby, kdy tato povinnost je rovněž ukládána vlastníkově stavby a není řešena zadáním zpracování takové dokumentace na náklady stavebního úřadu.
Česká biskupská konference	K § 31 odst. 1 Navrhujeme ustanovení upravit ve stejném duchu jako § 22 – tj. zakotvit nárok na náhradu zvýšených nákladů.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. Ustanovení § 31 odst. 1 bylo upraveno po dohodě s ČBK a na základě stanoviska MF k této připomínce. Systém financování kulturních památek zůstává v režimu dotací, ale na zákonné úrovni budou stanovena obecná kritéria (význam, stav a míra ohrožení zachování jejich hodnot) pro poskytování dotací. Vlastníci se budou moci domáhat poskytnutí dotace soudní cestou, a to právě s ohledem na stanovená kritéria.
Česká biskupská konference	K § 43 odst. 4 Navrhujeme za slovo „přístup“ vložit slova „vlastník a dále“. K údajům by měl mít na prvním místě přístup vlastník, proto navrhujeme založit také jeho právo na dálkový přístup. Považujeme za významné, aby vlastník kulturní památky měl přístup ke všem údajům, které se o jeho věci shromažďují v souvislosti s ochranou památkového fondu. Naopak	Nevyhověno, navržená konstrukce by fakticky znamenala, že z titulu vlastnictví bude mít vlastník neomezený dálkový přístup do všech neveřejných částí

	veřejnost – odborná i laická – by měla mít k citlivým údajům přístup pouze omezený a zásadně po předchozím souhlasu vlastníka. Cílem je zejména chránit kulturní památku, která pro svoji cennost může být terčem nelegálních praktik, přičemž pachatelé si mohou řadu informací o kulturní památce nastudovat z veřejně přístupných údajů. Praxe to bohužel potvrzuje.	seznamu památkového fondu, tj. i do neveřejných údajů o památkovém fondu ve vlastnictví jiných osob. Z tohoto důvodu je přístup vlastníka do seznamu upraven v odst. 6.
Česká biskupská konference	K § 43 odst. 5 Navrhujeme za slova „na základě“ vložit slova „písemného souhlasu vlastníka,“. Odůvodnění jako u připomínky k § 43 odst. 4.	Nevyhověno. Ani v tomto případě nejde o volný přístup, ale o přístup za jasně stanovených pravidel. Jedná se o obdobnou úpravu jako v archivním zákoně.
Česká biskupská konference	K § 44 odst. 1 písm. b) bod 2 Navrhujeme slova „její slovní popis“ nahradit slovy „označení místa, kde se nachází“. Slovní popis zdůrazňuje kvality památky, a představuje proto potenciální bezpečnostní riziko.	Nevyhověno, MK je naopak toho názoru, že označení místa, kde se movitá kulturní památka nachází, patří mezi neveřejné údaje (viz odst. 3 písm. b) téhož ustanovení). Vyhověním připomínce by tak šlo proti důvodům, pro které byla připomínka uplatněna.
Česká biskupská konference	K § 45 odst. 1 písm. b) bod 2 Navrhujeme vypustit slova „slovní popis památky místního významu“. Slovní popis zdůrazňuje kvality památky, a představuje proto potenciální bezpečnostní riziko.	Připomínka již není relevantní. Památka místního významu byla z návrhu zákona vypuštěna.
Česká biskupská konference	K § 46 odst. 2 Navrhujeme nahradit číslovku „10“ číslovkou „30“.	Text návrhu byl ve smyslu připomínky upraven a počátek běhu lhůty byl navázán k okamžiku, kdy se o odcizení vlastník dozvěděl.
Česká biskupská konference	K § 50 odst. 2 písm. b)	Vyhověno částečně.

konference	Navrhujeme uvedené ustanovení bez náhrady vypustit. Požadavky v nich obsažené nepřiměřeně zatěžují vlastníka a jsou nadbytečné. Obdobně navrhujeme vypustit analogickou pasáž v § 52 odst. 2 písm. b).	Ustanovení § 52 odst. 2 písm. b) bylo z návrhu vypuštěno.
Česká biskupská konference	K § 51 Obecně namítáme ekonomicky neefektivní nadbytečnost dvoufázového procesu. Účelu ustanovení lze dosáhnout jednorázově s odbornou pomocí garantovanou vlastníku návrhem. Má-li být navrhovaný postup zachován, doporučujeme bez náhrady vypustit: • odst. 1 písm. c), • v odst. 1 písm. d) slova „a návrh způsobu a rozsahu průzkumů, které mají tyto předpoklady ověřit“, • odst. 1 písm. f), • odst. 3 písm. b), • odst. 3 písm. d), • odst. 3 písm. e), • odst. 3 písm. g).	Nevyhověno. Obligatorní dvoustupňové rozhodování nepřipadá v úvahu vždy. Správní řád předpokládá možnost vedení společného řízení. Návrh zákona tuto možnost nevylučuje.
Česká biskupská konference	K § 54 odst. 1 písm. a) Navrhujeme ustanovení bez náhrady vypustit. Obecné pojmy bez zjevného obsahu („současný stav poznání hodnot kulturní památky nebo památkového území“) mohou být svévolně vykládány orgánem státní památkové péče.	Nevyhověno, jde o převzetí stávající právní úpravy, která dává kritéria pro rozhodování i případný přezkum. Toto hodnotící kritérium bylo již opakovaně předmětem i soudního přezkumu, ve kterém obstálo.
Česká biskupská konference	K § 58 Navrhujeme za slova „90 dnů“ vložit slova: „anebo jestliže se movitá věc přemístí do jiných prostor vlastníka“.	Nevyhověno. Jiné prostory nejsou jako pojem definovány. Přemístění movité věci, která je kulturní památkou, v téže budově nepodléhá ohlašovací povinnosti. Z hlediska výkonu dozoru je však zapotřebí identifikovat stavbu, kde se

		kulturní památka nachází.
Česká biskupská konference	K § 62 Navrhujeme v odst. 1 vypustit slova „nebo kulturní památkou“ Navrhujeme vypustit slova „nebo kulturní památkou,“. Doporučujeme sjednotit režim u movitých i nemovitých kulturních památek. S ohledem na to, že movitou kulturní památku nelze ze země vyvézt na neurčito, není pro předkupní právo státu věcný důvod.	Nevyhověno.
Česká biskupská konference	K § 62 Navrhujeme vložit odst. 5 tohoto znění: „Vlastník je oprávněn učinit písemný návrh darování národní kulturní památky nebo kulturní památky ministerstvu a ministerstvo má povinnost tento návrh přijmout.“ Navrhovaný text vychází primárně z veřejného zájmu na zachování kulturní památky a má řešit situace, kdy vlastník nemá možnost se o ni náležitě postarat. Pro tyto situace se navrhuje umožnit vlastníku darovat památku státu, který by takto převzal odpovědnost za její zachování. Návrh pomůže zachránit řadu památek, kterým by jinak v důsledku zanedbávání běžné údržby pro nemožnost zajistit příslušnou péči hrozilo chátrání a zánik. Navrhovaná úprava, podobně jako institut předkupního práva, umožňuje naplnit veřejný zájem na zachování památkového fondu.	Připomínka byla projednána, vysvětlena. ČBK od připomínky ustupuje. V souladu s projevem zásady autonomie vůle je možné opustit nemovitost s úmyslem zbavit se vlastnického práva výslovným právním jednáním. Takové právní jednání bude muset vedle svých obsahových náležitostí naplňovat i požadavek písemné formy (§ 560 občanského zákoníku). U nemovitostí vadných či nějak právně zatížených bude potřeba zkoumat, zda dané právní jednání není v rozporu se zákonem, dobrými mravy nebo zda zákon neobchází anebo zde není rozpor s veřejným pořádkem. Nemovitá památka může být nabyta státem také přivlastněním opuštěné nemovitosti v důsledku jejího opuštění, jak výslovně předpokládá § 1045

		odst. 2 občanského zákoníku.
Česká biskupská konference	K § 68 Ustanovení navrhuje bez náhrady vypustit. Formulace používající podmiňovací způsob umožňuje aplikovat toto ustanovení v situacích, kdy objektivně k žádným nepříznivým změnám nedochází. Každé užívání či jiná činnost s jakýmkoliv předmětem (bez ohledu na to, zda jde o kulturní památku nebo ne) způsobuje opotřebení, a každé opotřebení jistě je „nepříznivou změnou“. Proto navrhuje ustanovení vypustit celé, včetně postihu toho, že došlo na památce k nepříznivým změnám. Jde o vágní pojem, v jehož důsledku se postihuje již to, že se věc užíváním opotřebovává. Úprava fakticky brání věc užívat, což je zjevně nepřiměřené. Možnost omezení činnosti se může vztahovat pouze na takové případy, kdy dochází k zjevnému poškozování památky; dále nelze připustit, aby toto ustanovení mohlo být použito (zneužito) v situaci, kdy dochází ke změnám spočívajícím v pouhém běžném opotřebení věci daném jejím užíváním, kupř. v liturgickém provozu.	Nevyhověno. Jedná se o převzetí stávající právní úpravy, která nevyvolává aplikační potíže uvedené v připomínce.
Česká biskupská konference	K § 70 odst. 1 Navrhujeme číslovku „5“ nahradit číslovkou „30“.	Nevyhověno. Běh lhůty je navázán na poznatek vlastníka, že došlo k ohrožení nebo poškození kulturní památky. Není věcný důvod lhůtu navrženým způsobem prodlužovat, pokud hrozí nevratná škoda na kulturní památce
Česká biskupská konference	K § 82 Navrhujeme do § 82 vložit ustanovení odst. 7 následujícího znění: „Jestliže orgán památkové péče nerozhodne podle odstavce 1, 2 a 3 ve lhůtě 30 dnů, platí, že stavebník není povinen strpět zápis údajů do evidence zásahů“.	Nevyhověno. Lhůty pro vyřízení věci stanoví pro správní orgány obecný právní předpis - správní řád. Řada právních norem, např. stavební zákon u ohlašování nebo zákon 106/1999 Sb., které obsahovaly fikci rozhodnutí, od tohoto řešení ustoupily.

Česká biskupská konference	K § 96 Navrhujeme ustanovení upravit tak, aby movitý archeologický nález byl ve vlastnictví vlastníka nemovité věci, se kterou movitý archeologický nález funkčně či jinak souvisí, aby tak bych ponechán v historických souvislostech. V návaznosti na to lze pak vlastníkovu archeologického nálezu uložit obdobnou povinnost, kterou stávající znění návrhu obsahuje v odstavci 4 pro kraje a obce. V zákoně navrhovaná úprava stále vychází z prevalence státního vlastnictví jako zvláštní privilegované formy, k níž je vlastnictví soukromých osob v subordinačním vztahu – ač toto pojetí vlastnictví by již mělo patřit minulosti. Neexistuje také rozumný důvod, proč by měl v tomto případě být preferován jako vlastník stát, když obdobně je uznáváno soukromé vlastnictví v případě jiných kulturních památek, movitých i nemovitých. Soukromý vlastník může vynaložit finanční prostředky na údržbu a záchranu archeologických nálezů mnohdy daleko efektivněji a účelněji. Vlastníkovi musí být přiznáno právo rozhodnout se pro předání archeologického nálezu státu a povinnost státu jej přijmout.	Navrhovaná úprava předpokládá, stejně jako řada zahraničních předpisů, zachování tzv. pokladního regálu, tedy vyloučení obecné úpravy civilního práva při nálezu movitých archeologických nálezů. Princip pokladního regálu obsahují zahraniční úpravy v různé podobě, jeho základní podstata však spočívá v tom, že nalezený movitý archeologický nález je od okamžiku učinění nálezu ve vlastnictví stanovené územní veřejnoprávní korporace.
Česká biskupská konference	K § 125 odst. 2 a 3 Navrhujeme v odstavci 2 písm. a) bod 1. – 3. vypustit. Jde o delikty, které postrádají pro adresáta dostatečnou předvídatelnost. Není dostatečně zřejmé, jakého jednání se má adresát vyvarovat, aby se nedopustil protiprávního jednání. Na adresáta se přenáší odpovědnost za protiprávní jednání jiných osob, což není v právním státě přípustné. V bodu 2 chybí dostatečně jasné vymezení povinnosti, která je adresátu uložena a již má dodržet - možnost adresáta předvídat, jaké jednání naplňuje znaky deliktu, je značně nízká. V bodu 3 ve druhé části věty formulovaná odpovědnost za přestupek je zcela nepředvídatelná, stejně jako je nepředvídatelné i to, jaké chování se od adresáta vlastně vyžaduje. Dle našeho názoru je zcela postačující ponechat písmeno a) bod 4 a předchozí body bez náhrady vypustit. Stejně navrhujeme vypustit i ustanovení, která obsahují stejným způsobem formulované skutkové podstaty: v odstavci 3 písm. a) bod 1. – 3	Nevyhověno. Tyto skutkové podstaty jsou převzaty ze stávající právní úpravy. Jde o zaviněné jednání vlastníka kulturní památky a i v případě objektivní odpovědnosti platí zásada, že spáchání protiprávního jednání musí být prokázáno konkrétnímu subjektu a nelze přenést odpovědnost za protiprávní jednání na jinou osobu.
Česká biskupská konference	K § 125 odst. 5	Připomínce nebylo vyhověno,

konference	Navrhujeme v odstavci 5 písm. b) bod 1. vypustit. Požadujeme toto ustanovení vypustit v souvislosti s naší připomínkou k § 21 odst. 7. Tímto ustanovením dochází k rozšíření sankce za přestupek na opotřebení vzniklé v důsledku běžného užívání věci – k „nepříznivým změnám“ (opotřebení) dochází v důsledku užívání věci vždy.	jde o převzetí stávající právní úpravy, která touto formou za 25 let platnosti stávajícího zákona nebyla tak vykládána a namítaným způsobem aplikována.
Česká biskupská konference	K § 125 odst. 5 Navrhujeme v odstavci 5 písm. d) vypustit. Ustanovení zcela postrádá pro adresáta nezbytnou předvídatelnost, a to tím spíše, že jde o ustanovení týkající se chování v památkových rezervacích a zónách – není zřejmé, z čeho a jak má adresát povinnosti seznat, které konkrétní činnosti či užívání „ <i>ohrožují zachování hodnoty</i> “, pro kterou je území, chráněno jako památková rezervace nebo památková zóna. Jeví se rovněž nepřiměřené, aby za takto vágně vymezený delikt bylo možno uložit fyzické osobě pokutu až do výše dvou milionů korun.	Jde o obdobné ustanovení jaké je dnes zakotveno ve vztahu ke kulturním památkám a 25 let platnosti stávajícího zákona nebyla tak vykládána a namítaným způsobem aplikována.
Česká biskupská konference	K § 125 odst. 6 Navrhujeme v odstavci 6 písm. a) vypustit. Ustanovení zcela postrádá pro adresáta nezbytnou předvídatelnost, a to tím spíše, že jde o ustanovení, jehož adresáty jsou vlastníci nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, ale nacházejí se v památkovém území nebo dokonce v památkovém ochranném pásmu – není zřejmé, jak má vlastník nemovitosti seznat konkrétní činnosti či užívání, které „ <i>ohrožují zachování hodnoty, pro kterou je území chráněno</i> “. Jeví se rovněž zcela nepřiměřené, aby za takto vágně vymezený delikt bylo možno uložit fyzické osobě pokutu až do výše dvou milionů korun.	Jde o obdobné ustanovení jaké je dnes zakotveno ve vztahu ke kulturním památkám a 25 let platnosti stávajícího zákona nebyla tak vykládána a namítaným způsobem aplikována.
Česká biskupská konference	K § 127 odst. 2 Navrhujeme v odstavci 2 písm. a) bod 1. - 3 vypustit. Jde o delikty, které postrádají pro adresáta dostatečnou předvídatelnost. Není zřejmé, jakého jednání se má adresát vyvarovat, aby se nedopustil protiprávního jednání, nehledě na to, že na adresáta se přenáší odpovědnost za protiprávní jednání jiných osob, což není v právním státě přípustné.	Nevyhověno. Tyto skutkové podstaty jsou převzaty ze stávající právní úpravy. Jde o zaviněné jednání vlastníka kulturní památky a i v případě objektivní odpovědnosti platí zásada, že spáchání protiprávního jednání musí být prokázáno konkrétnímu

		subjektu a nelze přenést odpovědnost za protiprávní jednání na jinou osobu.
Česká biskupská konference	K § 127 odst. 3 Navrhujeme v odstavci 3 písm. a) bod 1. – 3 vypustit. Požadujeme toto ustanovení vypustit v souvislosti s naší připomínkou k § 21 odst. 7. Tímto ustanovením dochází k rozšíření sankce za delikt na opotřebení vzniklé v důsledku běžného užívání věci – k „nepříznivým změnám“ (opotřebení) dochází v důsledku užívání věci vždy. Delikty jsou nadto vymezeny způsobem, který postrádá pro adresáta dostatečnou předvídatelnost. Není dostatečně zřejmé, jakého jednání se má adresát vyvarovat, aby se nedopustil protiprávního jednání. Chybí dostatečně jasné vymezení povinnosti, která je adresátu uložena a již má dodržet - možnost adresáta předvídat, jaké jednání naplňuje znaky deliktu, je značně nízká. V písm. a) bod 3 ve druhé části věty formulovaná odpovědnost za přestupek je značně nepředvídatelná, stejně jako je nepředvídatelné i to, jaké chování se od adresáta vlastně vyžaduje („užívání v souladu s významem“). Na adresáta se také přenáší odpovědnost za protiprávní jednání jiných osob, což není v právním státě přípustné.	Nevyhověno. Tyto skutkové podstaty jsou převzaty ze stávající právní úpravy. Jde o zaviněné jednání vlastníka národní kulturní památky a i v případě objektivní odpovědnosti platí zásada, že spáchání protiprávního jednání musí být prokázáno konkrétnímu subjektu a nelze přenést odpovědnost za protiprávní jednání na jinou osobu.
Česká biskupská konference	K § 127 odst. 5 Navrhujeme v odst. 5 vypustit písm. a). Požadujeme toto ustanovení vypustit v návaznosti na naši připomínku k § 16.	Nevyhověno s ohledem na dohodu o vypořádání připomínky k § 16.
Česká biskupská konference	K § 127 odst. 5 Navrhujeme v odst. 5 písm. b) bod 1. vypustit. Požadujeme toto ustanovení vypustit v souvislosti s naší připomínkou k § 21 odst. 7. Tímto ustanovením dochází k rozšíření sankce za přestupek na opotřebení vzniklé v důsledku běžného užívání věci – k „nepříznivým změnám“ (opotřebení) dochází v důsledku užívání věci vždy.	Připomínce nebylo vyhověno, jde o převzetí stávající právní úpravy, která touto formou za 25 let platnosti stávajícího zákona nebyla tak vykládána a namítaným způsobem aplikována.
Česká biskupská konference	K § 127 odst. 5 Navrhujeme v odst. 5 písm. d) vypustit. Navrhované ustanovení zcela postrádá pro adresáta nezbytnou předvídatelnost, a to tím spíše, že jde o ustanovení postihující chování v památkových rezervacích a zónách – není zřejmé, z čeho a jak má adresát povinnosti seznat, které konkrétní činnosti či užívání	Jde o obdobné ustanovení jaké je dnes zakotveno ve vztahu ke kulturním památkám a 25 let platnosti stávajícího zákona nebyla tak vykládána

	„ohrožují zachování hodnoty“, pro kterou je území, chráněno jako památková rezervace nebo památková zóna. Jeví se rovněž nepřiměřené, aby za takto vágně vymezený delikt bylo možno uložit pokutu až do výše dvou milionů korun.	a namítaným způsobem aplikována.
Česká biskupská konference	K § 127 odst. 6 Navrhujeme v odst. 6 písm. a) vypustit. Navrhované ustanovení zcela postrádá pro adresáta nezbytnou předvídatelnost, a to tím spíše, že jde o ustanovení, jehož adresáty jsou vlastníci nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, ale nacházejí se v památkovém území nebo v památkovém ochranném pásmu – není zřejmé, jak má vlastník nemovitosti seznat konkrétní činnosti či užívání, které „ohrožují zachování hodnoty, pro kterou je území chráněno“. Jeví se rovněž nepřiměřené, aby za takto vágně vymezený delikt bylo možno uložit pokutu až do výše dvou milionů korun.	Jde o obdobné ustanovení jaké je dnes zakotveno ve vztahu ke kulturním památkám a 25 let platnosti stávajícího zákona nebyla tak vykládána a namítaným způsobem aplikována.
Česká biskupská konference	K § 129 Navrhujeme v odst. 1 nahradit slovo „možno“ slovem „rozumné“ a za slovo „požadovat“ vložit slova: „s ohledem na její poměry včetně majetkových“ Navrhujeme upravit tak, aby toto ustanovení nezakládalo excesivní důkazní břemeno a umožnilo řešení situací, kdy vlastník památky nemůže dostatečně rychle zajistit adekvátní zdroje úměrně požadavkům památkové ochrany. Tyto požadavky v určitých případech zahrnují nezbytnost vynakládat v krátkých časových horizontech a v nezanedbatelné výši finanční prostředky. Neschopnost takto mobilizovat zdroje by neměla být důvodem sankčního postihu pro méně ekonomicky silné, zejména neziskové subjekty.	Nevyhověno. Text odstavce 1 je navrhován ve obvyklém znění, jak odpovídá obecným zásadám správního trestání a jak je uváděn v jiných právních normách.
Česká biskupská konference	V návrhu dále postrádáme úpravu pro mimořádné situace, které by neměly podléhat standardnímu režimu ohlašovacích a povolovacích režimů – obdobně jako má stavební zákon v § 177: tedy možnost v případě vyhlášení stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu nebo válečného stavu podle zvláštního právního předpisu anebo při bezprostředně hrožící živelní pohromě či závažné havárii, jestliže je třeba bezodkladně provést opatření k odvrácení nebo zmírnění možných dopadů mimořádné události na kulturní památku, odchýlit se od postupů dle památkového zákona. Navrhujeme tento institut převzít a doplnit do návrhu. Takováto neodkladná opatření by pak podléhala ohlašovací povinnosti a zjednodušenému režimu.	Nevyhověno. Tuto problematiku řeší ustanovení § 70 a následující, ve vztahu k ozbrojenému konfliktu výslovně § 73 návrhu zákona.
Konfederace umění a kultury	<u>Obecná charakteristika</u> Působnost OOR je vymezena stanovami a týká se tedy pouze otázky zaměstnanosti	Připomínka byla projednána a vysvětlena s tím, že

	kvalifikovaných restaurátorů a praktik při získávání zakázek, a proto musíme konstatovat, že zákon o ochraně památkového fondu je paskvil ve svém důsledku umožňující ničení památek a zlegalizování dosavadních podvodných „pokrejšačských“ praktik kolchozních restaurátorských firem. OOR vzhledem k rozsahu své působnosti žádá zrušit Díl 3, Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti uchazeče pro výkon regulované činnosti, tzn.: § 112, § 113, § 114, § 115 a § 116. Tento Díl 3 zavádí do restaurování „osobu dočasně oprávněnou k výkonu regulované činnosti“. Toto by znamenalo legalizování podvodnických praktik kolchozních firem a některých restaurátorů s licenci, tzv. „pokrejšačů“. Dosavadní podvodné najímají levných kutilů bez kvalifikace, prostřednictvím schwarcysystému, na restaurování památek vede k masivní nezaměstnanosti kvalifikovaných (oprávněných) restaurátorů a ve svém důsledku k ničení památek (např. Národní divadlo v Praze).	připomínky k § 112 a § 113 nejsou zásadní. V důvodové zprávě bylo upřesněno, že v souladu se zákonem o uznávání odborné kvalifikace se ustanovení týkající se osoby dočasně oprávněné k výkonu regulované činnosti týkají pouze osob z jiných členských států EU, které mohou vykonávat činnost v rámci svobody poskytování služeb, nikoli českých občanů, na které se vztahují jiná ustanovení návrhu zákona.
Konfederace umění a kultury	Dále Odborová organizace restaurátorů žádá, aby zákon o památkách umožnil vznik povinné Komory restaurátorů, o které se již významná část restaurátorské obce zasazuje. Do té doby než vznikne a o restaurování budou rozhodovat volení zástupci Komory, žádáme, aby do <i>Restaurátorské rady Ministerstva kultury ČR</i> byl delegován zástupce Konfederace umění a kultury.	Připomínka byla projednána a vysvětlena. Konfederace umění a kultury od připomínky ustupuje.
Občanské sdružení majitelů domů, bytů a dalších nemovitostí v ČR	V § 19 o řízení a prohlášení za kulturní památku, ani v § 24 o řízení a zrušení prohlášení za kulturní památku, ani v § 69 o vyvlastnění kulturní památky není uvedena možnost odvolání k soudnímu průzkumu takového rozhodnutí, které omezuje základní lidské právo pokojného užívání majetku chráněného Evropskou úmluvou o lidských právech. Konečné rozhodnutí nemůže být ponecháno jen na úřední úrovni. Zároveň v § 69 o vyvlastnění kulturní památky není nikde zmíněn jakýkoliv závazek státu se o tuto vyvlastněnou památku náležitým způsobem postarat.	Nevyhověno. Na řízení o vyvlastnění dopadají obecné normy – správní řád a soudní řád správní a zákon o vyvlastnění (zákon č. 184/2006 Sb.). Soudní přezkum je zajištěn podle výše uvedených právních předpisů.
Občanské sdružení majitelů domů, bytů a dalších	Před § 69 nebo § 72 by bylo třeba zařadit § 68a nebo § 71a, který by v případech, kdy příčinou nedostatečné péče o památku je finanční neschopnost vlastníka tuto péči zajistit, nabídl vlastníkovu pomoc státu na provedení nezbytné údržby bezúročnou půjčkou zajištěnou výhradně tržní cenou památky se splatností 10- 30 let.	Nevyhověno. Tento institut je upraven v § 21 návrhu zákona.

nemovitostí v ČR		
Občanské sdružení majitelů domů, bytů a dalších nemovitostí v ČR	V § 21 a dalších se uvádí právo vlastníka požádat o poskytnutí dotace na úhradu nákladů na zachování hodnoty kulturní památky. Nikde v zákoně však není podrobněji uvedeno, za jakých podmínek, v jaké výši a jak často bude možné o takovou dotaci požádat.	Ustanovení § 21 odst. 1 bylo upraveno na základě připomínek ostatních připomínkových míst a na základě dohody s ČBK a s přihlédnutím ke stanovisku MF.

+